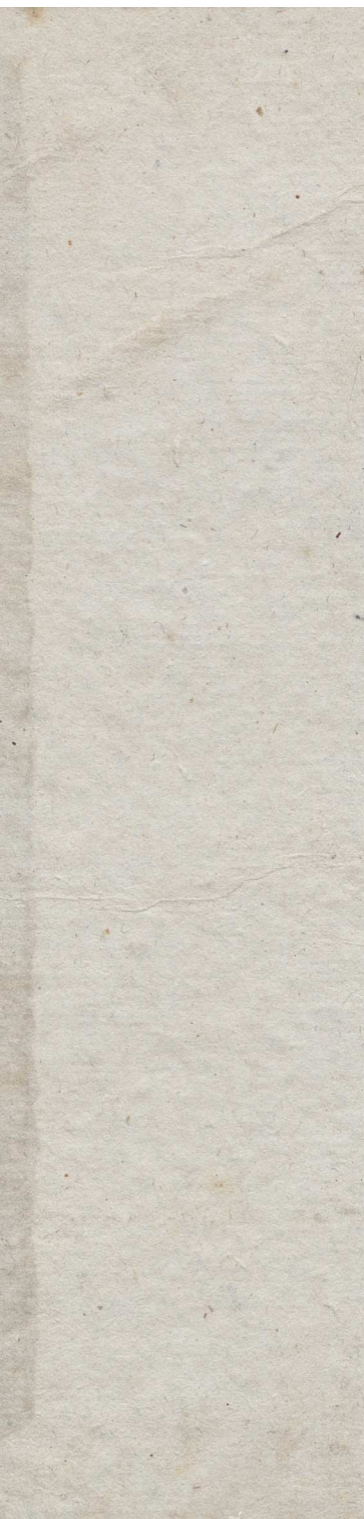

ΒΙΒΛΙΟΘΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Β

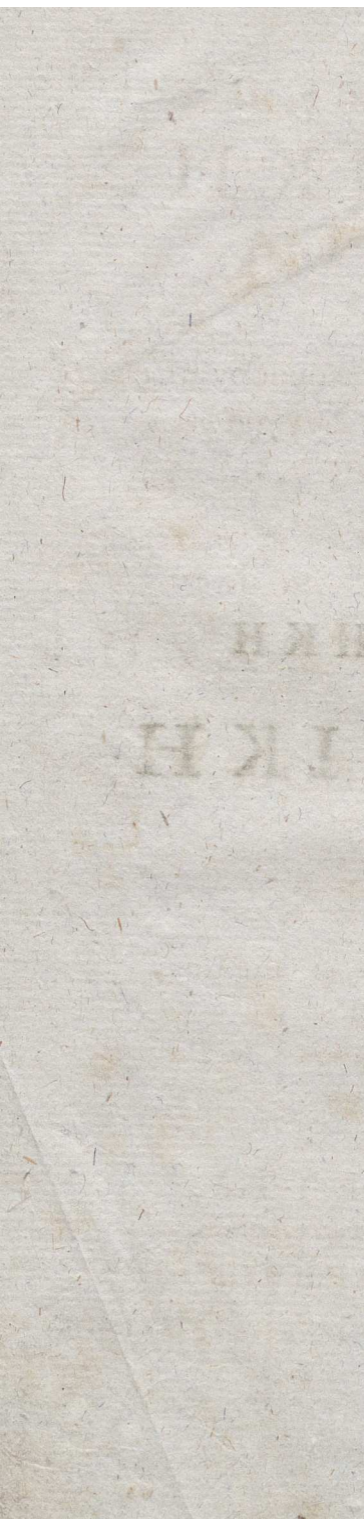
7276

LIBRARY

BIBLA

ΕΛΛ

B I B Λ
Ε Λ Λ Ι
B I

Περιέχοντα κατὰ
τῶν ἐξόχων
βεβαι

Συνερανισθέντα
Κριτικῶν

A N Θ Ι

M H

Τ Ο

Περιέχων

Ε Ν

Ἐτεῖ τῷ Σωτηρ
Ἐκ τῆς Τυπογραφίας

Η Κ Η Σ

Ι Κ Η Σ

Α Ι

ἰσχυροὺς τοὺς πόδας σου

καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τοὺς πόδας σου

καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τοὺς πόδας σου

καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τοὺς πόδας σου

καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τοὺς πόδας σου

Τ Α Σ Η

Τ Ο Σ

Ε Β

καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τοὺς πόδας σου

Ε Τ Ι Α

καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τοὺς πόδας σου

καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τοὺς πόδας σου

ΒΙΒΛ

ΕΛΛ

ΒΙΒΛΙΟΝ

ΘΕΟ

Η' κμάζε μετοι Χ

Θεοδοτίων ὁ ἐξ Ἐ
Ποντικῆ, ὅσις λαβὼν τ
κλήθη καὶ Ἐβριωνίτης,
ἠσπάσατο τὸν Ἰεδαϊσμό
τέρα μετάφρασις τῆς θε
τὸν Εἰρηναῖον, τῷ 176
σιάζει εἰς ἐκείνῳ τῷ
τεῖ σχεδὸν τὸν μέσον δ
φράσεως τῆ Ἀκύλα, κα
πὸ τῆτον ἔγινε καὶ ἡ τῆ
σις, ἥτις τὰ νυνὶ παρο
λαιᾶς Γραφῆς σώζεται
προσειβόμενα βιβλία, ὅ
νος εἰς τῷ παλαιᾷ γρ
κρύφων βιβλίων δὲ εἰς
πον, καθὼς καὶ οἱ βίβ
πρωτον τῆ Μακκαβαίω
τάτῃ συνεγράφησαν. Τ

φράσεών τε τὰ δέεισκει
 Ωειγείας, καὶ ἐν τῇ τῷ
 12. τόμ. Β'. σελ. 334.

Α Θ Η Ν

Η΄νθα πε

Α΄θηναγόρας ἦν Α΄θηναί-
 ρεση γὰ ἀντιστρατεύθη
 ἀναγνώση πρότερον ἐπιμ-
 τελειώση δὲ τυχαῶς τὴν
 γὰ κατασβύση τὸ φῶς τῶν
 τῶν λόγων τε, ἐφωτίσθη
 διάκτις τῆ Εὐαγγελίᾳ,
 τόσας ἐν Α΄λεξανδρείᾳ
 θα καὶ τὴν Πλατωνικῶν
 λοσοφικῶν χιπῶνα ἔφερε.
 τινὰς ὅταν ἐν ταῖς συγ-
 Πλατωνικῶν ἰδεῶν, τὰς
 τίς τῆ Θεῶν ἐκφράσεις τε
 γνωρίζονται φανερώς εἰς
 περὶ τῆ γάμψ ἰδέας, τὰ
 μως αὐτὸς ἀπεσάλη ὡς
 Χριστιανὸς, πρὸς τὸν καί
 μετ' αὐτῆς ὁμιλήσας, ὑπὲρ
 ρων Κριτικῶν τὸ ἐπιβεβο-
 βεβηκότων τῆς ζωῆς τε δο-
 τε περὶ τῆ θανάτου αὐτῆς

Μεταξύ τῶν Συγγραμμάτων
 Πρεσβεία ἔχει τινὴν
 ἄλλη ἀμφιβολία, εἰς
 μόνος τε, ἢ πρὸς τὸν
 ἦν Μάρκος ὁ Αὐρήλιος
 πρεσβεία συνεγράφη
 χεῖρ περὶ τῶν Καισ
 Β'. Περὶ Ἀναστά
 Ἐκτὸς τῶν τῶν δύο
 Μυθισθεῖα, ὑπὸ τὸ
 Fumé Seigneur de Geni
 δωκεν. Ὁ Μαρέσιος
 εἰς τῶν Σοφιστῶν, ὁ δ
 τερρον τῆς συγγραφέα.
 Ἐρέθη ἀκόμη, ὁ Χρέτ
 λὰ Κρότζε (δ), ἀπέ
 γραμμα εἶναι ὑποβολ
 λῶν καὶ διαφορῶν συγγρα
 τε ἦτον ἔκδοτος εἰς τιν
 τέχνῳ.

Ε' κ

Περὶ τῶν τῶν Ἀθηναγ
 Γεσίνας Ἄρθρον.
 Ἀθηναγόρου Ἀδ
 στριαῶν Πρεσβεία,
 Στεφάνου, τῷ 1557. εἰς

(α) In diss. de vera et
 dem Dissert. ad H. E.
 269.

(β) De orig. Fabular.

(γ) Παρὰ τῷ Φαβρικ. τῷ

(δ) Παρὰ τῷ αὐτῷ τῷ

Du vray & parfait Art
Philosophe Athenien, cont
gone & de Charide, de P
chez Daniel Guillemont.
πρὸ 1599. καὶ τὰ νῦν συ

H

ΑΥΡΗΛΙΟΣ

Ἔγεν. πρὸ 121.

Μάρκος Αὐρήλιος Ἄντ
Ρώμης, ἀπέκτισε μεγα
καὶ σοφίαν τε ἀπὸ
ὁ χρυσῆς αἰὼν ὠιομάζετ
νης τῆς Ρώμης, ἕτινος
ἐγενήθη τῷ 872. ἔτει
ρος 121. ὁ πατήρ τε Ἄντ
νῶν νέος, ἀνεδέχθη τὸν
μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας
τωνῶν, ἕως ἃς ὁ αὐτοκρ
βασίλεια, καὶ ἐκ τῆς ἀγα
νέου, Ἄννιον Οὐερίσιμον
λῶ ἐπιθυμίαν εἰς τὰς
πῶν, καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸ
ἐπισήμας τῶ καιρῶ τε, καὶ
τῶ Ρήτορικῶ, ἐδιδάσκ
Ρωμαίων Κορνηλίου Φρά
Σέξτε Χαιρωνέως, Γαλίας
Κίννα Κατέλα. (ἐπέμει
ὑπέφερε, παιδίον ἔτι
ὑπὸ δὲ Λακίε Βολασίε

κλυτὰ τε καὶ τὴν τέχνῃν τ
 τε, τὰ συμβεβηκότα,
 αὐτὰ, ἔδωκεν εἰς αὐτὸ
 ρη εἰς τὸν ἄξιον ὅλα τὰ
 βη εἰς τὸν αὐτοκρατορ
 σον ὅλας τὰς ἐναντιότ
 τῆ πολιτεύματος, ἐκα
 νήγειρε χολεία, ἔφερε
 λας, τὰς ὁποίας μερ
 τίμα, καὶ ἐδίωξε τὰς
 Ρώμης, οἵτινες ἔδον
 καὶ οὐκ ἔδον, ὁ Ἄντω
 ριος αὐτοκράτωρ,
 ἢ τὸν ἄξιον τὸ δὲν κατεπε
 να δώση καὶ αὐτὸς τὴν
 στασιῶν διωγμὸν. Ἀπε

Σ υ γ

Ο Ἄντωνίνος, ἐν ᾧ
 διοικήσεως, κατεγίνετο
 σοφικὰς Θεωρίας, ἐξ
 τὰ μέχει τὰ δε ἄποσω
 λωνα: εἰς ἑαυτὸν.
 παρατηρεῖται ἐν αὐτοῖ
 νισμῶ, δεῖν ἦτον διανο
 πον. Εὐρίσκονται ἐν
 τῆς σκληρότητος τῆν ὁ
 μία κλίσις μεγάλη π
 νὲς θέλησιν ὅτι τὰ σ
 εἶδος μεγάλου Συγχε
 Ἄντωνίνος δεῖν συλλέγε
 εἶας τὰ τὰς κατὰ καιρὸ
 ψε μίαν εἰσαγωγὴν ε
 Ἐπιστολαί, ἀλλὰ τὸ γ

Ε' κ ο

Μάρκου Αντωνίνου
 se ipso lib. XII. ἐξεδόθη
 τῷ Ξυλαΐδρα, ὑπὸ Μαρίνου
 --- Καὶ ὑπὸ Θωμᾶ
 1652. εἰς 4.

Καὶ ὑπὸ Μερικῆ Κασσ
 φύλ. Ἐκδοσις ἀρίστη.

Καὶ ἐν Λειψία τῷ 17
 λε, Christophori Wolle.

Καὶ μετὰ ταῦτα αὐτόθι

Η

Α Δ Ρ

Η"κμαζε

Αδριανὸς, εἰς τῶν Σοφιστῶν
 νίκης, μαθητὴς δὲ Ἡρώδου
 λεία αὐτῷ ἐν Ἀθήναις. Οὐ
 σαρος Ἀντωνίνου, καὶ δῶρα
 τὰ ταῦτα δὲ ἀπελθὼν εἰς
 τισε, καὶ μουσικὸς Γραμμα
 Σοφιστῶν ὑπόληψίς τε ἤτοι
 νομάζετο. Ἀπέθανεν εἰς
 λικίας τε. Ἐκ τῶν λόγων
 σάσματα, ἐκδοθέντα ὑπὸ

In Excerptis Græcorum
 1641. εἰς 8.

Φ Ρ Υ

Η κμο

Φρύγιχος Ἀράβιος, ἑρ-
 Δυνίαν, καὶ ἦνθη μετὰ
 καὶ Κομμόδα. Οὗτος συλ-
 ρασκευὴ σοφιστικῆ
 λεφόμενον, στωϊκάμω-
 ῶν ὁ Φώτιος ἐν μόνον
 ἀπεσώθη, εἰμὴ ἐν ἑτε-
 ρων, καὶ Ρήμάτων

Ε κ

Τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ἐν
 Λιέργου.

Φρυγίχου Ἐκλογῶν
 Ρήμάτων, Phrinichi E-
 rum. μετὰ σημειώσεων
 Πάβ. Johanne Cornelio
 1739. 4.

Μ Α

Η΄νθα τ

Μάξιμος ὁ ἐκ Τύρα,
 λουσόφων, ἤκμαζεν εἰς τ
 ὄτε καὶ εἰς Ρώμην παρε
 εἰς Ρώμην καθώς τινες
 μόνον εἶναι βέβαιον ἔ
 περιέχον τὰς ἑπτὰ ἑτα
 ἐν τῇ Ρώμῃ διαλέξ
 ἐπειδὴ καὶ ἡ δεύτερα τὰ
 πρώτῃ, βεβαιότερον ὅμα
 χρημάτισε διδάσκαλος τ
 Κλαύδιος Μάξιμος καλ
 περιαιότερον τῆς ζωῆς τ
 ἄλλο δὲ μᾶς εἶναι γνα

Σ υ γ γ

Σύζονται ἔτι τεσσαράκο
 ζεις, τὰ ὅποια Γαῖος
 τὴν Ἰταλίαν, καὶ τὰ ἐχ
 ἐν Παρισίοις χειρόγραφο
 παρὰ τὰ λοιπά· ἡ ἐπι
 σημειώθη ἀνωτέρω, τῶν
 γράφεται. Τὰ συγγράμ
 γάτως διὰ τὸ ἡδὺ καὶ κο
 ὁ Κασαβῶνος mellitissim

εἰ δὲ τῆς ἀλαζωνίας
πτεῖ, ὁ Φαβεΐκιος (α)

Μαξίμου Τυρίου
σαν τὸ πρῶτον ἐν Παρ

Καὶ ἐν Λαυδόνῳ Β
μειώσεων τῶ Δαν. Εἰν

Καὶ ἐν Κωνταβρυγίῳ
μετὰ πλείσων σημειωρ

Μαξ. --- Maximī T
ἐξεδόθησαν ἐν Λοιδρα

Γωαν. Βάρδ. Ward. α
φορετικὴ τῶν ἄλλων.

Γέλιος Πολυδάκης, ἦτο
ἐδιδάχθη ὑπὸ τῶ πατρὸ
τα καὶ ὑπὸ τῶ Σοφιστῶ Α
λεπτοτάτην φωνῶν, ἦτις
μοδον, καὶ διὰ τῆτο τὸν
τῆς Ρήτορείας, ἀγκαλὰ
πεῖν τῆς αὐτοκρατορίας τ
μαστικόν. Ο' Λακκιαν

(α) Βιβλ. Ε' α. βιβλ. Δ'.

ξη εἰς τὸν τῷ Λεξιφώνῳ
αὐτῷ μέχει τῶν πρῶτε

Σ υ γ ρ

Κατὰ τὰς μαρτυρίας
τι ὁ Πολυδέκης συνέ
ἐν οἷς ἐπαρατηρεῖτο π
παρὰ ὡς Συγγραφῆς
ἔμεινον εἰς ἡμᾶς εἶναι
συλλεξιμῶν, εἰς τὸ ὅτι
διαφόρων συγγραφέων
ρῶνει τὰς ὀνομασίας π
παρ. χάρ. τὰ τοῦ οἷα
γαλεῖα, κ. τ. λ. Τὸ
λυδέκης ὄνομα, εἶναι
ῥύμα σύγγραμμα.

Ε' κ

Ἰουλίου Πολυδεύα
πρῶτον ἐν Βενετία παρ
Καὶ ἐν Φράγκοφ ρτ
Wolfgangi Seberii. Ἰουλί
Julii Pollucis Onomastico
μειώσεων, παρατηρήσεων
ἐν Ἀμσελοδαμῷ Amstel
ἐν δυσὶ τόμοις εἰς φύλ.

Θ Ε Ο

Η κμα

Ο Θεόφιλος ἔτος νομίζ
ἐπειδὴ μόνος τε γνωρίζει
νεκρῶν, ἀλλ' ὁ μεταφρα
ἄποσωθεν βιβλίων τ
δικαίων αἵρέσεως, διό
νεία μέρος, ὅτι αὐτὸς
λολατρείαν, ἐκ τῆς ὅποι
τόλυκον. Ἐκ τῆς ἐναντίας
ρως τε, καὶ τὸν Ἀβραάμ
Διὰ δὲ τῆς προσεχῆς α
είσας τὴν ἀλήθειαν, ἔ
χείας ἐπισκοπικὸν θρόν
ὅποῖον, κατὰ τὸν Νικη
Εὐτύχιον, εἴκοσι ἔτη ἐκ

Σ υ γ γ

Ο λίγον προηγήθη ἄπο
φίλος τεία βιβλία πρὸς
ἐρασμὸν τῆς ἀληθείας ἐθ
νὸς ἀποχρόντος λόγου,
Ἀντιοχέα, ἀκμάζοντα ἐ
τὸ τρίτον βιβλίον ἐγράφ
φίος ἐπιβεβαιοῖ ὅτι συ
γεται ἄπο τὰς ἀρχαίων
των καὶ τρίτον βιβλίον δε

πέγραψε τὸ τρίτον βιβλίον
εἶχει ἐπιτομικῶς μίαν
χει τῷ Καίσαρος Μ. Α.

Ἐκ τῶν λοιπῶν Συγγραμμάτων
σώθη, τὰ δὲ ὑπὸ τὸ
βιβλία τέσσαρα, σ
ρα, ἢ καθὼς παρατηρεῖται
λῶν περιόδων ἐκ τῶν τ
μάτων, ἔργον Μοναχῶν

Ἐκ

Θεοφίλου Ἐπισκόπου
αὐτόλυκου, σ
τῷ 1546. εἰς φύλ.

Καὶ ἐν Βασιλεύᾳ τῷ
ἐν σελ. 285.

Καὶ in Auctario Bibli
Καὶ ἰδίως, Θεοφίλου
phili Sexti Antiochensis

Wolfii ἐν Ἀμβέρῳ τῷ
Καὶ μετὰ τῶν τῷ 189

Had. Com.

Η

Α Ρ Ι Σ

Ἔργον τῷ

ἢ κατ' ἄ

Ἄλλιος Ἀλεξείδης ἔργον
σίας τῆς νυκτὸς Βιθυνίας

κατὰ τὸν Μασσὸν, ἢ
 κλῆν τὸν Περγαμινὸν,
 δος Ἀλέξανδρον τὸν Κ
 πορώτος τῶν μαθητῶν
 θῶν ἐν Σμύρῃ διέτ
 εἰς ὅλων τῶν Σοφιστῶν
 δειαν αὐτῆ. Δὲν ἐνόμ
 τῆ προχείρα, δι' ὃ αὐ
 προετοιμασίας, καὶ ἔλε
 ὅτι αὐτὸς δὲν ἦτον ἐκ
 περιβούρτων. Ἐγνω
 τωίνης περὶ τῷ 176.
 παρεκίνησε νὰ ἀνακα
 μεγάλα σεισμῶ κατεκ
 ναίει τῷ ἔστησαν εἴνα
 πῖς ναῶ, εἰς ὃν καὶ
 θῶς καὶ εἰς τὸν τῆς πε
 θελε νὰ ἔμβη εἰς ἄλ
 μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῆ Α
 τὰς δημοσίας ἐκδεδό
 θον εἰς τὴν Αἴγυπτον
 περιηγήσατο μέχρι τ
 μᾶς εἰδοποιεῖ. Περὶ
 λόγοιτα, ἐν οἷς καὶ
 νείας, ὅτι ὁ Ἀσκληπ
 βέβησαν τὴν θεραπ
 τελῶς· παρέτεινε δὲ
 ἑβδομηκοστὴ ἔτη τῆς
 πὶ Κομμόδα τῆ αὐτοκ

Σ υ γ

Οἱ λόγοι τῆ Ἀειεῖδ
 χέτυπαν, μετὰ τὰ νὰ
 λαι αἰ ρητορικαὶ ιδιότη
 κυδίδη, καὶ Δημοθρο
 τὴν ἀληθῆ κείσιν αὐ

εικὰ σφάλματα, δὲ τῶν
 πῶν, καὶ μένεν ἄλλοι οἱ
 μίω. Ἐκ τῶν λόγων τῶν
 κοντα, καὶ δύο βιβλία :

Ε' κ

Ἀριστείδους Λόγος
ἐν Φλωρεντία τῷ 1514
Γατροῦ.

Aelii Aristides Oratio
τὰ διαφόρων ἀναγνώσεων
1604. εἰς 8.

Ἀριστείδους τὰ σ
omnia. Ἐλ. Λατ. ἐν
ἐπιδιορθώσεων, Gul. C
Spanhemii, Normanni,
ἐν Οξωνία e Theatro S
ἡ ἀείση.

Η

Σ Ε

Η' κμαζε

Σέξτος ὁ Ἐμπειρικός,
 γος τῶ μαρτυρεῖ τῷ Λυβ
 τῆς πόλεως, ἐν ἣ ἐγεννή
 λιν ὁ αὐτὸς φαίνεται ὅτι
 δὴ καὶ παρομοιάζει τὰ ἥ
 Γερμανῶν, Ρωμαίων, Ἰ
 θῶν, Σαρματῶν, Σύρων,

Γεπῶν, ἢ Κιλικῶν. Ἐπιπέ-
 μέτερον Σέξτον μετὰ τὸν
 διδάσκοντα τῶν Ἀντωνίου
 λόγος, ἢ νεώτερος ἐκείνου
 Κομμόδου, ἢ κατ' ἀρχαίαν
 δόξαν τὴν ἀποδεικνύουσαν
 Ἰατρὸς εἶναι ἀναντίρρητον
 εἰκῶν αἰρέσεως, μὴ ὅλας
 Οὐ φαβείκιος παρέτηρ
 πλείστον ἦτον Σκεπτικῶν
 Θεοδικοί, καὶ διατάξομεν
 τάξιν τῶν Σκεπτικῶν

Σ υ γ γ

Τὰ Συγγράμματα τῶν
 νεύων, ἢ τοῦ τῶν Σκεπτικῶν
 τὸς δίδει εἷς λαμπρὸν
 γάλλω ἀγχίνοισιν. Ἐν
 βιβλίοις τῶν δίδει εἷς τὰ
 τῆς αἰρέσεως, περὶ τῶν
 βιβλίοις κατὰ τῶν Μαθη-
 τῶν, ἀντιλέγων τῶν
 βλίου περὶ τῶν Μαθη-
 τῶν, τὸ δεύτερον κατὰ
 Γεωμετρῶν, τὸ δ' κατὰ
 Ἀστρολόγων, τὸ ε' κατὰ
 τῶν Λογικοδομῶν, τὸ
 σικῶν, ἢ τὸ ια' κατὰ
 λέξεις αἱ Δωριεὶ κατὰ
 νοήτως προσίθεται ἐν
 μασιν.

Σέξτου Ἐμπειρι-
 ορητα. μετὰ σημειώσεως
 Παρισίοις τῷ 1621. ε

----- Ε'λλ. Λατ. με
 ἄλλων παρατηρήσεων καὶ
 Φαβριπία, Joh. Alberti
 Gleditschii b. fil. 1718.
 --- Διαλέξεις Ἀν
 Βιβλιοθ. βιβλ. 5. κεφ

Α Γ Α Θ

Μ

Ἀγαθημήρης ὁ τῷ Ὁρ
 τικῶν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατ
 τι ὑπ' ἄλλων τάσσεται
 βιβλία μιᾶς μικρᾶς
 Γεωγραφίας ἐν Ἐπι
 λως δέρονται τινες ἀ
 λων παλαιῶν Συγγραφ
 ὁ Κλαύδιος Πτολεμαῖος

Ε' κ

Ἀγαθημήρους ὑπο
 Ε'λληνο-Λατιν. μετὰ σημ
 ἐν Ἀμσελοδαμ. τῷ 167
 --- Μετὰ σημειώσεα
 νόβια, ἐν πῖς ὑπ' αὐτῷ
 Καὶ ἐν τοῖς τῷ I. Χ8

Σ Υ

Σύμμαχος ἦν Σαμα
νος του, ἀπῆλθεν ἐ
πειτομῶν ἔλαβεν, ἔ
το, ἢ κυρίως εἰπεῖν,
τάφρασιν τῆς παλαι
ῆς Θεοδοτίωνας, εἰς τ
τὸ νόημα αὐτῆς εἰς τὰ
τάφρασιν ἐκ τῆς Σαμα
Πατέρες ἀναφέρωσι
μαρτυρίαν πάντοτε τὸ
περὶ πῶν Ἰσδαίων. Ἡ
μεταφράσεως δέεικοντο
Origenis. Paris. 1713.
Καί τινα ἐν τῇ τῆς
δ. 10. τόμ. Β'. σελ.

Ε Ρ

Ι

Ἑρμίας, εἰς πῶν Ἑκ
ταξὺ πῶν ὀμωνύμων τ

μεν περὶ τῆς ζωῆς τῆς
 τῆς βιβλιοθήκης τῆς πα
 να· ἄλλοι πάλιν εἰς τὸ
 τὸν θέλουν ὅτι εἶναι ὁ
 νειος, ὁ κὴ τῶ Ἐκκλη
 Καίε, διασκορπίζει τ
 τῶ ἄποσωθόντων Συγγρα
 νος ὅτε ἤνθει ἀκόμη ἢ
 τον ὅτι ἔζη περὶ τὸ τέλ
 Σύγγραμμα Μυκτιπρι
 ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ π
 μας των, διὰ τῆς ἄποδε
 Θεῶ, τὰ συμπεράσματα

Ε κ

Ἐρμίου Φιλοσόφου .
 Philosophorum. Ε'λ. Λο
 εἰς δ. per. I. Oporin .

Καὶ in veteres aliquot
 Καὶ in Auctario Biblio
 Καὶ μετὰ τῶ τῆ Τατ
 Καὶ μετὰ τῶ τῆ Γ' 85ί

Η

Λ Ο Υ

Η κμαζε μεταξ

Λεκιαρός, πατείδα εἶχε
 νος καθ' ὃν ἐγερήθη κὴ
 εἰδῆ . Οἱ νεώτεροι Ἰσοε
 μαζε μεταξὺ τῶ 120. μέ

πορείας τῆς Ἀντωνίνης,
 πτωχοὶ, ἀφιέρωσαν τὴν
 γην, τὴν ὁποίαν ἐδιδάσκον
 λιθοξόῳ περιφήμῳ, ὁ
 σχολος εἰς τὸν Λακκιανὸν
 Ἀντιόχειαν, καὶ προσεβίβη
 ποίας ἔχων μεγάλῳ
 γάλας ποροῦσας, καὶ πρὸς
 εἶδη Σωλήγορος (adversus
 τὸ ἐπάγγελμα, μετῆρ
 εἰλήθε τὴν Γαλλίαν,
 Καὶ ἐπειδὴ εἰς αὐτὰς
 κλίσιντινα καὶ ματαιότητι
 εἰς ἀρετὰς, καὶ εἰς ἄλλο
 ἔσω ἄνθρωπον, παρα
 φιλοσοφίαν, ἥτις εὐλο
 γᾷ δάδειγμα τῆς Σωκράτ
 καὶ τὰ πλεῖστα τῆς Συ
 λος ὄλων τῶν ἀρετῶν,
 καὶ ὄξεχεε τὴν πικροτ
 ἀλαζονείας τῆς φιλοσό
 Η' ἐλύθη τῆς περιπ
 νη μὴ πικρότητας, πα
 ρος καὶ νεωτέρος διὰ τὸ
 λον ὅτι τινὲς τὸν ὑπερ
 ὄμως νὰ ἀρνηθῶσιν ὅ
 Ἐπικέρειον φιλοσοφίαν
 γασίαν, καὶ ὅτι τὰ φυσικ
 ἔντροπῆς, καθὼς καὶ ὁ
 ἔξω τῆς δέοντος. ὅτι, δὲ
 νισμὸν, γίνεται δῆλον
 εἰ τῆς Χριστιανικῶν δογ
 Γεδαικῶν. Ἐπὶ τῆς τῆς
 σάθη διοικητικῆς εἰς ἕν
 τὸ μαρτυρεῖ (α). Ἐκ

(α) Ἀπολογία περὶ μισθ

μεν, ὅτι ἔπαχε καὶ
ἀπέθανεν, ὡς συμπε-
ρὸ τῶν κυνῶν, εἶναι

Σ υ γ

Ἐκ τῶν τῶν Λακκιανῶν Σ-
λος ἀριθμὸς, ἐν οἷς
γλυκύτατος Ἀττικισμο-
νοια, ἐκτὸς τῶν ἀσωνίων
γεννημένος εἰς τὴν Ἀ-
αὐτὰς τὰς ἰδίους, καὶ
ἀριθμὸς τῶν Συγγραμ-
ρήτων, καὶ σημειῶν μόνον
ἄπερ εἰσὶ ταῦτα. Τα-
ζωγραφίζει τὰς κόλακα-
πλέτη. Προμηθεὺς
ἐν οἷς διηγείται τὰς ἀ-
ἐφορέσεις τῶν Ποιητῶν
ὁ ἀμίμητος Φοντερέλλ κα-
ρία. ἐν ᾧ ᾠδὰ πρὸς
καὶ ἀδωότητα. Βίωσι
ταιότητα καὶ τὰ ἐλατ-
ἀναβιώσας, μία ὑπε-
Περὶ μισθοφόρων ὁ-
ρος, Ζεὺς Τραγώπο-
σύνω τῆς δεισιδαιμονίας
ἀμφιβαλλόμενα τέτα εἰ-
πὴν Πλάτωνα, ἢ Λέοντα
Ἀστρολογία, Ἐρω-
ἐγκώμιον, Κυρικὸς,
ἐπὶ ἀπεδείχθη ὑπὸ τῶν
κικανῶν νεωτέρων, ἀκμάζου-
καὶ μία ἑπιτολή τε σώζ-
Ο κύπους.

ΜΕΤΑ

Ε' κ

Λουκισανού τὰ σωζ
Ε'λ. τῷ 1496. εἰς φύλ.
Καὶ ὑπὸ τῆ Α'λδρ' ε
Καὶ ἐν Ασπετία πῶν
εἰς φύλ.

Λουκισανού τὰ σωζ
πια, ἐν δυσι τόμοις. ο
dicti, Ε'λ. Λατ. τῷ 1
Typ. Petr. Piedetii, Ε'κ
- - - - - Ε'ν Α'μσελοδα
Blæu, τῷ 1687. ἐν δυ
μειώσ. Ε'κδοσις πολλὰ
μῶνται.

Λουκισανού τὰ σωζ
μετὰ χολίων καὶ διαφορ
ναγνώσεων, ἔξεδόθη ὑ
Friderici Reitxii, Amstel
ἐν τρισὶ τόμοις εἰς 4.
καὶ ὁ τέταρτος τόμος, π
φράσεων, ὅσις ἔξεδόθη.
Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἀριστ

- - - - - Ε'τι ἔξεδόθη ἐν
δυσι τόμοις εἰς 8. Ε'λ.
Καὶ ἐν Α'ργεντοράτῳ

Γ Α

Ε'γεν. τῷ Ι

Κλαύδιος Γαληνός, ο
μετὰ τὸν Ἰπποκράτην
λιν τῆς μικρᾶς Ἀσίας
τὰ Χειρὸν, τῷ ιδ'. ἢ
νϛ, ἐγεννήθη. Ο' πα
θηματικῶν, καὶ Ἀρχι
τὰς μαθηματικὰς ἐπι
λῶ ἀνατροφῶν, ὁ δὲ
μαθήσεις ὧν, μέχρ
τε ἤκασεν ὅλα τὰ εἶδ
τῷ δὲ ιζ'. ἔπει τὸν α
εἰς τῷ Ἰατρικῷ τὴν
Σάτυρον, Στρατόνικον
τοῦ τῆ πατρός του ἀπὸ
Ἰατρὸν Πέλοπα, καὶ τ
περιῆλθε πολλὰς τόπι
διὰ νὰ ἰδῆ τῷ περὶ φ
διὰ νὰ διερωτήσῃ τὸ
καθέδραν πῦτε τῆς Ἰα
ἑπτὰ ἐπὶ ἰδοιπορίας
τριψε μόνον τέσσαρα
ἔνθα εἰς τὸ διάστημα
τειβῆς, καὶ τῆς μετὰ τ
τε, διὰ τῶ ἀκραιβῶν τε
διὰ πῶν δ'τυχῶν ἄπο
πορορρήσεώς τε, ἀπέκτισ

σασα πανώλη μετὰ ταῦτο
 μίω, καὶ νὰ ἀπέλθῃ π
 ἔτει ὑπὸ Χρυσῶ. Τῷ δὲ
 Λυρήλιος, καὶ Λ. ὁ Βῆρο
 εἰς Ἀκυλαίαν, ἠθέλησαν
 εἰς τὴν κατὰ τῆς Γερμαν
 τῆτο διὰ παρακλήσεως,
 διέτριψε τὰ ὑπόλοιπον τ
 κομῶν ἰχνη, αὐτὸν πάλιν ε
 μόνον ὅτι καὶ εἰς τὴν χρόν
 ὅτε καὶ τὴν θηριακίαν,
 ὄξυργάζετο, ἠτοίμασε κα
 ρέτεινε τὴν ἡλικίαν αὐτῶ
 ἀπέθανε τῷ 200. ἢ 201

Συγγ

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τ
 μόνον Γατεκὰ, ἀλλὰ
 Γραμματικὰ, ἔξ ὧν τῶ
 καὶ τεμάχια, ὁ δὲ Φαβε
 ἔξέδωκε, κατὰ τὴν καὶ τῶ
 μετὰ τῶν τεμαχίων, ὑπ
 Οἱ Χαρτιέρ τὰ διαίρεσον
 τινὰ ὑποβολιμαῖα, ἀλλ
 τινισὶ σωζόμενα εἰσὶ τ
 φιλοσοφικῆτος Ἰστο
 τὰ Ἀρέσκογτα τοῖς
 ὅτι καὶ τὰ δύο εἶναι ἐλλ
 μερῶν τοῦ Ἀνθρωπι
 τος ὕμνος πρὸς τὴν Θεό
 φίαν τῆ Δημιουργῆ ἐκ τῆ
 πίνου σώματος, καὶ ἐνε
 Γαληνός.

Ε'

Γαληνοῦ βιβλία
IV. & V. Ἑλλην. ἔξε
τῷ 1525. εἰς φύλ. α
λα, καὶ Ὀπίζα.

Γαληνοῦ τὰ σω
Ἑλληνιστὶ ἐν Βασιλέα
Jo: Bebel. Ἐν ταύτῃ
πεπαιδευμένων εἰς τὴν

Καὶ μετὰ τῆς τῆς
εἰς φύλ. per Renatum

Γαληνοῦ τεμάχια
Theod. Gulstono graece
σημειώσεων ἔξεδόθη
εἰς 4. Typ. Rich. Bac

ΕΙΡ

Ἔγγρα. τῷ 120

Εἰρηναῖος ἐγενήθη εἰς
λίαν, καθὼς τις τῆς π
ἐγενήθη εἰς Σμύρνην,
εἶναι τὸσον ἀξιοπίστον,
θρον εἰς Σμύρνην, καὶ
ὁποῖα τὸ γῆρας πίπτει
πειτα ἐδιδάχθη ὑπότι
ποσόλων (α). Πότε ὁρ

(α) Τινὲς εἰόμισαν τὸ
ρηναίου.

λίαν, δὲν ἐξέρρομεν, εἰς τὸν καιρὸν τῆς μαρτυρίας, Lion. κατὰ τὸ 1778 ἄρθρον ἐγκρίετο, ὅτι ὁμολογῶσιν, εἶναι ἀναπόδεικτον ἂν πέδειξε μίαν ἀγιωπάτην τῆς Ἐκκλησίας, αἱ δὲ μαρτυρίαι εἶναι ἀδύνατοι, καὶ γνώμη εἶναι ὅτι αὐτὸς δεκάτω ἔτει τῆς αὐτοκράτορος 202. Ἰπὸ Χρυσῆ.

Σ υ γ γ ρ α μ α τ α

Ὁ Εἰρηναῖος σωέγραφα Συγγράμματα, ἓξ ἂν πρῶτε βιβλία κατὰ αἵρεσιν ἀνατροπῆς τῆς ψευδοπροφητείας. Φαίνεται, ὅτι αὐτὸς ὅσῳ ἔπαρε να ἔχασιν λεκτον, καὶ κατὰ τὴν γνώμη τῆς Εἰρηναίας ἦτον καὶ ὅτι σωέγραφα Λατινικῶν κῦρος, διότι αὐτὸς ἔγραψε Εἰρηναίας Συγγράμματα τὰς Ἑλληνας. Ἐξ αὐτῶν ἐφύλαξε τὸ πρῶτον σωέγραφο τεμάχια τινὰ σώζονται, καὶ Συγγραμμάτων τινῶν ὡς πρωτότυπον τῆς ψευδοπροφητείας, καὶ ὁ μεταφραστὴς φαίνεται ὅτι ἠκμαζε πρὸς τὴν ἔκδοσιν. Ἐκ τῶν ἐκλελειπόμενων τῆς Συλλογῆς τῆς Γράβης,

Ἡ πρώτη ἔκδοσις ἐστὶν
 Βασιλέα, εἰς φύλ.
 Εἰρηναίου τὰ σα
 τὰ Αἰρετικῶν βιβλία
 ἐξεδόθησαν ὑπὸ Νικο
 σίοις εἰς φύλ.

Καὶ ἐν Λατινία τῶ
 πρ Ε'λ. Λατ. τῷ 16
 Καὶ ὑπὸ τῷ Γράβε
 Καὶ ὑπὸ τοῦ Μασ
 Παρισίοις εἰς φύλ.

Εἰρηναίου τὰ ἀνέ
 διαφορῶν Βιβλιοθηκῶν
 Λατ. ἐξεδόθησαν μετὰ
 ὑπὸ Χεισοφ. Ματθ.
 Αἴα Hagæ, τῷ 1715.

Τὰ αὐτὰ ἐξέδωκε καὶ
 Ἰππολύτῃ τῷ 1728. ὁ

Ἔστι ἰδίως ἐξεδόθησαν
 παρὰ Scripta anecdota, C
 tionibus illustrata, deniq
 be, labore et studio CH
 Lugdon. Bat. etc. 1743

Ὁππιαυός εἰς τῆς Ποιη
 Ἀνάζαρβον εἰς τὴν Κ

πῆρ του ἐκαλεῖτο Ἀγυσίλ
 παιδολογίων ἀνδρῶν, ὁ
 τροφῶν εἰς τὸν υἱὸν του Ο
 λῶς ὅλας τὰς ἐπισήμας
 τείαν, καὶ Γραμματικῶν
 τῶν ὀργῶν τῶ Καίσαρος
 γη εἰς προὔπαίτησιν καὶ
 πατριωτῶν τε ἐν ᾧ ὁ Σερ
 καὶ ἔξοείθη ὑπ' αὐτῶ εἰς
 Ἀδριατικῆ κόλπον. Τῆτο
 Ὀππιανὸς ἐσιωτρόφουσε
 καὶ ἐσάθη ὁ ἐλδοθερωτής
 γετικόν τε ποίημα, τὸ ἐ
 ρακάλλαν, τὸ ὁποῖον ἀνα
 καιρὸν τῆς Ἰσβηλαίας Ἐορ
 εὔρε τὸσον κρέτον, καὶ ἀρε
 πιανὸν να ζήτησιν ἐλδοθέρ
 καὶ αὐτὸς τότε παρεκάλεσε
 ἔξοείας, καὶ ἔλαβεν ὄχι
 διὰ καθ' ἑνα σίχον, ἕνα
 τὰ ταῦτα ἐπακείλων εἰς
 τὰ τῶ πατρός τε, μετ' ὀλί
 τῶ τετακοσῶ ἔτει τῆς ἡλ

Σ υ γ γ ρ α

Ο Ὀππιανὸς περιγράφει
 εἰς τρία συγγράμματα, ἐ
 βιβλία. ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
 ὄπερ καὶ Ἰζευτικὰ ἐπεγ
 ὄτι Φραγκίσκος Ἀσβλανός
 θη εἰς μίαν βιβλιοθήκην
 τεκνίς (α). Τὰ Ἀλιευτ
 Κυρηναϊκῶν λείπει τὸ

(α) Τίς ἔπος ὁ Εὐτέκνιος

Οππιανού ἀλιευ-
σαν παρά τῷ Ἀλδο
Φραγκίσκῳ Ἀσπλάνας
--- Καὶ ἐν Παρι
Οππιανῶ Κυνηγετῶ

Oppiani de venatione
ἔξεδόθη ὑπὸ Conrad
φόρων ἀναγνώσεων καὶ
Bat. ex off. Plantin.

Αὕτη ἐστὶν ἡ μέχε

*

Εὐτεκνίου σοφισ-
τικὰ Ἑλλ. Λατ. ο
Vindingium. Hafn. 17

Α Θ

Συνέγρ

Ἀθήναιος, εἰς πῶν
μον πόλιν Ναυκράτην
Καίσαρος Ἀντωνίνου,
μετὰ τὸν Κόμμοδον καὶ
ὀλίγον πρὸ τῆς Ἀθηνῶν

(α) Ο' αὐτὸς Ἀθῆν. Λ

Σ υ γ γ

Τὸ μέγιστον τῶνδε σωζόμενα
 προσοφιστῶν ἐπιγρα-
 μείων πολυμάθειαν τῶν
 Δημοκρατῶν Ἑλληνικῆς Ἀρ-
 γραμματος σώζονται μό-
 νη δόξασιν, ἢ ἡ ἀρχὴ τῆς
 τομῆς τῶν πρωτοτύπων (ἢ
 Δημοκρατῶν, ἢ αὐτῆς ἢ ἐπι-
 λαμῶν, ἐπειδὴ ὁ Εὐστάθιος
 εὐκλεῆς Ἐπίσκοπος συχ-
 τὰ πόνημα, εἰς δὲ τὰ
 ταῖς εἰς μερικὰ μέρη ἐλ-
 λησάντων.

Ε κ

Ἀθηναίως Δειπνοσοφιστῶν
 ἐν Βενετία ἠδὲ τῶν Ἀρ-
 δοσις εἶναι πολλά ἐσφα-
 λῶν. - - - - Εξεδόθη ἐν Βα-
 Valterum μετὰ τῶν σημειώ-
 Γακώβου Βεδρότῳ. Αὐτῆς
 σεθούτων καὶ δύο Πινάκων
 Λατινικοῦ.

- - - - Καὶ ὑπὸ τῆς Ἰστορίας
 τὰ καὶ τῶν σημειώσεων ἢ
 Hier. Commelin. τῶν 15

Ἀθηναίου Δειπνοσοφιστῶν
 rum libri IV. Ἑλ. Λατινικοῦ
 καὶ ἄλλων τινῶν Κερτικῶν
 μετὰ τῶν ἀναγκαίων πινάκων
 σαὰκ Κασαβώνη Isaac
 Ant. de Hary. 1612 εἰς

Αὐτῆς εἶναι ἢ μέγιστον τῶν

ἢ αὐτῆς ἐκδίδεται ἢ δὲ

ταυτα εφαιησαν δυω τον
 θη εις Θ'. τον εις δ
 πριυτε επων ηδη εφαιησ
 χει τα πριυτε πρωτα
 Λατινισι μετα των Κ
 η ο τριυτος Γαλλισι μ

Α Λ Ε

Προ

Αλέξανδρος ο Αφροδι
 σόφων, εγεννηθη εις
 εξ ης η τλω επωνυμι
 μινον, Αεισοκλεα τον
 τλω Φιλοσοφίαν τον
 τας Αεισοτελικας, η
 τας Αεισοτελικας λεξε
 εις να τας συγχεη με
 η οι Αραβες αφησαν
 αντι τετα τον Αφροδισι
 οι οπαδοιτε Αλεξανδρε
 τεροι τον ετιμωσαν μεγα
 νεται. Η μεγαλη πολ
 τεσησε δημόσιον Καθη
 εις τας Αθηνας, η εις
 τον οι Καίσαρες, οτε Σ
 ρακάλας, προς ες κα
 χαισηειον σωεραφεν
 ιχυρωσ προσκολλημενος
 περι Προνοιας. Φαινετα
 Σεβηρα θαυατον εζη αι

Συγ

Α'. Περὶ Εἰμαρμέν
φαίνεται ὅτι ἀγωνίζεται
Ἀστρολογίαν. Ο' Εὐσέβ
τύτου.

Β'. Ὑπόμνημα, εἰ
κῶν τῆ Ἀριστοτέλους.

Γ'. Ὑπόμνημα, εἰ
ὁ Πατέριος ἀποδίδει
Σουΐδας εἰς τὸν ἡμέτερο
διάφορα σφάλματα τῶν
μνει κείσιν εἰς τὰς διαφ
ται ὅτι εἶχε διάφορα α

Δ'. Ὑπομνήματα,
φυσικῶν ἐλέγχων.

Ε'. Ὑπόμνημα εἰς
τῆς σώζεται μόνον ἢ
Σεπελβέδα.

ς'. Ὑπόμνημα εἰς

Ζ'. Ὑπόμνημα εἰς
ἀμφιβάλλεται ὑπότινων,
τοῖς Μετεωρολογικοῖς δ

Η'. Περὶ Κράσεως
κῆς διδασκαλίας.

Θ'. Περὶ ψυχῆς βί
ὄχι τὸ πρῶτον κῆ δεύτερ

Ι'. Φυσικῶν Σχολία

ΙΑ'. Προβλημάτων
Ἀμφιβαλλόμενα.

ΙΒ'. Περὶ Πυρετῶν
Ἀμφιβαλλομένων.

ΙΓ'. Ὑπόμνημα, ἢ
ῤητορικῆς τῆ Ἀριστοτέλους
Συγγραφῆ.

Τὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ Σ
εἰς εὐσῶμα, ἀλλὰ π

Ἀλεξάνδρῳ Ἀφροδι
πρώτον ἐν Βενετία π
Καὶ τῷ 1658. εἰς 8.

--- Εἰς τὰ πρῶτα
Βενετία τῷ 1520. εἰ
εἰς 4.

--- Εἰς τὰ Τροπικὰ

--- Εἰς τὰς σοφίαις

--- Εἰς τὰ μετὰ τὰ

--- Εἰς τὸ περὶ Ἀ

--- Εἰς τὰ περὶ Ν

--- Περὶ Κράσεως

--- Περὶ Προβλημῶν

εἰς φύλ. καὶ ἐν Παρισίῳ

--- Περὶ Πυρετῶν,

Μερικὰ ἐκ τέτων δὲ
παλαιὰς ἐκδόσεις.

Ἀπέθανε

Τίτος Φλάβιος Κλήμης
κοινότερον Ἀλεξανδρῶς
πολὺ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ,
ταῦτα ἔγινε Χριστιανός.
Ἑλλάδα, τῷ Καλαβε

ἴσον τέλος πάντων εἰς τὴν
 Χριστιανῶν Διδασκάλους
 ποσιωπᾶ, ὁ δὲ τελευτᾶ
 μινεν, ἐκαλεῖτο Παντα
 Χριστιανῶν χολεία, καὶ
 τὰ ἄλλα μέρη, καταγι
 Ἀπὸ διαφορῶν φιλοσοφί
 αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν ἢ
 καιοσύνῃ καὶ εἰς τὴν γ
 ὅτι ἢ τῶν βαρβάρων κα
 ὅλον τῆς αἰωνίᾳ ἀληθε
 λῶν ὁμῶ καὶ νὰ τὴν φέρ
 μα, τὸ ὅποιον δὲ εἶνα
 λίας. Ταύτῃ τὴν διδ
 πὸ τὸν Πανταῖνον, καὶ
 εἰς τὸν καιρὸν τῆς Παντα
 ὦν Ἀλεξανδρείᾳ χολεία
 σαλῶν εἰς ἃν ὁ Πανταῖνος
 δρείας Ἐπισκόπος Δημη
 λείον τῆς Κατηχίσεως
 δὲ ἔφθασε τινὰς ποτὲ
 λυμάθειαν, ὅσῳ ὁ Κ
 πλῆθος μαθητῶν εἰς α
 ὅσις καὶ διάδοχος τῆς
 τὴν Ἀλεξανδρείαν εἰς τ
 πὸ τῆς Σεβήρας διωγμῶ
 τίοχειαν, ἕως ἃ ἐπέστρε
 195. ἔτος τὸν ὀνομάζει
 εἰον ἀπεδήμησε, δὲ μ
 μως, ὅτι τῆτο ἐγένετο
 εἰας Ἀντωνίνου τῆς Καρα

Συγ

Περὶ τῆς πολυμαθείας
 ὡς ἀποδεικνύσιν τὰ εἰσ
 τὰ ὅποια κατὰ τὴν πα

εὐώσσι τὰς τρεῖς βα-
παλαιῶν Φιλοσόφων,
σιν, καὶ τὴν ἐποπτε-

Α'. Προσρεπτικῶν
Ἐθνικῶν, ἐν ᾧ ἀνάσσει
ἄδικινεὶ νὰ δεχθῶσι
ὅμως ἢ ἀρχὴ τέσσα τε
πολλὰ μέρη.

Β'. Παιδαγωγὸς,
κὴν ἠθικῶν, καί τινας
δάσκονται καὶ νὰ ζῶσι
ταὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων
Χριστόν.

Γ'. Οἱ Στρωματε-

λοσοφίαν γνωστικῶν

Η'. ἐπι συνεγράψαν
τὴν ὁμοίότητα διαφορῶν
φων, Ἰεραίων, καὶ Χε-
τακτον, καὶ σκοτεινὸν ἐ-
πέων, δεῦν ἔχει ἀναφορῶν
καὶ ἐλλειπές.

Δ'. Λόγοι ἄλλοι τινὲς
ἐν ᾧ προφητῶν, καὶ τινὰ

Ε' κ

Κλήμεντος Ἀλεξανδρου
σα. ἔξεδόθησαν ὑπὸ Π
dica, τῷ 1550. εἰς φύλ

Clementis Alexandrini
μειωμάτων καὶ ἐπιδιορθ
Φειδερίκῃ Συλβεργίῃ,

--- Opera quae extant
σημειώσεων Ἰωάννη Ποτ
Sheld.

--- Opera quae extant.
ἐν δυοῖν τόμοις, ἔκδοσις

Ι Π Π

Η' κμαζε

Ο Ἰππόλυτος ἔτος ἕ
των μεταξύ εἰς τὰς περ
ναι πολλά ἀμφίβολος
μήτε τὴν πατρίδα τε,
ταγωγίῳ, ἢ τὸν θάνατ
τῆς Γαλλικῆς τῶν πεπα
λον, ἐπιφέροντες μίαν τε
τίῳ (α), ὅτι ἦτον μαθ
τυρῶσι ἢ τὰ συγγραμμ
θέλῃσιν Ἀσιατικόν, ἢ
ἔχῃσι τινα παλαιὰ μ
ἀξιώματος ὅπῃ τῷ ἄπ
αἰτίας ἔξετάσεων. αἱ
δὲ ὀνομάζῃσι τὸν τόπον
μη κατὰ τὸ χρονικὸν τῶ
τῶ Ρωμαϊκῆ Πόρτε (λ
λέ Μοῦνε ζητεῖ τῆτον τῶ
λον τῆτο δὲ δείσκει
κός. Ο περικλεῆς Εὐρ
τικῆς ἀξίας, ἀλλὰ κοσ
σάτας τῶ ἁθῆθαλασσ
ὅτι ὁ Ἰππόλυτος τοῖστο
ἢ ἐπιθεωρητῆς τῶ λιμο

(α) Κώδ. 121.

τῶν Εὐσέβιον, καὶ Γερῶ
 ἀναφέρουσι. Καὶ μὲν ὅλο
 πεπαιδευμένων τῆς Γ
 Εἰρηναίᾳ, ὡς εἶπομεν
 ρος, δεῦν ἠμπορῶν νὰ
 Ἀσίαν, πότε εἰς τὴν
 τε δὲ καὶ τὸν Ωρειγὸν
 διέτριψεν εἰς τὴν Εὐ
 λαιαὶ καὶ νέαι γυνῶμαι
 εἰκὸν θαύματον, ἀλλ' ὁ
 ἄδηλος. Ἡ σιωπὴ τῶ
 οἱ τινες περὶ αὐτῶ τῶ
 αὐτῶ ἀναφέρουσι, καθ'

Σ υ γ ρ

Ο Ἰππόλυτος ἦτον ἐ
 Φιλοσοφίαν, καὶ εἰς τὰς
 σε τὴν Ἐκκλησίαν με δ
 τῶν παλαιῶν μεγάλως
 ποίων ὀλίγα τινα εἰς
 ριστότερα εἰσὶν ὑποβο
 καεστηρίσσει, ἀρέσ
 ερειπίων γεγραμμένη
 μάρα, με Ἑλληνικὰ γ

Ε' κ

Τὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶ
 ξεδόθησαν ἰδιαιτέρως,
 ροις μέρεσιν. εἰς αὐτὴν
 θησαν, S. Hippolyti op
 Jon: Alberti Fabricii,
 ἐν Ἀμβούργῳ, Hamb

(α) Ἐκκλησ. Γ' σ. βιβ. 5
 (β) Περὶ τῶν ἐνδόξων α

Α Ι Λ

Η κμαζε τ

Κλαύδιος Αίλιανός, ἦτο
 ἐχέσης τὸ πολιτικὸν δικο
 στρατος (α) Ρωμαῖον αὐτ
 μίω, λέγει, τὴν πατείδ
 ἔτι, ὅτι ἤκασεν ἰλτὸ τὸν
 ποτε τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' ἔ
 ἐγνώριζε, καὶ τὸτο ἦτον
 τὴν Ρώμην. Ο' Αίλιανός
 γον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρεια
 δὲν ἐξηγεῖται, παρὰ, ὅ
 τὴν τὴν εἶδησιν παροπῆτερ
 Αίλιανός εἰς Ἀλεξάνδρεια
 τὲ, καὶ μ' ὅλον ὅτι διέτριβ
 ληνικῶν διάλεκτον εἶχε τὸ
 καὶ μελίφθογγος ὠνομι
 το. ἤκασε τὸν ῥήτορα Π
 τὸν Ἀττικὸν εἰς τὴν ἀπλ
 Ο' Αίλιανός συνέγραψε
 καὶ πολλὰ ἔλαβεν, ἐζη
 νεώτερος Φιλόστρατος. Ο' Σ
 τι συνέγραψε πλεῖστα θ
 ὡς ποιητῆς ἐκείνων οἵτι

(α) Ἐν βίοις Σοφισ. Βιβλ.

(β) Ποικίλ. ἰσορ. Βιβλ. Β

καὶ ἰδίως περὶ Προνοίας
τὰ ἐξήκοντα ἔτη, καὶ

Σ υ γ

Ο Αἰλιανὸς ὧν ἀνεπι-
το εἰς τὸ συγγραφεῖν
φος τὰ ὁμοιάζει σχεδὸν
σαρα Συγγραμματα
φισβητεῖται ἀν εἶναι ὁ

Α'. Ποικίλης Ἰστορίας
παλαιοῖς διαφόρως ἐπι-
σεως. Ἰστορικῆς δὲ
τορία. Περὶ τῆς ἐδ-
τέρου Συγγραφέως ἡ
ἔπιθεωρήθη ἀπὸ τὸν ἰδ-
νεταὶ ὅμως ἐκ τῆς παρο-
καὶ ἐκ τῆς Στοβαίου, καὶ
ὅποια τὴν σήμερον δο-

Β'. Περὶ Ζώων,
ΙΖ'. Τοῦτο εἶναι μία
Συγγραφεῖς, καὶ τὰ περὶ
ὅμως καὶ τῆτο εἶναι ἔργον

Γ'. Τακτικά, μετὰ
μας, ἀλλ' οἱ θεματοῦ-
ὁ Συγγραφεὺς τῆς Τακ-
ξίρε καλῶς τὴν τῆς Ε-
Ρωμαίων, καὶ ἐκ τῆς
τον σχεδὸν παλαιότερος

Δ'. Ἐκ τῶν Αἰλιανῶν
ταὶ εἰς γυμνάσματα
χολείω, ὡς λέγουσιν.

Π Ε Ρ

Ε' κ ο

Αἰλιανοῦ τὰ σωζόμενα
δόθησαν τὸ πρῶτον ἐν Τ
Κονράδου Γεσνέρου.

Αἰλιανοῦ Ποικίλης
ria Historia ἐξεδόθη μετὰ
θώσεως ὑπὸ Γακ. Περζω
ταβ. τῷ 1701. εἰς 8. ἐκτ.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεδόθη
σημειώσεων, ὑπὸ Γωάν. Ι
Καὶ ἐν Λαγδάνῳ Βαταβ.
Gronovio, Lugd. Bat. τῷ 17
λεσέρα.

Καὶ ἐν Παρισίοις τῷ 18
τῶ ἡμετέρῳ ὁμογενῆς, καὶ
--- Περὶ ζώων ἰδίων
Libri XVII. ἐξεδόθη ἐν Γακ.

Καὶ ἐν Λονδίῳ, τῷ 174

--- Τακτικὰ Tactica,
Λαγδ. Βατ. τῷ 1613. εἰς

--- Ἐπιστολαὶ, ἐξ
Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν.

ΗΗ

ΙΟΥΛΙΟΣ

Η' κμ. περ

Σῆζτος Γέλιος Ἀφρικανὸς
γραφέων, τὸν ὁποῖον ὁμο

καλεῖ, ὁ δὲ Φαβεῖκι
 Νικόπολις μετὰ ταῦθ
 πόλιν ἀρκετὸν χρόνον
 λίας, διότι ἐσάλθη α
 βαλον (Ἡλιογάβαλο
 πόλεως, τῷ 221. ἔτε
 πίσκοπον τῆς Ἐμαῶς
 ταῦτα τὸν Χριστιανισμ
 Κάυε τῷ 232. ἔτει.

Σ υ γ

Ὁ Ἰερόνυμος (β) δίδ
 τῆς πολυμαθείας Ἰερα
 Συγγραμμάτων τε ἀπα

Α'. Σπουδάσματα
 πὸ διαφορὰς εἰδήσεις κ
 ὑπὸ διαφορὰς Συγγρα
 νὰ λυπηθῶμεν διὰ τὸ
 εἶναι μία ἔπιτομή τῶ
 τερος μετὰ ποροδήκῃς
 εἴσκεται κατὰ πολλὰ

Β'. Χρονογραφία,
 τῷ 221. ἔτις μετὰ Χε
 λετο, ἐκτὸς τινῶν περ
 σεβίῳ, ἢ ἑτέροις τισι
 τινισὶ σωζόμενον, de
 δεῖν εἶναι τῶ Ἀφρικανῶ

Γ'. Πράξεις μαρτυ
 τὸν μαρτυρικὸν θάνατο
 κοὶ τὸ θέλασι διὰ νόθ

Δ'. Ἐπιστολὴ πρ
 σῆς Σωσάνης, ἐν ἣ

(α) Ἐκκλην. Βιβλιοθ. Βιβ

(β) Περὶ ἐνδόξ. ἀνδρ.

Π Ε

εις ἡὺ ἀπεκείθη ὁ Ω' εὐ
μιλία, παρ' ᾧ ἑκατοικῶ
φρόνως νὰ ἄπορρίπτωντ
μικα βιβλία.

Ε' κ

„ Γουλίου Α' φριπ
μετὰ τῆς παλαιῶν Μαθ
ἐν σελ. 275.

„ Ἐπιστολὴ πρὸς
Ἀδριανῶν εἰσαγωγῆς ἐν
Καὶ μετὰ τῆς Ἀποκε
ειγσίους Διαλόγου κατὰ
ἐν σελ. 220.

„ Πράξεις μαρτυρι
lect. Martyr. p. 20 .

Καὶ Actis SS. Antr. ad

ΗΗ

Δ Ι

Ἐγεν. τῷ 155. κ' α'

Κάσιος Δίων Κοκκηϊανὸς
τῷ 155. ἔτει ἐν Νικαίᾳ τῆ
σιος Ἀπορονιανὸς ἐκαλεῖτο
ἐχρημάτισεν, ἡ δὲ μήτηρ
τὸν Χρυσόσομον, ὅς ἔ τὸ

(α) Φώτιος Κώδ. 71.

Ζωναράς, ἣ ὁ Κεδρηνός
 διέτριψε τὸ περιαιότερον
 διὰ τὰ πολιτικὰ ἀξιώμα-
 θη. Περὶ τῆς Ἰσορείας
 τὸς δὲ ἐδόθη παιδισκίον
 ταῦτα ἀφ' ἧ ἑκατάλα-
 κτικῶν Φιλοσοφίαν δὲ
 τὴν Ῥητορείαν, εἰς τὴν
 νεοκρητικῶν. Ἡ κολλή-
 σθαι καὶ τὸ διοικεῖν ἐ-
 τῶ 180. ἔπει σωματὰ
 δὲ 193. ἔπει ἐτιμήθη
 τῷ Περτίνακος, μετὰ
 Μετὰ δὲ τὸν αἰφνίδιον
 πίδακτα ἐπὶ Σεβήρων
 λαὸν ἀξίωμα, φέρων
 Ῥώμην, καὶ σωματὰ
 ταῦτα ἠκολούθησε τῶ
 ἕως εἰς Νικομήδειαν,
 γινε Διοικητὴς τῆς Σμυρ-
 νῆος τρεῖς χρόνους, ἡ τύχη
 πὸ αὐτῷ ἀξίωμα εἰς ἀ-
 λεξανδρῶν τῶ Σεβήρων
 Ῥώμης, ἣ μετὰ ταῦτα
 Ἀφρικῆς, ἣ μετὰ ταῦτα
 ἀνώτερα Πανιονίαν, ἣ
 ἔτος, ὅπως ραφεῖς δὲ ἐ-
 ἐζήτησε παρὰ τῶ καίσα-
 ρὸς ἠκούσε τὸ ζήτημά
 ὑπατον τῆς Ῥώμης. ἣ
 σαρεσθήθη περιαιότερον
 δουλον, ἀπέσειλε τὸν Δ
 διὰ τὰ μὴ ὑποπέσει καὶ
 Τελειωθέντος δὲ τῶ καί-
 σαρος εἰς Ῥώμην, ἀπὸ
 καίσαρος ἐν Καμπανίᾳ
 δῶν ἀδελφίαν, ἣ λαβ

πέσρουν εἰς τὴν πατείδ
 πον τῆς ζωῆς τῆς μέχει
 μᾶς εἶναι ἐτι ἄγνωστον.

Συγγ

Διάφορα Συγγράμματα
 Δίωτος. ὁ αὐτὸς ἀναφέρει
 καὶ μίαν Ἱστορίαν τῆς Κομ
 δότερον δέεισκειται διεσω
 μαϊκῆ τῆς Ἱστορίας. Αὕτη σ
 ἄπο ὀγδοήκοιτα βιβλία,
 γρῶσα ἕως εἰς τὰς χρόνας τ
 ἑνιαυτῶν, ὁπῶ εἰς τὴν συ
 ταξιν. Ἡ μέχρι τῆς καίσα
 τὰ ταῦτα δὲ διεξωδικωτέρα
 τι, περιγράφουσα καὶ τὰ μικ
 ψις τῶν βιβλίων δὲ εἶναι
 νόματα τῶν ὑπάτων, μ' ὅλα
 χειρογράφοις δέεισκειται, ἢ
 προσετέθη ἄπο τὸν Λόβου
 σώζετο σῶα μέχρι τῆς Ζων
 τυχε πολλὰς ἑλλειπεῖς Κα
 κολοβώθη δι' ὅλου. Τὰ πα
 δὲ εἶναι, εἰμὴ μερικὰ τε
 σίνος ἕκ τινῶν χειρογράφων
 κοσῆ πέμπτη τεμάχιον, καὶ
 εἰς τῆς τετακοσῆ ἕκτη, τὰ δὲ
 πεντηκοσῆ βιβλία σώζοντα
 τινὰ ἄποσπάσματα, ἐκτὸς
 ὁποῖα σώζεται οὐκ ἀρκετὸν τ
 σῆ εἰσὶν ὀπτομήτις ἐκ τῶν
 πὸ δὲ τῆς ἑξηκοσῆ μέχρι τέλ
 νος ἐκ τῶν τῆς Δίωτος. εἰς τ
 ἄλλα ἕξ αὐτῶν τῶν βιβλίων
 θησαν εἰς τὰς νεωτέρας ἐκ
 τῆς Κριτικῆς, διὰ τὸ ἀληθ

είας τε, μ' ὅλον τῆτο
 τι ᾠδαπρεῖται ὅτι π
 χον, διὰ τὸ ὅποιον ἄ
 τῆτο προῆλθεν ἀπὸ τ
 αὐτὰς τὰς τῆ Πλουτά
 μέρη παράκαιρα μεταχ
 φων μάχας· καὶ ὅτι
 θαύματα, ἠδονὰς καὶ
 λα ᾠδαμικρὰ συμβεβ
 περιπαίξει τὴν Κικέρω
 γραφεῖς, καὶ ὅτι περὶ 9

Ε' λ

Δίωτος Ρωμαϊκὰ
 ἀπελῶς ἐν Παρισίοις τ
 Κάσσίου Δίωτος
 τὰ σωζόμενα ἅπαντα
 na quæ supersunt, μετα
 διορθώσεως, προσηκῆς
 βῶν πινάκων, Ε' λ. Δ
 μηλ Ρεῖναρτ, Herm
 Hamburgi, τῷ 1752.
 σιν ἢ ἀείση.

Η

Α Ψ

Η' κμαζε

ΑΨίνης, εἰς τῶν Ρήτο
 νίκης, ἠκυσσε τὸν Ρήτο

Π Ε Ρ

Βασιλίσκον εἰς Νικομήδειαν
 εἰας τῆ καίσαρος Μαξιμίαν
 δέχθη ὁ Γορδιανός. Σώζο
 Α'.) Τέχνη Ῥητορικῆ
 σμένων προβλημάτων
 τῶν Ῥητόρων ὑπὸ τῆ Ἀλδ
 727. καὶ ἐν τῇ τῆ Ῥεῖσκία.

Η Η

Η Ρ Ω Δ

Η ὕθει πρε

Ἡ ρωδιανός, εἰς τῶν Ἰσοχ
 πει νὰ συγχέηται μετὰ τιν
 ὁ ὅποιος ἦτον φίλος τῆ Κ
 τον ἀξιοματικός τῆς Ῥώμι
 συνέγραψε μίαν Ῥωμαϊκῆ
 χρομσίην ἀπὸ τὸν θάνατον
 Γορδιανὸν τὸν νεώτερον, δι
 αὐτὸς εἶδεν, ἤκουσε, καὶ ἔμα
 τῆ ἀξιάματός τε. Ὁ Φώτιο
 κεν τῆς καλῆς ἀποδεδειγμ
 καὶ τῆς γλυκείας δ'φραδία
 νεώτεροι ἐπιβεβαιῶντες λέγ
 ρωδιανός ἔτω καὶ κατὰ τὴν

(α) Βιβλιοθ. Κώδ. 99.

Σ υ γ γ ρ α μ μ α

Ἐκτὸς τῶν ὀκτὼ βιβλίων
 ξέρομεν ἀν' ἔγραφε κὺ
 ται κολοβά εἰς δύο μέ
 ἐκλελειπτόπων, εὔρον πα
 τιγεγραμμείας ἐκ τινος
 λασῶνι τῆς Θεσσαλίας,
 Σημι ᾧδε.

Βιβλ. Β'. φρ.

„ Καὶ τὸ στρατιωτικὸν
 αὐλλῷ.

Βιβλ. Δ'. Κεφ. Δ'. πῆς

„ Τῆς μὲν ἐν μητρὸς
 „ μὲν Γέτας πειθεῖς το
 „ κετο, ὁ δ' Ἀντωνῖνος
 „ μετὰ τῶν χιλιάρχων.
 „ τέρα, νόει τοῖς χιλιο
 „ Γέτας ἐπιθέει τοῖς τῆς
 „ Μᾶτερ! σῶσον, καὶ τ
 „ δὲ Ἀντωνίνα μὴ πειθ
 „ χιλίαρχοι, αὐτὸν κατέ

Ἐ κ

Ἡρωδιανοῦ τῆς μετ
 βλία Η'. ἐξεδόθησαν
 Ἀλδω εἰς φύλ.

Ἐ' τι ἐξεδόθησαν μετὰ
 μετὰ τῶν Ἐλασσόνων Ρ
 βεργίε τῷ 1590. εἰς φύ

„ Ἡρωδιανοῦ Herod
 Δατ. μετὰ σημειώσεων,
 Λεξικῶν, ἐξεδόθη ὑπὸ Β

Π Ε Ρ

ἑῖς, ὃν Ἀργυροπράτω τῷ
 τῆ ἔστιν ἡ ἀείσι. Καθώς
 --- Εξεδόθη ἔτι ἐν Λε
 μετὰ καὶ τῶ Ἑλληνο-Γερμανικῶν
 τινῶν Γερμανικῶν σημειωμ
 καὶ αὐτῆ ἀείσι.

Η Η Δ

Φ Ι Λ Ο Σ

Ο Π Λ Λ

Εΐζη ἀκόμη τ

Φλάβιος Φιλόστρατος, ἦτον
 Διατείφας εἰς τῷ νεότητά
 πότινων διὰ τῶ Λήμνιος
 Λῆμνον, ὡς τινες λέγουσι,
 χέουσι τῶτον μετὰ τινος ἀλλ
 καὶ περὶ τῆς Τύρας πολιορκίας
 Ναυκρατίτῳ Πρόκλῳ, Δ
 δρομον Λαελασάϊον, ἀνδρας
 βήρα αὐτοκρατορίας μεγά
 τυεῖαν τῶ Ἡσυχίῳ καὶ τῶ Σε
 χᾶς τῷ Ρήτορικῷ εἰς τὰς
 εἰς Ρώμῳ ἐπὶ τῆς τῶ Φιλί
 τῷ 244. ἔτει. Ἡ καισαρῶ
 τῶν πεπαιδευμένων ἐταιρεί
 τὰς ἐπισήμας, καὶ διὰ πορο
 βίον τῶ Ἀπολλωνίῳ.

Συγ

Α'. Α' πολλωνίου
 ζωγραφίζεται ο Α' πολλωνίου
 χειρῶν, τὸ λάχιον καὶ
 τὸν σκοπὸν, καθὼς ἄπο
 λως ἂν περιέχει τὸ το
 Πυθαγορικῆς, καὶ Ἀσια
 τὴν Ρωμαϊκὴν Ἰσοπέταν
 τῆ Νέρβα, περιέχων ἔτι
 κοινῆς ζωῆς, καὶ περὶ Δ

Β'. Ἡρωϊκά, ἑπτά
 φονται ἑπτά καὶ εἰκοσι ἥ
 κειτικὴ εἰς τὸν Ὀμηρον
 χαρακτῆρος πῶν, ὧν αὐτ

Γ'. Εἰκότες. ΞΕ'.

Α' ἄλλῃ τῆς Νεαπόλεως, ε
 δίδει τὸ το εἰς τὸν Παλαι

Δ'. Βίος Σοφιστῶν
 γραφετὸς πρὸς τὸν Κόνστα
 τὸ το πρὸς 239. μέχει τὸ
 δύο τάξεις, εἰς μὲν τὸ
 Ρήτορας καὶ Φιλοσόφους,
 μόνον.

Ε'. Ἐπιστολαὶ 5'.
 τα εἰς τῶν περὶ Διαλέξ

Ε' κ

Φιλοστράτου Λημ
 νεωτέραι εἰκόνες, καὶ Καλλ

(α) Περὶ τῶν τῶν Καλλιστ
 λουστῶν Προλόγων καὶ ὁ Φα
 24. πρὸς Γ'. σελ. 86. ὁ με

Εὐσεβίᾳ Καισαρέως ἀν-
 πολλωνίᾳ, Ἑλληνο-λατι-
 Περσίοις τῷ 1608. εἰ-

„ Τῶν Φιλοστράτου
 quæ supersunt omnia, κ
 ρήσεων ἑξεδόθη. ὑπὸ Γ
 rii, ἐν Λειψία τῷ 17

Ἀξία εἰδήσεως εἶναι
 κόνων, ἐπιγραφομένη L
 ture des deux Philostrat
 en François par Blaise
 à Paris, chez Sebast. C

Φ Ι Λ Ο

Οὗτος ὁ Φιλόστρατος ἦτο
 λοςτράτης, εἶχε δὲ πατέρα
 τὴν Λέσβον. Οἱ θεῖοι τ
 ὅτι ἔτι ὢν εἰκοσιδύω ἐ
 προχείρᾳ, καὶ τῷ εἰκοσ
 εἶνα ἄλλον λόγον ὅπῃ τ
 φώνησεν, ἀπήλαυσε τὴν
 Ἔζη ἀκόμη μετὰ τὸν 5

ὅς τις ἠκμαζε περὶ τὴν Ρ
 εἰς τὴν μάχην ἀπέθανεν,
 ἠκμαζεν εἰς τὸν καιρὸν πῶ
 (α) Ἐν Σοφίᾳ, Β'. 27.

πρὸς 221. ἔτει. Οὗ δεῖο
 τῶ, καὶ φαίνεται ὅτι ἤδη
 νεγράφει ἢ περὶ τὰ 239
 τι ὁ ἡμέτερος Φιλόστρατος

Συγγραμ

Συνέγραψε καὶ ἕτος Ε
 τινες ἔξεδώθησαν μετὰ τὰ

ΗΗ

Α Μ Μ

Η' κμαζε τ

Ἀμμώνιος εἰς τῶν Χρυσ
 Ἀλεξανδρεια, ὁ ὁποῖος
 φον Ἀμμώνιον τὸν Σάκκ
 Φιλοσοφίαν τῶ Πλάτωνος,
 Διδάσκαλος ἐχημάτισεν.
 ἔῃ ἡ Ἰσοθίαμας, δὲ εἶνα
 εἰος κατακρίνει ὅτι ἀπὸ Χ
 Ἰάπη, καὶ ὁ Εὐσέβιος πλ
 τος ἐγχειρήθη καὶ ἀπέθανε
 τῶ Αἰῶνος. Κατέλιπε δὲ
 τῶ Μωϋσέως καὶ Ἰησοῦ
 Εὐαγγελικῆν, ἔξ ἧς ὁ
 Δέση τῶς Εὐαγγελικοῦς
 να σώζονται ἐκδοθέντα

(α) Εἴνθα ἀνωτέρω πρὸς τὸ

Εν τοῖς Ορθοδόξοις
Πατέρων.

Η Η

Δ Ι Ο

Η κμαζε

Διογενῆς ὁ γνωστὸς συγγραφεύς, φέρει τὸ ἐπώνυμον τῶν δὲ εἶναι σύμφωνον ἐπωνυμίαν τῶν γένεσιν, τῶν ὧν γεννημένος εἰς τὴν ἀπέκτισε παύτῳ, καὶ τῶν ἄλλοι πάλιν θέλῃσιν, τῶν τῶν πόλιν, καὶ διὰ (α) Λαερτιδῆς λέγεται. σε, κυριδῆι καὶ περὶ αὐτὸν τὸν χρόνον ἐπὶ τῆς Ἰσθμῶν, ἄλλοι πάλιν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς τῆς Σεβήρης, ἢ τῆς αἰῶνος, ἢ ὅτι τῆς τῆς μετὰ Αὐτοῦ ὁ Γάιος ἀπέδειξε μεγάλη Κωνσταντῆς ἡμεῖς τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν τῶν τῆς μεγάλης Κωνσταντῆς, ὅτι Μ. Ἀντωνίους, ἀλλ' ἔτι, διὰ τὴν ἀπόμνη ἀκεῖνη ἐπειδὴ παρατηρεῖ ὅτι ἡ

(α) Ἐν Λ. Χελλίδαι.

ωροτήτερα ἐθεμελιώθη
 ἄποδεικνύουσιν ὅτε Εὐ-
 τι ἔτος ὁ Πόταμος, ἢ
 νος, ὁ δὲ Λαέρτιος αὐ-
 τῶν λοιπῶν περισάσει
 εἰμὴ ὅτι αὐτὸς εἶχε με-
 συσημάτων. Ὅτι ὁμοίως
 εἶναι ἀρκετὰ ἀποδεδειγ-

Σ υ γ γ

Σώζεται τῆ Λαερτίου
 λόσοφος Ἱστορία πε-
 φθεγμάτων τῶν ἐν
 βιβλία Δέκα. Τῆτο
 γυναῖκα, τῆς ὁποίας
 κάλλισον θησαυρὸν εἶδεν
 τὸ ὁποῖον χρωσῆμεν εἶ-
 γραμμα εἶναι πολύτιμη
 πόροσεξεν ἀρκετὰ μήτε
 μήτε εἰς τὸ ὕφος, καὶ
 αὐτῶν ἐνέσπειρον. Κατὰ
 τῆς ἀρχῆς τῆς Φιλοσοφίας
 Αἰρέσεων, ἔπειτα παρα-
 ρι τῶν Ἰωνικῶν Φιλοσοφῶν
 Ἰταλικῶν, καὶ τελευταῖο
 πληρῶν περὶ αὐτῆ τὸ

Ε' κ

Διογένους Λαερτίου
 σιλέα τῶ 1533. εἰς 4.

Καὶ ὑπὸ τῆ Κασα
 Λατ. τῶ 1593. εἰς 8.

Διογένους Λαερτίου
 ποφθεγμάτων τῶν ἐν Φι-
 Diogenis Laertii de vitis,

Π Ε Ρ

σημειώσεων καὶ ἀκρεβῶν
 μύλων ἀνδρῶν, καὶ μετὰ τὴν
 γακος πῶν λέξεων, ἐν δὲ
 Ἀμσελοδαμίῳ Amstelæda
 1692. Ἐκδόσις ἀρίστη.
 „ Κατὰ τὸ κείμενον τῶν
 μοις εἰς 8. ὑπὸ Paullo
 Curia Regnitiana.

Ω Ρ Ι

Ἔργον. τῷ 185.

Ὁ Ωργικός ἐγεννήθη
 ἔτει ἅπτο Χρ. κατήγετο δὲ
 τήρ τε τὸν ἐδίδαξε τὴν χ
 ποίαν αὐτὸς ἤκε με μεγα
 σον εἰς μίαν τέτοιαν κατα
 λὰ ἐρωτήματα πρὸς τὸν
 πατήρ τε γὰ τὰ λύση. Με
 λεξανδρέα, καὶ τὸν Φιλόσοφ
 ὅταν ὁ πατήρ τε περὶ τὸ
 μαρτυρικὸν θάνατον, ἤθε
 κολαθήση, αὐτὴ μήτηρ αὐτ
 πόδιζε. Καὶ ἐπειδὴ ὅλα τ
 ἔπαρεπον ὁ Ωργικός δια
 γὰ θρέψη τὴν μητέρα τε
 ἡλικίας τε ἀνεδέχθη τὸ χολ

(α) Ὅρα ἀνωτέρω τὸ Α' ρ θ ρ

φυγῶν τῷ Κλήμεντος,
 κοσμικῶν Φιλοσοφίαν
 τὸν Χριστιανισμόν, ἀλλ'
 μὲν μέγαν ζῆλον τῶν
 περισσότεροι τῶν μαθη-
 των. Μεταξὺ τῶν μαθη-
 τῶν διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῶν
 διότι τὸν ἐβίαζον πρὸς
 λαθροθήρησιν τὸ ρητὸν τῷ
 τῷ, ἢ δι' ἰατρικῶν, ἢ
 ζῆλον καὶ μέγαν ἐ-
 δασκαλίαν τῷ Χριστῷ,
 νῶν, καὶ γενναϊότητα
 ἀδαμάντινος, καὶ
 ἄλλος τοιοῦτος ζηλωτῆς
 ἐκτὸς τῶν Ἀποστόλων.
 γέροντας καὶ τρέχουσιν
 τὸν τῷ Σεβήρῳ ἀπῆλθον
 καὶ ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐβί-
 συμπαραλαβῶν εἶνα τῶν
 διὰ τὴν ἔχῃ καιρὸν καὶ
 κτον· μετὰ ταῦτα ἀπε-
 κεί, ἀλλ' ὑπέσχετο τα-
 νίαν τῷ Καρακάλλα, ἢ
 τῆς Παλαιστίνης, εἶθ' ἔ-
 Θεοκτίστη, καὶ τῷ Ἱεροσ-
 βύτερον τὸν ἐχειροτόνη-
 δα, διὰ τὴν διορθώσιν
 Τετο παρῶργησε Δημ-
 τὸ ἀνέχισμα, καὶ σι-
 ναν, καὶ τὸν ἀπεδίωξ-
 πορεύθει εἰς Καισάρει-
 ἔτει, ἔστησαν ἐκεῖ τὸ
 το, οὗτων εἰς ἣν καὶ Ἱ

καιρὸν τῶ ὑπὸ Ἀ'λεξάνδρου
 διωγμῶ, καταφυγὼν εἰς
 κρύπτετο ἐκεῖ ὑπὸ μίαν
 καὶ κατὰ τὴν τροφικότητα,
 ἔδωκεν εἰς τὰς Ἀ'θῆνας, καὶ
 φθῆ τον Επίσκοπον Βή
 τῶ Δεκίω ἐβλήθη ὁ Ω'ειγ
 γουναίως τὰ μαρτύρια, καὶ
 λούθηρωθεῖς, μικρὸν μετ
 εἶω ἔτει, καὶ τῶ 69. τῆς

Σ υ γ γ ρ

Ο Ω'ειγνήης ἦτον ἐμπειρ
 περιβόητος εἰς παν εἶδος
 ἔξ χιλιάδας ἐκκλησιαστικ
 ται, ὡς φαίνεται, καὶ οἱ λ
 τῶ τῶ μεγάλα ἀριθμῶ ὁ
 καὶ τὰ περισσότερα ἐκ τῶ
 σωζόμενα λοιπὸν εἶναι.

Α'. Βιβλία Ἑξάπλῃ
 μένος εἰς τὴν Καισάρειαν
 να σὺν ἄψῃ ὅλης τῆς μετα
 καμον ἔξ αὐτῶν τρεῖς συλλ
 πλῆ, ἐπειδὴ σωίσατο ἡ
 τὴν μετάφρασιν τῶν Ἑβδ
 χου, καὶ τῶ Θεοδοτίωνος.
 εἰς δύο σύλως τὸ Ἑβραϊκ
 γράμματα. ἡ δὲ τρίτη ὁ
 πτῶ καὶ ἑκτῶ ἐκδοσιν, τ
 Νικοπόλει ἀρεθεῖσαν ἂν
 τὸς μόνον μερικῶν τεμαχί

(α) Ὁρα διεξωδικώτερον περ
 Ἑκκλησιαστικῆ Ἰστορίας, Τόμ.
 σημασιν τῶ Βελτόπ.

Β'. Ἐξηγητικά.
μαθητῶν τῶν Ἀμβρόσι-
οῦ δεικνύσας γραφῆς, εἰς τὴν
ἐνταύτῃ ἐλέγχει εἰς ὅ-
στε ἀπεσώθησαν.

Γ'. Κατὰ τοῦ Κε-
κοινοτροπῆς τῶν Ἀμβρο-
σίου Χριστιανισμῶν.

Δ'. Φιλοκαλία,
μάτων τῶν Ὁριγένης,
εἰς Ναζιανζοῦ ἐσώα.

Ε'. Ὁμιλίαι.

Ζ'. Ἐπιστολὴ πρὸς
συμμετάφω τῶν 228. ἐ-
πὶ τῶν. Θ'. περὶ Ἑβρα-
τικῶν πασῶν τῶν Αἰρέ-
σεων Ἀρχῶν βιβλ. Δ'.
πολύτα, καὶ τινὰ ἄλλ.

Ε'

Ὁριγένους τὰ
omnia, Ἑλλ. Λατ. ἐ-
Delarue, ἐν τρισὶ τό-
μοις 1733. ὁ δὲ Γ'. τῶν

Ὁ ἐκδοτὴς ταύτης ἐ-
πισημαίνεται ἀκόμη ὁ
περιέχει τὴν Ἰσορίαν

Κ Α Λ Λ

ΜΕΤ

Καλλίνικος, εἰς τῶν Σοφῶν
ἢ εἰς τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν
πρὸς τῆς αὐτοκρατορίας τῆς
γραμμά, Ἐκ τῶν εἰς τὸν
νον, ἐν ᾧ ἀποδεικνύει ὅτι
μῶν, παρομοιάζον μετὰ
λιον. Δείσκειται τῆτο

In Leon. Allatii Excerptis

Η

Δ Ι Ο Ν

Α' Π Ε Θ .

Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρεῖας
ἐδέχθη τὸν Χριστιανισμόν,
καὶ διάδοχος τῆς Ἡρακλᾶ εἰς
λεξανδρείας, τῷ 248. ἔπειτα
ταύτης προεχειρίθη. εἰς δὲ
ἐσάθη γυναιότατος, καὶ
σνεῖζη μετὰ τὰς ἐπισολὰς τῆς

δὲ 260. ἔτει, ἀφ' ἧς ἦσαν
 Ἀλεξάνδρειαν. Ἡ αἴρεσις
 Παύλου τῆς Σαμασατέως
 Σύνοδον, ἀλλ' αὐτὸς δια-
 ἤκοντων παρῶν, καὶ πρὶν νῦν
 ἐξεδήμησε.

Σ Υ Γ Γ

Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων
 καὶ τεμάχια, τὰ δὲ περὶ
 σόμνημα εἰς Διονύσιον
 πολλὰ νεωτέρως Διονυσίου
 καὶ φιλῶς ἀποδίδεται ἐ-
 στολήν πρὸς Παῦλον τῆς
 βείκιοις τῶν θέλει γνησίου
 Ἐπιστολαί.

Ἐ κ

Ἐπιστολαί, ἐξεδ-
 ἠκοντων ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν
 σελ. 339. καὶ μετὰ τῶν
 βουκίων, ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν

Π Λ Ω

Ἐγεν. τῶ 20

Πλωτῖνος εἰς τῶν Ἐκ
 τῶν Δυκόπολιν τῆς Αἴγυπτου

Α Π Ε Θ

τε ἦλθον εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 ἔδιδε τὸ γάλα ἀπόμην, καὶ τ
 ἄπο εἷα μέγαν ἔρωτα π
 μως αὐτὸν εἰς τῶν Φιλοσο
 ἔφερε πρὸς Ἀμμώνιον τὸν
 χρόνος ἠγωνίζετο νὰ εὐώση
 πωνος καὶ Ἀριστοτέλους, διὰ
 λονεικία. Ὁ Πλωτῖνος πε
 εἶδεκα χρόνους ταύτῃ τῆ
 εἰς τῆ ἀσθεδίῃ τῆς τῶν Πε
 ρῶν δίκαιαν διὰ τῆτο τῆ
 ὁποῖαν αὐτὸς ἠκολύθησεν,
 πρὸ ἀφέλεια, διότι ἀποθα
 μία, ὁ Πλωτῖνος ἔβη
 εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐκεῖθε
 διδάσκη, καὶ νὰ ἐκδίδη συζη
 μαθητῶν τε ἐρωτημάτων, εἰ
 ἦτον καὶ πολλοὶ τῶν ἀξιωμα
 γίνετο πολλὰ ὀλίγος. Εὐρε
 σαρὶ Γαλληνῶ, καὶ παρὰ τ
 παῖς ἐπιμελεῖτο νὰ τὸς θε
 ὅτι μίαν κατηδαφισμείῃ τ
 νεγείρη ἐκ τῶν ἐρειπίων,
 κρατίαν μετὰ τῶν μαθητῶν
 τὸς νόμους, καὶ κανόνας τῆ
 τῆτο ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν ο
 δὲ φιλάθρονον σῶμα, καὶ
 καὶ ἐπισωροθύτων πολλῶν
 ματος, ὑπέπεσε τέλος πα
 τὰ ὁποῖα σεσηπωθέντα ἔτω
 σε εἰς τῶν φίλων τε ἐπλ
 καὶ ἐβιάθη νὰ ἀναχωρήσῃ
 καὶ ἀπῆλθεν εἰς εἷ ὑποσατ
 Καμπανίαν, εἶθα μὲ πόνε

Σ υ γ

Ο Πλωτῖνος συγγράμματα
 ὁποίων τὰς τίτλους
 Πορφύριος ἐσημειώσατο
 εἰς ἕξ Συλλογὰς,
 Πλωτῖνος ἦτον πολλά
 δε ποτὲ παροσχλῶ εἰς
 ὀπιδιόρθωσιν τῶ μαθητι
 τῶ ἐλευθερίαν, πορ
 τὸ εἶναι σκοτεινόν, αἰ
 τεροὶ ἐνόμιζαν ὅτι ἐν
 φία, καὶ ἔλαβαν κλίσι
 δάξασιν, ἀλλ' οἱ νεώτε
 γραπτῶδες ταύτης, ὅλι
 το μίαν καὶ μόνῃ φορο

Ε'

Πλωτῖνος Φιλοσόφος

Philosophorum omnium
 Βασιλέα τῷ 1580. εἰ
 ρικὰ σώματα δέξασκε
 εἶναι ὅμως ἄλλο σημε
 ἐξεδόθη, ἢ μόνον τὸν

Η

Γ Ρ Η Π

Α' Πέθαν

Γρηγόριος ὁ διὰ τῆς Θεο-
πρότερον Θεόδωρος ἐκαλε-
νεῖς ἐθνικῆς ἀπὸ τῆς Ν
χασε τὸν πατέρα τε τῷ
τηρ αὐτῆ τὸν ἀφιέρωσεν
νὰ σπουδάξῃ τῆς Ρήτορ
καθ' ἐκασίω, ἔδιδε μεγα-
δὲ ἐσπένδαζε καὶ τῆς Λατ
ταύτης νὰ τιμηθῆ με κα
σα με τὸ τῆς Βιρυτῆ, ὡ
πειδὴ καὶ κατὰ τύχην διε-
ἤλθεν εἰς τῆς Καισαρεί-
γείω, ὅσις τότε εἶχον
ἐμεινε παρ' αὐτῷ μετὰ τῆ
νης διδάξας αὐτὸν ὅλα
ρον ἐκολώτατα εἰς τῆς
περιγράφει μόνος τε, τῆς
λίας, τὸν ὁποῖον ὁ Διδάσκ
γυμκόν τε πρὸς Ωρειγείω
γείω πάντε χρόνος, ἀπὸ
εἰ τῷ μεταξύ διέτριψε καὶ
ὁ Ωρειγείω ἦτον κεκρυμ-
νης διωγμὸν τῆς Χριστιανισ-
τῆς πατείδα τε, καὶ ἀκρί-
σκοπος Φαίδιμος, ἐβέλετ
ἀνεχώρησεν εἰς τῆς ἐρημ-

T. II.

νὰ καταπειθῆ, καὶ ἀνεδ
 Νεοκαισαρείας, τῷ 26
 ἦσαν περιωότεροι ἀπὸ δ
 το ἀδιακόπως τὸν ἀμπ
 ἠύξησαν, ὥστε ἕως εἰς τ
 ἔμειναν. Εἰς τὴν κατὰ
 θεῖσαν Συώδοον τῷ 26
 τει, ἦτον ὁ Θεῖος μας
 πολιτοφθεῖς, καὶ διὰ τῶν
 τῆς χάριτος τῆ Κυρίας ἀπ
 ματουργός (α)· ἀπε
 Καίσαρος Αὐρελιανῆ, μ

Σ υ γ γ

Τὰ Συγγράμματα τ
 τὸ Πρῶτον εἶναι ὁ Παν
 γος. Β'. Μετάφρασι
 Ἑρμηνεία τῆς Πίστ
 τὸς Πάπαν Ἐπίσκοπον
 τὸς Τατιανόν, καί τι

Ε' κ

Γρηγορίου τῆ Θαυ
 rii Thaumaturgi Opera o
 Gerardi Vossii, ἐν Μογ
 „ Γρηγορίου --- κα
 Βασιλείου Σελεύκίας,
 γίων. SS. PP. Gregorii
 leuciae Episcopi Opera ope
 καὶ σημειώσεων, καὶ τῆς
 ἐπιπλὴ Ἐπιστολῶν, ἔξε
 εἰς φύλ.

(α) Ὅρα διεξοδικῶς τὸν Α

Λ Ο Γ

Α' Πέ. Θ

Διονύσιος ὁ Λογγῖνος
 ζωῶτε, ἄλλο τόσον δυ-
 τίας τῶν Ἰσορικῶν, οἱ
 Ἐπειδὴ ἡμεῖς δὴ ἐξ
 πατείδατε, μήτε τὸν
 Σκίδακας προσίθησιν αὐτ
 το μερικὸν τὸν νομίζουσι
 ὅποιον καὶ ὁ Πλέταρχος
 ὅσις εἶδε τὰ ἐρείπια
 μίαν εἶδησιν, ἐν εἶδει
 ὅποιος συμπεραίνει ὅτι
 σιμος γὰ ἀναγινώσκεται
 λὰ γνωστὸν εἰς τὴν Ἀρ
 λαύοις ἐκδοσιν τῆ Σουῖδ
 ἐξ ὧν τὸ Λεξικὸν τῆ Σ
 Λογγῖνος Κάσιμος (β)
 ρισκομένη εἰς τὴν Ἀγγ
 ἦτον ἀπὸ τὰ Σαμῶσατα
 τινες τῶν πεπαιδευμένων
 τῶν ἀλάχιτον ἢ μήτηρ αὐτ

(α) Συμποσιακ. Βιβλ. θ.

(β) Ὅτι ὁ Λογγῖνος συνέ-
 μαρτυρεῖ ὁ χολιασῆς ἐν Ἰλ
 εἰ Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρω π
 Λέξιων ἐκδόσεως Β. καὶ Λέξ

είας, τῆς ὁποίας τὸν ἀδελφὸν κληρονόμον αὐτῆ ἀπεκατέλειπει ὅτι ὁ Λογγίνος ἦτον ἐπειδὴ ὁ Συγγραφεὺς τῶν Διονύσιον, ὅσις περὶ τῆς ψε, καὶ ὁ Σειδάς ἀναφ. Λέξεις Ἀντιμάχου. γίνος ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰωνίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ κέρωνος; εἰ καὶ ἡμῖν οὐκ ἔσκειν. Ὁ πατήρ τε εἶναι γένος εἰς τὴν νεότητά τε περὶ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ δὲ καίρειά, δασκάλος τῶν Ἐπιστημῶν τῶν. Μεταξὺ τῶν, ἦτον γούης, τῶν ὁποίων τὰ μαθηματικὰ καὶ τὸν ἡκαστον ἐκτὸς τῶν καὶ τὴν Στωϊκῶν Φιλοσοφίαν εἰς τὰς ἀρχηγέτας τῶν τῶν ἐτίμα μὲν εὖ λαμπρότητα ἐδόθη εἰς τὴν Γραμματικὴν ἐκ τῶν ἀπέκτισσε πόσιν Κριστικόν, τὸν ἀνόμαζον τὸν τὰ συγγραμματα τῶν ἦτον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμπειρότατος, καὶ πόσον ἐκ τῶν εἰ ταύτῃ εἰδήσεις, ὡς τὸ Ταμεῖον τῶν πεπαιδευμένων ἔξαπλώθη εἰς ὅλα ἀκέραια περὶ αὐτῶν, μέρη τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸς τὰς καὶ καλῶς ἀνατροφῶν εἰς τὰ

(α) Λογγίνος δὲ κατὰ τὸν Πλάτωνα, καὶ περὶ τῶν Μουσίων. Εὐνάπ. εἰς Πορφύρου.

μεγάλης τιμῆς εἰς τὴν
 νος, δ' αὖτ' ὅς τὸν ἐτίμησα
 σεων, τὰ ὅποια πάντα
 τελέσματα. Αὕτη ἡ τιμ
 γῖνον τὴν δυσυχίαν, καὶ
 Αὐρελιανὸς συγκροτήσας
 σαρίδος, καὶ νικήσας ὁ Α
 σμὴν ἐν φύγῃ ἀπὸ τ
 συμβέλων τῆς, καὶ κατὰ
 ἐχθρῶ τῆς, καὶ διὰ τὰ ἐ
 ζήτημα τὰ Αὐρελιανῶν,
 μεθ' ὧν ἦτον καὶ Λογγί
 ξίφης θάνατον, καὶ ὁ Λ
 λοσοφικῶν, καὶ ἠρωϊκῶν
 τὸ 273. ἔτος τὸ Σωτήρι

Σ υ γ γ

Ο Λογγῖνος συνέγραψ
 μάτων, περὶ τῶν ὁποίων
 διεξοδικώτατα πραγματ
 γον ἐν τῷ Περὶ ὕψους
 καὶ τῷ κολοβόν, εἰς ἡμ

Ε' κ

Διονυσίου Λογγίνου
 Ξεδόθη Ἐλληνιστὶ τὸ πρῶτον
 ---- Dionysii Longini
 νο-Λατινο-Γαλλιστὶ, μετα
 σεως, καὶ ἑτέρων καλλωπι
 τῶν 1694. εἰς 4. ὑπὸ Γ

(α) Fabric. Biblioth. Gr.
 409. Carl. Heinr. Heinek
 τῆ Ἐλληνογερμανιστὶ ἐκδόσα

--- Εξεδόθη εν Ο
Sheldon .

--- Εξεδόθη μετα κ
μειώσεων, και ὀπιδιορθο
rias Pearce. εν Λόνδρα
τῷ 1724. εἰς 4.

Αὕτη εἶναι ἡ τῷ Λογγ
αὕτη ἔσα λαμπροτάτη κ
νὴ εἰς ὅλας, παρεκινήθη
ξέδωκεν ἐκ δύοτέρων τῶν
θώσεως καὶ ποροθήκης, φ
τω τῷ κειμένῳ. Ἀλλ' ἐπε
ἐκδίδεται ἡ αὕτη εἰς 8.
λαι, ἐφαίνῃ ἡ εἰς 8. τῆς
εἰς τὸ τέλος, καὶ τὸ εἰσέ
σκα Πόρτα. αὕτη ἡ τῷ
σις ἐφαίνῃ τῷ 1733. αριθμ

--- Εξεδόθη εν Βερῶ
τινο - Ιταλο - Γαλλισί .

--- Εξεδόθη εν Δρέ
Longini von Erhabenen, Ο
τῷ Συγγραφέως, καὶ περὶ
ρόνης, περὶ τῷ τὶ σύνοει
Καρόλα Ερρίκα Ε' ἱνεκε
1742. εἰς 8. αὕτη εἶναι τ
εἰδότης τῷ Γερμανικῷ Δ

ΑΡΧΑ

Πα

Ἀρχέλαος ὁ Ἐπίσκοπος
 γίνεται γνωστὸς δι' αὐτὸς ὁ
 Μαύη. τῷ 278. εἰς Συρ
 μιᾶς ἑπιστολῆς τὸ ἐπιτόσι
 νιος τις τὸν μετέφρασαν
 τὸν ἐπέτεμεν, καὶ μία
 σώθη. μερικοὶ τὸν θελο
 κοπαὶ τίτις σώζονται ἐν
 σιαστικὸν σημειώμασι.
 ἐκ πῶν τῶ Κυρίλλου Ἱερο
 μάτων, προσετέθησαν ὁ
 σελ. 134. ἐκδ. τῶ Φαβε

Ε Π

Δ Ε

Η

Η Σ Υ

Πρό

Η σύχιος ὁ Ἀλεξανδροῦ
 ξικῶ, ἔδωκεν αἰτίαν εἰς
 μ' ὅλον τῷτο ἀκόμη ἔδε
 τε, καὶ ἡλικίας του. Μ
 ἔτοι πάλιν εἶναι ἀσύμφ
 ζησε, διότι οἱ μὲν τὸν
 τὸν ὁποῖον ὁ Γερώνυμος
 φῆς ἀναφέρουσιν, ὁ ὁποῖ
 εἰς τὸ Λεξικόν τε ἔγιναν
 λοι πάλιν τὸν τάσσει
 να, καὶ ἀπορρίπτει τὰς
 ἔτοι τὸν θέλουσιν, ἀνδ
 τὰς ὁποίας ἄλλοι πάλιν
 ἀπύδειξιν τῷ Λεξικῶ τε,
 τὸ Προοίμιόν τε, εἰς τὸ
 ὧν ἐρανίδη τὸ Σύγγραμ
 ἐξ ὧν πλημμυρεῖ ἡ θεί
 κλησιασικῶ Συγγραφέως
 τῶν νὰ συμπεράνωμεν ὅ
 τὸ ἴδιον Προοίμιον δεῖ

τὸ 300. ἔτος Συγγραφέα
 σύχιος ἠκμαζε περὶ τὰ
 πὸν ὅλον μὲν εἰσέτι α
 τήθη ἐκ τῶν Λέξεων τὰ
 Διδύμη, Ἀεισάρχου, Δι
 τῶν Γραμματικῶν, ποροθ
 ρου, Κωμικῶν, Τραγικῶν
 Ρήτορων, Ἰατρῶν, καὶ ἱ
 προσετέθησαν καίτινες
 ὄφελον!

Ἡ συχίου Λεξικόν.
 ἔξεδόθη ἐν Βενετία

Αὕτη ἡ ἔκδοσις ἐσάθη
 δόσεων ἐκ τινος χειρογρά
 ἀγίου Μάρκου Βιβλιοθήκη
 σφάλματα εἰς τὸν τύπο

Μετὰ ταῦτα ἔξεδόθη
 ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτῶ ἐπ
 σφάλματα καὶ μάλιστ

--- Ἐξεδόθη ἔτι ἐν Λ
 μετὰ διαφόρων σημειώσε
 καὶ αὕτη ἡ ἔκδοσις δευ

--- Ἐξεδόθη μετὰ σ
 ἀνδρῶν μετὰ ἐπιδιορθώ
 Ioanni Alberti, ἐν Λαγδ
 Sam. Luchtmanus, et fil.
 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρίστη

ΗΗ

Α Ν Α

Περί

Ανατόλιος, εἰς τῶν Γατ
 πονικοῖς μνεία γίνεται,
 ὡροτᾶ νὰ ὑπάγη εἰς τὸν
 ἔκαμε γνωστὸν εἶνα Σύγχε
 καὶ Ἀντιπαθείας, π
 Ἐλληνικῆ Βιβλιοθήκη, π

ΗΗ

Π Ο Ρ Φ

Ἐγεν. τῷ 233.

Πορφύριος ὁ περιφημώτατος
 νήθη εἰς τῷ Βάτανα μιά

(α) Περί τοῦ 282. ἔπος ἡκμ
 μαθηματικός, καὶ Ρήτωρ, ὁ
 οῦ πατρὸς τῆς χολῆς ἐχρημά
 Ἀλεξανδρείας, κατέφυγεν εἰς
 σαύτης καὶ ἐπιστάτης τῆς πό
 γένετο, τῷ δὲ 270. ἐλθὼν ε
 σαύτης ἀπεκατέστη. τῶν σωζο
 τινὰ λείψανα Μαθηματικ
 τῶν Β'. σελ. 275—277.

μετέπειτα Τύριος διὰ τὴν
 δὲ τὸ γένος Ἰεδαῖος, ἐγὼ
 τὴν μητρικὴν τε γλῶσσαν
 λόσ τε Λογγῖνος εἰς τὴν
 τρέψας, Πορφύριον αὐτὸν
 πρώτῳ χεδὸν ἀκμῶ τῆ
 Ωριγούῳ, μετὰ τῆ ὅπο
 εἶραν τὸν Λογγῖνον μετ
 αὐτῷ καὶ ἤκασε τὴν Ρήτορ
 Πλατωνικῆ Φιλοσόφῃ ἐγν
 Ρώμῳ τῷ τριακοσῷ ἔτει
 ἐκεῖνον Φιλόσοφον Πλωτῖ
 πόσον ἀκρεβῶς ἐξέταξε,
 τὰς ιδέας τε, ὡς ὁ Πλω
 τῷ σέπιδεθῆ ὅλῳ τὴν
 γραμμάτων τε, καὶ εἰς τὸν
 νος, δὲν διεκόπη ἢ μεταξ
 Ἐπειδὴ ὁ Πορφύριος ὦν μ
 μείνης μετὰ τὴν Πυθαγορικ
 θασον εἰς τοῖστον βαθμὸν
 διὰ τὰ ἐλδοθερώση τὴν
 σώματός τε, ἀπεφάσισε να
 τῖνος τὸν ἐσυμβέλλοσε να
 τῆς περιηγήσεώς τε, καὶ ἄλλ
 να ἄποδιώξῃ ταύτῳ τὴν
 σας λοιπὸν εἰς Σικελίαν, κα
 περιγράφει ὁ Ὅμηρος, ἐγν
 ὅτε καὶ τὴν θείαν Γραφίῳ
 εἰς τὴν Ἀφρικῶν, καὶ ἐκ τῆ
 Ρώμῳ, καὶ ἐδίδασκε τὴν
 τῷ δὲ ἑξηκοσῷ ὀγδόῳ ἔτει
 σιν, ὅτε καὶ τὸν Θεὸν εἰς τ
 γει· (α) ἀλλ' αὕτη ἢ ἕκαστ
 λικῶν τε κρᾶσιν. Μετὰ τῷ

(α) Εἰς τὸν βίον τοῦ Πλωτίνου

τὸν βίον τῷ διδασκάλου
 νης ἀπέθανε.

Σ υ γ

Ο Πορφύριος ἦτον ἐμπει-
 ρεως, καὶ τῶν ὀραίων τεχνῶν
 Μουσικῆς, Ἀστρονομίας,
 ρείας, τῆς Θεολογίας, καὶ
 γίας, καὶ περὶ ὅλων τῶν
 περὶ τῶν ὁποίων ὁ Ὀλ-
 βῶς παραματῶνται (β)
 σαν. Τὰ σωζόμενα τῶν
 τῶτο εἶναι ἐλλειπές. Ο
 πᾶς ἀπὸ τῶτο, καὶ τὰ
 Βίος Πλωστίνου, καὶ
 σοῦ. Γ'. περὶ Ἀπο-
 σπρὸς Ἀγνητόνην τὸν
 Θεοδώρητος ἐφύλαξαν ἐξ
 μαι, ἥτοι εἰσαγωγὰ εἰς
 Ὀμηρικὰ ζητήματα ΔΔ
 ἐρμηνεία τῆς Πλάνης τῶ
 σρον, μία ἀληγορικῆ
 Τεμάχιον ἐκ τῶ Ἀ. βι
 λαξον ὁ Στοβαῖος. Ι'. Ε
 κατηγορίας. Τῶτο ἐγράφ
 ἐν Σικελία. ΙΑ'. Ἐρμ
 σοτέλης, κατ' ἐρωταπόκ
 μονικὰ τῶ Πτολεμαίῳ.
 βλον τῶ Πτολεμαίῳ.

(α) Οὕτω παντομίγες φρὸς
 γέγονε, καὶ πῶ κάλλος αὐτῶ
 πλέον εἰς αὐτὰ ἀπιδῶν, ἢ
 βίον Πορφυρ.

(β) Ἐν τῶ Προοιμίῳ τῆς

Τὰ τῶν Πορφυρίων Συγγράμματα
 ἐν σώμα, ἀλλὰ πάντως
 Πορφυρίου Φιλοσόφου
 τῶν Γνώματι, καὶ Νυμφῶν
 παρατηρήσεων, καὶ τῶν βίβλων
 Λακκά Οὐλεσιῶν, ἐν Ρώμῃ
 ταβερνίᾳ εἰς 8. Ἐν ταύτῃ
 περὶ Στυγῶς Τεμῆχιον.

Malchus sive Porphyrius
 βίου Πυθαγόρου, μετὰ τῆν
 Holstenii, καὶ Γαμβλίχου
 Ἀμστελοδαμίῳ τῷ 1707.

Πορφυρία περὶ βιοτικῆς
 καὶ Συγγραμμάτων ἐξεδόθη

Καὶ ἐν τῇ τοῦ Φαβε
 σελ. 90.

--- Περὶ ἀποχῆς
 Γνώματι, Μιχαὴλ Ἐφεσίου
 τῶν Ἀριστοτέλους περὶ Ζώων
 τῷ 1548. εἰς φύλ. ὑπὸ Π

,, Ἐπι τὸ περὶ ἀποχῆς
 μαχίων, ἐξεδόθη ἐν Κων

--- Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀν
 Δαιμόνων, καὶ Γαμβλίχου
 δόθη ἐν Οὔξωνίᾳ τῷ 1678

--- Ὀμηρικὰ Ἰητήματα
 εἰς Ὀδύσσειαν, ἐξεδόθη
 ἐν Λαγδόνῳ Βαταυίῳ ὑπὸ

--- Ἐσαγωγή περὶ
 μετὰ τῶν τῶν Ἀριστοτέλους,
 Ἀριστοτέλους ὄργανον.

--- Εἰρημνεΐα εἰς σα
 γορίας, ἐξεδόθη τῷ 1543
 γάρδου Φελικιανῆ ἐν Παρισί

--- Ἐπόμνημα εἰς
ἔξεδόθη ὑπὸ Γωά. Β

--- Εἰσαγωγή εἰς
μαίου, ἔξεδόθη ὑπὸ
εἰς φύλ. μετὰ τῶν τῶ

Π Α Μ

Α'πέθ

Πάμφιλος, ὁ ἐκ Βιρ-
πεπαιδευμένος, καὶ συ-
σπρόδοόντης, συνάζωντ
πεπαιδευμένων, μιμῶ-
Φαλάειδος, καὶ τῶ Πειο-
μὲ τὸ ἀξίωμα ὁ Πρῶτος
ἐλδύθερος, παρητήθη τ
τῆς θείας Γραφῆς. Μετ
νήθροισε μίαν βιβλιοθη-
καὶ Ἐκκλησίαν, συστήσ
ρέδιδε τῶν θείων Γραφῶ-
δόσεις κατὰ μίμησιν τῶ
τίμα. Εἰς τῶν Συρίαν
ὅπῃ τὸ πλεῖστον τὰ ἀντί-
αὐτὸς ἔξέδιδε. φθάσας
τὸν διὰ μαρτυρίας θανάτου

Σ υ γ γ

Ἡ ὑπόληψις ὡς εἶχε
να γράφῃ μίαν ἀπολογία
εἰς πάντα βιβλία, εἰς

Π Ε

Θανάτων τὰ ἐπορόθησαν ἔτι
ὑπὸ τὸ ὄνομα, καὶ μί
ξεων.

Ε' κ

Ἐξεδόθη ὑπὸ Βερν. Μο
νόδων, τῷ 1715. ἐν Πα
Καὶ ὑπὸ τῆ Φαβερκία
Τόμ. Β'. σελ. 205.

Η

Μ Ε Θ

Α' πετμήθη τλ

Ο Μεθόδιος, ἐκαλεῖτο
ἦτον Ἐπίσκοπος τῆ Ὀλύ
ρων, (α) μετέπειτα δὲ πα
Τύρα, ὑπέφερε καὶ ἔτος ἐ
πὶ Διοκλητιανῶ εἰς τὴν Χ
Σωτηρίῳ ἔτει.

Σ υ γ γ

Ο Μεθόδιος συέγραψε
βιβλία, ἐξ ὧν σώζονται
σῶν τεκρῶν μερικὰ τι
καὶ Φωτίῳ. Β'. Γ' πόμνη.

(α) Κατὰ τὸν Σαίδαν ἦτον
δύο παῦτα ὀνόματα.

τα μερικάτινα τεμάχια
 Γ'. Περὶ τοῦ Αὐτεζου
 θένων. Οὗτος ὁ διάλογος
 Ὀμιλία περὶ Συμεῶν
 το νὰ εἶναι ἄλλας τινὸς νε
 σα Βαΐα. Ζ'. Ὑπόμ
 κὴ τῆτο εἶναι ἄλλας Μεθοδ
 ληματούσαντος.

Ε' κ

Μεθοδίου Πατάρων
 ζόμενα, ἐξεδόθησαν ἐν
 χίς, τῷ 1644. εἰς φύλ.
 --- Ἐν τῇ Βιβλιοθ. τῆς
 Ἐξεδόθησαν δὲ κὴ ἰδία
 τῷ 1656. εἰς 8. κὴ ἐν Π
 λοιπὰ ἐν ταῖς Ὀρθοδοξο

Η

Π Ε

Α' πέ

Πέτρος ὁ τῆς Ἀλεξανδρ
 τῆς ἀγιότητός τε καὶ τῆς τ
 πὸ τῆ Εὐσεβίς. Εἰς τὸν
 μὲ ὑπὸ τῆ Διοκλητιανῆ,
 πωσε τὴν ζωώτου, ἀλλ'
 ἔπρεπε νὰ ἐπισφραγίσῃ
 αἵμά τε, τῷ 311. Σωτηρί
 ἐν βιβλίον περὶ Μετανο
 ἱεκαπέντε Κανόνες.

Α Π Ε Θ

Ε' κ

Πέτρου Α'λεξανδρου
τὰ τῶν χολίων τοῦ Βαλα
τῆ Πανδέκτη τῆς ἱερῶν
τόμ, Β'. σελ. 8. Καὶ ἐν
Κανόνων.

Η Η

Χ Α Λ

Π ρ

Χελκίδιος ὁ Συγγραφεὺς
τωνος Διάλογον τῆς Τιμα
ἀμφιβολίας, αὐτὸν χει
ροὶ τῆς Κριτικῶν θέλουσι
εἰς τὸ ὑπόμνημά του δέξαι
πάλιν θέλουσιν ἀμφίβολ
ῶμας ἐχρημάτισε καὶ διάκο
καὶ τῆτο μᾶς εἶναι ἀμφίβ
μνημα τῆτο ἔγινε πρὸς τ
ὅτι ἦτον ὁ Ἐπίσκοπος τῆ
εἰς τὴν πρώτην τὴν ἐν Ν

Ε' κ δ

Τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ἐν Π
Πλάτωνος Τίμαιος, μετ
ἐξεδόθη ἐν Λαγδόνῳ τῷ
Καὶ μετὰ τῆς Ἰππολύ
βεικίᾳ, ἐν τῷ Β'. τόμ. ο
Τ. II.

ΙΑΜ

Α'πέθανε

Γάμβλιχος εἰς τῶν περὶ
 ὄνομα πολλάκις συγγέ-
 νεωτέρη συνωνύμη Γαμ-
 μον γενεὰ τῆς Χαλκίδος
 κατ' ὄν ἐγεννήθη εἶναι
 πρὸ τῆς αὐτοκρατορίας Κ-
 ποίας, ἢ μάλιτα πρὸ
 ἀπέθανεν ὁ Γάμβλιχος
 ρικῶ αὐλῶ, ὁ μαθητι-
 τὸν τε εἰς τὴν Φιλοσοφί-
 κῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἰ-
 πσίω μεγάλῳ ὑπόληψ-
 ἔλεγον, ὅτι ὁ Γάμβλι-
 τὰ τὸν χρόνον μόνον, α-
 νέδαισε ταύτῃ τὴν Φιλ-
 Αἰγυπτίων, ἢ Χαλδαίων
 περιωδέτερον, μετὰ τὴν φ-
 ματρικῆς τε δυνάμεως
 ἀλλὰ ἢ θαυματρῶν τε
 ματρικῆς ἀπεδίδοντο
 νὰ ἐμποδίζεν τρόπον τ-
 δασκαλίας. Αὕτη ἡ φήμη
 δημάτων τε, συνοίθη
 Ἡ εἰλικρίνειά τε δὲ τ-
 μυσκείων τῆς Φιλοσοφίας
 θηπῆς τε ὅπερ ἡμέραν η-

τῶ, καὶ γὰρ ὑπερεῖσιν ἐ
 ἕτον παρομοία μετὰ τῶ

Συγ

Περὶ τῶ Συγγραμμάτου
 ξέδων (β) εἷα διεξοδι
 ρα ἐχάθησαν. τὰ σωζόμε
 ρίων τῶν Αἰγυπτίων
 ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶ Αἴβα
 Πορφύρα ἐπιστολῆς πρὸς
 τρέτται περὶ τῆς τῶν Ε
 δυσκολίας ὅσαι ἀπαντῶν
 ματολογίαν, κατὰ τὰ
 δαίων, καὶ Ἑλλήνων. Π
 Χριστιανισμῶ, ὁ ὁποῖος

Β'. Περὶ τῆς τοῦ Ι
 δέκα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξ
 δε. α. Βίος Πυθαγόρου
 φίας, γ. Μαθηματικῶν
 μερικὰ τινὰ τμήματα Δ
 ὁ Τεννέλιος ὅμως ὑπεχέ
 των ἔκδοσιν. δ. Ἐπὶ μ
 κολὰς Γερασινίς, καὶ τὸ ζ.

Εκ

Γαμβλίχου Χαλκιδέ
 Chalcidensis de Mysteriis,
 Λατ. ὑπὸ Θῶμα Γάλε
 τὰ τὸ χειρόγραφο Ἰσαάκ
 --- Περὶ τοῦ Πυθα
 rica. Ἑλλην.-Λατιν. μετὰ

(α) Εὐνάπιος εἰς τὸν βίον
 (β) Ἑλ. Βιβλ. βιβ. Δ.

διορθώσεως, ἐπὶ τῆς Π
 Ἀμσελοδαμίου, τῷ 170

--- Ὑπόμνημα, ἢ
 Μαθηματικὴ Διδασκαλ
 τῷ 1668. εἰς 4.

--- Τὰ Θεολογούμ
 θησαν ἐν Παρισίοις τῷ

Η

Δ Ε Ξ

Η" κμασ

Ο Δέξιππος ἀριθμεῖτο
 φων, μ' ὅλον τῆτο εἶχε
 τελικὰ, ὡς εἰς τὰ Πλ
 ριπατητικὸς διακρίνεται
 μαθητῆς τῆς Γαμβλίχου,
 Σώζονται καὶ τέσσα τεύα
 γογίας τῆς Ἀριστέλης,
 τῆς τύπας. Ἡ Λατινικὴ μ
 1546. καὶ 1566. ad Calc
 ἐν Παρισίοις ἰδίως, τῷ

Η

ΕΥΣ

Ε'γέν. τῷ 264.

Ο Εὐσέβιος ἐγεννήθη
τῆς αὐτοκρατορίας τῆ Γα
πρώτος τῆς ἐν Καισαρεί
μὲ τὸν Πάμφιλον, ὅστις
μὲ τὸ ἴδιον ἀξίωμα. Ε'λ
καὶ ἔτος Πάμφιλος, κα
τῆ Παμφίλα συσηθείσης
Διοκλητιανοῦ κατὰ τῷ Χ
ταῦτα εἰρωδύσασθης τῆς
πος τῆς Καισαρείας, τῷ
ταῦτα εἰς τὰς τῆ Ἀρείς φ
ρασιδῆ ἑπὶ τὸν Ἀλέξαν
ἐπέπειρε μερικὰς ὄμιλοι
ποῖαι τὸν ἄποδεικνύουσιν
εἰς τὸ ἐν Νικαίᾳ Σύμβολ
παρῶν καὶ εἰς τὰς κατὰ τ
νασίς Συνοδὸς, καὶ ἑπὶ
τῆ Ἀθανασίᾳ ἀναφορᾶς α
χεδὸν τότε τὸν τετρακοσὸν
ὁ Εὐσέβιος τὸν Ε'γκωμιασ
φώνησε, ὡσαύτῃ τῷ ὁποίῳ
ἐπιστολὰς παρ' αὐτῆ ἐλάμβ
γε, καὶ φιλικώτατα συνωμι
βοντες. Ἀποθανῶν δὲ ὁ Κ
ἠκολούθησε καὶ ὁ Εὐσέβιος
αὐτῆ τῷ 340. Σωπείῳ ἔτ

ΣΥΓΓ

Ἀναντηρήτως ὁ Εὐσέβιος
 παιδομακρῶν τῆ αἰῶνος τῆ
 Ἰσορείαν, καὶ ἰδίως εἰς
 θάνατοι, μ' ὅλον ὅτι δε
 πα εἰς Ἰσορικῶ. Ἐμετα
 μάτων τῶ τῶ τῶ βιβλιοθ
 ρουσαλήμ. Ἐκ πῶν Συγ
 εἰας μεγάλος Ἀειθμός.
 σορεία, ὡς λέγει ὁ Αὐγα
 τὰ ἀντίγραφα ἦσαν ἀντι
 ρη, ἔξ ὧν τὸ πρῶτον, Χρ
 γῶν χρονικὸς ἐπεγράφη
 το πρὸ Ἀρχαιολογίας Χ
 ρα τμήματα. τὸ δὲ δότε
 ἀπὸ τῆς Κλήσεως τοῦ Ἀβ
 Σωπείου. Τὸ Ἑλληνικὸν
 τῆ ὀλίγων ἱεραρχίῶν ἐσ
 Συγγραφεῖς, τὰ ὁποῖα ὁ
 σας καὶ μερικὰ, ἐκ τῆ Δ
 δὲ τὰ ἐσιώαξε καλῶς,
 δὲ Πράτο, (β) νὰ κάμη
 ἔχων ἀνὰ χεῖρας καίτινα
 νὰ μεταφράσῃ καὶ τὸ Λα
 ἀλλὰ μέχει τῆδε δὲ ἐφα
 Εὐαγγελικῆς, βιβλ. ΙΒ
 δικίας. ἐν τῆτω ἀποδεικ
 ται τινὰς διὰ νὰ δεχθῆ τ
 ταύτης. Εὐείσκονται ἔτι
 φόρων χαμσίων παλαιῶν

(α) Ἐπιστολ. Λέ.

(β) *De Chronicis libris et editis dissertatio Verona.*

κῆς ἀποδείξεως, τοῖς
 σώζονται μόνον τὰ δέκα
 δεκνύει ἐν αὐτῇ τῷ Χ
 Γραφῆς. Δ'. Ἐκκλησι
 χομική ὑπὸ Χρυσῶ μέχ
 θεμέλιον ὄλων τῶν ἄλλ
 Βίοι μαρτύρων, οἷτι
 χει τῷ 310. Ἐπι Διοκλη
 σαῖ Γεροκλέους διοικη
 τὸν Διοκλητιανὸν γὰ κιν
 κῆ κατὰ τῆ βιβλίῃς, εἰς
 τὸν Τυανέα, μετὸν Ἰνο
 λου Ἀγκύρας Ἐπισκόπ
 σιαστικῆς Θεολογίας
 τῆς Καισαρεῖς περὶ τῆς
 πίσεως. Ι'. περὶ τόπ
 Ἐπόμνημα εἰς τοὺς
 εἰς τὸ Ἄσμα τῆς Ἄσμο
 φητῶν. ΙΔ'. Ἐπόμνη
 ἦτοι Πίνακες δέκα εἰς τ
 τῆς ἔπιστολῆς πρὸς Καρτ
 Εὐαγγελίων. ΙΖ'. Λόγο
 ΙΗ'. Βίος τῆ μεγάλης
 διηγείται ὅσα ὁ Κωνσταν
 Τὸν κατηγοροῦσιν ὁμῶς ὁ
 νος. ΙΘ'. Τεμάχιον π
 Τεμάχια ἐκ τῶν βίων
 πρὸς Κωνσταντίαν Αὐγέ
 Ἀπολογία περὶ τῆ Ω
 τὰ ὅποια τινες τὰ ὑποδίδ

Ε' κ

Εὐσεβίου Χρονικόν.
 τὰ σημειώσεων Ἰωσήφ τ
 δαμίου, τῷ 1658. εἰς φ

--- Εὐαγγελικῆς Π
 Παρισίοις τῷ 1628. εἰ

--- Εὐαγγελικῆς Π
 σημειώσεων τῷ 1628. εἰ
 ἐν Λειψία μετὰ τῆς κα

--- Προίμιον τῆς
 ἐν Βακχεσίοις βιβλιοθ
 ἐξεδόθη ἐν τῇ τῷ Φαβρι

--- Ἐκκλησιαστικῆς
 ἐγκωμιασικῆς Λόγου πρὸς
 ἐξεδόθη ἐν Κανταβεργίῳ

--- Βίοι τῶν ἐν Πα
 ταῖς τῷ Ρ' εἰνάρτε Μαρτ

--- Ἐπιστολὴ κατὰ
 Φιλοσρατῶν, καὶ ἐν τῇ
 ξεως τῆς ἐν Λειψία ἐκδ

--- Περὶ τόπων ἐβ
 ραϊκῶν τόπων καὶ πόλεων
 Κλερὶκς ἐν Ἀμσελοδαμ

--- Ἐπόμνημα εἰς τ
 λογίῳ τῷ Μοιτφωκὸν τῷ
 Εὐσεβίου, Πολυχρ
 εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἄσμά
 τῷ 1617. εἰς 4.

--- Ἐπόμνημα, εἰς
 τῶν Πατέρων τῷ Μοιτφω

--- Κατόγες, ἥτοι Γ
 Καρπιανὸν, ἐξεδόθησαν τ
 γελίς τῷ ἐν ταῖς Ἐκκλη

--- Εὐαγγελιῶν δια
 Ἀνασασίς τῷ Σιναίτε, καὶ
 Φραγκίσκος Κομπεφισσίς

--- Βίος τῷ μάρτυρος
 κίς τῷ Ἰππολύτου ἐκδ

--- Τεμάχια ἐκ τῶν
 τὰ Πρακτικὰ τῶν Πατέρων

--- Ἐπιστολὴ πρὸς

ΑΠΕΘ

μειώσεσι Γωάν. Βοϊβιν
σελ. 795.

--- Α'πολογία ὑπέρ
φιλος.

Καί τινά ἄλλα τεμάχ
Πατέρων.

ΗΙ

Σ Ε Ρ

Α'πέθ

Σεραπίων, ἦτον Αἰγύπτ
καὶ Κατηχητής εἰς τὴν Α
πίσκοπος τῆς Θρωαίδος
ἑίας ἄπο τῶν πρέσβεις, ο
φαύτιον ὑπέρ τῶ Α'θανασ
σολαὶ τῶ Α'θανασίε σώ
γάλως τὴν πολυμαθεῖαν
τε. Σώζεται αὐτῶ ἐν βιβ
ποῖον καὶ ὁ Φώτιος ἀναφέ

Ε' κ ο

Σεραπίωνος κατὰ Μανι
ction . antiqu. edit. J. Basu

Η

ΑΡΙΣΤ

Η κμα

Αρισταίνετος, ὁ ἐκ τῆς
 Καίσαρος Κωνσταντίας Ε
 σις εἰς τὸν σεισμόν τῆς
 Νικομήδειαν, ἀπέθανεν
 ἐπαινεί μεγάλως, ἔρεκε
 ἠθῶν τε. Ἀποδίδοσιν ὁ
 κῶν Ἐπιστολῶν, π
 ὠραιότατα ἀῖθη τῶν τῆ
 ὄρων Συγγραμμάτων.
 ἀλαζονικῶ καὶ ἀδιάκε
 Συγγραφῶς τέπων τῶν
 καὶ ἐκ τῆς πρώτης Ἐπισ
 Συγγραφεῖα τέπων τὸν Α

Ε

Ἀρισταίνετου Ἐπ
 Ἡρώων ὀπιτάφια, ἐξεδ
 Ἀρισταίνετου Ἐπ
 ἐν Παρισίοις, τῷ 1630
 --- Ἐπιστολαὶ Ἑλλ
 Μερκερίου, ἐξεδόθησαν
 Trajecti ad Rh. 1736. e

ΗΗ

ΕΥΣ

Α' ΠΕ

Εὐστάθιος ὁ ἐκ τῆς Σίδων
Ἐπίσκοπος τῆς Βεροίας
ἐν Νικαίᾳ ἀ. Συώδον,
νον τῆς Ἀντιοχείας, καὶ
τινες σιωήρησαν νὰ σιω
Ἀντιόχειαν κατ' αὐτῶ, δ
οὶ Ἀρειανοὶ ἐπλάσαν, ἢ
τῶ Θράκην εἴδα καὶ ἐ
περὶ τὸ 360. ἔπος τὸ Σα

ΣΥΥΥ

Ο Εὐστάθιος ὁμίλησέ
νόδα εἰς τῶ Νίκαιαν παρ
αὐτῆ ἢ ὁμιλία, φαίνεται
καισαρείας Γρηγόριον, κα
ἢ ἄλλως πως τῶ Ἐποδίδ
ἔτι καὶ εἰς Ἐπόμνημα εἰς
πεῖν, εἰς χρονικὸν τὸ ὅπο
ἔως εἰς τὸν καιρὸν τῆς Κ
ἀμφιβολίας, ἀν ὁ Εὐστάθ
πειδὴ κατ' ἀρχὰς τῶ Συγ
σις ἀκριβεστάτην τῶ
μενος. ὑπονοῶν τὸν ἀκρω
σαρείας, καὶ ὅτι ἀναφέρει
γέλιον τῶ Ἰακώβου, καὶ ἐν

Ε Σ

μα εἰς τὴν πολυμάθειαν
ἧσιν ὁ βιβειοφίλος ὁ Σωκράτης
τὸ περὶ Ἐγγαστριμύθου
ἄποσπασμάτια, τὰ ὅποια
Βιβλιοθήκη ἐξέδωκεν.

Ε κ

Εὐσταθίου, ὁμιλίαι
ρα, ἐξεδόθη μετὰ τῆς
Καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τῆς
σελ. 555. καὶ ἄλλοι τῆς
--- Ἰ' πόμνημα εἰς
γαστριμύθου κατὰ Ω
εἰ Ἐγγαστριμύθου, ἐξεδόθη
Ἀλατίς, τῷ 1629. εἰς
--- Συγγραμμάτια τῆς
θήκη τῶν Πατέρων ἐν τῇ
τῆς Φαβερίας βιβλιοθ.

Η

Ε Υ Σ

Α' πέος

Εὐσέβιος ὁ Ἐπίσκοπος
βοηθὸς τῶν Ἡμερικανῶν
Ἐκ τῆς γνησίωναυτῆς συ
Γερώνυμος ἔδωκεν σῶζεται

(α) Ἐκκλ. Ἰστορ. βιβλ. Ι

Α Π Ε

καὶ Λατινιστὶ ἐκδοθούται
τέρων εἰσὶν ἄποσπάσμα
κῶν Συγγραφέων.

Δ Ω Ρ

Α'πέθ

Δωρόθεος εἰς πεπλασμά
σιν ὅτι ἐμαρτύρησεν ὅτι
κίας τε. Οὗτος τῷ ὄντι
ἀλλ' ἄλλος τις ὅς τις ἠκρ
μαζόμενος, συγγραφέας
μήκοντα Ἀποσόλων, ὑπε
ἢ ὅποια ἐπλάσθη διὰ τὰς
σαντινῆ πόλεως καὶ τῆς Ρ

Ε' κ

Δωροθέου Ἐπισκόπου
ἔξεδόθη μετὰ τὸ χρονικὸν τῶ
εἰς φύλ. σὺ σελ. 426.

--- Ἐν τῇ μεγάλῃ Βι
τόμ. σελ. 426.

Η

Μ Α

Η' κμαζ

Μάξιμος εἰς τῆς Φιλοσοφίας
 ματίσσης Διδάσκαλος Ἰε-
 ρόπρι να συγχέηται
 ὅσις κ' αὐτὸς ἐδίδαξε π
 παραγματεία Περὶ Ἀλ
 γρολογικὸν Ποίημα Περ
 ὅπιχειρήσεις, κατὰ τὴν
 τυχὲς τέλος.

Ε' κ

Μαζίμου περὶ Ἀλύ
 Ἐπιστολῆς Διονυσίῃς Ἀ
 σίοις τῷ 1554. εἰς 8.
 ,, Καὶ ἐν τῆς Φαβει
 --- Περὶ Καταρχ
 Βιβλιοθ. ἐν τόμῳ Η'. ο

ΗΗ

ΙΟΥΛ

Ε'γεν. τῷ 3

Γελιανός, ἡ καθὼς ἐν
βίος Κλαύδιος Γουλιανός
ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Κ
δοτέρας αὐτῆ γυναικὸς
σεν. Ἀνετράφετο ὁ Γου
χει τοῦ θανάτου τῆ θείας
χθεις δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
σκληρὰ δυσυχία εἰς ὄλε
πῆς ὁποίας μόνος ὁ Γελιαν
ἐγλύτωσησεν. Ἦτον ἐκ φύσ
πολλὰ ἄξιμος, κατὰ δὲ
ἐπιτηδειότητα, ὥστε μὲ με
κάλων τε, εἰς ὀλίγον δια
γάλον θησαυρὸν μαθήσεα
τὸν διωρισμὸν εἰς κάποιον
καλοὶ αὐτῆ ἦσαν Χριστιαν
Γελιανός ποτὲ νὰ μὴ συ
δομένους. Νικοκλῆς ὁ Λα
ματικῶ, καὶ Ἐκέβελος
Κωνσταντία, βλέπων τῆ
τῆ πλήθους πρὸς αὐτὸν ἀ
μακρύνῃ τὸν Γουλιανὸν δ
τὸν ἀπέσειλεν εἰς Νικομ
σφοδρότατα, νὰ μὴ ἦθε
τῆ Λιβανίου, ὁ ὁποῖος καὶ
σαντιεπτόλεως, ἐδίδασκε

ἔπρεπε νὰ ὑπεββαιώσῃ
 διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς
 ἐμβῆκε ποτὲ εἰς αὐτὸ π
 ζῶν ὑπεμελῶς τὰ συγχε
 λῶ κλίσειν εἰς τῆτον τὸ
 μὲ τὸν Ἐθνικὸν Φιλόσοφ
 τον ἔκδοτος εἰς τὴν Μαγ
 λιανὸν μὲ τὴν ἀπόκτησι
 σαντινῆ πόλεως, διεγείρα
 σαντῶν· ἀπὸ τῆτον καὶ δ
 λεκτικῶ, καὶ Πυθαγορικ
 σοφίαν, καὶ ἰδίως τὴν Δ
 λον τῆτον ὑπέκρυπτε τὸ μ
 θῶν εἰς τὰς Ἀθήνας, δι
 κῶ Θεολατρείαν, καὶ τῆ
 σρέφετο μὲ τὴς δύο φασῆ
 καὶ Βασίλειον, οἱ τινες
 μαθήματα, καὶ ἀνεγίνω
 τῶν κοσμικῶν Ἴσοειῶν,
 καλὰ καὶ εἰς τὸν Γρηγόριον
 μὲ ὅλον ὅτι δὲν τῶν ἐφανέρ
 τα καταλιπὼν τὰς Ἀθῆν
 τόπος μαθήσεως ἕνεκεν,
 νικῆς Φιλοσόφου, καὶ μα
 πολιν περὶ τὸ 355. ἔτος
 νον, ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖος
 πε νὰ ρίψῃ τὸ γένειον
 ἀπέλθῃ εἰς τὰ Μεδιόλαν
 ὅπου ἐθαυμάζετο καὶ ὡς
 μέχρι τότε τῆ χρόνου κατ
 τὸ συγχεῖν. Ἡ ῥῆξαι
 τὰς μαθήσεις τε, καὶ νὰ
 ματα, περὶ τῶν ὁποίων
 νον νὰ τὸν θεωρήσωμεν
 Συγχεῖν. Ἡ μεταβολ
 πάρνησις τῆ Χριστιανισμῶ
 σης, καὶ Ἀποστάσης

ἀκρεβεστάτας εἰδήσεις, καὶ
 κοῖς Συγγραφεῦσιν. Ὁ δὲ
 ἔπει ἄπο μίαν πληγὴν,
 τῆς Περσίας πόλεμον.

Συγγ

Περὶ τῆ ἠθικῆ χαρακτῆ
 ράσεως τῆς διοικήσεώς τε
 σίματός τε, ἃς εἶναι ὅπ
 γος μας δὲ εἶναι· μὲ ὅλοι
 τος, ὅτι αὐτὸς ἐσάθη εὖ
 χαιότιτος. Ἦτον ἀκέραιο
 τεχνῶν, καὶ ὀπισθημῶν, ἠκ
 νος τῆ αἰῶνος τε, καὶ τὰς ὑπ
 κομηνέστατος Φιλόσοφος τῆ
 ματά τε τὸν ἀπεδεικνύουσιν
 ὅχι μόνον τῆς Κωνσταντινῆ
 τῶν ἄλλον δόξτερον Δημοκ
 ραὶ καὶ καρπογόνον φαντασ
 τὸν καὶ γλαφυρὸν Ἑλλῆνα
 Τὰ σαζόμενα τέτε Συγγ

Α'. Ἐγκώμιον πρὸς Κα

Β'. Περὶ τῆς βασιλείας

Γ'. Ἐγκώμιον πρὸς τι

Δ'. Ἐγκώμιον πρὸς τι

Ε'. Κατὰ Κυρικῶν.

ς'. Πρὸς Ἡράκλειον Κυ

Ζ'. Ἐπιστολὴ πρὸς Σαλ

φον τὸν διδάσκαλόν τε. Θ'.

το εἶναι εὖ σατυρικὸν ποίη

σaras. ΙΑ'. Ἀντιοχικός, καὶ

σατυρικὸν κατὰ τῆς Ἀγτι

καὶ ἄλλα τινα.

Ιουλιανουῦ Αὐτοκρατο-
toris Opera, quae extant
εἰς 8.

--- Τὰ σωζόμενα,
σίοις μετὰ σημειώσεων
λεσέρα τῆς πρώτης.

--- Τὰ σωζόμενα,
κατὰ τῶ Ιουλιανῶ, μετὰ
Εἰρηκλή Σπανχεμίου,
φύλ. καὶ αὕτη ἔσιν ἡ

Εἰρηκλήσων δὲ καὶ
οἱ Καίσαρες. Ἡ ἔκδοσις
ἀρίστη. Ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς
Πατίου. εἰς 4. ἐν σελ.
λαί, αἱ ὁποῖαι δὲν δὲ
ποίας καὶ ὁ Φαβερίκιος
τόμῳ Ζ'. βιβλίῳ Ε'. σ

Ἰμέριος εἰς τῶ περιφῆ
τῆς Βιθυνίας, ἦνθη ἐν
μὲ τὸν ὁποῖον καὶ εἶχε φ
νατον, ἀπῆλθεν εἰς τὰ
μετὰ τὸν Προαιρέσιον (
γάλλω ἄμυλλαν διὰ τῆ

κλώ· φθάσας δὲ εἰς μα
 ἀπέθανεν ὑπὸ λώβην,
 Ὁ Φώτιος μᾶς γνωστοπο
 ἐκ τῶν ὁποίων συνάξας
 χια, τὰ ἐξέδωκε μετὰ
 Ἀ'ρθρ. Πολέμων. Poler
 tionibus 1567. fol.

Θ

Η' κμαζ

Θέων, εἰς τῶν περιφήμ
 λεξαύδρειαν τῆς Αἰγύπτου
 Ἐσάθη ὄχι μόνον περὶ
 πολυμαθεσάτῳ θυγατρὶ
 τῶν μαθηματικῶν, καὶ ἀ
 φει μίαν ἐκλειψιν τῆς ἡλί
 Σωτηρία ἔτει· πόσον ὄ
 Ὁ Σείδας τὸν τάσσει ὅτι

Σ υ γ γ

Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων τ
 περὶ τῆς ὁποίας ἴδε εἰς
 ἢ Ἐφημερίς, καὶ μερικὰ
 Κανόνα τῆς Πτολεμαίεως ὑ
 ρατον· ταῦτα εἰσὶν ὅπισκα
 τῆς Πτολεμαίεως μεγάλῃ
 δὲ εἶναι εἰς ὅλα τὰ βιβ
 λὰ μόνον εἰς τὸ Πρῶτον,

Η'. Θ'. Ι'. καὶ ΙΓ'. εἰς
 Βα, καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν Ε'.
 γράφει τὸ τοῦ Υ' πρόμνημα
 σιν τῶν ὑῶν αὐτῶν.

Ε' κ

Περὶ τῶν Σχολίων τῶν
 Ρατος, καὶ περὶ τῶν εἰς
 Πτολεμαῖον· ἰδίως δὲ
 „Θέωνος Ε'φημερίδων
 Κανόνας τῶν Πτολεμαίων
 τῶν Κυπριανῶν. Theonis E-
 phemeridum in Ptolemaei Pto-
 lemaei ad dissertationes Cyprianicas
 Cypriani variis editionibus.

Καὶ ἐν Ἀμσελοδαμῶν

ΗΗ

Κ Α Ι Σ

Α'πέθαν

Κυσαίος ὁ ἀδελφὸς Γρηγορίου
 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὴν
 ἐλθὼν δὲ μετὰ ταῦτα εἰς
 Λύβητον, ὡς Ἰβλιανὸν
 χιατρόν τε, καὶ τὸν ἐτίμησε
 τὰ δὲ τὸν θάνατον τῶν Ἰβλιανῶν
 λιν, ἐτιμήθη πάλιν μέ-
 λουτος, καὶ Ταμίας εἰς
 ἀλλ' ὅτε συνέβη ὁ μέγας

νίαν, καὶ ἡ Νίκαια καὶ
 Φαυμασίως, ἀπέθανον
 χάς τῆ 369. ἔτις.

Σ υ γ

Σώζονται ὑπὸ τὸ ὄνομα
 λογικὰ, καὶ Φιλοσοφίᾳ
 καὶ ὁ Γλυκᾶς. Ἀμφιβάλλο
 μα εἶναι τῆ Καισαεῖς,
 εἰς τὸν ἑπιτάφιόν τε λόγον
 των τῆ Καισαεῖς. Ὁ Σ
 τλα τῆ βιβλίε ἐν χειρο
 σαντινέπολι ἐἴκοσι χρό
 σης Ἐπίσκοπον, ἐν ᾧ ο
 θάνατον τῆ Καισαεῖς τῆ
 διον Σύγγραμμα ὅτι εἶναι
 γα, καὶ ὄχι ἰατρῆ, ἢ τῆ
 Σύγγραμμα εἶναι τῆ Κα
 ὅταν ἀναφέρῃ περὶ τῆ α
 „ὄν τὸν λόγον καὶ
 ἐσχολακόσι“ δὲ εἶναι
 τῆ Γρηγοεῖς, καθὼς τινε

Ε' κ

Καισαρίου ἐρωτήματα
 τὸ πρῶτον Ἑλληνο-Λατ.
 εἰς 4.

Ἐ' τι ὀξεδόθησαν ἐν τῆ
 Παρισίε ἐκδόσ. τῆ 165
 κλαυίε. τόμ. Δ'. σελ. 7

Η

Τ

Α' ΠΕΣ

Τίτος ὁ Ἐπίσκοπος Βυ
 τύνης τῆς Ἀραβίας,
 γάλας καταδρομᾶς εἰς
 νεται δῆλον ἐκ τῶ ἀυτοκρ
 μέχει τῆς σήμερον σώζ
 Ἰβριανῶ Σωόδοον τῆς Α
 τει. Οὗτος σινέγραψε
 εἰς ὧν τὸ τέταρτον ἀπώ
 δει εἶναι ἰδικόν τε, ἀλλ
 δὲ εἰς τὰ Βαίια Ομίλια

Ε' κ

Πάντα ταῦτα εἰς δόξιν
 θήκεις, καὶ ἐν Η. Canisi
 I. pag. 56.

(α) Εἰς τὰ σωζόμενα τῶ

ΗΗ

ΑΘΑ

Ἐγεν. τῷ 29

Ἀθανάσιος ὁ μέγας Δ
θη εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν
ἐδόθη ἐκ νεότητος εἰς τὴν
Ρητορικῆς, καὶ κυρίως ἐκ
νας μῦθος ἐκείνο, ὅπως
σματος, ὅτι ὦν ἔτι πα
παιδία. Ὁ Ἐπίσκοπος
τα, καὶ μετέπειτα πὺν ἐχ
ρον. Εἰς τὴν ἐν Νικαί
γάλως ὑπὲρ τῆς Ὀρθο
ἑαυτῆ τα τὸ μῖσος τῶν Ἀ
τινες μετὰ ταῦτα σκληρο
δὸν τὴν ζωὴν. Τῷ 326
σκοπος τῆς ἐν Ἀλεξανδρ
προσάτρε γενναίως, οἱ
πον ὅπως γὰ τὸν κατατρέχ
τῶν διαβολὰς, τὸν κατηγ
τῆς Καισαρείας, τῆς Τύ
να, τυραννίας, μοιχίας
Γραφῆς, καὶ ἐμποδισμῶ
νέπολιν ἐκ τῆς Αἰγύπτου
γὰ τὸν ἐξορίσῃ εἰς τὸ Τ
δύω χρόνων ἐξορίαν, Κα
σαντίνε τὸν ἠλοθέρωσαν
τα, ἀλλ' ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ
εἰσαν ἐκ δούτεραι εἰς Ρώμ

τει τὰς προβληθείσας κατὰ λόγον διέλυσε, καὶ καὶ διὰ μεσιτείας Κώνστα πάλιν τὸν θρόνον τε, πᾶσι ἐπειδὴ ἔπαυε νὰ φύγη, τὸ τέλος πάντων κινδυνῶν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας, ἔλαμψεν ἡ ἐλευθερία. Ἀθανάσιος ἠσπασθη καὶ μετ' ὀλίγον μὲ εἰρήνην τῶν 371. ἔπειτα κατὰ τὸν 373.

Σ υ γ γ ρ α μ μ α τ ἄ

Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων μεγάλος ἀριθμὸς. Ἡ πρώτη περιέχει 43. γνησίων λιμαίων ὑποθέσεων Λόγοι ἐκοινοποίησαν ἀκόμη σὺν ἡμῶν Ἑρμηνείαν, οἱ ἐκ τῶν ἄλλων Ἑρμηνείαν. Ἡτις αὐτὰ Συγγραμμάτων, τῶν ἑλληνικῶν, καὶ οἱ δύο αὐτὰ ἑλληνιστικῶν, ἢ Ἑθνικῶν,

Ἐκ

Ἀθανασίου τῶν μεγάλων ἔργων ὅλα. μετὰ σημειώσεις τῶν 1601. εἰς φύλ. ex o. --- Ἐστὶ ἐν Κολωνίᾳ --- Ἐξεδόθησαν ἐν Γενεύῃ εἰς φύλ. ὑπὸ Γακώβου Λαζάρου --- Συγγραμμάτα τῶν Πατέρων Νέα Συλλογὴ τῶν Πατέρων 1706. ἐν τόμ. Β'. σελ. 1

--- Εξήγησις εἰς τὰ
 ἐν Ρώμῃ τῷ 1746. εἰς
 τινος χειρογράφου τῆς Βα

Εὐτρόπιος ὁ γνωστὸς Σου
 τὸν ὁποῖον μερικοὶ νεώτεροι
 ἔδωκε μεγάλας ἀφορμάς
 λασιν Ἑλληνα, ἄλλοι δὲ
 ἢ κοινωτέρα γνώμη, καὶ ἄ
 ὁποῖον δέξονται μερικοὶ
 ὁποῖον καὶ θέλωσιν ὅτι
 καὶ τὸν ὀτυχηῖ στρατὸν
 ζωῆς τὰ ἐδὲν ἐξέδρομεν,
 εἰγράφει, ὅτι εἰς τὴν
 Περσῶν, ἦτον καὶ αὐτὸς
 φίκιον μόνος τὰ τὸ μαρτυ
 λέγει. Δὲ πρέπει ὁμοίως
 Εὐτρόπιον, ὅσις καὶ Ἀνδ
 μάτισε, ἀλλὰ μήτε δι' ἐ
 κελλῖνος ἀναφέρει.

(α) Βιβλ. Γ'. Ἐπιστολ. 47

(β) Βιβλ. Γ'. Ἐπιστολ. 5.

Συγγ

Σώζεται τέτρα τῆ Εὐτρο
 σοείας, ἡ ὁποία ἀρχ
 1119. ἔτρας αὐτῆς, ἡ το
 Δέκα βιβλία. Οἱ Εὐτρο
 μα διὰ προσαγῆς τῆ α
 γράφη Λατινισί, καὶ ε
 φήμω, δι' ὃ καὶ μετεφ
 ἡ μία ἔγινεν εἰς τὸν κ
 πωνα Λατινιον, ἡτις καὶ
 ἔγινεν ἀπὸ τινὰ ἀγνώσ
 ἡτον πολλὰ νεώτερος τῆ

Ε' κ

Εὐτροπίου Ἐπιτομ
 ληνικῆς μεταφράσεως τῆ
 storix Romanæ cum Gra
 μειώσεων τῆ Συλβεργί
 λασόνων Ρωμαϊκῶν Γ

--- Ε' κίζα (Ciz) τῆ 1678 εἰς 8.

--- Ε' ν Ο' ξωνία τῆ
 Θωμά Ἐάρνε.

--- Ε' ν Λαγδόνω τῆ
 μειωμάτων, καὶ αὐτῆ ἔστι

--- Ε' ν Βισάνη, μετ
 ξεδόθη εἰς δύο τομίδια
 ἔκδοσ. ἀείση.

Παῦλος εἰς τῶν Ἀστρολογικῶν
συνέγραψε περὶ τὸ 378
ἀποστελεσματικῆν,
τῶν Ἀστρονομῶν, εἰς τὴν
Χριστιανῶν.

Ε' κ

Παύλου Ἀλεξανδρείας
τικῶν, *Pauli Alexandrini*
bus & effectis astrorum.
εἰς 8.

ΗΗ

Ε Φ

Α'πέδ

Εἰφραὶμ ἦτον Σύριος τὸ
σοποταμίας· ἐγεννήθη ἔπι
πιότης τῆς ἡγάπησε τὴν μον

ρος εἰς εἷα Μοναστήριον
 σίας, εἷα εἰς μίαν μ
 λω βοήθειαν εἰς τὰς
 κὴ ἀνοιξαν τὰς θησαυρὰς
 ζωῶν, εἰς ποροδελιῶν,
 φῆς. Οὐ καιρὸς καθ' ὄν
 βαιος, κατὰ τὴν μαρτυ
 ὅτι τὸτο ἐγένετο τῷ 37
 ρος Οὐάλεντος.

Σ υ γ γ

Ο Εφραῖμ εἶχε μίαν
 φυτότητα εἰς τὰς Λόγους
 γράμματα εἰς τὴν Συε
 λεκτον.

Ε κ

Εφραῖμ τὸ Σύρα τ
 ra omnia. Ἐξεδόθη Εἰ
 σίς, εἰ τρισὶ τόμοις,
 εἰς φύλ.

--- Καὶ εἰ Οξωνία

---- Ἐξεδόθη Συε

μειωμάτων εἰ Ρώμη εἰ
 ἕξ τόμος, ἕξ ὧν οἱ τρ
 ληνικόν. οἱ δ' ἄλλοι τρ
 1732 — 1746. εἰς φύλ

ΗΡ

ΒΑΣ

Ἐγεν. τῷ 316

Βατίλειος ὁ μέγας Διδ
θη εἰς τὴν Νεοκαισάρειαν
περὶ ἔτει. Τὸ γένος τε
ρατῶν τε καὶ ἱερατικῶν ἀξ
ζηνός εἰς τὸν ὀπιτάφιον
ὁ ἀδελφός αὐτῶ διεξοδικῶς
κρατήσωμεν τὸν λόγον μ
ὅτι ὁ Βασίλειος ἐσπῆδα
τέχνας εἰς Ἀντιόχειαν εἰ
ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπο
βαίον, καὶ μετὰ ταῦτα
μετὰ Γρηγορίου τῷ Ναζιαν
ἀκροατῆς γενόμενος ἔτε
θῶν δὲ εἰς Καισάρειαν,
πτον, καὶ μετὰ τὴν ὀπισρ
Διάκονος καὶ Πρεσβύτερο
Ἐπειδὴ ὅμως ἦλθον εἰς
πισκόπος Καισαρείας, ὁ
ἐκλέξας τὴν μοναχικὴν ἐ
Πόντος. Φιλιωθέντες δὲ π
τὴν Καισάρειαν, καὶ μετ
χειρίδι Ἐπίσκοπος ταύτη
τὴν ὁποίαν ὀκτὼ χρόνους π
τῷ 379. Σωτηρίῳ ἔτει, τ

(α) Ζαχαρίας Μιτυλήν. σ

Συγ

Ο Βασίλειος ὠκοδόμησε
 μόνον μὲ τὸ παράδεισον
 καὶ μὲ τὰ Συγγραμματα
 πολυμαθεῖαν, καὶ ἀρετὴν
 μεγάλους ἀριθμούς, ἀλλὰ
 βολία εἰς αὐτὰ, καὶ γρηγο-
 ρίας. Α'. εἰς τὴν Ἐπιτομὴν
 περὶ Δημιουργίας
 ἀναφερόμενα ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τὸν ἀδελφόν τε Γρηγορίου
 Ψαλμοῦς. μερικαὶ ἑκα-
 μιλλίαι διάφοροι Δια-
 βιβλία Δ'. Ε'. Περὶ
 15'. πρῶτα κεφάλ. τῆς
 Κατὰ Εὐνομίου τοῦ
 ματος πρὸς Ἀμφιλοχίαν
 παιεῖ τὸ τὸ Συγγραμ-
 ματολαὶ 423. ΙΑ'. Περὶ
 λιῶν. Τὰ δὲ Νόθα
 χομον.

Ε' κ

Βασιλείου τοῦ μετὰ
 Opera. ἔξεδόθη τὸ πρῶτον
 ἐλλειπῆς ὅμως, καὶ ἐν
 ----- ἔξεδόθη ἑντελὴ
 τὰ σημειώσεων τῶ 16.
 Φεδ. Μορελλίς.

„ Βασιλείου τῆς μετὰ
 lli M. Opera omnia, q
 βαλθεῖσα διαφόροις ἀν-
 Ἰταλιανῶν Γαρνιέρου, Jul
 τῶ 1721 — 1730. καὶ

ΗΗ

Π Α

Η"νθε

Πάππος εἰς τῶν Α'λεξ
τὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Σα
τῶν Συγγραμμάτων τε,
ρότατον εἰς τὴν Μαθημα
φοις τὸ, Μαθηματικῶν
ρα, μέχει τῆ ὀγδόε βιβ
τῆδε εἰσί. Α'.) Τῆ δό
τῆς ΚΖ'. Β'.) Προοίμιον
τινα τῆ Ζ'. Βιβλίας.

Ε' κ

Πάππου Α'λεξαν
γαί, ἐξεδάθησαν ὑπὸ
Βοιωτία, εἰς φύλ.

ΗΡ

ΚΥΡ

Α'π

Κύριλλος εἰς τῶν Ἀγ
κατ' ἀρχὰς Διάκονος, κ
κλησίας, καὶ μετέπειτα
τος Θρόνος διὰ τῆ Ἐπισ
ειλλος καὶ συυδρομῆς
κίς, ἀλλ' ὅμως μετὰ π
ροι ἔτοι οἱ δύο πατέρες
Θρόνος, καὶ τὸ ὁποῖον ὁ
ἔπαυσε κατατρέχειν τὸ
διωγμῶν τῆ Θρόνος, ἐ
ρειανισμόν, καὶ ὁ Κύρι
πήλαυσε πάλιν τὸν Θρό
ραιτήση μέχρι τῆς δού
ἔτει, ὅτε λαβὼν αὐτὸ
τῆς ζωῆς τῆ, τὸ ὁποῖον

Συγγ

Τὰ Συγγραμμάτα τῆ ὁ
ρίλλεια, καὶ ἔπιγράφοι
ζομένων, ΙΗ'. Β'. Κα
πισολὴ πρὸς Κωνσταντι
τὸν Παραλυτικὸν Ὄμ
τῆ Β'. Κεφ. τῆ Ἰωάννα.
τῆ Κυρίας, περὶ τῆς εἰ
Θεωρία Ἐκκλησιαστικῆ

Α Π

γραμμα Γερμανῶ Πατε
1255. ἔτος πατριαρχῶ

Ε' κ

Κυρίλλου Γεροσολι
rilli Jerusal. Opera omnia
Θωμᾶ Μίλλες ἐν Ο'ξα
φύλ.

----- Ε'ξεδόθη ἐν
Ταττέε Touttée, τῷ 17
ἡ καλλιτέρα, δὲν ἔχει ὁ
ζωγκιὴ Ἰσοείαν.

Η Η

Θ Ε Μ

Ε"ζη ἀκό

Θαμίσιος ὁ Σοφιστῆς, ἐ
Παφλαγονίας· ὁ πατήρ τῶ
ἐπιστήμας καὶ τῶ Φιλοσοφ
λως εἰς τὸν ἐπιτάφιόν τε
μὲ μεγάλῃ φήμῃ εἰς
πειτα ἀπεσάλη εἰς Ρώμ
καίας πολιτικὰς ὑποθέσε
πάντοτε εἰς Κωνσταντινέπο
τον ὁπαδὸς τῶ Ἀριστοτέλ
Πλάτωνος, καὶ Πυθαγόρα
τωνος, καὶ τὸν ἐμιμήθη ὡ
καὶ διὰ τῆτο ὠνομάθη Εὐφ
μολογεῖ. „ Πλάτωνος

Τ. II

ριστοστέλει συνδια
 Ρήπρεια τε ἐθαυμάζετο
 ὦν Γρηγόριος ὁ Ναζιαν
 λέα λόγον αὐτὸν ὀνομα
 γάλως, ὁ μὲν Κωνσταν
 σιλεία τε, καὶ τὸν ἐτίμη
 δῆτινος ὀδύτέρας ὀπισθο
 βίβασεν, ὁ δὲ Ἰβλιανὸς
 δόσιος ἀνανεώσας πάλ
 384. τὸν ἀπέστειλε μετ
 Δύσεως δῆλ' ἵνα τὸν διδά
 τι πεσάρκοντα χρόνος
 ξιώματα, καὶ μετ' ἄλλων
 ἔτις ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος
 γυραν τῆς Γαλατίας, ὁ

Σ υ γ

Σώζονται ἔτι ἐκ τῶν Σ
 κοντα καὶ τρεῖς λόγοι Ἰ
 ναλυτικῶν πρώτων τῶν Α
 σικῶν τῶν Ἀριστοτέλους.
 Βιβλ. τῶν Ἀριστοτ. Ε'.
 Ἀναμνήσεως, ὅπως,
 ράφρασις εἰς τὰ Δ'. Βι
 πο τὸ μετέφρασεν ἐκ τῶν
 λατῖνος πάλιν εἰς τὸ
 μετὰ τὰ Φυσικὰ τῶν Ἀρ
 Ἐβραϊκῶν ὑπὸ τῶν Μωσέ

Ε κ

Θεμιστίου ἀπαντ
 σέως, περὶ ψυχῆς καὶ
 νετρία πρὸ 1534. εἰς φύλ
 Θεμιστῖος Λόγοι ΑΓ'.
 εἰς φύλ.

Η

Α Μ Μ

Μ

Αμμόνιος εἰς τῶν Γραμμάτων Συγγραμματος περὶ νομίζεται ὑπὸ τῶν ποιητῶν ὅσις καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Απριλίῳ 389. κατέφυγον εἰς προσφυγῆς τῆ Θεοδοσίου λατρῶν, καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας κράτιν εἶχον εἰς μαθημάτων) τάσσει τῆτον πατριάρχης καθολικῆς Πρωτοσύνοδος αἰῶνος, καὶ τῆ καὶ Ἡμέτερον ὀνομαζομένην διὰ Διδάσκαλον τῆ ὅτι ἀμφοτέρω ἦσαν Γραμματικῆς, καὶ διὰ τῆτον φέρουσαν δίδασκει τῆτον τὸ βιβλίον. οἱ πάλιν εἰς τὸν Ἐρέπον ποδεικνύει τὴν γνησιότητα τὸν ὑπερασπίζεται μετὰ

Ε' κ

Αμμόνιος περὶ ὁμοπαύτου εἰς τὸ τέλος τῆς
---- Αμμόνιος κ. τ.
Γραμματος περὶ Γραμματος

των Λεξικῶν. Περὶ Βαρ
 ὑπὸ Λαδοβίκου Κασπα
 τος καὶ τῶν αὐτῶν σημειώ
 εἰς 4.

Η Η

Γ Ρ Η

Ε' γεν. τῷ 30

Γρηγόριος ὁ Θεολόγος,
 τέρας Καππαδοκίας Ἀρε
 ζιωζῶ. Ὁ Πατήρ τε ἦν
 λεως. Ὁ Γρηγόριος ἐμ
 σάρειαν τῆς Παλαιστίνης,
 πρὸς Ἀθήνας, εὐθα καὶ ἐ
 καὶ ἐγνωσθή μετὸν Γαλι
 σίλειος, τὸν ἐχειροτόνη
 ἢ Σασίμων, Ἐπισκοπῆ
 ὁ τόπος ἐκεῖ ἦτον νοσώδ
 διεδέχθη τῷ Ἐπισκοπῆ
 ἔπει ἀπεκατέστη Πατριάρ
 ἐν Ἀντιοχείᾳ Συωόδα, β
 δοσίς. Εὐθὺς λοιπὸν κα
 σε τῷ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τ
 ἰδῶν πολλὰς ἐχθρὰς κατ
 381. καὶ διέτριβεν ἡσύχως
 καὶ ἀπέθανεν εἰς μακρὸν
 τῷ 389. κατὰ δὲ τὸν Σει
 τοκρατορίας Θεοδοσίᾳ τῶ μ

Σ υ γ

Εκ τῶν Συγγραμμάτων
 μεγάλος ἀείθμος, τὰ
 γλαφυρὰν Ῥητορείαν,
 πρῶτος Τόμος τῶν Συγ-
 ῥαμμάτων ἑξαφύλων ἕως
 Ἰσλιανῶν, αἵ τινες καὶ Σ
 οἱ ὅποιοι συνεγράφησαν
 τεσσαρακοντέπαρας Ἐπι-
 ματα, ἕξ ὧν τὰ μὲν
 δὲ ἑβδομηκονταεπτά,
 ποίησεν ἀκόμη εἰκοσι
 ἀνεκδότα ἔτι ὄντα τῶ

Ε

Γρηγορίου τοῦ
 Opera, ἕξεδόθη τὸ πρῶ-
 τόν φύλ.

---- ἕξεδόθη ἑλληνι-
 στικῶν ἐν δυσὶ
 τῶ 1630.

Ἡ αὐτὴ ἕξεδόθη καὶ
 φύλ. πλὴν πολλὰ ἐστὶ

---- ἕξεδόθη ὁ πρῶ-
 τὸν σημειώσεων καὶ ἀκό-
 μῃ δὲ ἐφάνη.

---- Ποιήματα ἀνε-
 κδότων ἐν τοῖς αὐτοῖς
 Rhen. 1696. ἄρ. 4. p. 1

---- Γνωμικὰ, ἢ τῶν
 σημειώσεων ἕξεδόθησαν
 ἀνεκδότοις ἑλληνικοῖς

1—127.

ΗΗ

ΜΑΚ

Α' Πέθανε

Μακάριος ὁ μέγας, ἦτο
μαθητὴς τῷ μεγάλῳ Ἀν
σκητῆς τῆς Ἐρήμῃ Σκίθ
σιν καὶ νέον ἔτει ὄντα τὸν
τεσσαρακοσῶ ἔτι τῆς ἡλι
περον. Ζήσας ἐν ταῖς Ε
ριον ἔξεδήμησεν.

Συγγ

Ἐπὶ τὸ ὄνομα τέσσα σῶ
τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται
μεγάλῳ. Μερικοὶ θέλουσι
Συρισί, καὶ ὁ Μακάριος τῷ
Λατινικὸν σάζονται τινέ
καὶ τὰς πιστεύωμεν γνησ
Ἀσκητικὰ, καί τινα ἄπο

Ε' κ ο

Μακαρίου τῷ Αἰγυπτ
νισί ἐν Παρισίοις τῷ 15
γοεῖς τῷ θαυματουργῷ, ὅ

--- Ομίλιαι. Ἐκνηρο
τῷ 1698. καὶ πάλιν τῷ 1

--- Συγγραμμάτια (Λ

phthegmata) καὶ Ἀποφ.
1699. καὶ τῷ 1714. ε

Α Π Ο Λ

Α'πέθ

Ἀπολλινάριος ἦτον ὑ
ῶσις καὶ μετὰ ταῦτα Πρ
σίας ἐχρημάτισε, καὶ
Ποιητής, Ρήτωρ, καὶ Φι
πὸν ἐμαθήτοσε τὴν
μετὰ ταῦτα ὑπὸ Ἀναγ
πίσκοπος ταύτης· ἀλλὰ
δοξίας, ἐγένου ἀρχηγέ
δασκαλία κατεκείθη ὑ
καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀντιοχε
σαντινῆ πόλει τῷ 381.
καὶ τὸ πατρόσ τε· δὸν σα
τῶν Ψαλμῶν εἰς σίχως
ται ὑπὸ μερικῶς.

Ε' κ

Ἀπολλινάριου ὁ
interpretatio Psalmorum.
εἰς 8. Ἑλλην.

---- Ἐξεδόθη Ἑλλ.

(α) Ὅρα διεξοδικῶς περὶ
σελ. 387.

ἐν Παρισίοις τῷ 1580
εἰς 8. καὶ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ
Δ'. σελ. 162.

 ΗΡΗΤΟΡΕΙΑ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ε΄ζη ἀκόμη

Γρηγόριος ὁ μικρότερος
 ἐγεννήθη εἰς τὸν Πόντον
 εἰς τὴν Ῥητορικὴν καὶ
 παινεῖται τὸ ὕψος τῆς
 γραφῆς, καὶ ἕνεκεν τῶν
 παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν
 ὁ τῶν πατέρων πατρῴων
 ἀνὴρ μετὰ τὸν ἀδελφόν
 σρόποις. Ἡ Ῥητορεία
 καρδίας τῆς. Κατὰ τὴν
 ἀδελφόν τῆς ὁ Βασίλειος,
 ἐβίασαν εἰς τὸ νὰ ἐκφράσῃ
 μετέπειτα τὸν ἀνεβίβαστον
 τῆς Νύσσης τῷ 372. ἀπὸ
 ἐπομῶν ἔτει, τῷ δὲ 378
 δὲ τῆς Αὐτοκράτορος Γρατιανῆς
 σαντιναπόλει Σωόδον τῆς
 δὲ μετὰ ταῦτα μᾶς εἶνα

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τὰ Συγγράμματά τῆς
 Ὁμολογίας εἰσέφρησαν

τῶν Αἰρετικῶν . Ο' Φα
 Συγγραμμάτων τε , ὁ
 Χαφόρων ὑποθέσεων Ο
 γραμμάτια , ἧ ὧν ἐξ
 ταία ἐκδόσει , ἢ μερικ
 τοι . Μερικὰ ἐκ τέτων

Γρηγορίου Νύσση
 Nyss . Opera omnia , ἧ
 τὰ σημειώσεων ἐν δυσι

Appendix , Προθήκη ἐ
 δόθη αὐτόθι τῷ 1618 .

„ Η' αὐτὴ ἐκδοσις ἐγ
 ἐν τρισὶ Τόμοις , ἀλλ' ὁ

„ Ἰπόμνημα διπλῶν
 εἰς τὰ τε Ἰακ . Gretserii

--- Αντιρρητικός κ
 Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Στ

Ἐπιστολαὶ ΙΔ' . ἧ ἐδόθη
 ξάδρξ Ζακαῆη Zacagni ,

Eccles . Græca . ἐν τόμ .

--- Διάλογος περὶ
 θη ὑπὸ Ἰωαν . Χεισοφ .

ληνικοῖς Ἄνεκδότοις τόμ

H

Α Μ Φ

Ε΄ζη α΄

Ἀμφιλόχιος ὁ ἐκ τῆς
 ναχὸς, ἔπειτα πρὸς
 Ἐκκλησίαν τῆς Λακα
 Ἀρειανῶν, κατὰ τῶν
 σιν τῶν σιναξίων των
 παρῶν εἰς διαφόρους Συ
 ἦτον ὁ πρόεδρος ταύτης
 394. Τί τὸ μετὰ ταῦτ
 εἶδησιν· συμπεραίνου
 μισε πρὸς Κύριον.

Σ υ γ

Οἱ Ἀμφιλόχιος σινέ
 ματα, τὰ ὅποια σχεδὸν
 ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀμφιλό
 (α) ὅτι εἰσὶν αἰὸς ἀλλ
 ζεν εἰς τὰς χρόνας τα
 μιν νὰ διακρίνωμεν π
 νεωτέρη. εἰσὶ λοιπόν.

Α΄. ὁπὼ Ὁμιλία
 περιέχουσι μίαν ἡθικῶ
 βλων τῆς θείας Γρα

(α) *Ordinus Comm.* α

Μερικοί τῆς ἀποδίδωσ
 Γ'. Γρῶμαι, καὶ ἄλλα
 τῶ Χειρῶ. Ε'. Περὶ τῶ
 θαύματα τῶ ἁγίῳ Βασ
 τῶ Σύρα. Η'. Ἐπιστο

Ἀμφιλοχίου Ἰκον
 ζόμενα, καὶ Ἀνδρέου
 Methodii Patarensis, &
 σημειώσεων, ἐξεδόθ. ο
 εἰς φύλ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἐκδόσει δ
 γράμματα.

---- Ἰάμβοι πρὸς Σ
 γοεῖς τῶ Ναζιανζηνῶ,
 1609. εἰς 8.

---- Βίος Ἐφραῖμ τ
 γραμμάτων τῶ Ἐφραῖμ

---- Ἐπιστολὴ Συ
 ὑπὸ Γ. Β. Κοτελεῖς ο
 Græca. Tom. II. pag. 99

Η

Α Ρ Σ

Α'πέ

Ἀρσένιος ὀνομάζεται
 Πατείκιος, ὁ ὅποιος
 σίς, καὶ ἔπειτα ἔγινε
 ρακοντατέσσαρα Ἀπ
 in Jo. Bapt, Cotelerii
 καὶ Διδασκαλία π
 Combefisii Auctar. nov

ΗΗ

Λ Ι Β

Ἐγεν. τῷ 3

Λιβανίος ὁ περιφημότερος
 παλαιὸν καὶ ἐπίσημον
 ποταμῷ Ὀρόντη τῷ 3
 σκεδὼ πῶν μαθημάτων
 τ' ἀρχὰς ὅμως ἐπέτυχ

(α) G. Cave. H. L. S.

ὁ ἴδιος Εἰδωλα Σοφισ-
 θειαν εἰς ἄλλε καλλι-
 γινώσκῃ τὰς παλαιὰς Σ-
 θήνας, εὔθα ἔλατρεψας,
 εἰς Νικομήδειαν, καὶ μετὰ
 ἐγνωρίσθη μὲ Νικοκλήν
 τὸν Βεμάρχιον, τὰς ὅπο-
 ἔπειδὴ ἀφ' ἧς ὁ Λιβανίου
 σκαλιεὺς καθέδραν εἰς τὴν
 τινεπόλει ἔλα τῆς Ρήτορικῆς
 ἀφημιζέται, καὶ εἰ τοσού-
 μαθητὰς. Τῆτο οὐκ εἰρα-
 ἐπειδὴ ἔβλεπον ὅτι ἡ Ρή-
 μέραν ἐξέπιπτον, ὅθεν οἱ
 τηγορῶν αὐτὸν ὡς μάγον
 ση τὴν Κωνσταντινέπολιν
 346. ἔτει. Ἀπελθὼν δὲ
 πάλιν ἔλα τῆς Ρήτορικῆς
 ὡς καὶ ὁ Ἰελλιανὸς ἔτι νεὸς
 μα μεγάλως. Μετὰ ἴτε-
 ποτὲ δὲ εἰς Κωνσταντινέπο-
 δειαν παρὰ τῷ Καίσαρος
 πῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα
 κατ' αὐτὸν ἔμωσ τὸν καιρὸν
 ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν Ἰελλια-
 ἔως εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς
 Ἀρκαδία τῷ 395. Σωτηρία

Σ υ γ γ ρ α

Ὁ Λιβανίου εἶχε εἰς πολλὰ
 κέρασον κάλαμον, ἐκ τῶν ὅ-
 ὅ

(α) Οὕτως ὁ Γάλλος ἦσαν ἀδ-
 γραπτος δὲ ἔκ καίσαρος τῷ Κα-
 δίκως ἐφόνευσεν. Ὁρα Ζώσιμ.

τατα συγγράμματα.
 τὸ δέον τῷ τέχνῳ
 τῷ χάρειν καὶ γλαφυ
 σκοτεινὸς διὰ τῆς μεγ
 τὰ Συγγράμματα τε
 τῶ Ἀττικῶ λόγῳ. Σ
 σα, Β'. Μελέσας,
 γων, Γ'. Λόγους, καὶ

Ε'

Τὰ Συγγράμματα τὰ
 εἰς σῶμα, ἀλλὰ πα
 Προγυμνάσματα, καὶ
 πίνακος τῶ Λέξεων.
 Παρισίοις τῷ 1606.
 --- Λόγοι ΛΖ'. εἰ
 λα μετὰ σημειώσεων
 Λόγοι Δ'. ἔξεδόθη.
 Γακ. Γοττοφρέδου, καὶ
 τῶ Γοττοφρέδου Opuscul
 νὸς λόγῳ.

--- Λόγοι Δ'. (ἀ
 Φαβερκίη Βιβλιοθήκη)

--- Λόγοι ΙΖ'. (εἰ
 νίη Βονγιοβαίνη ἐν Βο

--- Χαρακτῆρες
 τῷ 1614. εἰς 12.

--- Μερικαὶ ἐπιστολαὶ
 Βιβλιοθήκη.

--- Ἐπιστολαὶ,
 φίη, Wolfii, ἔξεδόθη
 φύλ. Αὕτη ἡ ἔκδοσις
 πιστολῶν τῶ Λιβανίου,

ΗΗ

Η Λ Ι

Η"κμα

Ηλιόδωρος, ἦτον ἄπο
ἔζη εἰς τὰς χρόνας τῶν
καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶ, Χει
εἰς τὴν νεότητάτου μίαν
καὶ Χαρίκλειαν, εἰς δὲ
Ἡρώϊσσης Χαρικλείας,
Θιοπίας, Αἰθιοπικὰ,
τα ἐχρημάτισεν Ἐπίσκο
πης, τὸν ὁποῖον ἔπειτα
τὸ Σύγγραμμα τῶτο, α
ραιτηθῆ τῆς Ἐπισκοπῆς
τῶτο τὸ ἠθικώτατον καὶ
να τὸν καθήρῳσι, καὶ να
ἠ εἰδησις ἀναφέρεται ὅ
πόσω ἀξιοπιστίαν, ὅσω
γει ὅτι ὁ Ηλιόδωρος ἐ
σαλίαν τῶ ἔθους διὰ να
τον τὰς γυναῖκας, μέ τ
πρὶν ἔμβωσιν εἰς τὸν Κ
καὶ εἰ ἄλλο χημικὸν Ποί
κοὶ τὸ ἐκσυεῖττασι.

(α) Ἐκκλησίας. Γ' σφ. ΙΒ

(β) Ἐκκλησίας. Γ' σφ. Ε'

Ε'

Η' Λιοδώρου Αἰθα
 Βασιλέα τῷ 1534. ε
 --- Ε'ξεδόθη ἐν Α
 σεων ὑπὸ τῆς Μιτχερ
 --- Ε'ξεδόθησαν ὑ
 ὧν ὁ μὲν πρῶτος περ
 Κετικὰς Σημειώσεις
 ἔστιν ἡ ἀείση.

Η

Ε Υ Ν

Α' ΠΕΣ

Εὐτόμιος, ἦτον ἄπο τῶ
 γραφῆς, καὶ μαθητῆς τ
 τὸν ὁποῖον καὶ ὑπερέβ
 ζημάτισεν. Ἦτον κατ
 μετὰ ταῦτα τῷ 360.
 ἠμπόρεσεν ὁμως νὰ
 αἰρέσεώς τε, ἀλλὰ τῷ
 κράτορος Κωνσταντίου, ὁ
 τῷ Μαυριτανίαν, ἐπα
 δη ἄδεια νὰ ὑπάγη εἰ
 νὰ ἠσυχάσῃ ἐνθα περ
 Σώζεται καὶ τέτα μία
 ἐπρόσφερε πρὸς τὸν Αὐ
 καὶ μία Ἀπολογία, τῷ

Π Ρ

Ε' κ

Ἐξεδόθησαν ἀμφοτέρω
μοῖ ἐξήγησεις τῆς Π
δὲ Ἀπολογία αὐτόθ.

Η Η

Δ Ι Δ

Α' π ε

Δίδυμος, ἦτον ὑπὸ τῶν
ρων χρόνων παιδίον ἔχ
ὄμως δὲν ἐμπόδισε τῶν
ἀλλὰ καὶ τυφλὸς ὢν δι
τα, ἔμαθε καλῶς, ἔρ
τὴν Ρητορικῶν, Διαλεκ
Ἀστρονομίαν, καὶ τὰς λ
προσέτι ἔγινεν ἐμπειρο
λωτὴς εἰς τὸ ἄκρον τῆς
ἐχθρὸς δραστήριος τῆ Α'
εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν,
ὡς σημειοῖ ὁ Γερώνυμος
ἀνδρῶν κατάλογον σιωπ
γεβέρτ τάσσει τὸν Θαία
τότε ὁ Δίδυμος γὰρ ἦτον.

(α) *De viris illustr.* C.
T. II.

Σ υ γ

Ο Ἰερώνυμος σημειοῖ
 ὧν τὰ νῦν εἰ μόνον
 νιχαίων, ἐκδοθῆναι
 ὑπὸ τῆ Κομβεφισίαι,
 Α'. σελ. 197.

ΗΗ

Ο Ρ Ι

Πρό

Ο Οριβάσιος εἶχε
 Γατριπλὴ ἀπὸ Ζήνων
 πιον (α), πρὸς τὸ ἄκρ
 ,, ἐμιμεῖτο Θεόν. (β) ὅ
 ,, ὑπελθεῖν τῆ θείας,
 ,, λιανὸς μὲν αὐτὸν εἰ
 ,, τῆ τέχνη, ὁ δὲ ποσῶ
 ,, ὡσεὶ καὶ βασιλέα τὸν
 νὸς ἀποδεικνύει εἰς τὰ
 λία καὶ ἐμπιστοσύνην,
 τὸν θάνατον τῆ Ἰελλια
 λα σκληρὰ, ἐπειδὴ ὁ
 σείλας αὐτὸν εἰς τὴν
 χοντα, ἀλλ' ὁ Οριβάσιος

(α) Ἐν βίοις Σοφιστῶν

(β) Τὸν Ἀσκληπιὸν δι

(γ) Ἐπιστολή ΙΖ'.

βων εὖρε μεγάλην τιμ
 χεδὸν ὡς Θεὸν τὸν ἐτίμ
 παύοδον, μόνον τὸν ἐα
 τὸν τῆς ἀρετῶν πλεῖστον
 ὁ Εὐνάπιος ὁ ἄκρος φι
 φισῶν, τὸ ὁποῖον ἐγένε

Σ υ γ γ ρ α μ α τ α

Ἐκ τῆς Συγγραμμάτων
 ται. Οὗτος διὰ προσαρ
 κινὴ συλλογῆ ὅλων τῶν
 μηκοντάβιβλον ἀνόμ
 πρῶτα ΙΕ'. βιβλία τῆς
 εἰς, καὶ τὰς ἑξῆς πρῶτα
 Ἑλληνικόν. Τὸ εἰκοστὸν
 ἢ Ἀνατομία ἐκ τῶν
 Περί Βρόχων, τὸ π
 μων (Λατινισί), τὸ
 περὶ διαφορᾶς κατα
 ρὴ Καταγμάτων, καὶ
 Β'.) Σύνοψις πρὸς τὸ
 Περί Εὐπορίστων.
 μους ὑπόμνημα δεῦ ἐ

Ἐ κ

Ὀριβασίου Συλλογῆ
 ἔξεδόθησαν ἑλληνο-λατιν
 ὑποσημασμάτων, ἐν Ρ'

--- Ἀνατομικά, ἐ
 1735. εἰς 4.

--- Περὶ Βρόχων,
 in Veterum Medicorum
 εἰς φύλ.

Η

Α Σ

Ασέριος ὁ τῆς Ἀμα
 Σκύθαι ἀρχαλῶτα. Ε
 ποῖος διωχθεὶς ὑπὸ τ
 νον τε τῷ 378. ὑπὸ τῷ
 θάατον τῷ Ρ'εφίνε κ
 395. ὁ δὲ τῷ 399. ἀ
 ὁ Ἀσέριος ἐξ ἀνθρώπων
 νίσανται ἀπὸ εἰκοσιδ
 τὸς ψαλμῶς.

Ε'

Εξεδόθησαν ἐν τῇ Πρ
 ἐν Τόμ. ΙΓ'. καὶ ἐν τα
 in Monument. Eccles. G

ΗΗ

ΕΥ

Γ

Ευάγγελος, ἦτον ἀπὸ τῆς
Ευξείνῳ Πόντῳ, προε-
τὴ μεγάλα, Διάκονος ὑ-
κονος τῆς Κωνσταντινουπό-
ἦτον κατὰ τὴν μορφὴν
διὰ τὸ ἀπόζηλοτυπία
ποπτέθη περὶ τῆς γυ-
κίνδυον, ὅθεν φυγών-
τισεν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἰ-
χθόνος τὸν ἀσκητικὸν β-
καεῖς διδασκόμενος. Ο
ἄγνωστος.

Συγγραμ

Σώζονται καὶ τέτα μερ-
τὰ ὅποια ἐξεδόθησαν

N E

Νεμέσιος ὁ Ἐπίσκοπος
 ὁποῖα οἱ Παλαιοὶ δεῦ
 νέγραψαν εἰς βιβλίον
 ὁποῖον ἐσφαλμένως τὸ
 Ἐν τῷ ἄποδεικνύει
 τὸ αἷματος, καί τινά αἴ
 τῶτο εἰς μερικὰ δεῦ ἐξ

E κ

Νεμεσίου Ἐμεινῶ
 siii --- de natura hominis
 εἰς 8. καὶ ἐν ταῖς Βιβλ
 --- Ἐξεδόθη ἐν Οἴξ
 τῆς Σαξωνίας τῷ 1800

Μ Α

Π

Μάρκος, εἰς τῆς Αἰγυ-
πτος διὰ τῆς ἀγιότητος τα-
τη· ἤξερεν ὅλως τὴν
ἀσκητικὰ βιβλία σ-
σώζονται, τὰ ὅποια αἰ-

Ε' κ

Τῶν ἀγίων Πατέρων Μ-
πολάου, καὶ Ἡσυχίου
γραμματα, ἔξεδόθη. ἐν
,, Καὶ ἐν ταῖς Βιβλ-

Ε Π Ι Φ

Α' πέ

Ἐπιφάνιος, τὸ γένος ἡ-
τῶ μαθητῶ τῶ Ἰωάννη ἐγρ-

(α) Κώδ. 200.

τῆς Ἑλλάδος πόλεως
 διδάχθη ἄπο τῆς μονα
 καὶ πολυῦ καιρὸν ἔμε
 Πεντάγλωστον, ἢ
 Ἑβραϊκῶ δὴλ. Συρια
 Λατινικῶ. Ἐπανελθ
 τεῖδατε, μετήρχετο π
 ἴδιον μοναστήριον. Περ
 Κωνσταντίας τῆς Κύπρ
 τῷ 382. ἐπορσκαλέθη
 ποθέσεων τῶ Παυλίνε
 Ἀντιόχεια. Τῷ 391
 αὐτῶ καὶ τῶ Ἰωάννε Ε
 δασκαλίας τῶ Ὁρει
 γεν. Ἡ αὐτὴ φιλοτίκε
 ἀννε τῶ Χρυσόσομα.
 εἰς τὴν Κύπρον τῷ
 ἀνάγνωσιν τῶν τῶ Ὁρ
 τὸν Χρυσόσομον εἰς α
 βεβαιώση καὶ τὴν ἀπό
 θε μόνος τε εἰς Κωνσ
 ἀκαρπος, ὅθεν ἐν τῷ
 σπὸς Κύριον ἐξεδήμησ
 ἑκατὸν ἔτη.

Σ Υ Υ

Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων
 κυρωτῶς, συγγραφῆς
 Παράριον, ἢτοι σὺν
 μάται ὑπὸ τῆς περὶ
 Ἐκκλησιαστικῆς Ἰσορίας
 αἰτήσει τῆς Πρεσβυτέρ
 κεφαλαίως, ἢτοι ε

(α) Apologia Contra R

Δ'. Περὶ Μέτρων καὶ
 ὅσον καὶ τῶν ἄλλων Ἐθ
 τὸν Ἱεροσολύμων. (αὐτ
 εἰ τῶν δώδεκα Λίθων
 τῶν Ἀσμάτων. Θ'. Τε
 Εὐαγγελίς. Ι'. Ἀποφ
 Τὸ Περὶ Προφητῶν
 τὸ Θαῦμα τῆς ἀγ. Εὐχα

Ε' κ

Ἐπιφανίου τὰ σα
 Βασιλέα τῶν 1544. εἰς
 --- Τὰ σωζόμενα,
 μοις Ἑλλ-Λατ. ὑπὸ Δι

*

--- Περὶ τῶν δώδεκα
 τὰ σημειώσεων τῶν Φογ
 --- Ὑπόμνημα εἰς τ
 Π. Φ. Φογγινίς ἐν Ρώ
 --- Τεμάχιον ἔπιτ.
 ἐν τῶ τῶ Κομβεφισίς
 --- Ἀποφθέγματα ἐ
 Α'. σελ. 426.
 --- Θαῦμα Ἀγ. Εὐχ
 Ραϋνωδίας (Raynaudi) Ἐ

ΕΥ

ΕΨ

Εὐνάπιος, ἦτον ἄπο
 νῆς τῆς Φιλοσόφου Χρυ
 θη ὑπ' αὐτῆς τῷ Φιλ
 κάτῳ ἔκτῳ ἔτει τῆς
 ἔνθα μὴ ὑποφέρων τῷ
 ἀδύειαν, μετὰ δὲ τ
 ἐδόθη ὅλως εἰς τὴν Ρ
 ρεσίαν, εἰς τῷ ὁποίῳ
 νὰ διδαχθῆ τὰ μυσῆ
 νὰ ὑπάγῃ εἰς Αἴγυπ
 τόνον, ὡς εἰσήχθη
 Ἐπειτα ἐξηκολύθησε
 τῆς Λυδίας, οἵτινες
 καὶ αὐτὸς εἶας, καθά

ΣΥΓ

Ο Εὐνάπιος συνέγραψεν
 Σοφιστῶν τῆς αἰωνό
 εἰς εἰς σκοτεινὸν καὶ τ
 Ἰσορίαν τῆς Δεξιππας,
 καὶ τῆς θανάτου τῆς Εὐδ
 τῆς 404. ἔτις. Ἐκ τῆ
 ται μόνον μερικὰ ἀπο

Ζ

Ε' κ

Εὐναπίου Σαρδιαῶν
ξεδόθησαν ἐν Ἀντβερπί
φαλμῶν.

--- Ε' ξεδόθη ἐν Γεν
σημειώσεων.

Εὐναπίε ὑποσπασμα
σεων τῆ Βαλεσίε ἐν τῷ
τῷ Συγγραφέων τῆς Β

Η

Χ Ρ Υ Σ Ο

Ε' γ. τῷ 347. κ

Ἰωάννης ὁ Χρυσόσομος,
Κοιλησυσίας, τῷ 354.
τῆρ του ἀπέθανε νέος, ἡ
χρόνων ἐβαπτίσθη μετὰ τῆ
σκόπε Μελετίε. Ε'δόθη ἐ
διδάχθη εἰς τῷ Ρήτορικῆ
καὶ διδασκίμισε τὸσον εἰς
θειν, ὡσε δια τῆτο περὶ
Χρυσόσομος ἔλαβον, εἰς
τῆ Ἀνδραγάθη, καὶ εἰς
σκόπε Μελετίε, προχει
ἀγαπήσας δὲ τὸν μοναχικ
ναχῆς, εἶθα δια τῆς σκ
θη ἡ ἀ ὑποσρέψη εἰς Ἀντ
τονήθη, καὶ μετὰ πέντε
τῆς τῆς χρόνας ἤρχισε νὰ

χέων με τὰς καθημεριν
 τῶ Θεοδοσίῳ καὶ τῆς Ι
 τῶ δὲ 398. ἔπει ἄποθ
 σωτικῆ πόλεως ἐψηφίθ
 δὲ ἔπαυε πάντοτε νὰ
 ράδειγμάτε καὶ τὰς μικρ
 εἰς τὸν φθόνον τῶν κακ
 κως τῶ 402. τὸ πλῆθ
 ξαν τὴν πόλιν, διὰ τ
 τὸν φθόνον τε, ἀλλὰ κα
 ὅποιαν διὰ τὰς ἀδικίας
 τῶ ἀρχιερέων, ἔξορίθ
 Κώμανα, ἔπει ἐλθεῖν
 ζωῆς τε διέτριψε μέχε

Σ υ γ γ

Οἱ θεῖος Χρυσόστομος μ
 Συγγράμματα. Ἡ νεωτέ
 τε καὶ νόθων, χιλίων τετ
 ὑποθέσεις, καὶ 249. Ἐπ
 οὐ περὶ Ἱερωσιῶν λόγ

Ε' κ

Τὸ ἐν Ἀγ. Πατ. ἡμῶν
 τὰ ἄρισκόμενα, δι' ἐπι
 Σαβιλίῳ ἐκ παλαιῶν
 (εἰς ὅκτω τόμοις Ἑλληνικ
 Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ
 τόμου.

--- Ἰωάννου τῶ Χρ

S. Ioannis Chrysostomi O
 ἐν Παρισίοις ὑπὸ Berna
 τόμος εἰς φύλ. τῶ 1538.

„ Ἡ αὕτη ἐξεδόθη κα
 αὐτὰς τὰς χρόνας.

Β Ι

Μ

Βίκτωρ Πρεσβύτερος τῆς
περὶ μίαν Ἐκλογὴν τῆς
ἢ ὁποῖα ἐξεδόθη ἐν τῇ
εἰς Μάρκον τὸν Εὐαγγε

Σ Ε Υ Η

Με

Συριανός, ἐχρημάτισεν
Βάβυλιν. Ἡ' λθον εἰς Κων
χῶν τε νὰ σπαύξῃ χήμ
Χρυσόσομον, καὶ πολλαίς
αὐτ' αὐτῶ ἐπ' Ἐκκλησίας
ἐχθρῶν τῶ Χρυσόσομα, τ
καὶ τέττα μερικαὶ Ομίλια
σόμα.

N O

I

Νόννος ὁ Ποιητὴς ἦτο
καταγινόμενος πάντοτε
ἦτον κατ' ἀρχὰς Ἐθνικῆς
τῆς ζωῆς τε, εἶδεν μᾶλλον
δύο Ποιήματα, Α'. Δι-
πονται ὡς εἶνα χάος χα-
ράφρασις, Ἐπικὴ εἰς
ἐκὴν ὁποῖαν κυριόει ἢ

Ε' κ

Νόννου τοῦ Παρο-
σαν Ἐλληνιστὶ ὑπὸ Φαλα-
βερπία. Καὶ ἐν Ἀνοβί-
--- Παράφρασις ἐ-
ξεδόθη ἐν Ρώμῃ τῷ 15
--- Ἐτι ἐν Παρισίοις
μη τῷ 1623. εἰς 8. με-
Καὶ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ
σελ. 304.

Η

Θ Ε Ο

Α'πέ

Θεόφιλος, διεδέχθη τὸν
Τιμόθεον τῷ 385. ἔπει-
χίνοισιν, καὶ εἰς τὰς μαθη-
μεγάλον ζῆλον εἰς τὸ νο-
κῶν, τὰ λείψανα τῆς Α-
πτος, καὶ γενικῶς εἰπεῖν
καὶ μεμακρυσμένος τῷ
γέλματος, κατακυροῦσα
τικὰ πάθη, καὶ τὸ περὶ
σιν, καθὼς φαίνεται ἐ-
τείας διὰ πυρὸς καὶ ξί-
πρασιῶν Χρυσόμομα μ-
αυτῶ. (α) Ἐβάσαξε τυρ-
Ἀλεξανδρείας ἔτη εἰκοσι-

Συγγράμ

Σώζονται καὶ τῆς μερικ-
πρὸς Θεοδόσιον τὸν Αὐτοκρ-
τῆ τῷ Διονυσ. Πεταυίῃ Γ
Β'.) Κατόνευ, μετὰ τῷ
ἐν τῇ Πανθέκτῃ. Γ'.)

(α) Γεννάδιος περὶ αἰῶν ἐ-
βελίῃ Ἐκκλ. Γ' σερ. Φαβρί.
ΙΒ'. σελ. 656.

Φαβεικία Βιβλιοθ
 πρὸς Ἀμμώνιον,
 σελ. 347. καὶ ἐν
 σελ. 842.

Φ Ι Λ

Ἐγεν. τ

Φιλοσόργιος ὁ ἐκ
 Καρτερίας τὸ ὄνομα
 ταύτην τὴν αἵρεσιν
 τινέπολιν. Τὰ συ
 τον πεπαιδευμένος
 Φυσικῶ, Μαθημα
 γραφίαν, Ἰσορίαν,
 Συγγραμμάτων τῶν
 ἄσπονδος τῶν Ἰεδα
 τῶν ὀρθοδόξων, δι
 αἵρετικῶν, ἔργα
 ὀρθοδόξων, ὀνομα
 σιασικῶ Ἰσορίαν
 σώζονται.

Ε

Φιλοσοργίου
 τον ἐν Γενέβρα τῶ
 --- Ἐξεδόθη ἐν
 τῆς τῆ Θεοδώριτο
 1673. καὶ 1720. ε

Ο Λ Υ Μ Π

Μ

Ολυμπιόδωρος, ἔργων
ἦτον Ποιητής, Χημικός,
βυς πρὸς τὸν Βασιλέα
Συνέγραψε δὲ καὶ μίαν
402. καὶ λήγασαν μέχρη
μερικαὶ ἐκλογαὶ ᾠδῶν

Ε' κ

Ἐξεδόθησαν ἐν τῇ τῆ Σ
Ρωμαϊκῶν Ἱστορικῶν, τ
Καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς
Λαββέου, σελ. 1.

Ζ Ω Σ

Μετ

Ζώσιμος ὁ Ἱστορικός ἦτον
εἰς τὴν Κωνσταντινῆπολιν
Τ. II.

ὁ Ολυμπιόδωρος, σὺν
 ἄλλοις αὐτὸν μίαν Αὐτοκράτορας
 τῶν χρόνων τῆς καίσαρος
 ἕως ἀπὸ Χρ. σὺν ἡ αὐτοκράτορας
 Καὶ ἐπειδὴ ὁ Φώτιος
 πλεονέστερον, ὅσον καὶ
 τελές· μὲν ὅλον τῆτο μίαν
 μὲν δὲ συνέγραψε καὶ
 περὶ αὐτῶν, ὅτι πολὺ
 ρεῖ περὶ τῆς Χρυσουρ
 τίνου, καὶ κατ' ἐκείνης
 τῶν, ὅπερ διὰ τῆς Αἰτίας
 ὡρεπε νὰ τεθῆ ὡρεῖ
 αὐτῆ ἢ περικοπῆ δὲ
 φαίνεται. Ὁ Φώτιος
 ἀντεγράφη τὸ περιεσώτε
 ὅμως ταύτης δύο ἐκδόσ
 ρία γέα. Τὸ τέλος τῆ
 βλίσ λείπει. Κατὰ
 ἑμιλεῖ ληψομερῶς κατὰ
 κλάυιος ἰδίως εἰς ἑνα
 ὑπερασπίζεται, διὰ τῆ
 la Mothe le Vayer (β)

Ε' α

Ζωσίμου Ἱστοριῶν
 Βεργί· μετὰ τῶν ἐλασ
 τόμ. σελ. 623.

--- Zosimi Historia
 καὶ τῶ 1713. εἰς 8. σὺν
 φόρου Κελλαρίου.

(α) Βιβλίω Ε'.

(β) Οευντ. p. 336. et

Κ Λ Ε Ο

Πα

Κλεομήδης εἰς τῶν Ἀστρονομικῶν Πόκερ (α) κατὰ τῶν
σιν ἐξ ἐναντίας παλαιῶν
εἰς τὸ Σύγγραμμά τε δεικνύει
Περὶ τῆς γούρας τε καὶ τῆς
ζέται καὶ τέτις Περὶ
Βιβλία Β'.

Ε' κ

Κλεομήδου ηὐκλιδικῶν
σίοις τῶ 1539. εἰς 4.
Καὶ ἐν Βασιλέα τῶ
Cleomédís meteora Ε' λ
foreo, ἐν Βερδιγάλη τῶ

(α) In Element. Astronom.

ΠΑΛ

Ε'γεν. τῷ 36

Παλλάδιος ἐκ Γαλατίας
 ποθήσας τὴν μοναχικὴν
 τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ
 ἐπιμείνας ἐννέα χρόνους
 Παλαιστίνῃ. Μεταξὺ τῶν
 ἐκ τῆς Πόντος, καὶ διὰ τῆς
 ψίαν, ὅτι ἀπολαθῆσθε
 Ἰωάννης ὁ Χρυσόσομος
 τὸν προεχείρισεν Ἐπίσκοπος
 τῷ 400. ἔτει. Ἐλθὼν
 πέθανεν ἐκεῖ παρὰ τῆς

Συγ

Φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα
 περιέχον τὰς βίβλους τῆς
 τῆς, τὸ κοινῶς λεγόμενον
 σαϊκὸν παρὰ τινὰ Λαῦν
 ἀρῆ, τῷ 420. ἔτει. Πα
 μεγάλη διαφορά, ἄλλα
 ὀλιγάπερα κεφάλαια, καὶ
 δεισος, εἰχωρεῖ εἰς τὰ
 λογος περὶ βιοσῆς Ἰο
 το εἶναι ἀμφίβολον, καὶ
 χρονολογίαν. Γ'.) Περι
 μοίως καὶ τῆτο ἀμφιβάλλ
 αἰτίαν νὰ τὸ ὑποδώσωμε

Π Ρ Ο

Ε' κ

Παλλαδίου, Ἰσορί-
saica, ἐξεδόθη Ε' κ. Λ
δόνω τῷ 1616. εἰς 4.
τέρων.

Παλλαδίου Βίος Ι
Ε'. Βιγοτία ἐν Παρισί
Παλλαδίου Περί Ι
Ι'. Καμεραία ἐν Λειψί
110. 253. καὶ 302.
Ε'τι ἐν Λόνδρα Lond

Η Ι

Σ Τ Ν

Α'πέ

Συνέσιος ὁ Θαυμασίος,
γύπτει, ἐξ ἐπισήμων γ
ἀγχινέσατος, καὶ ἐπιτιδει
ρόν ὑπερδοκίμησε καὶ
θήματα, περιβόητος γ
Ποιητικῆς. Μετὰ ταῦτα
ἦν τότε ὁ θρόνος τῆς Μ
φιλοσοφίας καὶ τῆς μαθ
πατίας τῆς περικλεῖς ἐ
γυναικός. Καὶ εἰς ταύτη
τος ὅλος γενόμενος, ἐπ
της τὸν ἑαυτὸν του ἀπεκα
κνύετο, διαφόρων φιλοσο

τῷ ἐπιτρόβῳ τὸν ἐπι
 τὸν δεχθῆ διαὶ νὰ μὴ
 τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως
 λε νὰ βιασθῆ νὰ τῷ π
 ὡς μοιχὸς, νὰ μίγνυτ
 λοκυνηγὸς ὦν, δεὺ ἤθε
 λιστα μὴ ὦν πληροφορη
 δεὺ ἤθελε νὰ δεχθῆ
 φίατε τὸν ἐδίδασκε νὰ
 κῶ τῆς ψυχῆς, εἰς τὸ
 διαὶ νὰ μὴ φανῆ ψύση
 τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα
 τὰς τοιαύτας ἐλδοθεῖα
 σία εἰς τὰ ζητήματα τῆ
 τῆς Ἀλεξανδρείας Θεοφ
 χειρῶν ἐπ' αὐτῶ, καὶ
 τῆς Πτολεμαίδος, ὅτε
 θύμως τὰ τῶ Ἐπισκόπ
 Ἀναστάσεως. Ὁ θάνατο
 ραίνεται ὅμως, ὅτι μετ
 δὴ καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆ Εὐ
 παρῶν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ

Σ υ γ γ

Τὰ Συγγραμματα τῶ Σ
 τε συγγραφήσαν με ἐν
 μῶνται μεγάλως ὑπὸ τ
 τῷ Ἀλεξανδρινῷ Φιλοσο
 σκαλίῳ, ἐξ ὧν μόνον ο
 ρεις τῆς Οὐαλεντιανῆς π
 λογεῖ μόνος τῶ (γ) ὅτι

(α) Ἰδε τῷ 105. πρὸς

(β) Ἰδε περὶ ταύτης τῶ
 λειτῆς Ἐκκλησιᾶς. Ἰσορ. πῶμ.

(γ) Εἰς τῷ πρὸς τὸν ἀδ

Α Π Ε

Φιλοσοφίας δὲ ἤθελε
 νερόν, ὅτι ὁ Σωκράτης
 τρέψῃ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν
 ἐφρονέσσει τὰ τῶν φιλοσόφ
 τῆς ἀρχιερρωσιῶν τῶν χε
 εἶναι.

Α'. Περὶ Βασιλείας
 ἀράστορα, ἑνὸς λόγος
 ναίων ἐξεφώνησε πρὸς
 Χριστοῦ.

Β'. Δίωσις, ἢ περὶ
 το συλλεγάφῃ τῶν 404.
 εἶνα ἐγκάμιον τεχνικώτα
 λοσοφίαν, ἐν ᾧ συμβεβ
 χε χησὰς ἐλπίδας.

Γ'. Φαλάκρας ἐγκ
 εἰς ἐκείνῃ τῶν τῆς Κόμης

Δ'. Περὶ Προνοίας
 τῶν δυσυχιῶν τῶν παλα
 δος, καὶ Τυφῶνος.

Ε'. Ομιλία ἐν Πα
 εορτῶν, ἐν ᾗ καὶ ἀλλῆ
 τῶν 75. Ψαλμῶν.

ς'. Περὶ Ἐνυπνίω
 σκάλισσάν τῶν Ὑπατίων
 εἰς τῶν ὑπόμνημα.

Ζ'. Ἐπιστολαί, Ε

Η'. Ομιλία πανύχιον

Θ'. Δημηγορία ἐκφ
 βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν.

Ι'. Δημηγορία ἐγκ

ΙΑ'. Περὶ τοῦ Δώ
 πρὸς τῶν 399. ἔπος.

ΙΒ'. Ὑμνοὶ Λυρικῶν

Ε'

Συνεσίου τῆ Κυρια
τὸν Αὐτοκράτ. Φαλάκρ
γύπτιος, Δημηγορία
τὰ τῆ Ὑπομνήματος,
Ἐκλίωσι, ἐκ τῶν Βα
1553. εἰς φύλ.

Συνεσίου τῆ Κυρια
σαν τὸ δώτερον Ἐκλιω
ταυίς σημειώσεων, ἐν
ἐκδοσὶς μετετυπώθη α
ἀνδρὶ τινὸς προθήκης,
τὰ τῆ Κυρίως Γεροσ

Συνεσίου - Δίων ἢ
τῶν σημειώσεων τῆ Πα
νος τῆ Χρυσόμα, ἐν
--- Λιγύπτιος, ἢ
Ἐσρομίας Ρ'εδιγγερίαι
δ. ᾠδὰ τῶ Ἰωάν. Ο

--- Περὶ Ἐνυπνίων
τὰ τῶν τῆ Ἀρτεμιδώρα

--- Περὶ Ἐνυπνίων
Μορελλίαι τῶ 1586.

--- Ἐπιστολαί, ἐξε
δὲ Συλλογῇ τῶν Ἐκ
νετία.

--- Ἐκλινο-λατινισ
γῆ τῶν Ἐκλινοκῶν Ἐκ

--- Ἐξεδόθησαν ἐκ
γίσκου τῆ Πόρτα ἐν Ἰ
τῶ 1605. εἰς 8.

--- Ἐπι ἐν Βισάνη
Σχολίων τῆ Διδασκάλ
εἰς Ἰεροδιακόντα τῆ Κα

Π Ο Λ Υ

Α'πέθ

Πολυχρόνιος, ἦτον ἄπο
ἀδελφός Θεοδώρου τῆ Μα
τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον
ποῖον μετὰ κλέους διὰ τῆ
ἐδιοίκησε, ζήσας καθαροῦ
ἀνθρώπων τὸρὸ τῆς ἐν
αὐτῆ Α'λέξανδρος ἐν τα
ὀνόματι τῆς μερικῆς τεμ
ραν τῆ Γ'ώβ, καὶ εἷας
τῆς Παροιμίας, εἰς τὸν
εἰς τὸ Α'σμα Ἀσμάτων
Μεσσίε ἐν Λεύδα τῶ
Ψελλοῦ ἐξηγήσεως εἰς
1738. εἰς 4. in David C
resurrectione, speciatim J

Θ Ε

Θεόδοτος, (ἔχι ὡς π
 πίσκοπος τῆς ἐν Γαλα
 μῶς κατὰ τῷ Νεσοθεί
 ἔτει. Σώζονται καὶ τέττα
 Συνοδικοῖς, καὶ ἡ κατὰ
 1665. εἰς 8.

Σ Ω

Σωκράτης, ἐγεννήθη
 διδασκαλὸς τῶν Γραμμα
 δίσ τῶν Ἑθνικῶν, οἱ τ
 πὸ τῶν Ἀλεξάνδρειαν
 φισοῦ Τρωίλα τῶν Ρ
 Συνήγορος, δι' ὃ καὶ τῶ
 λον ὅτι εἰς τῆς παλαι
 Οὗτος σωέγραψεν ἰς
 διὰ τῶν ὀπρμέλειαν τῶ

Π Ε

ποίαν Ἴσορίαν συνέχευε
καὶ ἱερὸν Θεοῦ ἄνθρωπον
εἰκὰ σφάλματα εἰς τὴν
της φαίνεται ὅτι δὲ πᾶσι
γνώμῃ τῶ Μακεδονιανῶν
ἐπιβουλεύσει, τὰ ἐπιδικάζει
πολλά.

Ε' κ

Σωκράτους Ἴσορίας
ἐξεδόθησαν τὸ πρῶτον μὲν
εἰσίοις, εἰς φύλ. ἠδὲ
Σωκράτους, Ἐρμ
σιασικῆ Ἴσορία, ἐξεδόθη
Ἐρρίκῃ Βαλεσίῃ, ὑπὸ
Καταβειγία, τῷ 1720

Η Η

Κ Υ Ρ

Α' πέθ.

Κύριος, ἦτον ἀνεψιὸς
Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ τὸν
τά τῃ, ἔπειτα δὲ μετὰ
Μοναχῶν ἐν τῇ Νιτείᾳ,
Χαλκιδόνι τῆς Δρυὸς Συ
ἀπέβαλε τῶ θρόνον τὸν Χ
ταῦτα τῶ θρόνον τῆς Ἀλεξ
τῃ, περὶ τῆς ὁποίας μετὰ
τῶν Ἰσδαίων διαγωγὸς, καὶ

τυρῶν (α). Κατατρεχ
 θρόνους σερηθεῖς, μετε
 τισε τὴν ἐν Ἐφέσω Σ
 δρος ἦτον, κατακείνας
 Ἀντιοχείας εἰς μεγάλα
 διὰ τῶν τῆς Αὐτοκράτορ
 δούτεραν Σύνοδον κατὰ
 λῆς Ἐπισκόπων συνε
 τὸν Ἰωάννῳ, καὶ τῷ ἐ
 ζήτει νὰ διαλλάξῃ τὸ
 σάθη ἀδιώατον, μέχ

Σ υ γ

Οἱ Κατάλογος τῶν τῆς
 μέχρη τῶν 154. Συγρο
 βαλλόμενα. (β) Μετα
 τὸ ὁποῖον ὁ Λάμπρος

Ε' κ

Κυρίλλου Ἀλεξαν
 xand. Opera, ἔξεδόθη
 Ἰωάν. Ἀσβέρτε Joan. Α
 τῷ 1638.

(α) Σωκράτ. Ἐκκλησι. Ι
 storibus collecta, in Act
 Nouv. Biblioth. Tom. IV

(β) Αἱ Θ'. Ομιλίαι δηλ
 γείους, καὶ τὸ Γλωσσάριον.

ΗΗ

Π Ρ Ο

Α' Πέθ.

Πρόκλος, ἦτον κατ' ἀρχὰς
καὶ μετὰ ταῦτα Νοτάριος
λεως Ἀττικῆ ἔχρημάτισεν
πρεσβύτερον τὸν ἐχειροτό-
μισίνιος τῷ 426. τὸν ἐχει-
ρῶν ἐπαρόφθασεν ὅμως γὰρ
καὶ οἱ Κυζικινοὶ εἶχον ἐκλε-
μενον, ὅθεν ἐμεινεν ἐν Κ-
ρετήτε μετὰ ταῦτα, καὶ ἦ
εἰς τὸν λαόν, ὥστε μετὰ τὴν
κοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἐπειδὴ τότε ἔπαρτε γὰρ πα-
κλος ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον
καὶ ἐποίμανε τὴν Ἐκκλησίαν
σώσω μέχρι τῆς 446. ἢ

Σ υ γ γ ρ

Τὰ σωζόμενα Συγγραμμά-
ειως ἀπὸ 20. Ομίλιας, ἐ-
Πρωτομάρτυρα εἶναι τὰ Α
Λειτουργίας εἶναι ἀμφιβαλλο-
γράφη ἔτις ὑπὸ τῆς Πρόκλου

Πρόκλου τὰ σωζ
1617. εἰς 8.

--- Εξεδόθησαν ἔτι
B. Zanetti, καὶ αὕτη εἰ

Σωζόμενος, ἢ Σαλαμ
νήθη εἰς τὴν ἐν Κύπρῳ
ἀλλὰ εἰς τὰ μέρη τῆς
Σχολαστικὸς ὅπως
Συνήγορος τῶν ἐν Κωνσ
ὁ ἴδιος ἀναφέρει ὅτι π
Μὴ δὲ χαριστέμενος ὅμα
εἰς τὸ συγγραφεῖν βιβλ
εἶναι ἢ Ἐκκλησιαστικὴ τ
ἔτη μέχρι τῶν 439. Ο
ρα μετὰ τὸν Σωκράτη
θανόντα τῷ 446. ὅθεν
να ἀπέθανεν.

Σωζομένου Ἐκκλη
Εὐσεβίου ἐν Παρισίοις
Σωκράτης. σελ. 154.

Η

Φ Λ Α

Α' ΠΕΣ

Φλαυιανός ἦτον πρεσβύτερος
κλησίας, καὶ τῷ 446. Εὐ-
ναντιωθεὶς δὲ εἰς τὸν Εὐ-
μάτισε, συναθροίσας με-
τὰ τῶν Ἐπισκόπων· ἀλλ' ὁ Εὐτυ-
σαφίς, ἀδελφὸς τὸν
ἐν Ἐφέσῳ Λησεύῳ Συ-
Εὐτυχὴς ἀθωώθη, καὶ ὁ
πῶν ὀπαδῶν τῆς Εὐτυχῆς
καταπατηθεὶς, μετὰ τρεῖς
ἐν τῇ Ὑπέσῃ τῆς Λυδίας
μία πρὸς Λέοντα τὸν Εὐ-
Θεοδόσιον τὸν Βασιλέα.

Ε' κ

Φλαυιανοῦ Ἐπιστολῶν
τῶν Συνοδικῶν ἐν Τόμ.

Η

Ι Σ Ι

Α'πέ

Ἰσίδωρος ἐγεννήθη εἰς
 ναχικὸν βίον ἀσπασάμ
 Πηλοσία, ὅς ἐ καὶ τὸ
 δῆλον δὲ τὸν βίον αὐτὸν
 φήμη τε παταχῆ, καὶ ὅ
 Ἡ³τον μέγας ζηλωτὴς τῆ
 τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐχθ
 ρὸς τὸν Κύριον Ἐπιστο
 λῶν Συγγραμμάτων τε ὁ
 σολαί τε, αἱ ὁποῖαι εἰν
 πρῶτε βιβλία διηρημένα
 σὶ γυμνάσματα τῆς Ρῆτ
 δειάτων, καὶ δῆ τὸ ἀφε
 Οἱ παλαιότεροι θέλουσι
 ἀνέβαινον ἕως δέκα χιλ

Ε' κ

Ἰσιδώρου Ἐπιστολῶν
 1585. εἰς φύλ.

- - - - Εἴτι αὐτόθεν τῶν
 φύλ. καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἀεί

- - - - Εἴτι ἐν Ρώμῃ τ
 εο. αὕτη ἔστιν ἡ πληρεσέ

Η Η

Ι Ε Ρ

Π ρ

Γέροκλῆς ἦτον ἔθνικὸς
ταὶ ἀπὸ ἄλλων τινὰ σιωπῶν
ἔτις, κατὰ τῶ ὁποῖα
ἐπὶ Θεοδοσίῃς τῶ μικρῆ
Πλατωνικῶ Φιλοσοφίαν
καὶ Αἰνέαν τὸν Γαζαῖον
βλῖον ἐπὶ Προνοίας,
ὄπισθῶν Ὀλυμπιόδωρον
Πλατωνικῶ διδασκαλίαν
μὲ τῶ τῶ Αἰριοτέλης,
Φωτίῳ (α) φαίνεται, τὸ
νυμος ἀπόμνη ἐπέτεμεν.
καὶ τὸ εἰς τὰ τῶ Πυθαγόρῳ
τινα Ἀστέια.

Ε' κ

Γέροκλέους, περὶ
ἐν Δεσπία πῶν Παρισία
--- Ε' τι ἐξεδόθη ἐν
--- Ὑπόμνημα εἰς τὸ
εἰς Πυθαγόρ. Τόμ. Α'.

(α) Κώδ. 214. ἔ 251.
Τ. II.

ΗΗ

Α Δ Ι

Πε

Αδριανὸς εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν
 ὁποῖον σώζεται μία Ἐπι-
 φάνη· ἀναφέρεται ὑπὸ
 κίε νομίζεται ὁ Μοναχο-
 φη ἢ τῆ Νείλας Ἐπιστολή
 γάλας δὲ τῶν εἰς τῶν
 τῶν, ὁ δὲ Τερρῖανὸς ἐσφα

Ε' κ

Αδριανοῦ Εἰσαγωγή
 ὑπὸ Δαβίδ Αἰχελίε D
 1602. εἰς 4.

Καὶ in Criticorum Sacro-
 ῶ edit. Francof. Tom. VI

Η

Δ Ι Α

Τ

Διάδοχος Επίσκοπος
θη περὶ τὰ μέσα τῆ
Βίκτωρ ὁ Βιτσίσιος (α)
λαια περὶ πνευματικῶν
Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν Γνω
χολίων εἰς αὐτὰς, ἐν

Η

Σ Υ Ρ

Α Π Ε

Συριανός, ὁ υἱὸς Φιλοξ
λεξανδρινός, ἐν ᾧ ἀπὸ
εἰς τὴν Γάζαν. Οὗτος ἦ
νας, καὶ τὸσον ἠγαπήθη
τῶν θρόνον εἰς αὐτὸν ἐπὶ
τῶν τὸν ἐλάμπαρον με

(α) Εἰς τὸν κρόλογον de

ἰδιαιτέρως διὰ τῆς Ρήτορ
κρητισικῆς τε Πλατωνικῆς
τῶν τε ὀβρισημότατος
γάλλω ἀγάπῃ ὅπῃ εἰ
γειλε νὰ τὸν θάψωσι
εἰς τὸ ἴδιον μνημεῖον τε
ριαῦ συνέβη, κατὰ τὸ
Σωπείω ἔτει.

Σ υ γ γ

Εἰς τῶν τε Συριαῦ
Πρόκλῳ καὶ Σειδῶ ἀναφέ
ρα

Α'. Ἐπόμνημα εἰς
σοτέλας, ἐν ᾧ φαίνεται
κατὰ τῶν Περιπατητικῶν
εἰς διαφόρας βιβλιοθήκας
εἰς ἔξεδόθῃ τῷ 1558.

Β'. Ἐπόμνημα εἰς
σεων· τὸ ἔξεδόθῃ
εἰς φύλ. μετὰ τῶν Ρήτο

Η Π

N E

Α'πέθανε

Ο Νεῖλος κατήγετο διὰ
Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
γούρας τε, τὸσον καὶ διὰ
εἶναι διοικητῆς ταύτης τῆ

ὁμοίας τε γυναικός, ἐγ-
 σισε νὰ ἀσπαθῆ τὸν μ-
 γυναῖκα αὐτῆ, ἀπῆλθε
 τῆ καὶ τὸν εὐα ἰόν τε, τ-
 βαροὶ τὸν ἔλαβον μεθ-
 δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆ ὀπίσ-
 βον καὶ αὐτὸν, λυτρωθῆ-
 σκόπω τῆς Ἑλλάδος, τῶ
 πώλησαν. Οἱ θάνατος
 τῶ 450. ἢ 451. Σωτη

Σ υ γ

Ἐκτὸς τῆ μεγάλης ἀε-
 νέγραφον ἀκόμη καὶ συ-
 νὰ Μοναχῆς, περὶ ἀρ-
 ἄλλα Ἀσκητικὰ, ἐξ ἀ-
 εἶναι τὸ θαυμασιώτατο
 τῆ Ἐπικτῆ συνεγράφα
 λέξεις καὶ γνώμας ἐφύλα-
 σατο. Σώζονται ἔτι τέ-
 ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα ἐν τῆ
 μάτων τε δευὲν εὐείσκοντο

Ἐ κ

Νείλου τὰ σωζόμενα
 ρισίοις τῶ 1639. εἰς 4.
 ἐκδόσει λείπεσιν οἱ Συ-
 Λόγος.

„ Νείλου πραγματε-
 θρησκεία καὶ ἐκδοθέντα
 ρία Σουαρεζίου ἐν Ρ

Αὕτη ἡ συλλογὴ περὶ
ποθέσεων, εἰς δὲ τὸ τε
καὶ τὴν βιογραφίαν τε.

Νείλου Ἐπιστολό-
τρικ Πρωσιανῆ, ἐν Παρ.

Νείλου Ἐπιστολό-
μεταφράσεως Λέοντος Α
εἰ τῶν τῆ Νείλου Συγγρ
1668. εἰς φύλ. Τυρ. Β

Νείλου Γνωμικὰ,
ἐν τῷ ὑπ' αὐτῆ Ὁρερε Α
φοις, καὶ ἐν τῇ Βιβλιο

Νείλου περὶ τῶν οἰ-
κῶν τῆ Φραγκίσκη Κομ
PP. τόμ. Α'. σελ. 303
nument. Eccl. Gr. Τόμ

ΗΗ

ΧΡΥ

Πε

Χρῦσιππος, ὁ Πρεσβύ-
σίας, ἦτον ἐκ τῆς Καπ-
ἐν Συρία, μετέπειτα ἀπὶ
τὴν διδαχθῆ καὶ ὑπ' αὐτῆ.
Οἰκονόμος τῆς τῆ Εὐθυμ-
της τῆς Ἐκκλησίας τῆς
τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ φύλα-
το ἐπάγγελμα δέκα χρό-
ομιλία εἰς τὰ ἅγια Θεοφ

ποίκιλα ἀνθῆ τῷ Εἰς
 Etar. Bibl. PP. Ducæan

Καὶ ἐν τῇ Βιβλιο
 τόμ. 1 Β'. σελ. 668.

Καὶ ἐν ἐγκώμιον π
 τὸ ὁποῖον σώζεται ἐτ

Θ Ε Ο

Εἶναι περὶ τὸ

Ο Θεόδωρος ἔλαβε
 τῷ ἕσασειρα δεκατρεῖς
 τὸν υἱόν. Εἰς τὴν ἡ
 χεῖραν τῷ 393. Σωτηρ
 κίας ἐδόθη εἰς τὴν μ
 τὰς μαθήσεις, ἕσασει
 σκοπος. Εἰς τὴν ἡ
 ρος αὐτῷ ὑπὸ τῷ τῆς Α
 θείαν Γραφῶν ὑπὸ Θε
 τῷ Χρυσόμοσ. Εἰς τὴν
 Εἰς τὴν ἡ Κύριος,
 ὑπὸ τῷ τῆς Ἀντιοχείας
 Οἱ τὸς τὴν Ὀρθοδοξί
 ὅτι ἕσασει ἡ Εἰς τὴν
 ἡσασει αἰρέσεων, ὅ
 ὀλίγη τὴν ἡσασει,
 κωνίτας εἰς τὴν ἡσασει
 ποροτροπῆς Ἰωάννης τῷ Α
 κεφαλαίων τῶν κατὰ Ν
 τῇ ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῶ

σοεῖα φρονεῖντα, καὶ ὅτι
κατὰ ταύτης τῆς Συνοδῆς
Νεσόειον ὑπερασπίζεται
εἰλικ ὄρον, μ' ὅλον τῆς
τον χρεία νὰ προσκλαυθ
νοδον τῶ 349. καὶ νὰ α
τιῶ ἐν Χαλκιδόνι Συνο
ἀναθεματίση τὸν Νεσόε
τῆς τὰ βιβλίατα ἔμειν
Κυεῖλικ. Θέλουσιν ἀκόρ
δώρα τῆ Μοψέες, ὅτι
τῆ χίσηματος τῆς ἀνατο
κην τῆς ἐκπορεύσεως τῆ
457. Σωπείον ἔτος δὲ

Σ υ γ

Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων
εἰας ἀρκετὸς ἀριθμὸς.

Α'. Ἐκλογαὶ χεδὸν
Γραφῆς, ἐκτὸς τῆ Γ' ὠβ,
τῶν Ἀποκρύφων.

Β'. Ἐκλογαὶ ἐκ τῆ
λα, ἐν αἷς ἀκολαθεῖ ὡ
σόσομον.

Γ'. Ἱστορίας Ἐκ
325. μέχει τῆ 429. Σ
πλήρωσις τῆς τῆ Σωκρά
τῶ 450.

Δ'. Ἱσοεῖα ἀσκητικὴ
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν,
Ἱσοεῖαν περὶ τῶ 484.

Ε'. Ἐπιστολαὶ Ρ Μ Ζ'.

ς'. Διάλογοι τρεῖς με

Ζ'. Αἰρετικῶν Μύθων

ἐν τῶ Ε'. βιβλίῳ τῆς ὅ
σιμεγράφη τῶ 452.

Η'. Περὶ Προνοίας Θεοδωρίτου ἐν Ἀντιοχείᾳ τῶν

Θ'. Κατὰ Ἐθνικῶν, ἴσως κατὰ τῶν Ἰερατικῶν περὶ

Ι'. Ἀντιρρήσεις ΙΒ'. Ἀλεξανδρείας.

ΙΑ'. Διάλογοι Ζ'. καὶ Ἀποκρινάριων. Ἐκτὸς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου καὶ τινῶν ἄλλων τεμαχίων

Ε' κ

Θεοδώριτου Ἐπισκόπου Ἐπιδορύτου ἐξεδόθη Ἐλληνο-Λατινιστῶν Σιρμόνδων ἐν Λατινείᾳ τῆς

---- Τὰ Παραλειπόμενα τῶν ἰσχυρῶν ὑπὸ Ἰωάν. Γαρνερείου

Τὸ αὐτὸ ἐξεδόθη καὶ ἡμετέρας ἐπιμελείας τῶν ἰσχυρῶν περὶ τῶν βίβλων καὶ τῆς

Θεοδωρείου ---- εἰς τὰ ἰσχυρῶν. ἐξεδόθη ἐπιμελείας Πίπτι, ἐν Παρισίοις τῶν

Θεοδωρείου Ἰσορ. Ἐκκ. Ἰσορείας τῶν Εὐσεβείων τῶν ἰσχυρῶν. Καὶ μετὰ τῆς τῶν ἰσχυρῶν Βαλεσίου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξεδόθησαν καὶ τὰ λοιπὰ

H

Π Ε

Α' ΠΕΘ

Πέτρος ὁ τὸ ἐπώνυμο
λαῶν, ἐπισκοπήσας ἐν
τῆς ζωῆς τῆς ἄλλας ἐ-
σολῶν τε συνάγεται ὅτι
Σώζονται καὶ τῆς μερι-
κοντα ἕξ Ὀμιλία, τὰ
βούνης περὶ τὰς ἀρχὰς
ῶν αἱ περιασώτεροι συ-
τῆ Πέτρος.

Ε' κ

Πέτρου Χρυσολό-
θισαν Ἑλληνο-Λατινιστῆ
--- Τὰ Σωζόμενα,
εἰς φύλ.

Η

Β Α Σ

Εΐζη ἀκόρ

Βασίλειος ὁ Ἐπίσκοπος
δοχος τῆ Δεξιαῶ, ἦνθη
τῆ Εὐτυχῆς φιλονεικίας
πνδμάτος τε, ἐπειδὴ φα
τίζε, ποτὲ δὲ συγκατε
καθῶς φαίνεται ἐκ τῆς
τε, δὲ τῆς ὁποίας
Ἐπισκόπων, δὲ νὰ ἔπι
Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων
εἰ τῶν Πράξεων καὶ Διακ
Ὀμιλίας ὧν ἡ ΚΖ΄.
ἀγώνων, καὶ ἡ ΛΗ΄. Ἄ
ἐπτα ἑβδομάδων τῆ Δαν
τῶ θέλει ὡς μίαν ἀπό
γόντ, Γαρνιέρ, καὶ Καύε,
μὴ ἀριστομοσίω ἐν τοῖ
αὐτῆ Συγγραμμάτων.

Ε΄ κ

Βασιλείου Ἐπισκόπου
θησαν ἐν Λαγδόνα τῶ

(α) Biblioth. Gr. Vol. V
(β) G. Cave Hist. Lit.

--- Εξεδόθησαν ἔτι
 Γρηγορία τῶ Θεωματα
 Παισίοις εἰς φύλο

—
 Η

Ε Υ

Εὐθάλιος ὁ Διάκονος
 ἐν Αἰγύπτῳ Ἐκκλησίᾳ
 ἐν Σέλλῃ Ἐκκλησίας,
 κε τῷ 458. τὰς Ἐπισ
 τὸς Προλόγῳ ὡς τῆς
 ὁ νεώτερος Ἐπίσκοπος
 μερικῶν χρόνων, ἐξέδα
 σεως τῶν κεφαλαίων,
 λαϊᾶς Γραφῆς, τὴν ὁ
 ρεῖα Βιβλιοθήκῃ, ἢ τ

Ε' κ

Εὐθαλίου Ἐπισκό
 πὸ Λαυροντίε Α'λεξίε
 τῶ Collect. monum. V
 1698. ἐν σελ. 403.

---- Βίος τῶ Ἀποστό
 καφορτ τῷ 1691. εἰς δ

ΗΗΗ

Λ Λ

Περ

Λέων ὁ Ἐπίσκοπος Ρό-
κρον, διάδοχος τῆ Σίξτε
γραφε πλείσα Ἐκκλησιασ-
κόν, καὶ μερικὰς Ἐπισολα-
σολὴ πρὸς Φλαυιανὸν κατὰ
Ἀμβέργω, τῷ 1614. ἐ-
Αὐγέσαν, καὶ Ἐπισολὴ Σ-
λίτας, αἵτινες ἐξεδόθησαν
Græc. Tom. I. pag. 54. Ἰ-
σαντινῆ πόλει Ἀρχιμανδρεί

ΗΗΗ

Π Ρ Ι

Ε΄ζη ἀλ

Πρῖσκος ὁ ἐκ Πανίε τῆς
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅ-
λαν ὑπὸ Θεοδοσίε τῆ νέε
πισολὰς, Ἰσορείαν Βυζαν-
πόλεμον ἐν βιβλίοις Ζ'. τ

ἔδον ἀπεσώθη, ἡ δὲ
 τὴ διεξοδικώτατα πατρ

Ε'

Πρίσκου Σοφιστῶ
 gationum, a Dav. Ho
 Καὶ ἐν Παρισίοις
 τίδος.

Γ Ε

Γελάσιος ὁ υἱὸς εἰδὸς
 ἐχημάτισεν Ἐπίσκοπον
 βέβαιον ὅμως ὅτι αὐτὸς
 Βασιλείας τῆ Βασιλίσ
 εἶας συνεγράψατο. Ο
 ταύτης τῆς Συνόδου, τα
 Ἐπισκόπου τῆς Κυζικ
 νος εἰς τρία βιβλία σ
 ὅτι γὰ ἐμποδίθη ποτε
 τέτα Συγγράμματα δε

Ε' κ

Γελασίου. Κυζικ
 Νικαία ἀγίαν Συνόδον
 κερκυραϊκῆς τρίτης Συν
 Σύνοφις πῶν ἀγίων ηθ

Π Ε

ἢ κατὰ τίνων ἐκείνη αὐτὴ
 μετὰ σημειώσεων τῆς Ρ' οὐ
 ρισίων τῷ 1599. εἰς 8.
 ----- Ἐτι ἐξεδόθη τ
 ----- Καὶ ἐν τῇ τῆς
 νοδικῶν. Τόμ. Β'. σελ.
 duini) Τόμ. Α'. σελ.

Η Η

Α Ι

Μ ε

Αἰνέας ὁ ἐκ τῆς Γάζης ἰ
 σοφος, μαθητὴς δὲ Γερον
 τῶν Ἐπῶν τῆς Πυθαγόρου
 τύρησε τῷ 484. ὅπῃ Οὐ
 ὅσις τὴν γλῶσσαν αὐτῆς
 τὸν ὀρθῶς ἢ καθαρῶς ὁ
 ὁμολογεῖται. Οὗτος διηγεί
 (α) καὶ ἐξ αὐτῆς διορίζει
 ζε. Σώζεται ἔτι τέτις ἐ
 ψυχῆς, καὶ Ἀναστα
 ἐν αὐτῷ λαλῶν πρόσωποι
 πρῶτε Ἐπιστολαί.

Ε κ ο

Αἰνέου Γαζαίου Θε

(α) Σελ. 81. ἐκδ. Βαρθ.

ὑπὸ Γωαύ. Βολφίς ἐν
εἰς φύλ.

---- Καὶ ἐν τῇ Βιβλ
1644. ἐν Τόμ. ΙΒ'. σ
,, Αἰνέα Γαζαίου
Χρειαίων Φιλοσόφων
ἐν Δειψίχ Ε'λ. Λατ
πρὸ 1655. εἰς 4.

Αἱ Ἐπιστολαί τε ἔξ
ληνικῶν Ἐπιστολῶν τῆς
ἐν σελ. 422.

ΗΗ

ΔΙΟ

Μ

Διονύσιος ὁ Ἀντιοχός
αὐταπόκρισιν δι' ἐπιστο
τε τεσσαράκοντα ἔξ Ε'
Συλλογαῖς τῶν Ἑλληνικῶν
ἐν Ἀριθμ. 31. ἐν δὲ
ἐν τῇ ὑπὸ τῶ Ἀλλοβρ

ΗΗΗ

Π Ρ Ο

Ε'γεν. τῷ 4

Πρόκλος, εἰς πῶν ἐπι-
Αἰρέσεως, ἐγεννήθη ἐν
8. Φευραεῖα. Οἱ Γονεῖ
πικῶσαν εἰς τὴν Ξαίδο
κιδὺς καλεῖται, καὶ πατέ
χὰς ἠκαστὴ τὰς μαθήσει
προθυμίας καὶ ζήλα, με
δρειαν τῆς Αἰγύπτου, ἐν
εἶδα καὶ ἐγυμνάζετο τὴν
εἰονος, καὶ τὴν Γραμμα
Λατινίδα φωνῶν, καὶ τὰ Ι
μως, εἰς τὸ ὁποῖον εἶδε
νεν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν,
λος εἰς τὰς ἐπισημας,
ἠδὲ τῷ Γέροντι, καὶ τ
κραιτικῶν Φιλοσοφίαν ἠ
μεγάλως ἠδὲ ταύτῃ ἐ
τὴν Α'λεξάνδρειαν, ἀπῆ
δασκάλος τε τὴν τε Πλάτ
θαύμαζον τὴν πρὸς τὰς
δόντες δὲ αὐτὸν ταχέως π
χωρήσαντα ἐν τῇ αὐτῶν
δοχῶν τῆς φιλοσοφικῆς αὐ
θυμίας ὁ Πρόκλος ἔλαβε
λοιπὸν τότε ὁ Πρόκλος
Ποιητικῆς, Ρήτορείας, Μ
Τ. II.

Ξαιρέτως εἰς τὴν Χαλδ
 τὰς ὁποίας εἶδεις αὐτὸ
 ἢ μαθητῆ αὐτῆ Μαρί
 θῶν τῆ Πρόκλα ἰσορῆ
 ἢ σκεπασμῶνα μὲ ἐν
 καθίστησι τὴν ζώον τῆ
 εἶαν, ὡς δασήνων αὐτὸ
 θαυμάσια ἔργα ἐκτελε
 ἀρρώστιας τῆ πέμπτῳ
 σεληνιακοῖς χρόνοις ἐπ

Σ υ γ

Τὰ Συγγραμματα τῆ
 ἐν πολυμάθειαν, ἢ
 Συγγραφεῖς, ἢτις χρησι
 Φιλοσοφίας, ἢ εἰς τὴν
 ται μεγάλης προσοχῆς
 ὡς ἀπολοκατάληπτα
 γνώμας τε τὰς ἀποδίδει
 Συγγραμμάτων τε τὰ π
 σε, καὶ μέρος τῶν εἰς
 εἰς τὰ ἐπόμενα.

Α'. Περὶ Προνοίας
 μόνον Λατινιστὶ ἐν τῇ
 σελ. 465. μεταφραστὴν
 βέκα.

Β'. Περὶ τῶν δέκα

(α) Οὗτος ὁ μαθητὴς ἐ
 Καθέδρας τῆ Πρόκλα Μαρί
 Παλαιστίνης Φλαβίαν, ἐ ἐστ
 Σκίδας ἀναφέρει. Ἐκ τῆ
 ὁ βίος τῆ Πρόκλα, ἐκδοθε
 1790. εἰς 4. Ἰδε τὸ Ἀρ
 κλειδῶν ὑπόμνημα ἢ καὶ εἰς

ὁμοίως καὶ τέτα ἢ μεταφ
Βιβλιοθήκη.

Γ'. Περὶ κακῶν ὑ
φρασις ἔξεδόθη εὔθα

Δ'. Ὑμνοὶ ΙΙΙ. εἰς
δίτλω.

Ε'. Εἰς τὴν Θεολογ

ς'. Θεολογικὰ Προβ

Ζ'. Περὶ κινήσεως β
τῆτο συμετάχθη ἐκ τῶ

Η'. Ὑποστυπώσις
τῆ Ἰππάρχου, Λεισάρ

Θ'. Περὶ Σφαιράς
τῆτο εἶναι τὸ περὶασότερ

δία, εἰς τὰ Φαινόμενα

Ι'. Παράφρασις εἰς
ἑπέρροης Ἀστρων. Σώζο

βιβλία τῆ Πτολεμαίου,

ΙΑ'. Εἰς τὰ πρῶτα

ΙΒ'. Ὑπόμνημα εἰς

ΙΓ'. Χρησομάθεια,

Β'. περὶ τέτα ὁ μὲν φ
Σειδὰς Γ'.

ΙΔ'. Εἰκοσιδύο ὑποθ
τῆς διδασκαλίας ὅτι ὁ

ὁ Φιλόπονος ἐν τῷ περ
λαξε τινὰ ἐκ ταύτης τῆ

ΙΕ'. Ὑπόμνημα εἰς
Πούτε. Ἐν τῆτω φαίνετα

τει τῆς ἡλικίας τε τὸ
βλία τέτα ἀπώλοντο.

τὴν εὐφράδειαν.

Ις'. Εἰς Ἀλκιβιάδου

ΙΖ'. Εἰς τὰ περὶ Πο
κεῖνο ὅπῃ παρέδιδεν εἰς
καὶ περὶ τῶν Μύθων τῶ

ΙΗ'. Ἐπιστολικοὶ Χα

ὑπὸ π' τῆ Λιβανίου ὅτι
γράφων ὅτι εἶναι τῆ

ΙΘ'. Περὶ ἐκλείψεω

Κ'. Ὑπόμνημα εἰς

Ε' γ

Πρόκλου Λυκίου
τῆ Ὀρφείως ἐν Φλωρεντῶν
παρὰ τῷ Ἀλδῶ τῷ 15
Καὶ ἐν τῇ Συλλογῇ
φύλ. ἐν σελ. 737.

Καὶ ἐν τῇ τῆ Μα
Graecor. Lond. 1722.

--- Εἰς τῷ Πλάτων
πὸ τῆ Μαρίνα βίβλ. αὐτῆ
εἰς φύλ.

--- Θεολογικὰ προβλ
ξεδόθησαν ἐν Ἀμβέργῃ

--- Ὑποτύψεις Ἀσ
σιλέα τῷ 1540. εἰς 4.

--- Σφαῖρα, ξεδόθη
τῷ 1609. εἰς 4.

Καὶ ἐν Λόνδρῃ τῷ 1
κὴ ἐν τοῖς τῆ Ἀράτα Σ

--- Παράφρασις εἰς
Λαγδ. Βαταυ. off. Elzev

--- Εἰς τὰ Πρῶτα Στ
Εὐκλείδης. τόμ. Α'.

--- Ὑπόμνημα εἰς Η
Ἄρθρ. Ησίοδος, τόμ. Α

--- Χριστομάθεια Πο
ἐκλογαὶ γραμματικαὶ ἐδ
κη, Κώδ. 239. κὴ ἰδίως
ξεως, τῷ 1590. ὑπὸ τῆ
ἐν Ἀνοβία τῷ 1615. εἰς
τῆ Σχότα.

ΑΠΕ

--- Εἰς τὸν τῷ Πλάτωνα
τὰ τῶν τῷ Πλάτωνος. I

--- Ἐπιστολικοὶ χαρα
εἰς 4. ὑπὸ Φεδερ. Μορέ

--- Περὶ Ποιητικῆς,
εἰς 12. μετὰ τῶν τῷ Γ
μάτων.

ΗΗ

Μ Α

Με

Μάλλχος ὁ ἐκ Φιλαδελφ
σιῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
τε, καὶ κατὰ τὰς εἰδήσεις
γραφε Βυζαντιακὰ, ἤτοι
νῆς τῷ Λέοντος, μέχρι
τὸ 480. Κατὰ δὲ τὰς τῷ
Ἰσορείαν μέχρι τῷ 491.
τὸ τὸ Σύγγραμμα, ἐκ τῷ

Ε' κ

Μάλλχου Φιλαδελφίως

Eclogis Legationum, Dav.

--- Ἐξεδόθησαν ἔτι Β

Βαλεσίς, in *Phil. Labbei*

1648. ἐς φύλ.

Η

Σ Τ Η

Γ

Στέφανος ὁ Βυζάντιος
 τικῶν τῆ αἰῶνός τε, καὶ
 Μαρκιανῆ τῆ Ἡρακλεώτ
 φαίνεται ὅτι ἦτον Χρῆσ
 εἶναι ἐκτὸς ἀμφιβολίας
 γραφικὸν Λεξικὸν, τὸ
 Φιλολόγοι, ἐν ᾧ ἐκτὸς
 δήσεων, δέσκονται καὶ
 των. Φέρει τὴν Ἐπιγρα
 το ὑπὸ πολλὰ βιβλία,
 τὸ ὁποῖον κάμνει ἀρχῆ
 ὀπιγραφή Περί Πόλεω
 ἀντιγραφεῖς. Ἑρμόλαος
 εἰς τὸν καιρὸν τῆ Ἰεσιν
 ἀξιοτάτη βιβλία, ὡς μ
 τὸν ὄλεθρον τῆ Πρωτοτύ
 πλῶ ὄχι καὶ αὐτὴ ἐντελ
 Κ. καὶ Λ. Ἐκ τῆ Πρωτο
 εἰς τὴν Βιβλιοθήκῃν τῆ
 ποίᾳ γίνεται δῆλον, π
 μετὴν ὀπιτομῆν τῆ εἰς

Ε' κ

Στεφάνου Βυζαντι
 τὸ πρῶτον ἐν Βενετία

ἐν Φλωρεντ. τῷ 1521. καὶ
τῷ Ξυλαύδρῳ τῷ 1568.

--- Ἔτι ἐξεδ. Ἑλλ. Λ.

Γρονοβίῃ ἐν Ἀμσελοδαμῶν
ἄλλων πολυμαθεσάτων οὐκ

--- Ἔτι μετὰ τῆς ὀπί

κατ' ἐπιτομῆν. Steph.

πολλῶν καὶ πολυμαθεσάτων

λίῃ, Γακ. Γρονοβίῃ; Ξυ

διαφόροις ἀντιγράφοις ἀντ

1694. ap. Fred. Haerig. f

Ἰδίως δὲ ἐξέδωκε σημ

τὰ τῷ Στεφανάῳ Ἐθνικῶν,

Χίῃ, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἰτα

τῷ 1684. εἰς φύλ. ἐν Α

Ἰωάννης ὁ Σπυραῖος ἐγένετο
πόλιν τῆς Μακεδονίας, Σ
τὸ ἐπώνυμον. Περὶ τῶν ἔργων
μήτε αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐσημείωσε
γραφέων. Τῆτο μόνον ἐμπ
Συγγραμμάτωι τε, ὅτι ἦκ
τὸν Φιλόσοφον Θεμίστιον,
φέων ἐκείνων τῆς ὁποίας ὁ
ἐπειδὴ εἰς τὸ Σύγγραμμά
των Συγγραφέων, ἀλλὰ
γίνεται ὅτι ἐμεταχειρίθη,

Χρυσιαισμῶ. Τὸ ἀξ
 πὸ ἐκλεγεμεία ἀνθ
 ἐστὶν ἄπὸ γνώμας, καὶ
 γῶν, ἀποφθεγμά
 τὸ ὁποῖον σωελέξατ
 Ποιητᾶς τε, καὶ Λογογ
 βλία, εἰς ὧν τὰ δύο
 σὶ κατακρυμεία,
 χρόνος πλείστα ἐν αὐ
 γήματα, ὡς ἐκ τῆς τ

Ε'

Γωάννου Στοβα
 Εἰλ. Λατ. ὑπὸ Κο
 ἐν Τιχερίῳ.

--- Εἰκλογαὶ φυσικ
 Κύρου καὶ Θεοδώρ
 ξεδόθησαν μετὰ σημε
 καὶ Μαζίμου τῆς Μ
 φύλ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ

Η

Α Ε

Γ

Αἰτίος, εἰς πῶν Γατ
 ται ἄπὸ τινὰ ἄλλον συ
 τρὸς, καὶ ὁ ἀρχηγὸς πῶν
 πυ αἰῶνος ἀκμάζων)
 αἰῶνος, γεννηθεὶς εἰς

σιαρός κὺ Κόμης ἐχρημάτ
 ἄποδεικνύεται ὅτι τὸ πλε
 ὄρειαν διέτριψε, κὺ ἐκ τ
 διδάχθη τῷ Ἰατρικῷ,
 ἐξέδρομον. Σώζεται καὶ
 Δεκαεὶς Βιβλία (α) τὸ
 συλλογὴ ἐκ πῶν πρὸ αὐτ
 γάτως ὑπὸ τῶ Βοερχαβ
 τινας ἰδίας ἀδαπρήσεις
 κῶν μέσων. Μέχρι τῶδ
 τὸ Ἑλληνικόν, κὺ πρὸ ὀλ
 Δειψία, τὰ δὲ λοιπὰ κ
 θήκαις, κὺ μόνον ἢ Λατ

Ε' κ

Ἀετίου Ἀμιδηνου.
 Ἀλδα τῷ 1534. εἰς φύλ
 Io: Ernesti Hebenstreit
 super Aetii Amideni Syn
 Λατ. ἐξεδόθη ἐν Δειψίᾳ
 Συλλογῇ τῶ Ἰατρῶν τῶ

(α) Ἡ εἰς Τετράβιβλον δ
 θῶς μήτε ὁ Φώτιος δὲν ἀναφ
 τῶν ἑσθὲ εἰς ἐν χωρόγραφον.

H

A N

Ἀνδρέας ὁ Ἐπίσκοπος
 συνέγραψε μετὰ τὸν Κ
 ρέθα τῆς Καισαρείας
 πέμπτη Αἰὼνος, μ' ὁ
 ἕννατον Αἰὼνα. Συμ
 λυφιν τῶ Ἰωάννη, παρ

E'

Ἀνδρέου Καισαρ
 φιν, ἔξεδόθη ὑπὸ Φε
 1596. ἐν τῇ Τυπογρ.
 ἐν τῇ μεγ. Βιβλ. πῶν

H

Δ Ι Ο

Γ

Διονύσιος Ἀρεοπαγίτη
 ναις Ἐπισκόπος χηματα

ρὸν τῆς Ἀποστόλων, καὶ
 θαύατον ὑπέφερε, φέρεται
 τὴν ἐποίαν οἱ πρόκριτοι
 αὕτη ψεύδως φέρει τὸ ὄνομα
 Ἀρεοπαγίτη, καὶ ὅτι εἶναι
 μὲν τὴν ἀπόδειξιν συμφε-
 ρόνον καὶ ὄν συνεγράφη
 αὐτῆς θέλουσιν ὅτι εἶναι ἔργον
 καὶ αὕτη ἡ τελευταία εἶναι
 ταῖς ἐπαύω εἰς τὴν τῶν Σα-
 λων οἱ ὀρθόδοξοι ἐφύλαξαν
 Σεβηριανὸς, καὶ ἔτι ἀποδεί-
 πειρὶ ταύτης ἐδεμίαν μνη-
 Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας,
 παλαιότερος αὐτῶν. Καὶ
 δεπίγραφον συλλογῶν, καὶ
 τῆς Ἐκκλησίας, τὰς ἐποί-
 τας, ἡ Ἐκκλησία δὲν τὰς
 κομα τῆς Μοναχῶν. Οὗτος
 γραφὸς ταύτης εἶναι Διο-
 Κρόζε θέλει τὸν Συνέσιον
 τῆς ἀληθοῦς ἀποδείξεως.
 ἐχαλκίδη ὑπὸ τινος Ἀ-
 ἡτις συνίσταται ἀπὸ ὑποθ-
 Ἱεραρχίας, περὶ ἐκκλη-
 ρὶ Θεῶν ὀνομάτων,
 καὶ ἀπὸ Ἐπιστολῶν.

Ε' κ δ'

Διονυσίου Ἀρεοπα-
 γίτη. ἐν Φλωρεντία τῆς 15-
 --- Καὶ ἐν Παρισίοις με-
 τὰ τῆς Γρηγορίου Ἰπὺ Πα-
 τέρων Ἐγκωμίου Μιχαὴλ τοῦ Σ-
 G. Morel.

--- Τὰ πάντα, μετὰ

ἔξεδ. Ε'λ. Λατ. ἐν Α
 τι ἔστιν ἡ ἀείση.

Κατ' αὐτῶν ἐγείετο
 προσθήκης τῶν σημειώ

ΗΡ

Α Μ Ι

Γ

Ἀμμώνιος, ὁ υἱὸς τῶ
 τισε, καὶ ἐδίδασκον ἐν
 τῶ Πλατωνικοπεριπα
 τῶν μαθητῶν τε ἦσαν ὅ
 τῶ ἀποδίδωσι τὰ πρῶ
 καιρῶτε, καὶ ἔξαιρέτως
 μίαν. Ἐκ τῶν Συγγρα
 λεμαῖον, εἰδὲν εἰς ἡμῶ

Α'. Ὑπόμνημα εἰ
 ρίου περὶ τῶν Πέν

Β'. Ὑπόμνημα εἰ
 σέλους. εἰς τῶ ἀρχ
 λης, τὸν ὁποῖον τινὲς ἔ

Γ'. Ὑπόμνημα εἰ
 Ἑρμηνείας, τὸ ὁποῖ
 εἰς τὸ δεύτερον πρῶτα
 καὶ ἐλύθειας τῶ ἀνθρ

Ε' κ

Ἀμμωνίου Ἑρμε
 μνημα εἰς τὰς πρώτε φ

Π Ε Ρ

νετία τῷ 1500. εἰς φύλ:

--- Περὶ Ἑρμηνείας,
ἔξεδ. τῷ 1503. ἐν Βενετ

--- Εἰς τὰς Κατηγορίας
νετία τῷ 1545. εἰς 8.

de Nicolinis de Sabio.

--- Ἰωάννης Φιλοπόνος
δόθ. ἐν Λαγδ. Βατ. τῷ
Helmst. J. Maller.

Η Η Η

Κ Ο Λ

Π ρ ο

Κόλαθος ὁ Συγγραφεὺς τῆς
νομίζεται κοινῶς ἐκεῖνος,
ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τῆς
μάσας εἰς τὰς χρόνας Ἀνα
ναπόλεως, ὅσις καὶ τῷ 51
Αὕτη λοιπὸν ἢ τῆς Σειδα
ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς δεῦν ἀναφέρει
τὸ ὄνομα τῆς Ποιητῆς ἐν τοῖς
λαθος δέσκεται. Τίς δὲ
φαίνεται ὅμως ἐκ τῆς Ποιη
λαθος, ἠκμαζε κατὰ τὰς α
σαλείων εὗρον ἐν χειρογράφ
λαβείαν, ὅμῃ καὶ τὸ τῆς Κο

Κολούθου Ἐλένης
 τὰ τῆ Κοίντου καὶ
 Ἀλδῶ. Καὶ ἐν Ἀύστρ
 γῶ μετὰ τῆ Μουσαιό
 --- Ἐλένης ἀρπ
 σημειώσεων ὑπὸ Ἰωάν
 1747. εἰς 8.
 --- Ποιημάτιον, ἔξ

Τρυφιοδώρος ὁ Συγγρ
 λίου ἄλωσις, ἐπιγρ
 ρὸν ὅπῃ καὶ ὁ Κόλαθος
 μίαν ἄλλω εἰδησιν δ
 ἄδῃ εἰς τὸν Ἡσύχιον
 ξει Νέσωρ.

Τρυφιοδώρου Ἰλ
 τῆ ἐν Βενετία παρὰ τ
 σημειώσεων ὑπὸ Φριδ
 Καὶ ἐν Ὄξωνία με
 ρικ. τῷ 1741. εἰς 8.

ΗΗΗ

Κ Ο Ι

Προ

Κοῖντος εἰς τῶν νεωτέρων
Ποιήματος, Ὀμήρου Π
τὸ ὅποιον. ἄποπληροῖ τὰ τ
κᾶ πολέμα, ἄπο τὸν θα
πισροφῆς τῶν Ἑλλήνων εἰ
περὶ τῆς πατρίδος τε, καὶ
Ποιητῆς ἕζη, λέγουσιν, εἰ
κραν τῆ ἀληθείας. τὸ σφάλ
των τῶν ὀκνηρῶν τῆ αἰῶνα
ἔδον ἐμέτρων τῆς πεπαιδευ
πᾶς. Μερικοὶ θέλουσιν, ὅ
ἐπειδὴ καὶ ὁ Καρδινάλιος Β
φοις τὸ Ποίημά τε· ἄλλοι
πισκρῖζόμενοι εἰς τῆς ἰδι
σίχ. 392. δι' ὃ καὶ Σμυρ
των τῶν σίχων δὲ ἐμπ
το μένον λέγουσιν, ὅτι ὁ Π
νην Γραμματικός, ὁ δὲ Ρ' ο
ματος, ὅτι ἠκμαζον εἰς τ
λαθος. Τὸ Ποίημά τε σ

Ε' κ ο

Κοῖντου Καλαβροῦ
βιβ. ΙΔ'. ἐξεδόθησαν ἐν
τῆ Κολάθια, καὶ Τρυφιοδο
εἰς δ. Ι. Θ. Φρεγγίαι.

Ἰλιάς Κοϊντου Σ
 Ομήρου, ἔξεδ. Ε'λ. Λ
 τῷ 1604. εἰς 8. κ' τῷ
 τῷ Ε'λασσόνων Ποιητῶ
 --- Παραλειπομεία
 sorum ab Homero Libri
 ἔξεδόθησαν ὑπὸ Γωα
 Δαυδόνω Βαταυ. τῷ 1

ΗΗ

Θ Ε Ο

Μ

Θεόδωρος εἰς τῶν Σ
 είας, ἐχημάτισεν Ἀν
 κλησίας, ὅσις συυέρρα
 Ἐκκλησιαστικῆς Ἰσορίας
 κ' Θεοῦ εἰτε, ἥτις εἰσ
 λαθήσας μετὰ τέτρως
 τόσα βιβλία, ἀπὸ τῆς
 Ἰεσινιανῆ, τῷ Ἀυτοκρα
 λοιπὸν τὰ τελευταῖα δ
 κ' μόνον αἱ Ἐκλογα
 λίστου τοῦ Ξανθοῦ
 ὁποίας ὁ Νικηφόρος, ἡ
 ἀπέσπασεν, ἡ καθὼς
 λίστα ἀπὸ σώματος ὅσα
 φαν. Οὗτος ὁ Βαλέσιος
 ματα τῆ Συγγραφέως

Μ Ε

Ε κ

Εκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Ἐκλογαί, ἐξεδόθησαν
Λατινία τῷ 1544.

--- Καὶ μετὰ τῆς
Guil. Readig. τῷ 1720.

Π Ρ Ο

Π

Προκόπιος ὁ ἐκ τῆς Γαλ-
τοκράτορος Ἰσπανιανῆ τῆ
λος τῆς Ριτορικῆς. Ὅτι
θῶν ἀνθρώπος, μᾶς εἶδε
ὅποια συνίστανται ἀπὸ τῆ
Γραφῆς, τὰ ὅποια πᾶντο
τῆς Ἐκκλησίας, ἐξ ὧν τ
να δὲ τέτα εἰσὶ τὰ ἐπόρ
Α'. Ὑπόμνημα εἰς τὰ

(α) Ἐκ τῆς τῆς ὑπομνήμα
σιλειῶν ἐξεδόθησαν, πῶ δὲ εἰ
εἰ χειρογράφοις, πῶ ὅποιον ὡ
νομίζουσι. Σώζεται ἐν χειρογρ
άννη πῶ ἐξ Ἰωαννίων ἐν Βερ
ὑπομνηματικῆς τῆς θείας Γρ
μας Προκόπιος, χειρογράφον
Εὐεργετικῶν κείτω μήτωρ ἑῶν πα
Νικολάου Ἐλένη Μαρτίτση Κ
Τ. II.

Β'. Ὑπόμνημα εἰς
Γ'. Ἐπιστολαὶ ἕξ.

Ε'

Προκοπίου Γαζα
ἢ Παραλειπομένων β'
Ἰωάν. Μερσίς τῷ 10
--- Ὑπόμνημα εἰς
1580. εἰς φύλ.
--- Ἐπιστολαί,
Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν.

Α Γ Α

Γ

Ἀγαπητὸς ὁ διάκονος
ἐχρημάτισε διδάσκαλος
ἀνέβη εἰς τὸν Αὐτοκρα
ἐβασίλευσεν, ὁ Ἀγαπ
τα δύο παραινετικά κε
βυλὰς περὶ τῷ Βασιλ
ποῖα κινώτερον Βασιλ
τῷ δε τῷ Ἀκροσιχίδ
,, στάτω βασιλεῖ ἡμ
,, ἐλάχιστος Διάκον

(α) Μεταξὺ πῶν πολλῶν
ἄξιον λύπης εἶναι, ἢ Μεσ

Τὰ παραινετικά ταῦτα
πολλάκις ἢ ἰδίως, ἢ
δοσὶς τέπων Εἰλ. Λατ
ἔστιν ἡ ἀρίστη. ὁμοίως
Παρισ. 1644. ἐν τόμ.

Θ Ε Ο

Α' π

Θεόφιλος εἰς τῶν Νομ
λίστα εἰς ἐκείνων οἱ τι
σινιανου ἔφερον εἰς τάξ
φίλος ὀνομάζεται πάντ
μικοῖς ὁ πρῶτος, καὶ ε
ρος τῶν ἄλλων. Οὗτ
Εἰληνικὸν τὰ τέσσαρα
ὅποια εἰς ἀνάγνωσιν ε
ὄτε ἐδίδασκε τὰ Νομικ
λουσιν ὅτι αὕτη ἡ εἰλ
τῆ Θεοφίλου, ἀλλ' ἀπό
μονον, ἀκμάζοντα περ
εἰ τὰτα ἰχυρῶς ἀπέδει

(α) Ὅρα διεξωδικώσαται
Mylii Theophilus S. de
Lugd. Patav. 1733. ἐς
§. 44. it. ad eruditorem
et Excurs. XX

ὁ Παραφραστὴς καὶ ὁ Συγγραφεὺς
 εἶναι, ἐπειδὴ ὁμιλῶν περὶ
 δώραν, τὰς ὀνομάζει Κώδικας
 τῶν διδάσκαλος τῶν Ἰουστινιανῶν
 ζῆ εἰς τὸν καιρὸν τῆ Ἰουστινιανῶν
 Νομικὰ ἐδέλω ἐξεδόθη ἐν τοῖς Βασιλεῦσι
 ἐπωνυμία διδομένη εἰς
 τῶν λοιπὸν ἀποδεικνύει
 τὸν παλαιότερος τῶν ἄλλων
 σιν οἱ Κώδικες, καὶ αἱ Ἰουστινιανῶν
 Πανθέκτω καὶ τῶ Παρ
 των συνέγραψεν ὁ Θεόφραστος
 πρώτοι μέρη τῶν Διατάξεων
 μάχια σώζονται, τὰ ὅτι

Ε κ

Θεοφίλου Ἰουστινιανῶν
 tiones Juris Civilis, ἐξεδόθη
 ἐν Βασιλεύει τῶ 1534.

Αὕτη ἡ ἐκδοσις ἐγένετο
 Μάρκος τῆς Βενετίας, ἀλλὰ
 πολλὰ τυπογραφικὰ σφάλματα
 αὐτῶ ἔτι μετετυπώσατο
 διόρθωσε ταῦτα τὰ σφάλματα
 σαν ἄλλα νεώτερα.

----- Ἐξεδόθη ἔτι με
 tri Nannii ἐν Λοβαίνῳ,

--- Καὶ ὑπὸ Διονυσίου
 (καί τινα ap. Eustath. V)

Κατ' αὐτῶ τῶ ἐκδοσις
 νη, τῶ 1608, καὶ ἡ ἐν Π
 ἀλλαχῶ, ἀλλ' ἡ ἀρίστη ἐστὶν
 τζίς τῶ 1751. εἰς 4. ἐν
 O. et. P. Thollios.

Ὅρα ἔμπροσθεν καὶ τὸ Ἰ

Ζ Α

Π

Ζαχαρίας ὁ Μυτιλιῶν
 Ἀλεξανδρεία τῷ Φιλο
 Ἑρμείᾳ ἐγνωρίθη· μετ
 πα ἦν τὸ περὶ φημον γ
 Νομικᾶ, καὶ μείνας ἐπει
 μα, δι' ὃ καὶ Σχολαστικὸ
 Ψηφίῳ Ἐπίσκοπος τῆ
 πόλει Συνοδῶ τῷ 536.
 εἶναι ἄγνωστον, μερικοί
 πτην Συνοδὸν τῷ 553.
 ἐκλεξε.

Σ υ γ γ

Ἐκ τῶν πολλῶν Συγγρ
 ἀπεσώθησαν. Ἀ. Ἀμμ
 μαθητῆ τῷ ἐν Ἀλεξανδρ
 εἰς Βηρυτὸν διδασκόμενος
 μωνίᾳ περὶ τῆς ἀειδιότη
 Ζαχαρίας προσωπικῶς
 καὶ ἐνὸς Ἰατρῆ Γεσσίᾳ
 τῶν Μανιχαίων, πρὸς
 σώζεται μόνον Λατινισί

Ε' κ

Ζαχαρίου, Ἐπιστολή
 Ἐξεδόθη Ἐλ. Λατ. μετὰ
 Παρισίοις τῷ 1619. ἐκ
 --- Καὶ ἐν ταῖς Βιβλίοις
 --- Καὶ μετὰ Διόσκωρον
 1655. εἰς 4.

Η Η

Τ Ρ Ι Β

Α'πέ.

Τριβωνιανὸς εἰς τῶν ἐπι-
 σωθετῆς τῶν Νομικῶν
 τὴν Σίδην τῆς Παμφουλίας
 καλεῖτο. Αἱ μαθήσεις αὐτοῦ
 Τριβωνιανόν, τὸν ἀπεκα-
 σιλεῖ Ἰβσινιανῶ, ὥστε ὁ
 ἐτίμησεν, ἀναβιβάσας αὐ-
 οῖον εἰς τὸ τοῦ Μαγίστρου
 καὶ εἰς τὸ τῆ Ὑπάτου, ἀλλ' ἵνα
 ὅτε τὸ τῆ Κραίσορος, ἦτο
 μεγάλην παραχλῆ καὶ ἐπι-
 ἀπεβλήθη διὰ τὴν ἡσυχίαν
 βε τὸ ἀξίωμα του. Οἱ Σου-
 τῆτον Ἐθνικόν, καὶ ἄθεο
 αἰχροκερδῆ, καὶ ἄλλοις τοῖς
 Ματαίως ὅμως τινὲς τῶν
 τῶν τῆτον τὸν ῥῦπον.

Συγγ

Εκείνο, τὸ ὁποῖον ἀπε
 εἶναι ἡ μεγάλη ἐμπιστο
 τιστῶν, διὰ τὴν συλλογ
 βλίαν, ὅπῃ εἰς αὐτὸν
 νομα Νομικὰ τῶ Ἰουστινι
 ὁ Κώδιξ, ὅσις περιεἶχε
 τινὲς ἀπετέλεον τὰς Νεαρ
 ἀκόμη ἄλλας ἐνεία συμ
 χρόνῃ τὴν ἐτελείωσε, καὶ
 τὴν ἐδημοσίωσεν καὶ τὴν
 τέτοις καὶ τινὰς ἄλλας νε
 νῆ, Ἐρμογονιανῆ, καὶ Θε
 ἐπιθεωρηθεῖς μετὰ ταῦτ
 ρων διαταγῶν, καὶ μάλισ
 ἠλαττώθη μετὰ ἀφαιρέσ
 ἡ νεωτάτη σύναξις σωί
 λείται Codex repetitae p
 16. Νεομβεία τῶ 534.
 Εἰς ταύτην τὴν συλλογὴν
 φόρων διαταγαὶ Ἀνθε

2. Ἐκτὸς τῶ πρώτῃ Κ
 λογῇ, ἣτις ἐσωάχθη
 βλία, τὴν ὁποίαν ταύτ
 σωμον κυρίως Νομικὰ,
 ὀνομάζεται Πανθέκτῃ Ρα
 πὸ πενήκοντα βιβλία,
 ὑποθέσεις, μετὰ τὸ ὄνομα
 Ἰουστινιανὸς διὰ τὴν συλλ
 σε τὸν Τριβωνιανὸν νὰ
 δίδοντας αὐτῷ διορίαν δέ
 τρεῖς χρόνῃς τὴν ἔφεραν
 ὅλα ὅσα ὁ Ἰουστινιανὸς ἢ
 αὐτῷ πολλὰ σφάλματα
 μ' ὅλον τοῦτο καὶ αὐτῇ

τους, καὶ ἐβάλθη καὶ
Δικαστήρια. (α)

3. Πρὸ τῆς γὰρ δημο-
κῆς, ὁ Ἰουστινιανὸς διώκει
τῆς Θεοδοσίου καὶ Δωροθέου
μικῶν ἐν Ἐγχειρίδιον
Caii, τὸ ὁποῖον καὶ σ
δημοσιώθη τῆς 21. Νοε
Δεκεμβρίου ἐπικυρώθη.
Θεοδοσίῳ, περὶ ἧς ἀνα

Ε' κ

Αἱ πῶν Νομικῶν τάπων
φοροί; καὶ ποτὲ μὲν ἰδ
μα, ἔξ ὧν τὰς αἰείσας

Ι'

Α'. Ἰουστινιανῶς Ἰνστι-
φράσεως, βιβλία Δ'.
paraphrasi Libri IV. ἔξ
κοφορτ καὶ Λειψία.

Καὶ ἐν Λουγδόνῳ
τῆς 1719. αὐτόθι.

Β'. Πανδέκτης Ἰουστι-
ordinem digestae, cum I
Pandectarum confirmant,
Παρισίοις 1748. 1749

Γ'. Codicis Dn. Just-
praelectione Libri XII. c
εἰς φύλ.

(α) Περὶ τῆς ἐν Φλωρεν-
πο, ἴδε ἰδίως Historia I
Florentini. Trajad Rh.
rentino Codice, omnium
Parente. Edidit. C. F.

ΑΠΕΘ

Petri et Francisci Pa
Novellas Justiniani impera
 Paris. 1689. εἰς φύλ.

Δ'. Νεαρῶν, ἢ τῶν Α.
 Λέοντος Νεαρῶν, Imper
 ἐξεδόθησαν τῶ 1558.
 1560. ἐν Παισιόις εἰς
 καὶ ἐν Κολλωνία, τῶ 1

ΕΙΣ ΕΝ ΣΩ

Corpus Juris Civilis e
L. Charondae. Antverp. e
 εἰς φύλ.

--- Εξεδόθη ἔτι μετὰ
nis & Leenwen, Amste
Lugd. B. Fr. Heak 1663

Κατὰ ταύτην ἐγένοντο
 εἰς φύλ. καὶ ἡ ἐν Λειψί
 ἀλλ' ἡ τῶ Γοττοφρέδου ὁ
 των ἀρίστη.

Β'. *Corpus Juris Civili*
 τόμοις εἰς 4. τῶ 1593.

Corpus Juris Civilis Ju
Scholii Contii, et D. C
sium, in quibus Glossae
 et studio *Joannis Fehi L*

Κ Ο

Κοσμάς ὁ Μοναχός,
 εἰκὸν βίον, ἔκαμε δὲ
 λάσσης εἰς τε τὴν Αἰθ
 κὰ μέρη, ὅθεν ἔλαβ
 ἦτον ὅμως ἐν ταύτῳ καὶ
 ἔπιγραφῆ τῆ Συγγρα
 Μοναχός, καὶ ἐκ τῆτε
 τὸ ἦτον παρητημείος π
 το τὸν μοναχικὸν βίον
 ται Τοπογραφία Χρ
 βιβλία, ἔξ ὧν τὸ τελ
 βεβαιοῖ τὴν γνώμην,
 λ' ἐξαπλωμένη, καὶ ὅ
 αὐτῆς ἰσάμενος ἔπιστη
 ὅτι οἱ ἀστέρες πινῶντα
 ρίας εἰς τῆτο πολλά
 ὅτι τὰ ρητὰ αὐτὰ ἀνά
 τος εἰς τὸ δέκατον βι
 Ἀλεξανδρείας Θεοδόσιο
 χρόνον, εἰς ὃν ὁ Κοσμά
 νυπόλει, τὸ ὅποιον ἐγ
 τῷ Β'. βιβλίῳ ἀναφέ
 ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰθιο
 Ὀμηριῶν, τὸ ὅποιον
 ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἀναφ
 πεχειρίσθη τῆτο τὸ Σύ

Π Ε

Ε' κ

Κοσμά τῷ Αἰγυπτίῳ
κῆ, ἐξεδόθη Ε'λ. Δατ
Μοντφωκὸν Bern. de Mo
Πατέρων Collect. Patrum
Περιγραφή τῶν Φυτῶν
Ε'λ. Γαλλ. Description d
Orientales par Cosmas Mo
rè d'un Manuscrit de la B
le Texte Grec avec la Tr
venots Relations de diver

Η Η

Δ Α Μ Α

Πε

Δαμάσκιος ὁ ἐκ Δαμασ
Α'θῆναις Πλατωνικῆς σχολῆς
λεξανδρεία τῷ Ρήτορικῷ
νιον τὸν Ἑρμείαν τὰ συγ
τῷ Πτολεμαίῳ Ἀστρονομία
Α'θῆναις, ἤκασε τῷ Μαθ
τῷ Φιλοσοφίαν ὑπὸ τὸν
των δὲ τέτων εἰς Ἀλεξανδ
δοχος τῆς διδασκαλικῆς κα
ἐθνικῶν, ἐδιώχθη μετὰ
Ἰσπανίαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰ
μάτων δὲ ἀνακωχῆς γινομ
ἐδόθη ἄδεια εἰς αὐτὸς καὶ

τόπες, κατὰ τὸ ζήτημα
 ὁ Δαμάσιος. Τὰ Συγ-
 γράμματα μόνον τινὰ τεμάχια
 τῆς Ἰσιδώρου τῆς διδασκαλίας
 Ἀρχῶν συγγράμμα-
 τος χειρογράφου τῆς ἐπι-
 στήμης.

In Jo. Cristoph. Wolf-
 ras. 195.

Η

Σ Ι Μ

Μ

Σιμπλίκιος Φιλόσοφος
 δάχθυ δὲ τῷ Φιλοσοφίᾳ
 μεθ' ἧς καὶ τὰς Ἀστρονομίας
 ἐποίει, καὶ ὑπὸ Δαμάσιου
 διώχθη εἰς Περσίαν,
 τῶν Ἰνδιανῶν, ἐξ αὐτῶν
 ἀνακωχῆς μεταξὺ Ρωμαίων
 πατριτικῶν, ἀλλ' ἠσπάζετο
 σεις, οἷον τῷ τῶν Πυθαγο-
 ρῶν, ἀγωνιζόμενος διὰ
 φύλων τὰς ἀναφελεῖς τῶν
 λοιπῶν ὁ Φιλόσοφος μα-
 τησίαν Φιλοσοφίας συλλέγων,
 ταμείον θησαυρῶν πολλῶν
 τῶν παλαιῶν Φιλοσόφων
 μεγάλως εἰς τῷ τῆς Φιλοσοφίας
 τέτις ἀξιόλογα συγγράμματα
 Α'. Ἐπιτόμημα εἰς τὴν

Μ Ε Τ

του Ἀριστοτέλους.
μαθητῶν τε, τὸ ὁποῖον σ
Δαμασκίαι. Β'. εἰς τὰς
ρίας. Γ'. εἰς τὰ Δ'. β
Δ'. εἰς τὰ Γ'. βιβλία τε
Ε'. Ὑπόμνημα εἰς τὸ

Ε' κ ο

Συμπληκίου Ὑπόμ
Ἀριστοτέλους Φυσικῆς, ἐξ
ἐν Βενετία τῷ Ἀλ
Συμπληκίου μεγάλα
κατηγορίας τῶ Ἀριστοτέλε
χαίει Καλλιέργειαι τῶ Κρι
Καὶ ἐν Βασιλέα τὸ αὐ
--- Ὑπόμν. εἰς τὰ Δ
ἐν Βενετία τῷ 1526. εἰς
Καὶ πάλιν αὐτόθι τῷ
--- Ὑπόμν. εἰς τὰ πε
σοτέλ. μετὰ καὶ τῶ Ἀλεξ
θήσεων, καὶ τῶ Μιχαήλ Ε
ἐξεδόθη ἐν Βενετία τῷ 1
Asulani Soceri.

--- Ὑπόμνημα εἰς τὸ
τὰ σημειώσεων, ἐξεδόθη
ἐν Λαυδόνῳ τῷ Βαταύ. ἴδ

H

Π Ε

Πέτρος, ὁ δὲ τῆς φ
 Ρήτωρ καὶ Σωτήγγορος,
 Ἰλλυριεύς. Οὗτος ἐτιμω
 νιανῶ, τὸν ὁποῖον ἀπ
 καὶ πρὸς τῆς Βασιλέα
 πατρὶ ἀνακωχὴ τῆς Ρ
 εὶ τὸ 550. Σωπείω
 πρὸς τὴν πατρίδα ἐπ
 λέως Πατείκιος, καὶ
 πολιτικῆς καταστ
 ματος. σώζονται μόνοι
 Hoeschelii Eclog. Legat
 σώματι τῆς Βυζαντίδα
 tionibus. Paris, 1648.

Η Η

Ο Λ Υ Μ Π

Με

Ολυμπιόδωρος, εἰς τῆς
φε δέφορα ὑπομνήματα
τὸν Πρῶτον τῆ αὐτῆ Α' λ
Πλάτωνος βίον, ἐν ᾧ δ
τὸν ὑπὸ τῆ Λαερτίε. Καὶ
κλον, καὶ τὸν Δαμάσκιον,
πιόδωρος ὁ Ἰσοεικός, ὅς
Ἰσοείαν συνέγραψεν, ἀλλ
σα τῆ Ε' κτῆ Διῶνος.

Ε' κ ο

Ολυμπιοδώρου βίος
vat. virr. doct. ad Diogen.

Γ Ρ Η

Α'

Γρηγόριος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 Εὐδαίμονι Ἀραβία, ἐπὶ
 παρσία τῷ Βασίλειον
 τὸς τῷ πλήθους, περὶ
 Διάλογος, ὁ ὁποῖος ἐστὶν
 λίγης προσοχῆς εἶναι
 τῷ Γρηγορίῳ, ἀλλὰ
 ῥογράφου, Διευκρινιστικῶς
 Βερολίνα, τὸ ὁποῖον ἐστὶν
 νικὸν τὸ ἐν τῇ τῆς Βασιλείας
 τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς Νεαπολεως

Ε'

Γρηγορίου Διαλόγου
 ἐν Λατινῇ Ἐκδόσει.
 τῷ 1586. εἰς 8.

----- Καὶ ἐν ταῖς
 Παρισ. 1654. ἐν τόμῳ
 καί, ἐν τόμῳ Α'.

ΗΗ

Ι Ο Ρ Ν

ΜΕΤ

Ιορναίδης, ἢ Ιορδαίνης, ἀ-
ται, ἦτον Γότθος τὸ γένος
Νοτάριος τῷ Καίδακος, ἀρ-
τῆρ αὐτῷ Ἀλαοβάμικθις ἐ-
τ' ἀρχὰς ἦτον καὶ αὐτὸς Νο-
ναχὸς, καὶ μετὰ ταῦτα Ε-
τῆς Ρ' αὐσίνης. Περὶ τῆς
τὸ σωζόμενον αὐτῷ Σύγγρ-
κράτορα συνεγράψατο, τὸ
Α'. Περὶ ἀρχῆς, καὶ
νεταὶ ὅτι εἶναι μία ἑπιτομὴ
πωλεθούτων Ἰσορικῶν δὲ
τῆς κεφαλαίας φαίνεται ὅτι
τῷ 552. ἔτις.

Β'. De regnorum & temp-
καὶ χρόνων διαδοχῆς.

Ε' κ δ

Ιορναίδου περὶ ἀρχῆς

(α) Ο' Κασσιόδωρος, (ἢ Κασσιόδωρος) ἀπέθανε μετὰ τὸ 563. ἦτον Γότθος ἀνὴρ πεπαιδευμένος εἰς ἄκρον, οἰκιστὴς, ἔ' πολιτικά· ἡ ἀείσις ἐστὶν ἡ τῷ Γ'. Γαρτίς ἐν δὲ

Τ. II.

μετὰ τῆς τῆς Προκοπ
 τῆς 1531. εἰς φύλ.

----- Μετὰ Ἰσιδα
 Λατ. μετὰ σημειώσεω
 Βαταυ. τῆς 1597. εἰς
 ἐν τῇ μεγάλῃ Βιβλιο.

--- De regnorum &
 δόθῃ ἐν τῇ τῆς Φριδ.
 κῶν Ἰσορικῶν.

Π Α

Π

Παῦλος ὁ τῆς Κύρου ἦ
 ται κοινῶς Παῦλος Κυ
 Ἰσινιανῶ ὁ πρῶτος Σ
 ὅσις ἀπὸ τῆς Ποιητικῆς
 τῆς ἀφύρων Ποιηματ
 Πυθίας ἡμιάμβια δι
 εἰς ἐν χειρόγραφον ἀπ
 σικὸν Γραφέα Κωνσταν
 τον μεταξὺ τῆς Ποιημα
 (α) εἶναι ἡ ποιητικὴ π
 τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 τὰ ἐγκαίνια τέττα ἑορτά
 τος, καὶ τῆς Πατελιάρ
 λατίω, καὶ ἐκ τέττα φα

(α) Βιβλίω Ε'. σελ. 153

Π Ε Ρ

Ε' κ

Παύλου Σιλεντιαρίου
 καὶ σημειώσεων ἑξεδόθη
 Φράγκοφορτ ἐκδοθέντι τῷ
 Καὶ εἰς τὰς Συλλογὰς
 ----- Περὶ γραφῆ τῆς με-
 φίας ἑξεδόθη Ε'λ. Λατ.
 τῷ Γω. Κινναμίς Ἰσορ. Ι
 καὶ ἐν Βενετία τῷ 1729.

Η Η

Π Ρ Ο

Περ

Προκόπιος ὁ ἐκ Καισαρ
 τῶν Ρήτορικῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει
 τὸν τῷ Νομικῶν βίον. Ἡ
 γραφὴς μας ἀρέπῃ νὰ
 νὰ φαίνεται ὅμως ὅτι
 φίζει ὁ Προκόπιος ἐν τῇ
 τοῖς Ἀνεκδότοις, περὶ τῶν
 βάλλει ἐν μέρει εἰς ὑπο
 τὸν κατὰ τὸ φαινόμενον
 ταύτῳ τῶν κατὰ τῶν Συλλογῶν
 ζων φρόνησιν τὸ τοῖστον

(α) Ε'λιν. Βιβλιοθ. βιβ.
 Καὶ S. P. Reinhardts Le-
 setzung Seiner geheimen G

Ἰσορικήν τὰ ἄποφασίζ
 σῖνος ὁ παλαιότερος τ
 χισραπήγῳ Βελισσαρίῳ
 φέα, καὶ σύμβουλον, τ
 σινιανὸς τιμήσας αὐτ
 ἔλαβον εἰς τὴν τῆς Σ
 ἔτει τῆς αὐτοκρατορείας
 εἰώ ἔτει, ἐτιμήθη ε
 ξίωμα Πολιτάρχου, ἐ
 φαίνεται ὅτι παρέτεινε
 τῆς ἡλικίας τε.

Σ υ γ γ

Ο Προκόπιος συνέγραψε
 ποῖα ἐπαινεῖται μεγά
 καθαρόν, καὶ ἀφραδές
 δας, ὧν ἡ Πρώτη ἐστὶ
 Γοτθικὰ. τῆς πρώτης
 περὶ τῆς Περσῶν, ἐκ τῆς
 ἄλλα δύο πραγματῶν
 τῆς Ἀφρικῆς, ἐκ τῆς
 Γοτθικὰ ἀρχονται ἐκ
 σωτ. ἔτις.

Β'. Κτίσματα. Βίβλ.

Γ'. Ἀνέκδοτα. τ
 τὴν ὁποῖαν ἀναίρει ὅσο
 των εἶπε περὶ τῆς Ἰουλιανῆς
 ἄποδεικνύει ἐν μέγα μ
 πολλὰ ἀγωνίζεται τὰ
 αὐτῆς. Μερικοὶ ἀρνῶντ
 βάλλουσιν ἀπὸ τὸν Προκόπιον
 εἰς τῆς παλαιότερων
 λιν ἠγωνίαθησαν τὰ ἀπ
 πῖς ἰσορέμενα, ἀλλὰ
 οἱ δότεροι ἠμπόρεσαν
 περὶ τῆς ἀναίχυντα ἀσε

Π Ε

πρὸς εἰς τὰς τῶν Προκοπῶν
Μονοῦ ἐν τῷ Γ'. τόμῳ
γράφει τῆς Βατικανῆς.

Ε' κ

Προκοπίου Ἰσοριῶν
vid Hoeschelii in Aug. VI

---- Εξεδόθησαν ἐτι

Tyrog. regia. Ε'λ. Λατ

---- Κτίσματα, ἔξ

τῷ 1663. αὐτόθι. Νικη

μα εἰς Προκόπιον ἐξεδόθη

τῆς Βυζαντιδος τῷ 1691

---- Ἀνέκδοτα ἐξεδ

mestat .

Η Η

Η Σ Υ

Προ

Ἡσύχιος ὁ ἐκ Μιλήτης, ἐκ
Σοφίας, ἦτις διὰ τὸ ἀξίωμα
Ὁ Σκίδας ἔδωκεν αἰτίαν
ἦτον Χρυσιανός, ὁ ὁποῖος
μῶν, ἀλλ' ὁ Καύε (α) ἀπε
σύχιος σωζέγραψεν εἰς τ
νιαὺς μίαν χρονικῶν Ἰσορ

(α) H. L. SS. E. Tom.

μέχρι τῶ θανάτου τῶ
 ματα, ἔξ ὧν ἔδωκεν εἰς
 τῶ Τμήματος τὸ ὀποι
 ος τῆς Κωνσταντινουπό
 τον ὑπὸ τὸ ὄνομα Γεωργ
 γραφον ἔτι καὶ εἰς Λεξ
 ῆ Πίναξ τῶν ἐν
 τὸ ὀποιον ἐν μέρει εἰς
 Λαερτίς.

Ε'

Ἡσυχίου περὶ τῶ
 (ὑπὸ τὸ ὄνομα Γεωργ
 Hier. Commelin. καὶ ὁ
 τῶ Μερσίς ἐν τοῖς ἀ
 --- Τὰ Πάτρια
 Ε'λ. Λατ. εἰς τὰς Ἰς
 Παρισίους τῶ 1647.
 --- Περὶ σῶν ἐν
 ἔξεδόθη ἐν Ἀντβερπί
 Διογ. τῶ Λαερτίς.

Α Λ Ε Τ

Π

Ἀλέξανδρος ὁ Ἰατρός,
 ἐγερνήθη εἰς τὴν Τράλλ
 φανος καλέμενος ἦτον κα
 τὶς ἐδίδασκε καὶ τὸν υἱόν τ

χεν ἀκόμη τέσσαρας ἀδ
 Διόσκορος, ὅς τις ἦτον κ
 ὁ ὁποῖος ἦτον *ᾠδὴ* φημι
 ὁποῖον ὁ αὐτοκράτωρ Γ
 Σοφίας οἰκοδομῶ τῷ
 φημος Νομικός, *ᾠδὴ* ἔ
 φέραμεν, κὶ Μιτρόδωρο
 δελφοὶ ἐσάθησαν *ᾠδὴ* φη
 δρος *ᾠδὴ* τείψας ἐν Κωνσ
 σιλείας τῷ Γεσινιανῶ, α
 εν εἰς τὰς Γαλλίας, Γ
 τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τ
 κὶ τὰ σωζόμενα δώδεκα
 το, *ᾠδὴ* προτροπῆς Κοσμ
 τῷ ἀδελφειῶν, κὶ τῆς θ
 ταί τινες *ᾠδὴ* φημίσεις,
 πολλὰ ἐπαινῶνται, μὲν ὅλ
 κὶ αὐτὰ ἐλόθηρα ἀπὸ δ
 ται ἔτι κὶ μία ἐπισολὴ
 τῷ ἀνθρώπινῳ σώματι
 ραπείας.

Ε' κ

Ἀλεξάνδρου Τραλλ
 ἐξεδόθησαν ἐν Λατινίᾳ
 ----- Εξεδόθησαν ἐν
 εἰς 8.

----- Ἐπισολή. *Alexa*
 Ε'λ. Λατ. ἐξεδόθη ἐν
 H. Mercurialis Variis Le
 τῇ τῷ Φαβερνίᾳ Ε'λ. Β

ΕΥΣ

Εὐστράτιος, Πρεσβύτερος
 σίας ἐχημάτισεν ὅτι
 τῶ ὁποῖα μὲ πολὺ σέβ
 λόγῳ, τὸν ὁποῖον τῶ
 γραφῶν ἐν βιβλίον πε
 ὁποῖα ἀποδεικνύεται ὅ
 θ' ὄν ἔζη ὁ Εὐτύχιος.

Ε' κ

Εὐστρατίου Πρεσ
 Κωνσ. ἔξεδόθη ἐν τῶ
 548. ἔ in App. ejusd. T
 --- Περὶ καταδο
 Ἀλλατίε, ἐν τῶ αὐτῶ
 Rom. 1655. εἰς 8. σελ

ΗΡ

Α Γ Α

Πε

Αγαθίας ὁ ἐκ Μυεῖνης
σκάλει τῆς Ρήτορικῆς Μ
κλέας, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς
νήπιον ὦν. ἦν δὲ Χρυσ
τίας, ἀμφιβάλλουσι. Μ
κῶν, ἦτοι τῆς Συνηγόρου
Ἀλεξανδρεία. ἔχομεν
ἐξακολλήθης τῆς Ἰσορεί
553. μέχρι τῆς 559. ἔτι
τὸν θάνατον τῆς Ἰουστινι
πρὶν τῆς 594. ἔτις. Ο
των τῆς αἰωνός τῆς συνελ
Γνωμικῶν, ἐν ἑξαμέτροις
ἐξ ὧν μόνον ὀγδοήκοντα

Ε κ

Αγαθίου Σχολασ
μετὰ τῆς Ἐπιγραμμάτων
τῶ 1660. εἰς φύλ. Τυρ.
ἐν τῶ τῆς Βυζαντίδος σα
--- Ἐπιγράμματα
πιγραμμάτων τῶ 1600.
δόσεσι, καὶ ἐν τοῖς Ἀντι

Ε'γυν. τῷ 530

Εὐάγγελος ὁ ἐκ τῆς Ε
 νήθη κατὰ τὸν Βαλέσι
 ὄσις ἀφ' ἧ ἐσπέδασε τῷ
 μικρῷ, καὶ ἔγινε περὶ
 χετο δὲ τῷτο τὸ ἐπάγ
 συκοφαντηθεὶς κακουργ
 λιν, ἵνα ἀπολογηθῆ,
 χίω Γρηγόριον περὶ
 τετάρχου καὶ διαφόρου
 εἰς μίαν Συλλογὴν συ
 τείβων δὲ ἐν Κωνσταν
 μὲ τὸ τῷ (Quæstoros)
 ἔπερον εἰς τῷ τῷ Θεοδ
 ὑπὸ τῷ Μαυρικίῳ με
 χου· ἀλλὰ καὶ τῷτο ἀπ
 σώθη εἶναι ἢ εἰς ἕξ
 τις ἐξακολουθεῖ τῷ τ
 593. ἔτις, τῷ ὁποίῳ
 σιλείας τῷ Μαυρικίῳ,

Π Ε

Ε' κ

Εὐαγγελίου Σχολασ
ξεδόθη μετὰ τῆ Εὐσεβί
σεβίου, καὶ μετὰ ταῦτα
Ἀ' ρ' ρ'. Θεοδώρητος.

Η Η Η

Μ Ε Ν Α

Μετ

Μεγάλανδρος ὁ ἐκ Βυζαντίας
ὀνομάζεται, ἠκμαζεν ἐν
κράτορος. Οὗτος συνέγρα
τῆ Ἀγαθία ἐν ὀκτώ βίβ
νάτω Τιβερίω τῆ Β'. ὅπε
ἐδὲν εἰς ἡμᾶς ἀπεσώθη
πρεσβειῶν.

Ε' κ ο

Μεγάλανδρου ἐκλογαί,
τῆ Δανιήλ Hoeschellii ἐν
Καὶ in Excerpta de Leg
de SS. Byz. Paris. 1648.

Ι Ω

Α' π

Γωάννης ὁ ἐκ Καππαδο
 μιον χειροτέχνῳ, ὑψ
 εἰς τὸν Πατριαρχικὸν
 τὸν θάνατον τῆς Εὐτυχ
 ὅτε καὶ ἀπέθανεν. Οὗτ
 πέφερον ἀπέκτισε τὸ
 ὀπκύρωσιν τῆς τίτλε,
 σριάρχης, τὸν ὁποῖο
 τύχιος ἔφερε, διήγειρε
 πων τῆς Ρώμης, Πελο

Σ υ γ γ

Τὰ συγγράμματα τέτ
 νοίας, ἑξομολογήσεως
 εἰ ψευδοπροφητῶν καὶ ψ
 εικὰ χειρόγραφα ἀποδι
 δι' ὃ καὶ ἐξεδόθησαν με
 Πατρός, ἐν μὲν τῇ τῆ
 221. καὶ 641. ἐν δὲ τ
 καὶ ἐν τόμ. 5. σελ. 39
 ὑπ' αὐτῆς Comment. Hist

ΗΗ

ΑΝΑΣ

Α' ΠΕΣ

Αναστάσιος ὁ ἐκ τῆς Μο
πος τῆς Ἀντιοχείας τῆς 5
τὸ τῆ αυτοκράτορος Ἰουλιανῆς
ἀφθαρτον τὸ τῆ Σωτήρος
ἀπεβλήθη τῆ θρόνου, καὶ
εἰς ἔξορίαν, μετὰ δὲ 23
λιν τὸν θρόνον τε, τὸν ὅπ
τῆ, ὅπερ ἐστὶ τὸ 599. ἔτο
τῆτον θρόνον ἄλλος τις Ἀ
ποῖος ἐν τῇ τῆς Ἰουδαίων
νδύθη, καὶ κατεκαύθη. Κα
σι τῆτο τὸ ἴδιον ὄνομα,
αὐτῶν Συγγραμματα. Ο
ἀποδίδωσιν εἰς τῆτον, πε

Α'. Λόγους Ε'. περ
Μεριοὶ ἀποδίδωσι τέττας,
εἰς εἴνα ἄλλον τρίτον. Β'.
σμὸν τῆς Θεοδοσίου.
Τὸ Δ'. βιβλίον κατὰ τῆ
μήτε εἰς τὸν ἡμέτερον Ἀν
ἀλλ' εἰς ἄλλον τινα συυά
ἔβδομον αἰῶνα, ἐπειδὴ κα
νοθελεῖται. ὁ δὲ Ἐνχαρίσ

(α) Henschenius Act. 55.

λογὴ ἐκ τῆς τῆς Ἀναστα
 Ε'. Περὶ τοῦ ἁγίου.

Ε' κ

Ἀναστασίου τῆς Σι
 ξα Πίσεως, ἔξεδόθησαν
 τόμ. Α'. σελ. 429. Καὶ
 Lugd. τόμ. Θ'. σελ. 923

--- Λόγοι Β'. εἰς τὸν
 εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τῆς
 Κομβεφισίαις Aucstar. Νο
 καὶ εἰς τῆς Μεκρσίαις Var
 Florent. τόμ. Η'. σελ. 6

--- Περὶ τῆς ὀρθοδόξου
 διαλόγου περὶ τῆς ἁγίας
 τῆς 1570. ὑπὸ Ε'ρ. τῆς

--- Περὶ τῆς ἁγίας ---
 Monumentum Eccles. Gr.

ΗΗ

Π Α Λ

Πρό τ

Παλλάδιος ὁ Ἰατρός, καὶ
 Ἰατρικῆς, πάσεται ὑπὸ
 νης (α), ἐπειδὴ φαίνεται
 τιον καὶ Ἀλέξανδρον τὸν

(α) S. Freund. Histor

Π Ρ Ο

κατηγορεῖ ὁ Βερνάρδος (α)
μνημα εἰς τὸ τῷ Ἰπποκ
δὲ εἶναι ἑντελής. Καὶ Β
ἔξ Βιβλ. περὶ Ἐπιδημια
χειρογράφοις τὰ μέχει τ
Πυρετῶν.

Ε' κ

Παλλαδίου Ἰπόμνη
ποκράτης, ἐξεδόθη ἐν τῇ
της ἐκδόσει, Γενέβρ. τῷ
Καὶ ἐν τῇ Χαρτεριανῇ
τόμ. ΙΒ'. σελ. 270.

----- Σχόλια -----

Crasso, Medicis antiqu. G
--- Περὶ Πυρετῶν
ἐν Παισίοις Ε'λ. Λ
Καὶ μετὰ σημειώσ. Ι'.
ἐν Λαζδόνῳ τῷ Βαταυ.

Η Η Η

Ι Ω Α

Α' πέ

Γωάννης ὁ Σχολαστικός, ὁ
ἄκρον πεπαιδευμένος, ἀγ

(α) J. St. Bernard Præf.
(β) Κατὰ τῆς πρὸς χρόνος
Ρώμης, ὅστις ἔστι Διάλογος λέ
Λειτουργίαν ἔχομεν, ἥτις μετ
τῷ Κωδινῷ. Ὁ Γρηγόριος ἀπε

τῷ 19. ἔτει τῆς ἡλικίας
 ἐρήμης, καὶ τέλος ἡγέρ-
 σασ δὲ εἰς ἑκατὸν γῆρ-
 τῷ Σωτηρίῳ. Οὗτος συ-
 μαζὶ ἐπιγραφόμενον,
 Ραϊθῶ, (πρὸς ὃν καὶ
 ὁδηγεῖ τὰς Μοναχὰς)

Ε'

Γωάννου χολασ-
 qui vulgo Climacus ap-
 Παισ. τῷ 1633. εἰς
 --- Ἐπιστολὴ ἕξ
 chii) τῷ 1614. εἰς 8

ΗΗ

Μ Ο

Γωάννης Μόχος, ἔτι τὸ
 Μοναχικὸν βίον ἐν τῇ
 ρουσαλήμ, εἰς τὴν ἔρ-
 Λαύραν τῶν ἁγίων Σάβ-
 τα Πατριάρχου τῷ Γε-
 ρελεθῶν ὅλας τὰς Μο-
 λων μερῶν, συνέγραψ-
 ται εἰς ἓν βιβλίον, τὸ
 ράδεισον, ἐπέγραψεν

(α) Ἐν Κωδ. 199.

Π Ε Ρ

τάς, ἐξ ὧν τὰ 219. ἀπὸ
τοῦ καὶ ταῦτα ἐλδύθηρα ἄπ

Ε' κ ο

Τὸ τῆς Ἰωάννου Μόχου
εἰς τὰς τῆς Πατέρων Βιβλίου
δωκε καὶ τινὰ τεμάχια εἰς
Γρασ. σὺ τόμ. Β'. σελ. 3

Η Η Η

Ε Ρ

Μ Ε Τ Ο

Ἔργων ὁ τρίτος ἦτον Χειρ
ματικὸς ἄριστος, ἀκμάζων
ἀντιγράφοι. Οὗτος ἐστὶν
ῥες, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς
ἑπτὰ βαθμῆς ὀπισθοδρομ
θε τέσσαρας αἰῶνας. Τὰ
εἰς αὐτὸν εἰσὶν

Α'. Περὶ Πολιορκητικῶν
Τῆτο ἐξεδόθη τὸ πρῶτον
Ἔν χειρόγραφον εἰς τὴν ο
νομα τῆς Ἔργωνος, σὺ ᾧ ο
τὰ λέξιον ἐκ τῆς τῆς Πολυ
φθασίτων.

Β'. Περὶ Λέξεων Γεωμ

Γ'. Ἐκλογαὶ περὶ Μ

Ἐλληνισί, τῆς δέ

Δ'. Περὶ πολεμικῶν Μ

Τ. Η.

Ε'. Γεωδαισία. ἐξ
ἐν Βενετία τῷ 1572.

Ε'

Ε' ρωνος Πολιορκητῶν
παλαιῶν Μαθηματικῶν
---- Λέξεις Γεωμετρικῶν
δης ὑπὸ τῆς Δασύποδο
--- Ἐκλογαὶ περὶ
Μοντφωκὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ
σελ. 308.

ΗΗ

Θ Ε Ο

Μ

Θεόφιλος ὁ Φιλόσοφος
θάριος κατὰ τὸ ἀξίωμα
θη τὸν μοναχικὸν βίον.
τῆς αὐτοκράτορος, τῆς
τῆς Ἀκταεῖς, ὅσις ἀντι-
μάτων τῆς ἐξεδόθησαν Ε
Α'. Περὶ κατασκευῆς
ταῦτα νομίζονται ὡς με-
Β'. Περὶ Οὐρῶν,
φῆς, φύσεως, καὶ τῆς
Γ'. Περὶ διαχωρημάτων
Δ'. Ὑπόμνημα εἰς τὴν
Ε'. Τὸ περὶ Σφυγμάτων

Μ Ε

νικόν, τὸ μὲν ἐν Βουετί
τὰ τῷ Φιλαρέτῃ ἐν Βασί

Ε' κ

Θεοφίλου ὡς τῆς
ἔξεδ. ἐν Παρισίοις τῷ
Βιβλ. τόμ. ΙΒ'. σελ. 78

--- Περὶ Οὔρου, κ
ὑπὸ Θωμᾶ Γεϊδοτίῃ τῷ
εἰς ἐκδόσει τῷ τῷ Ἰππο

Η Η

Θ Ε Ο Φ

Πε

Θεοφύλακτος ὁ Σιμοκάτ
συγγραφεὺς Πέτρῃ τῷ τῆς
Κωνσταντινέπολιν ἐτιμῆθ
φέκτορος, καὶ Ταβλαείῃ
Γενικῶ Ἰσοείῃ, ἔξεδ. τῷ
Κωνσταντινέπολεως, εἰς οὐκ τῷ
εἰ τῷ θανάτῃ τῷ Μαυρικ
Φωκᾶ τῷ Τυραίνῃ, ἀναγ
τῆς ἀκροατῆς εἰς δάκρ
είας ἀναφέρει τὸν περσικ
ἐπὶ τῷ θανάτῃ τῷ Ἡρακ
Συγγραφέμας τῷ 629.
ταί ἐτι αὐτῷ Ἀπορίαι
δικαὶ ΜΘ'. Γεωργικαὶ Ι

Ε

Θεοφυλάκτου Σ
 υπό Γωάννα Γρυτερία
 ----- Ἰσοριῶν βιβλί
 τῆ Φραντζῆ ἐν Ἰνγολ
 εἰς 4.

----- Ἐξεδόθησαν ἐ
 ὁποῖα αὐτῆ ἐκδοσις δ
 Καὶ ἐν Βενετία τῷ 1

--- Ἀπορίαι φυσ
 σροσοφιστοῦ Ἰατρ
 σα περὶ τετραπόδ
 ἐν Βαταυ. τῷ 1596.
 εἰς 4.

--- Ἐπισολαὶ, ἔξε
 ληνικῶν Ἐπισολῶν.

ΗΗ

Γ Ε

Μ

Γεώργιος ὁ Πισεΐδιος
 καὶ χαρτοφύλαξ τῆς
 ματίσας, ἦνθη ἐν τοῖς
 ἐν τῇ Ποιητικῇ. Ἐκ
 δόθησαν.

Α'. Περὶ Κόσμου, Γα
 γει ὅτι σωΐσατο ἀπὸ

Μ Ε Τ

προσώδου συνίσταται ἄν
νεται ἀνελλιπές.

Β'. Περὶ ματαιότη
μύτοι περὶ τὸ τέλος.

Γ'. Εἰς τὸν Ναόν

Ε' κ

Γεωργίου Πισειδίου Π
ρέλλας ἐν Δατετία τῆς Γ
τὰ ταῦτα ἐν Παρισίοις
τῆς Ποιητῶν ἐν τόμῳ Β'.
ρων Βιβλιοθήκας, καὶ
693.

Η Η Η

Ι Ω Α

Η' ν θ η

Γωάννης ὁ ἐν Ἀλεξανδρ
δὲ τὸ ἀκέραιον τῆς πόνο
μαθήτῳσε ὡδὲ τῷ Α
Φιλοσοφίαν. Μ' ὅλον τῆς
Ἀριστοτελικῷ, τὴν ὁποῖ

(α) Σώζονται ἔτι ἐν χειρο
τὰ ὁποῖα κακῇ τύχῃ δὲ ἐ
τὸ ὄνομά τε ἐξεδόθησαν ἀν
ρὲς ἀποδίδωσιν εἰς αὐτὸν ἐ
χωρὶς δεμέλιον. ὄρα περὶ τ
III. pag. VII.

ὧν δὲ κατὰ πολλὰ ἔξ
 λοσοφίας, ἡμέτεροι
 Διδασκαλίας, καὶ ἔγιν
 θεῖπον τὴν ὁποίαν 9
 681. ἀνεθαματίθη ἔ
 νόδω. Οὗτος ἐναντιεῖτο
 νεκρῶν. Οἱ Φιλόπονος
 ρας, ἀνὰ ἑρέπῃ νὰ πιε
 βελφαράϊος (α) ὅσις
 πὸ τῆς Σαρακηνῶν ἀλ
 θερμῶς τὸν ἀρχισράτη
 σε Βιβλιοθήκῃ φιλοσο
 ἠθέλησε νὰ δεχθῆ τὴν
 νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν
 δι' αὐτῶν καίοντάς τα (α)
 Τῆτο τὸ δυσύχημα τῆς
 πῆμιον ἔτος· περὶ δὲ τ
 γραφε τῷ 617. καθα
 τῆς Φυσικῆς Ὑπόμνημα
 Διοκλητιανῶ ἔτος, τὸ

Συγ

Οἱ Φαβεῖκιος διαρεῖ
 τρεῖς τάξεις, εἰς Ἐκ
 Γραμματικά.

}	Α'.	Υπόμνημα
Κόσμου, βιβλ.
τῆ Πατριάρχου
ἐν ἀξιόλογον
	Β'.	Ὁμιλία περὶ
ὁ Χριστός ἑρμ
κὸν δεῖπνον,
	Γ'.	Κατὰ Πρόκ
τος τῆ κόσμ

(α) *Histor. Dynast.* 1

- Δ'. Υπόμνημα ε
 χολίων Αμμα
 Ε'. Εἰς τὰ ἐκ τῆ
 ς'. Εἰς τὰ τέσσα
 Ζ'. Εἰς τὸ πρῶτο
 Η'. Εἰς τὰ τεῖα
 Θ'. Εἰς τὰ δύο
 Ι'. Εἰς τὰ πρῶτε
 ΙΑ'. Εἰς τὰ ΙΔ'.
 ἔξεδόθη ἀκόμη
 ΙΒ'. Συλλογὴ Λέ
 ρου καὶ τῶ σ
 ΙΓ'. Περὶ τῆ πο

Ε κ

Γ'ωάννου Φιλοπόνο
 περὶ τῆς κτίσεως τῆ Κόο
 περὶ τοῦ Πάσχα. ἔξ
 Βαλσ. Κορδερίου τῶ
 --- Κατὰ τῆ Πρόκλη
 ἔξεδόθη ἐν Βενετία τῶ
 εἰς φύλ.

--- Υπόμνημα εἰς τὰ
 λας, καὶ περὶ Συλλογι
 Βίπτ. Τεινκαυέλα τῶ 15

--- Εἰς τὰ ἐκ τῆ Υ
 τινῶν εἰς τὰ αὐτὰ, ὁμῆ
 θη ἐν Βενετία τὸ δεύτερο
 dum Aldi, & Andreae,

--- Εἰς τὰ πρῶτα τέσσ
 σοτέλας, ἔξεδόθη. ἐν Βενε
 1535. εἰς φύλ.

--- Σχόλια εἰς τὸ
 ἔξεδόθη μετὰ τῆ τῆ Ο'λυ
 εἰς φύλ. ἠδὲ τῶν υἱοῦ

Εἰς τὰ τῷ Ἀριστοτ.
1551. εἰς φύλ.

--- Εἰς τὰ περὶ
τῷ Ἀλεξανδρῷ Ἀφροδ.
1527. εἰς φύλ. in aco

---- Εἰς τὰ τῷ Ἀρ.
ἐξεδόθ. ἐν Βενετία
Sabio.

---- Περὶ τῆς ἑταίρας
Πρώτε Διαλέκτων, ἐν
Λεξικά, οἷον τὸ τῷ Σ.
Λασκάρειως Γραμματ.

Ο Λ Υ Μ

Ολυμπιόδωρος ὁ τῆς
χηματίσας, ἠκμαζέ
περὶ τὰ μέσα τῷ ἐβδ
εἰς τὸν Γ' ὠβ, καὶ εἰς
κλησιαστικῶν, ἐκ τῆς
τικῶ τῆς Πατέρων Βιβ
σαν ἐν τόμ. ΙΓ'. σελ
Τόμ. Β'. σελ. 602.

ΗΗ

Θ Ε Ο

Π

Θεόδωρος ὁ Γερσίς καὶ
ρας, συνέγραψε περὶ π
κατὰ τῆς λαφόρων αἵρετ
τέτε τῶ δόγματος.

Ε' κ

Θεοδώρου ἡγεμονία
βρα τῷ 1567. εἰς 4. τ
---- Εξεδόθη μετὰ
Βαλφορέου ἐν Λατετί
ap. Fed. Morelli. Καὶ σ
1644. ἐν τόμ. Γ'. καὶ
pag. 319.

Η Η

Μ Α

Α' Π

Μάξιμος, περὶ ἧς ὁ
 π' ἄλλον τινὰ, Μοναχ
 μάζεται. Οὗτος κατ
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 Γραφῆς Ἡρακλείου τῆς
 σίλειον αὐλῆς, ἀπὸ
 εἶδα καὶ ἠγάμενος δι
 πολὺν καιρὸν, ἀλλ' ἀ
 ταπολεμήσῃ τῶν τῆς
 ὑπ' αὐτῶν τῆς αἰρετικῆς
 βασιλείας εἰς Κωνσταν
 δεχθῆν τῶν τῆς Μ
 τὰς φιλονεικίας τῆς ὁ
 χθῆν μίτε εἰς τὸ εἶ
 τῶν Βιζύου, καὶ ἐκεῖ
 τα εἰς τῶν Λαζικῶν,
 662. Σωτηρίῳ ἔτει.

Σ υ γ

Ἐκ τῶν Συγγραμμ
 ποντήκοντα βιβλία,
 τὰ δὲ Ἀσκητικά, καὶ

ΑΠΕΘ

Ε' κ

Μαζίμου του Ὁμο
θησαν ἐν Παρισίοις τῶ
πὸ Farns. Combefis.

ΗΗΗ

Π Α

Με

Παῦλος ὁ ἐκ τῆς νήσου
Ἀγιντίτης ἔλαβον, ἡκ
τῆ Πωγωνάτι. Ἦτον Ἰατρ
διὰ τῶν περιηγήσεων καὶ
τὴν ἰατρικήν τῶν γυναι
κῶν, ὅσιν ἐξέδωκε τὴν

Συγγ

Οὗτος συνέγραψε πλείους
ζῆται μία ἐπιτομή, εἰς ξί
νης, ἣτις εἶναι μία συλλογή
ιδίως ἀπὸ τὸν Οὐιβάσιον
πολλὰς παρητηρήσεις εἰς
πραγματίζεται περὶ τῆς
ἀπὸ τὰ πλέον ἀξιόλογα,
ἦτον ἀγνώστα εἰς τὰς παλαι

Παύλου Αἰγινίτου
 σεν ἐν Βενετία τῷ 15
 --- Βιβλία ἑπτὰ,
 φύλ. Andr. Cratander

Ανασάσιος, ὅσις πρ
 τῆς Ἀντιοχείας, καὶ
 μὲν ἀνωτέρω, ἦτον Ι
 Οἱ νεώτεροι ὀνομάζον
 καθὼς καὶ ὁ Μαῦσῆς,
 λησε μετ' αὐτῶ. Ο' χ
 νεται ἐκ τῆς, ὅτι ἀν
 νῶν τῆς Ἀλεξανδρείας
 677. μέχρι τῆ 686.
 τῶτον ὑποδίδονται εἰς
 Α'. Οδηγός. Σύγ
 λων αἵρετικῶν.

Β'. Ἐρωταποκρι
 σὶν ἐρανισμῶν ὑπὸ

Γ'. Ἀναγωγικὰς θ
 πρὸς Θεόφιλον, ἐξ ἧ

Δ'. Ομιλίαι δύο ε
 δίδεται ἔτι εἰς αὐτὸν
 μα περὶ ψυχῆς, τὸ
 ἀννα Ταρίνα τῷ 161

Π Ρ

Ε' κ

Α' γαστασίου τῆ Σιν
Γ' ακ. Γρετσέρκ, τῷ 160
βῶνα τῷ 174. μετὰ τῷ

--- Ἐρωταποκρίσεις
Ε' λ. Λατ. μετὰ κ' τελῶν
1614. εἰς 4. ἐν Ἰγγολ
Ρ' ατισβῶνα ἐν τοῖς τῆ

--- Anagogicarum conte
ἔξεδόθη ἐν Λόνδρα Lond

--- Ομιλία εἰς τὸν Ε
νάξεως, ἔξεδόθη in H. C
Sqq. ἔ in Auct. novo.
Α'. σελ. 881. καὶ 907.

Η Η

Γ Ε Ρ

Α' πέ

Γερμανός, ὁ μόνος τῆ δ'ι
σινιανός ὁ πατείκιος, ὁ ὑ
νδρθεῖς, ἐγένετο κατ' ἀρχα
715. ἀνέβη εἰς τὸν πρτε
πόλεως, καὶ ἐπειδὴ ἐναντ
Λέοντος τῆ Ἰσαύρα, πρελ
τῆ θρόνα τῷ 730. ἔπει,
ἀνθρωπος μέχει τῆ 740.
ματα εἰσί.

Α'. Πρὲ πῶν Ε' ξ οἰκ

Β'. Ἐπιστολαὶ τρεῖς
Γ'. Ὁμιλίαι 5'. εἰς

Ε' 2

Γερμανοῦ Πατρ.
δων. ἐξεδόθη in Stern
Α'. σελ. 68.

--- Ἐπιστολαὶ τ
VII. p. 289. ἔ in Harc

--- Ὁμιλίαι Δ'. εἰς
Β'. σελ. 1411.

--- Ὁμιλία εἰς τὸ
τῶν τῷ Θεοδότῃ τῷ Α' γ

--- Ὁμιλία εἰς τὸ
Fr. Combefisii Manipu
Paris. 1664. εἰς 4.

Η Η

Ι Ω

Μ

Γωάννης ὁ Δαμασκηνὸς
λιν τῆς Συρίας, ὁ πατ
σιανῶν, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτ
κηνῶν Καλίφων. Οὗτο
Μοναχὸν τῆς Ἰταλίας
τε κατὰ δυσυχίαν ἐπω
καὶ τὸν ἐξαγόρασαν, δια
Γωάννης ἐδιδάχθη πᾶς
πατρός τε, ἐτιμήθη ὑ

μα τῶ πατρός τε, ἀλλὰ
 τὸ, ἀπῆλθον εἰς τὴν μο-
 σαλήμ, καὶ ἠσπάσατο τὸν
 Ἐχειροτονήθη. Ὅτε δὲ Λ
 Κοπρώνυμος κατεπολέμη-
 τὴν Εἰκονομαχίαν, ὁ Ἰω-
 πειλὰς αὐτῶν εἰς ἑδρὴν λογ-
 ἔσέτι ἀδιόριστος, φαίνεται
 Σωτ. ἔπει ἐγείετο.

Συγγ

Ὁ Ἰωάννης ἦτον τὸσον
 φίαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς
 καὶ ἠλαμπὰς τῶν πεπαιδω-
 τε τῶ ἔδωκε τὸ ἐπώνυμον
 λῶν νοημάτων τε ἔλλαμπο
 εἰς τὴν Θεολογίαν ἐσάθη
 τος τῆς συστηματικῆς Θεολο-
 γικῆς. Τὰ ἐκδεδομένα τῶ
 Συγγράμματα εἰσὶ.

Α'. Κεφάλαια φιλοσοφικῆς

Β'. Ἐκθεσις ἀκριβῆς
 ἦτοι Θεολογικά. Τῆτο δια-
 ποία διαίρεσις δὲ ἔγινεν
 καὶ χειρόγραφα δέσκεται

Γ'. Συῶφισ τῶν ἑκατὸν

Δ'. Περὶ Δρακόντων καὶ Σ
 θῆς τῶ κοινῆ λαῶ.

Ε'. Περὶ τῶν ὀκτῶ πονη-
 κακιῶν, καὶ περὶ τῶ Τελ

ς'. Κανόνιον τῶ Πάσχα

Ζ'. Ὑμνοι.

Η'. Παράλληλα ἱερά, καὶ
 λογώτατον διὰ τὰς εἰς αὐτῶ
 πὰς διαφορῶν ἐκλελιπότητι

Γωάννης τῷ Δαμασκηνῷ
 Opera omnia, quae extant
 χαρτὴν Λεκκίνου, Michael
 εἰ Παρισίοις τῷ 1712
 καὶ εὐτελεστάτη ἔκδοσις.

 Η Η

Θ Ε Ο

Γ

Θεόδωρος ὁ Ἀβγκάρας
 Κάρας, ἦτον μαθητὴς
 εἰ τὸ 770. Σωτ. ἔτος
 ἐχρημάτισεν Ἐπίσκοπος
 ἢ εἰς τὴν Χαρρᾶν τῆς
 νου εἰς τὴν Θεολογίαν
 λοσοφίαν, καὶ εἰς τὴν
 καὶ Ἰεδαίων, Σαρακηνῶν

Ε' 7

Θεοδώρου Ἀβγκάρ
 θισαν μετὰ τῷ Οἰδηγῷ
 τῷ 1606. εἰς 4. καὶ εἰς
 βῶνα, καὶ εἰς ταῖς Βιβ
 --- Περὶ εὐώσεως
 αἰγ. Ἀθανασίᾳ Συῶτα
 Λαϊκῆς. εἰ Παρισ. τῷ
 ant. Tom. II. p. 473.

ΗΗ

Γ Ε Ω

Περὶ τὸ δ

Γεώργιος ὁ Μοναχὸς καὶ
Ταρασίης Σύγγελος, ἐν
πεχείρισε νὰ συγγράψῃ
μέχρι τῆ 800. ἔτις δὲ
ἕως εἰς τὰς χρόνας τῆ
ἐμποδισθεὶς ἀπὸ τὸν Θα
κα τὸν Εὐσέβειον, τῆ ὅ
κοπὰς ἀναφέρει. Τινὲς
τινα ἄλλον Ἀμαρτωλὸν
ἄλλο Χρονικὸν συνέγραψ
δὲν ἐφάνη εἰς τὸ φῶς.

Ε' κ

Γεωργίου Μοναχοῦ
ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Δι
Πατριάρχου Ἐπιτομ
μέχρι Μιχαὴλ καὶ
σίοις ὑπὸ Γαβώβη Γοὰρ
Βενετία τῷ 1729. ἐν τῷ

ΗΗ

Θ Ε

Ε'γεν. τῷ

Θεοφάνης Ἰσαάκιος ὁ
 ἐγκνηθή τῷ 748. Οὗτος
 ὀρφανὸς ἀπὸ τῆς γονεί
 αὐτοῦ ὑπὸ τῆς συγγενῶν
 κηρύτῃ ἐσπέρα μετὰ τῆ
 κάλυψε πρὸς αὐτὸν τ
 κινὸν ζῶν, ἥτις καὶ ἔσ
 φότεροι, ὡς ἀδελφοί.
 τα καταλιπὼν τὴν γ
 εἰς τὴν Μονίαν τῆ Α'
 ξατο. Αἱ φιλονεικίαι
 ὁποῖον αὐτὸς μετ' ἀκρο
 τα Ἀρμενίων καὶ ἑξέσει
 καὶ ἀπέθανε μετὰ τῶ

Σ υ γ γ

Οὗτος συνέγραψεν ἐν
 Ἰσορίαι τῆ Συγγέλα,
 ἐν ᾧ εἶναι συμπεπλε
 Ἰσορία, ἐρανισμὸν ἔσ
 μ' ὅλον ὅτι δεῦν ἔχει
 πὸ δύο Τμήματα δηλ.
 τὸ ὅποῖον εἶναι πολλὰ

ΑΠΕ

Ε'

Θεοφάνους Χρονο
βίος, ἐξεδόθη ἐν Πα
Εξεδόθη ἔτι καὶ ἐν
εἰς τὸν τῆς Βυζαντι

ΗΗ

Α Χ

Μ

Α'χμέτ ἢ Α'χαμέτ ἡ
τῆς τῆ Μαμῦν Καλίφα
ἀπὸ τὸν ὁποῖον δέεισ
διάλεκτον, Ο'νειροκρ
λον ὅμως ἐκ τῆ ἰδίᾳ σ
γραφῆς εἶναι ἄλλος τῆ
ὀνόματι τῆτο· διὸ καὶ σ
τῆ Ἀραβικῆ μεταφρασ
συνίσταται ἀπὸ τετρακ

Ε'

Α'χμέτη Σερείμη
τὰ τῶν τῆ Ἀρτεμιδώρου
δὲ καὶ ἐν Ἀλλῇ τῶ 180

Ε' γων. τῷ

Θεόδωρος ὁ Στεδίτης
 759. ἔτει. τῷ δὲ 35.
 Μονιῶ τῶν Σακκεδιπῶ
 κειμῶν, ἔγινον Ἀρχ
 ἐκείθου ὑπὸ τῆ Βασιλ
 τῆς γυναικὸς τῆ Μαρία
 ταύτης, Θεοδότης, ὅπως
 θάνατον τῆ Βασιλέως
 νης, καὶ ἐψηφίθη Ἡγέ
 τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε
 θου εἰς φιλονεικίας με
 κεν τότε τῷ 809. ἐσα
 σακαλεθεῖς δὲ τὸ δόγμα
 του ἀντιστάσεως, ὄναν
 Δέοντος, κατὰ τῶν Ε
 τρίτω ἐξορίαν, ὅτε ἔ
 παιδείας, τὰ ὅποια
 πρὸ σαθερότητάς, μὴ
 αἰγίων Εἰκόνων πορροκ
 ἔτει ἀνεκαλέσθη πάλιν
 ἐπειδὴ καὶ ἔπεσον εἰς
 καὶ τῆ Βασιλέως, ἔπει
 τῷ 823. ὅπως καὶ ἀπέθ
 αἰγίος Τρύφωνος.

ΑΠΕΘ

ΣΥΥ

Οὗτος σωέγραψεν ἐν
ἐξ ὧν τὰ περὶ αὐτῶν
Β'. Διαθήκη, ἢτοι ὁ
Γ'. Ὑμνοὶ καὶ Ἐπι
Δ'. Ἐπιστολῶν βιβλ
καὶ τὸ δεύτερον 219. Ἐ
Ε'. Κατήχησις. Αὐτ
διωρισμέναις εἰς τὰς πε
ς'. Κεφάλαια τέσσαρ
Ζ'. Ἐγκώμια τινὰ ε

Ε' κ

Θεοδώρου τῆ Σταδίτου Ε
ἐξεδόθησαν ἐν τῇ τῆ Σ
Λόγοι κατηχητικοί,
θήκη τῶν Πατέρων, ἐν
Κεφάλαια Ἀσκητικά
σαυρῶ Ἰωάννου τῆ Ποσσ

ΗΗ

ΝΙΚ

Ἐγεν. τῷ 7

Ο Νικηφόρος ἐγεννήθη
τῆ ὁποῖα ὁ Πατήρ ἦτον
ὁποῖα τὸ ἀξίωμα ἔπεσε
ὅς τις διὰ τὴν μεγάλαν
τὸ σεμνὸν καὶ μεγαλοσ

τον ὁ σολισμὸς τῆ ἀδ
 θαυμασμὸν καὶ τὸ σέ
 ἑαυτὸν. Μετὰ ταῦτα δ
 τῷ Μονίῳ, τῷ ὀπ
 λικῆς δυνάμεως ἔλαβ
 σοκομεῖς. Μετ' ὀλίγο
 χης τῆς Κωνσταντινου
 καιρὸν ταύτῃ τῷ ἀδ
 ρίθῃ ὑπὸ τῆ Βασιλέα
 ζηλωτῆς τῶν ἀγίων Ε
 εἰς τῷ αὐτῆ Μονίῳ
 828. σωπείον ἔτος τῷ

Σ υ γ

Α'. Χρονολογία συλ
 ρων τῆ Νικηφόρου.

Β'. Σύνοψις Ἱστοριῶ
 ὅ ἐστιν ἀπὸ τῆ 602. ἕω

Γ'. Λόγοι ἀντιρρητικ
 μάχων.

Δ'. Στιχομετεία τῶ
 ἀρνεῖνται).

Ε'. Ὁμολογία πίστεα

ς'. Κανόνες Ἐκκλησι

Ζ'. Ἐπιστολαὶ 17.

Η'. Διάλεξις περὶ τῆ

Ε' κ

Νικηφόρου Χρονογρ
 σαυρῶ Ἰωσήφ τῆ Σκαλιγ

Σύνοψις Ἱστοριῶν ἐ
 ἐν Παισιόις τῷ 1652.

δὲ λοιπὰ ἐξεδόθησαν ἐν
 τῷ 1573. καὶ ἐν τῇ Βι
 κὲ ἐν ἄλλοις.

ΗΗΗ

Β Α Σ Ι

Α' πέ

Βασίλειος ὁ ἐκ Μακεδονίας
σαντινυπόλεως τῷ 867.
Οὗτος δικαίως ἠμπορῶσε
τατος Βασιλεύς, ἀνδρὶ ἔ
ὅποῖον ἠνοιξεν εἰς αὐτὸν
διότι καὶ ἀπὸ ὅλης τῆς Ἰσ
θαυμάζεται καὶ ἐπαινεῖται
σιλικὸν θρόνον δεκαοκτὼ
ἔτει. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς
ἀρχῆς τῆς φροντίδος εἰς
καὶ ἐξέδωκε μετὰ τῶν ὑἱῶν
Πρόχειρον τῶν νόμων
δόθη ὅλον διὰ τῆς τύπας,
τμήματα, ἐξ ὧν ὁ Ἀρμεν
τέταρα τῷ 879. συνέ
λαια πρὸς τὸν ὑόντα Λέο
φίω. „ Βασίλειος ἐν Χρ
„ τῷ πεποθημῶν ὑἱῶν καὶ

Ε' κ

Πρόχειρον τῶν νόμων ἐξε
βίε τόμῳ Β'. σελ. 79. Κ
ἐν Γοτιγγύα τῷ 1674.
σίων τῷ 1584.

 ΗΗ

Φ Ω

Α' Πέθ

Φώτιος ὁ μεταξὺ τῶν
 σατος, κατήγετο ὑπὸ
 λεως, τὸ ὁποῖον καὶ ἔδα
 μαθείας τε, ἔχων καὶ
 δὲ μεγάλας εἰς τὰς κα
 κατὰ πρῶτον τιμηθεῖς
 τος τῆς βασιλικῶν σω
 τὸς τῆς Πόλεως, καὶ π
 τα ἐσάλη ὑπὸ τῆς Βασ
 Μετὰ δὲ τῷ ἐξορίῳ
 δα, ἀνεβιβάθη ὁ Φώτ
 Κωνσταντινουπόλεως τῷ
 πηγὴ ἀναριθμήτων κακ
 ματος τῶν δύο Ἐκκλησι
 Ὁ Φώτιος ἐξορίσθη δι
 φορὰν ὑπὸ Βασίλειον
 πάλιν μετὰ δέκα χρόν
 ρὰν ὑπὸ Λέοντα τὸν Σα

Συγγ

Περὶ τῆς μεγάλης πο
 τὰ σωζόμενα αὐτοῦ συ
 ἔξ τῆς ἀναγνώσεως καὶ
 συγγραφέων, τὰ ὁποῖα

Α'. Μυριόβιβλος, ἢ
 τ' ἄλλως Ἀπογραφὴ, ὅ ἐς

ΑΠΕΘ.

λαιῶν συγγραφέων. Ταύτης
 σειράς πρεσβείαν, ἣτις
 γραφέων, τὰς ὁποίας αὐτῶν
 τῶ ἀδελφῶ αὐτῶ Ταρρασίε
 νὸς Κριτικῶ, καὶ τιμᾶται
 φόρων ἀπολεσθέντων συγγρα
 φυλάττονται.

Β'. Ἐπιστολαὶ, τῶν ὁποίων
 248. ἐν αἷς ἐμπεριέχεται
 τῆς Βελγαρίας καὶ Πίστεως
 διδασκαλία, καὶ ἡ ἐγκύκλιος
 πρὸς, Συγγράμματα ἀξιόλογα

Γ'. Κατὰ Μανιχαίων

Δ'. Κανόνες ἐκκλησιαστικῶν
 νων ἀρμονία, καὶ ἄλλα
 καὶ Λατίνων, καὶ Συναγωγῶν

Ε' καὶ δ'

Φωτίε Βιβλιοθήκη ἐξεδόθη
 shelii, ἐν Αὐγύστῃ, εἰς φ

Ἐπι τῷ 1748. εἰς 4. σ

Ἐπιστολαὶ ἐξεδόθησαν
 ἐν τῷ τόμῳ τῆς Χαράς τῶν
 γράμματα ἐξεδόθησαν διὰ
 τόχῃσι, καὶ ὧν ἴδε εἰς

 ΗΗ

Ι Ω

Περ

Γωάννης Μαλέλας ὁ ἐ-
 πότινων εἰς τὰς χρό-
 πεδείχθη θεμελιωδῶς
 να. Οὗτος συνέγραψα-
 με μέχρι πῶν χρόνων
 κάτωθεν πῶν χρόνων
 εἶναι ἐλλειπής, μέχρι
 ἀνεπληρώθη ὑπότινος
 μεγάλων μύθων, καὶ
 ἀπόληψιν.

Ε'

Γωάννης Ἀντιοχέως τῶ
 ἐν Ὁξονία τῶ 1691.
 Ἔτι ἐξεδόθη ἐν Βε-
 ματι τῆς Βυζαντίδος.

ΗΗΗ

Ι Ω Α

Περ

Γιωάννης Καμηνιάτης ὁ ἐκ
ἔξαρχον Ἑλλάδιον, χρημα
κήριος τῆς μεγάλης Ἐκκλη
λονίκη κατ' ἐκείνον τὸν χρό
μαλωτίθη ὑπὸ τῆς Σαρα
τῆς ὁποίων καὶ ὡς αἰχμάλω
θα λοιπὸν διατείβων, δια
παδοκέως, συνέγραψε τὴν
Πατείδος τε.

Ε' κ δ

Γιωάννου Καμηνιάτου
ξεδόθη ἐν τῆς συμμίκτης
Ἔτι ἐξεδόθη ἐν τῆς σ

ΗΗΗ

Λ Ε

Α'πέθ

Λέων ὁ Δ'. ὃς καὶ σοφός
Βασιλεὺς τῆ Μακεδόνης,

τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 889, μέχρι τῆς 911.
 τιον δὲ διδάσκαλον,
 σήμας καὶ τὴν Φιλοσοφίαν
 ἐν ὀπιδέξιον, καὶ ἔπειτα
 ἔφθασε σχεδὸν τὸν δι-
 δι. Οὕτως ἐτελείωσε
 χισε, καὶ ἔφερον εἰς τὴν
 γραφομήν, Τῶν Βί-
 ματοφύλακος αὐτῆς Σα-
 ταύτῃ Βίβλον μετέπ-
 ὁ υἱὸς αὐτῆς ὀπιδεώρησεν
 ἄλλο ὅτι μία σωία
 ἥτις σωίσαται ἀπὸ ἐ-
 διὸ καὶ Εἰζάβιβλος,
 τῶν τινὰ μὲν ὀξεδό-
 Οὐ περίφημος Σωδικο-
 τὸ μ.θ. τὸ ν. καὶ τὸ
 λ. μέχρι τῆς λζ. τὸ
 τὰ ξ. Μετὰ ταύτῃ
 αὐτῆς Κωνσταντῖνος ἐδν-
 κόμων μὲν τῆς Προχ-
 ἐν τῆς ὀποίων ὁ Φραίε-
 λοιπα συγγράμματα

- Α'. Τῶν ἐν πολέμοι
- Β'. Ομιλῖαι δεκαῆξ
- Γ'. Ἐπιστολὴ πρὸς
- περὶ τῆς Χειριστικῆς
- Δ'. Στίχοι Γαμβρο
- Ε' Ἰλιάδος. Ἐτι δὲ καὶ
- Ε'. Διάταξις περὶ τῆς
- ς'. Ἐπίγραμμα εἰς
- Ζ'. Χρισμοὶ δεκαῆξ
- ἀμφιβολία, αὐτῶν ἀληθῶς
- Η'. Μέλη ἢ ὕμνοι

ΑΠΕΘΛ

Ε' κ δ

Βασιλειῶν Βιβλία
ἐν Παρισίοις τῷ 1647. ἐκ
Τακτικῆς ἔξεδόθησαν
τον. Καί τινες προδῆκαι ἐστ
Ἡ πρὸς Ο'μαρον Ἐπιστο
Opp. τόμ. Ε'. καὶ ἐν τῇ μ
τόμῳ ΙΖ'. σελ. 55. καὶ τ
πὰ τῆς δ'ρίσκονται ἐν τῷ
καὶ ἐν τῇ τῆς Λέοντος Α' Ἰ
καί τινα ἐν τῷ σώματι τῆς

ΗΗΗΠ

ΒΑΣΙ

ΜΕΤΩ

Βασίλειος ὁ Πατρικίας,
Κωνσταντῖνα τῆς Περφυρογεν
πὲ ὅποια πρῶταν ἔξεδωκε
βλιοθήκη Τόμ. Η'. σελ.

ΗΗ

Α

Ο Ἀρέθας Ἀρχιεπί-
 παδοκία. Οὗτος συλλέ-
 λη Γεωάννης Ἀποκάλυ-
 σίας, τὸ συλλεξάμε-
 κατωτέρω εἰς τὸ Ἀρθ-
 περὶ τῆς Μαρτυρίας τῆς

Λ

Λέων ὁ Γραμματικὸς
 Ἀσιανὸς καὶ Κάρ, ὁ
 Συγγράφη χρονικῶ-
 νουπόλεως, ἀπὸ τῆς 8
 ἀρχῆς τῆς Βασιλείας
 Δαυάτον Ρώμανε τῆς

Ε

Λέοντος Γραμμα-
 τῆς Θεοφανῆς ἐν τῷ σ-
 τῷ 1655. καὶ ἐν Βενετ-

Η

Ν Ο

Πε

Νόνος ὁ Γατρός Χατρίβω
σαγλιὸ ἀπὸ τὸν Βασιλέα
τον, καὶ συνέγραφε μίαν
νης καὶ τῆς Θεραπείας τῆ
μίας Μαρτίε ἐν Ἀργεντορ

Η Η

Κ Ω Ν Σ Τ

Ἐγεν. τῷ 909

Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογ
τῆ ὁποῖε καὶ διάδοχος τῆς
χρόνω τῆς ἡλικίας τε, δια
τρόπων, μέρος μὲν τῆς Μ
τῆ Ρωμαῖν τῆ Ἀρχισρατι
κοντα ἑπτὰ ἔτη, ὅτε καὶ φ
σωντῖνος εἶχε μίαν μεγάλη
φιλομάθειαν· ἐζήτει παν
Τεχνίτας φιλοδωρῶν αὐτῶ
δοσιν τῆς παιδείας, καὶ εἰς
τῶ ὁποῖε καὶ μόνος τε ἔδ

ἐπαγορεύων καὶ διορί-
 ἀκαταπαύτως· ἀλλ'
 αὐτὰ εἰς ἕδον ταῦτα ἐ-
 ρα οἱ ἄπύγονοι αὐτῶν
 αὐτῶν. Τὰ συγγραφεῖς
 ἐπόμενα.

Α'. Περὶ καταστάσεως
 Ῥωμαίων. Τὸ τοῦ σ-
 σεις περὶ τῆς δυναμείας
 ἕδου.

Β'. Περὶ διοικήσεως
 λείας. Ἐν τῷ δίδει
 σεως αὐτῶν καὶ περὶ τῆς

Γ'. Τακτικὰ περὶ τῆς
 λεμικῆς τέχνης.

Δ'. Στρατηγηματικά

Ε'. Νεαραὶ διατάξεις

ς'. Περὶ τῆς τάξεως
 Αὐλῆς.

Ζ'. Βίος Βασιλείας

Η'. Διήγησις περὶ τῆς

Θ'. Λόγοι περὶ τῆς

Ι'. Συλλογὴ διαφόρων
 ματίων.

ΙΑ'. Γεοπονικῶν Βιβλίων

Ε' κ

Κωνσταντίνου Ἰ
 ἔξεδόθησαν ἐν Λαγδόν
 γα Μεσσηνίαι. Ἐξεδόθησαν
 συλλογαῖς, καὶ μάλιστα
 ἐν τοῖς τῶ Βανταρίαι Πε
 Περί τῆς Γεοπονικῶν

ΗΗ

N I

Α'πέθανε

Νίκων ὁ ἐκ τῆς Ἀρμενίας
Μετανοεῖτε, ἐπειδὴ καὶ
ἐν τῷ σώματι αὐτῶ. Οὗτος
καὶ κηρύσσων, ἀπέθανε τῷ
καὶ ἄπο τῶτον μικρά τινα σ

Περὶ Ἀρμενίων. Περὶ
κλυστον τινα, καὶ ἄλλα τινα
γάλη Βιβλιοθήκη τῆς Πατ

ΗΗ

ΟΙΚΟΥ

Πρὸ τῶ

Οἰκουμενίος ὁ Ἐπίσκοπος
γραφεὺν ὑπόμνημα εἰς τὰς
τὰς Ἐπιστολάς τῶ Παύλου,
ποῖον εἶναι συλλογὴ ἐκ δια

Τ. ΙΙ.

Ε'

Οίκουμενίου κὴ
 πρῶτον ἐν Βερόνα 15
 Ε'τι Οἰκουμενία ὑπὸ
 Ἀρέθα Καισαρείας Ε'
 τῆ 1630. εἰς φύλ. ἐ

Σ Ι

Π

Σιμεὼν ὁ Ἡγούμενος
 πόλει, ὅς τις κὴ νέος
 λὰ ἐκκλησιαστικά, θεο
 μετέπειτα Γρηγόριος ὁ
 γράμματα ἐξεδόθησαν

Ν Ι

Π

Νικήτας ὁ Στηθάτος,
 τῆ Μοῦν τῆ Στεδιτῶν,

Π Ε Ι

Οὗτος ἦτον εὐθερμος ἀ
καὶ τῶ ὀπόων καὶ σιωπ
καὶ ἕτερα ἄλλα, τὰ ὀπο
Πάπα Χρμβέρτε τῶ π
πὸ τῆτον εἰσὶ τὰ ἐπόμε
Σιμεῶνα τὸν διδάσκαλό
Ἀλατίε Διατριβῆ σελ
βελος καὶ Λατίνων ἐν τῶ

Η Ι

Κ Ε Δ

Πεε

Γεώργιος ὁ Κεδρινός ἦτ
δεμίαν ἄλλω εἴδησιν ἔχ
χῆς μέχρι τῆ 1057: τὸ
φόρων ἄλλων συγγραφέα
ρίαν τῶ ἔλαβεν ὀλόκλη
Τὸ ὄφος τέτε εἶναι ἀχρ
δεικνύει τῶ ὀλίγῳ γν
τῆς κριτικῆς τε δωάμια

Ε' κ ο

Γεωργία Κεδρῶ Χρο
λαύδρα ἐν Βασιλέα τῶ
Ε'τι ἐξεδόθη μὲ τῶ
1647. ἐν τῶ σώματι τῆ

N I

Νικήτας ὁ Σερρώνειος
 λης Ἐκκλησίας, μὲν
 τῆς Ἡρακλείας. Οὗτος
 Φιλοσοφίαν, διότι εἶ-
 ται Φιλόσοφος. Περὶ
 εἶχε μὲ τὸν Ἐπίσκοπον
 μύως ρηθῆσεται, κα-
 Γραφῆς καὶ τῶ μέθω
 διαφόρων ρήσεις ἀπὸ τ-
 τας, διὸ καὶ ἡ τοιαύτη σ-
 πιάτων λοιπὸν εἰρίσ-
 τὸν Νικήταν ἀποδιδόμε-
 ἀκόλουθα. α'. Σειρὰ
 γ'. εἰς τῶ πρὸς Κοε-
 τας Λόγους Γρηγορίου
 τδ. ε'. Ἀπόκρσεις κα-
 σαντῖνον, καὶ ε'. Ἐπι-
 Χαλκηδόνι Σιωόδα, ἦτ

Ε' κ

Σειρὰ εἰς τὸν Γάβ-
 εἰς φύλ.

Σειρὰ εἰς Ματθαῖον

Σειρὰ εἰς τῶ πρὸς
 Φλωρεντία 1738. εἰς ὁ

Π Ε

Ἐπιστολή πρὸς Ἐπι
τῆ Λευκλαβία Jure
Ἐπιστολή πρὸς Ἀρμ
Græcia Orthodox. Τόμ.

Η Ι

Ι Ω Α

Π ε

Ἰωάννης ὁ Σκυλίτζης
εἰς τὴν Βασιλικὴν Αὐλήν
τον ἦτον Πρωτοβησιάειος
ἢ Κεροπαλάτης. Οὗτος
πρὸ τῆ δοι, μέχει τῆ
τον τῆ Νικηφόρου, μέχει
πίε τῆ Κομνηνῶν, τὴν
λαβε Γεώργιος ὁ Κεδρῶν
ἔπιδιορθώσας ἢ ἐπαύξ
λεξίαι τῆ Κομνηνῶν, σ
τὸν αὐτὸν Ἀλέξιον τὸν

Ε κ

Ἰωάννης Σκυλίτζης Κε
ἐν Παρισίοις τῷ 1647
ζαντίδος. ὁμοίως μὲν τῷ

 Ι Ω Α

Π

Ἰωάννης ὁ Ξιφιλῖνος ἰ-
 σορεία Δίωνος τῆ Καα-
 ραφός μας νὰ ἐσάθη
 λεως, ἀλλ' ὄχι ὀρθῶς,
 νεψιὸς ἐξ ἀδελφῶ τῆ Γ-
 θείσης ὀπτομῆς σώζου-
 τῶν βιβλίων. Ἐν ο-
 ἀμέλειαν εἰς τὴν Χρονο-
 μεγάλην φροντίδα εἶχ-
 τῆ Δίωνος, καὶ θέλει νὰ
 καθ' ἑαυτὸν ἀδιόρθωτος.

Ε' κ

Ἰωάννης Ξιφιλῖνος Ἐπι-
 μαϊκῆς Ἰσορείας ἐξεδόθη
 εἰς 4. ἐξεδόθη ἔτι καὶ ὁ
 κρῶν Ἰσορικῶν ὑπὸ Φε-
 Φραγγοφόρτῳ. Ἐ'τι ἐν
 1752. ἐν δυσὶ τόμοις εἰς

Η

Μ Ι Υ

Περ

Μιχαήλ ὁ Ψελλός, ἢ Μ
εῖναι γνωστὸς εἰς τὸ Βασί
γεννημένος καὶ διακειμένος
τὴν πρὸς τὸν κριμνισμόν
τῆς Ἑλλάδας. Κατήγετο
ἐπισημὸς γένος τῆς Κωνσ
εῖαν τε, ὅχι ἐκ πλοσίου.
νον τῆς ἡλικίας τε μὲ μί
μαθήσεις, ἐμβῆκεν εἰς τ
ἐξ ἑκάστο κάθε ἄλλω ἐπι
χρόνος καταλιπὼν καὶ πατ
τῆς Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἐσπ
μαθήσεως, ὡς καὶ ἐφθασ
δῆς εἵνεκα, τὴν ὁποίαν δ
νεῖς διδασκαλίας τῆς διδα
κόπας καὶ μὲ τὴν φυσικὴν
κεῖθεν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν
τὴν Καθέδραν τῆς Φιλοσο
σιλείας Κωνσταντίνου τῆς Μ
Ψελλός μὲ μεγάλῳ ὑπο
πολιτικὰ ἀξιώματα, ὅπου
ζήτει γὰρ ἀνάψῃ πάλιν τ
θήσεως, διδάσκων μὲ με
Φιλοσοφίαν, καὶ μάλιστα
γάλλον ἀειθρόν ἀκροατῶν
λοσοφίαν τε μὲ τὴν Χαλδα

λεξανδρινῶ, καταγινώσκων
 Κωνσταντῖνος Δεκάς ὁ
 τὸν τὰς δύο ὑέας τὸν
 διδάξῃ, ὁ ὅποιος Μιχα
 σίας τῷ Ψελλῷ ἔλαβε
 Ψελλὸς ὅμως ὀλίγῳ
 μαθητῆς τῷ διότι ὁ
 τῷ τῷ δὲ τὸν ἐδίδαξε
 μελῆ τὰ πολιτικά. Κα
 σαντινέπολιν Ἰωάννης
 λυλογίας τῷ, ὡς δὲ
 νοίαν τῷ ἀρχόντων, κ
 Διὰ τῷτο δυσαρεστηθεῖς
 ἀνοησίαν τῷ ἀρχόντων,
 θέδραν εἰς τὸν Ἰταλὸν
 εἰον. Εἰς τῷτο λοιπὸν
 τῷ Βασιλείαν Νικηφό
 Κομνῶν, ὅπῃ τῷ ὀποί
 κοςὸν ἔκτον ἔτος τῷ
 Προίμιον κῷ τὰς σημε
 τῷ Σολιταίς (α). Πό
 πότε ἀπέθανε δὲ μᾶς

Σ υ γ γ

Ἀπὸ τὰ Συγγράμματα
 μεγάλος ἀειθμὸς περι

(α) Φίλιππος ὁ Σολιταίς
 πέλος τῷ ι. α. αἰῶνος. Τὰς
 οἱ τινες ἀκόμη δὲ ἐξεδόθη
 νικῆ τῷτων μετὰφρασις ἐξεδ
 εἰ τῷ μεγάλη Βιβλιοθήκη
 τῷ τῷ Φαβριλῆ Βιβλιοθήκη
 τῷ μετὰφρασην λείπει τῷ α

Τῶ Σοφωτάτῳ καὶ ὑπερ-
 σμα τῆς Ἀσμάτων ἑξά-
 λεία Κύριον Νικηφόρον τοῦ
 καὶ Μεκρσίε καὶ τῆ Εὐσ-
 τῶ 1617. εἰς 4. καὶ τῶ
 Μεκρσίε τόμ. Η'. σελ.
 καὶ τῆς Πατέρων.

--- Πρὸς Μιχαὴλ τοῦ
 εἰδέκα ἐξεδόθησαν ἐν τῶ
 1698. ἐν σελ. 490.

--- Εἰς τὰς ἀγίας ἐ-
 θησαν ἐν Παρισίοις τῶ

--- Σωόφισ Νόμων
 ἐξεδόθησαν ἐν τῶ Νέω
 Μέσσειαν τόμ. α'. σελ.

--- Διδασκαλία παντῶ
 ἐξεδόθη ὑπὸ τῆ Φαβριε

--- Πραγματεία εἰς
 σκαλίας εἰς τὴν Ἀεθμητῆ
 καὶ Ἀστρονομίαν, ἐξεδόθη
 ἐν Παρισίοις τῶ 1545,
 εἰς 8.

--- Εἰσαγωγή εἰς τὰς
 φισ τῆς πέντε φωνῶν, καὶ
 σφίρας, ἐξεδόθη ἐν Βου

--- Σωόφισ τῆς Λεϊπ-
 τεμβέργη, τῶ 1592. εἰς

--- Ὑπόμνημα εἰς τὴν
 εἰσοτέλες, ἐξεδόθη ἐν Β

--- Εξήγησις Χαλδαϊ-
 θρον Ζωροάστρης, Τόμ.

--- Περὶ λατρείας δια-
 1615, εἰς 8. καὶ ἐν τῇ
 Τόμ. 18. σελ. 589. καὶ ο

--- Γνώμαι Χαφόρα
ειγείας Φιλοκαλία, ε

--- Γ' αμβοι εις Α' ρ
ταλον. Α' ληγορέα τῆ
ἐξεδόθ. ἐν Ρ' ὠμη, εις
Α' ληγοριῶν ἐν Βασιλ.

--- Περὶ τῆς τῆς λῆ
εις δ. κὲ ἐν Λαγδόνω

--- Περὶ Δικαίων βιβ

--- Μονωδία εις τὸ
σίοις ἐν τοῖς τῆ Λ. Α' λ
Α' κροπολίτην.

--- Κείσις εις τὰ
λέως Τατία, ἐν τοῖς Σ
κοῖς. ἐν τόμ. Ζ'. σελ.

--- Περὶ Ἀρχαιότη
Δ'. ἐξεδόθ. ἐν τῷ τῆ Λ
ἐν Παρισίοις τῷ 1711.
Σώζονται ἔτι καί τι

Η

Σ Ι

Σιμεῶν ὁ Μάγιστρος, ἱ
Κωνσταντινουπόλεως ὅπῃ
εις τὸν καιρὸν Μιχαήλ
τῆ 1071. μέχρι τῆ 107
Σιώταγμα κατὰ σοιχεῖ
ποῖον πολλοὶ ἄλλοι τῆ
καὶ ἀποδίδεται ἔτι καὶ
Βασιλέα τῷ 1538. εις
κὲ ἐν Λατετία τῷ, 16
ἄλλα ἐν Ἀντιγράφοις.

ΗΗ

Θ Ε Ο Φ Υ

ΕΨΗ Ε

Θεοφύλακτος ὁ Ἐπίσκοπος
Ὁρχείδας ἢ Ἀρχιδόμος, νο-
πολίτης, ἐξ αἰτίας μιᾶς
σαν Μαρίαν· ἀλλ' ἐκ ταύ-
μίσωμεν Κωνσταντινοπολί-
κανὸς χρόνος. Ἡ καθ' αὐ-
εἶναι ἢ Εὐριπος, καθὼς
ἀνω τε ὀπισθολύ· ὅς τις μ-
σαντινέπολιν, ἐδιδάχθη τα-
τὰ ταῦτα δὲ ἐχρημάτισε κα-
σίας, καὶ διδάσκαλος τῆς Ρ-
ἀπεκατέστησε καὶ διδάσκαλος
καὶ Μαρίας καὶ Κωνσταντι-
ταῦτα δὲ ἐχρημάτισε καὶ
Βηαὶ πάσης ἐλγαρίας· α-
βεβαίαν εἶδησιν ἔχομεν.

Συγγε

Τὰ Συγγραμματα τῶ Θεοφ
τερον ἀπὸ Ἑρμῆως εἰς τ
ἔσαι ἀπὸ πολλὰς Πατέρας,
τὸν Θεῖον Χρυσόσομον, καὶ
Α'. Ἑρμῆως εἰς τὰ τέ
Β'. Εἰς τὰς Ἐπιστολάς
Γ'. Εἰς τὰς Πράξεις τῆς
Δ'. Εἰς τὰς καθολικὰς

Ε'. Λόγοι τινές,
 ς'. Ἑρμηνεία εἰς τ
 Ζ'. Ἐπιστολαί.
 Η'. Ομιλίαι εἰς π

Ε'

Θεοφυλάκτες Ἐπισκόποι
 ἐξεδόθησαν ἐν Βενετίᾳ
 μὲν Α'. τῷ 1754. ὁ
 ὑπὸ Βονιφατίου Φινέτιου

Η

Α Ν Τ

Π

Ο. Ἀντώνιος ἅγιος Μ
 Μέλισσα, τὸ ὅποιον ἔ
 λέμενον. Περὶ τῆς
 ὅτι συνερράφθη τῶν
 ῶν Βίβλων εἰς ἓν τε
 γλυκὺ μέλι ὑπὸ τῶν

Ε'

Μέλισσα; ἦτοι συλλογὴ
 ὑπὸ Ἀντωνίου καὶ Μαξ
 γαρίου τῷ 1546. εἰς

ΗΗ

ΕΥΘ

ΜΕΤΟ

Εὐθύμιος ὁ Ζιγαβινός,
νῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκ
νης ἐν Κωνσταντινπόλει,
περίφημος ἐγένετο, καὶ γ
τῷ Κομνηνῶν. Ἀλέξιος
λως, ὅς τις διὰ προσαγι
Πατέρων τὸ ἐπιγραφόμενο
τὸ ὅποῖον συγίσταται ἄπο
καὶ ἄλλα τινὰ, τὰ ὅποια

Ε' κ δ

Πανοπλία Δογματικὴ Ἀ
σαύφει τὰ τῆς μακαρίου
φύτα, εἰς τάξιν δὲ καὶ ο
Μοναχῶ τῶ Ζιγαδηνῶ, ἐξ
γροβλαχίας τῆς 1710.

Ζ Ω

Μ

Ιωάννης ὁ Ζωναράς
 ἐκείναι τῆ Ζωναρά, ὅς
 ναι τῆ Πορφυρογεννήτης
 γάριος Ἀλεξίαι τῆ Κ
 ὁ χωρισμός τῆς γυναι
 ρεκίνησαν αὐτὸν νὰ ἀ
 μοναχικὸν βίον, ὅθεν
 νος, ὅπως καὶ ἀπέθανε

Συγ

Τὰ ἀξιολογώτερα τέτα
 Α'. Χρονικὸν, τὸ ὅπο
 ἀρχόμενον ἀπὸ κτίσεως
 γραμμα τῆτο διαρεῖται
 θέτει τὴν Ἰσορίαν τῆς
 σήπαι· μετὰ ταῦτα ἀκ
 τὴν τῆς Δημοκρατίας τ
 τει ἐκείνῳ τῆ Καισα
 κληρον ἀπὸ Δίωνα τὸν
 ἀναπληρωθῶσι τὰ ἐλ
 χάθη καὶ ὁ Ἰταλὸς Φά
 Β'. Ἑρμηνεία εἰς τὰ
 καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων

Μ Ε Τ

Ε' κ

Γωάννης τῷ Ζωναρᾷ Χρονολογία τῷ 1557. ἔτι ἐν τοῖς ἐν τῷ σώματι τῆς ἐκδόσεως ἐν Βενετίᾳ.

Ἑρμηνεία εἰς τὰς Κανόνων Ἁγίων Πατέρων, ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ εἰς φύλλον.

Η Η Η

Α Ρ Ι Σ

Περί

Ἀλέξιος Ἀρσηνός ἦτον Νικηφόρος Ἐκκλησιαστικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλέως Γωάννης τῷ Κομνηνῶν Κανόνων, ἧτις ἐξεδόθη ἐν Βεβεργίᾳ.

Η Η Η

Ν Ι Κ Η

Ἀπέ

Νικηφόρος ὁ Βρυσηνός ἦτον ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Νικηφόρου. Οὗτος ἐξεδόθη ἐν Βεβεργίᾳ.

λως ὑπὸ τῆ Βασιλέως
 λίας Αἰνής, οἱ τινε
 τὸν ὀνόμασαν Ὑπερσ
 κατορθωμάτων τε, ἐσα
 κινήσεις ὑπὸ τῆς πεν
 σιμῆς γραφῆς Ἰσορίας
 Αἰξίς, τὴν ὁποίαν
 γατος ὅμως τὸν ἐμπόδι
 πρὸς τέσσαρα βιβλία
 Κομνηνόν, μέχρι τῆς
 αὐτῆ Αἰξίς, ὅθεν

Ε'

Νικηφόρος τῆ Βρυεννίς
 1661. ἐν τῷ σώματι

ΗΗ

Σ I

Πε

Σιμεών ὁ Μεταφραστής
 τισιν ἐν τῇ τῆς Κωνσ
 λως ἡ ἰσορία εἶναι πο
 θέλασιν αὐτὸν ἀξιωμα
 δὲ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
 γεννᾶται πάλιν καὶ ἄλλ
 ἐσάθησαν, ὁ μὲν περὶ
 δωδέκατον. Τίς λοιπὸν
 φδὲς μας; ἀπορῶμεν.
 Σιμεῶνα ἔχομεν τὴν σ
 τῶ χρέον, ἧτις δὲν εἶνα

Π Ε Ρ

λαὸν μόνον ἑκατὸν τετάρκων
ἔχομεν ἔτι δὲ αὐτὸν Κ
δὲ πὶ συγγράμματα τῶν
Κανόνων, ἔν ἡσυχίαν ἐν
πιστολάς, καὶ τινὰς ἄλλας

Ε' ρ δ

Τὰ τῶν Σιμεῶνος Συγγράμματα
ἐν σώμα, ἀλλὰ ξεχωριστὰ
φόροις συλλογαῖς, δι' ὅ καὶ
τέτων διὰ τὸ σῶτομον. Τ
Παρισίοις τῷ 1558. εἰς δ

Η Η

Ν Ε Ι

Περὶ

Νεῖλος ὁ τῷ ἐπωνυμίαν
τ' ἀρχὰς Ἀρχιμανδρείτης τῆ
τα δὲ ἐχρημάτισε καὶ Νοτα
τοπρόεδρος τῶν Συγγέλων,
Βασιλικῆς Φρόνης. Ἡ πατὴρ
ἀλλ' ἐκ τῶν συγγραμμάτων
καιρὸν καὶ εἰς τὸ Παλέρμον
λόων Ρογέριος ἐζήτησαν
πέντε Πατριαρχῶν· ὁ δὲ Ι
τημα τῶν βασιλέως τέταρτος
σῶν πέντε Πατριαρχῶν
ἐν ᾧ πραγματεύεται περὶ
τάξεως αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ
μιτροπολιτῶν, ἀρχιεπισκό

Τ. II.

εἰ τοῦ ὁποῖα ἡ Ρ' ὠρ
εισημένη .

Ε'

Νείλου Δοξαπα
κῶν Θρόνων, ἐξεδόθη
Μοῦνε ἐν τῷ αὐτῷ V

Η

Θ Ε Ο

Ε'ζη

Θεόδωρος ὁ Πρόδρομος
ἐξ ἑπισημῆς γενεᾶς,
ταὶ δὴλον, ἡ μήτηρ αὐτοῦ
Συγγραμματατὴς μᾶλλον
κρατῆς ἢ ἀφ' ὧν γινώσκονται
ὁποῖων τὰ περισσότερα
τύπων . Εἰς τὴν Ποιητικὴν
καὶ ἀπὸ τῆς ὡς οἴμαι
μ' ὅλον ὅτι, καθὼς
βίον . Ἐκ τίνος τῆς Σοφίας
ἐσύχναζεν εἰς τὰ Ὁρθόδοξα
καὶ ὅτι ἦτον διδάσκαλος
νέγραψεν ἕτος καὶ μίσητον
καὶ Σεβαστοκράτορα

Συγγραμ

Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων
ἐπόμενα .

Ε Ζ Η

Κυροῦ Θεοδώρου
 εἰς τὴν Κτίσιν τῆς Κόσμου
 τῆς Θείας Γραφῆς, ἐξεδό-
 --- Φιλία ἐξέριτος, ἐξ
 ἐν τοῖς τῆς Μαιτταίρας Σ
 τῷ 1549. εἰς 4.

--- Ροδάνης καὶ Δοσικ
 Θύσαν Ἑλληνο-Λατινιστῶν

--- Ἰπόμνημα περὶ Σ
 λη τῷ 1608. εἰς 8. ἐν Δ

--- Ἐπιστολαὶ ΙΔ'. καὶ
 μὴ ἐν τοῖς Συμμίκτοις π

Η Η Η

Α Ν

Ἔργον. τῷ 1083.

Ἄννα ἡ Κομνηνὴ, θυγάτηρ
 Εἰρηνίης τῆς βασιλέως τῆς
 τῷ 1083. ἔπειτα μετὰ Χρυσό-
 λω προσοχλῶ εἰς αὐτὴν ε-
 κὼς, καὶ μάλιστ' εἰς τὴν α-
 καὶ αὐτὴ φύσεως ὀνητιδείας,
 μαθήματα, καὶ μάλιστ' εἰς
 ἀλλ' ὅσον μὲν αὐτὴ πρότερον
 ἐξωτερικὸν κάλλος, καὶ ἄρα τ
 τὰς μαθήσεις τῆς, τόσον πε
 τὴν ἄρα τὴν δολιότητάτης, καὶ
 θρωπίαν πρὸς τὸν ἀδελφόν
 ὁποίας ἡ κακία μαρτυρεῖται
 ὡς μᾶλλον δούτερας Σεμιράμ

Σ υ γ

Περὶ τὸ 1148. ἔχει
τῆς τὸ ἐπιγραφόμενον
τὰς πράξεις καὶ τὰ κα-
τὰ Κομνηνῶν, τῆς ὅπο-
μὲ ἐκείνῳ τῆς συγχι-
ἀπὸ 114. Βιβλία.

Ε'

Ἀννης Κομνηνῆς
Αὐγύστη τῷ 1610. εἰς
ἐν τῷ σώματι τῆς Βυ-

Η'

Σ ο

Π

Σοῖδας ἑ συγγραφῆς τῆς
ὡς ἀμφιβάλλεται ἢ ὅτι
πρὸ τῶ Στράβωνος, ἀ-
καὶ 14. αἰῶνα, καὶ ἄλλ-
πάλιν δὲν μένεν ἀνδρ-
ὅτι τὸ τοιοῦτον Λεξικὸν
δαν, ἀλλ' ἀπὸ ἄλλοις
ἀπὸ τὰς παλαιὰς τέ-
γνώμῳ τῶ Ουδίνε τῆς
νος, ἐπειδὴ καὶ ἀναφέρει
Φελλῶν, καὶ Σιμεῶνος τῶ
λιν ἀναφέρεται αὐτὸς δ-

ἔζη περὶ τὸ τέλος τέττα
 ρανισμῶν ἀπὸ διαφορῶν
 λῶν προσοχῶν ἢ ἀκρίβ
 τακτος, ἢ συχνάκις δια
 σεις συγχέονται μεταξ
 νὰ ὑπερασπιῶσι τὸν
 λέγασιν, ὅτι αὕτη ἢ αὐ
 νες ἀπέκτισαν τὸ βιβλι
 ξήσασιν, τὸ ἔφερον εἰς τ
 Τὸ Λεξικὸν τῆτο περιέχ
 δρῶν, Παροιμίας τινὰς
 ἰδιωτισμῶν.

Σουΐδας. Ἐξεδόθη τ
 Μεδιολανοῖς, εἰς φύλ. ἐ
 Βιβλιοπώλα καὶ τῆ ἀγορ
 ρήσεις εἶναι ὀρθότερα,

--- Ἐξεδόθη τὸ δεύτε
 μοις εἰς φύλ. ὑπὸ τῆ Δίμ

Σουΐδα Λεξικόν, Ἐ
 δόλφω τῆ Κεσερίας ἐν Κ
 πόμοις εἰς φύλ. Τύποις
 ταύτη τῆ ἐκδόσει ἔλαβε μ
 αῶν, μ' ὅλον τῆτο εἶναι

(α) Ὅρα τὰς κατὰ τῆ Κεσε
 τῆ τῆ Φαβεγκίας Βιβλιοθήκη

Η

Τ Ζ

Ε'ζη

Ἰωάννης ὁ Τζέτζης Γρ
 νήθη ἐν Κωνσταντινῶν
 ἔδωκε μεγαλῶν ἰσοσ
 φῶτα, ὅστις μὴ φ
 παιδομύτης διδασκάλ
 ὁ ὁποῖος διὰ τὸ ἐπιδέξ
 πτω ἔτει τῆς ἡλικίας
 μαθημάτων. Ἡ πολ
 μέχει τῆς Ἑβραϊκῆς,
 φῶς μας ἐσπέδαξε τῶν
 Γεωμετερίαν, καὶ Φιλο
 χῆ ἀκολοθίαν, ὥσε
 μία πολλὰ ἐκτεταμένη
 μεγάλη ματαιότης, α
 τῶν ἄλλων πεπαιδωμ
 δὲ μᾶς εἶναι γνωσόν
 ὅτι ἑκατὸν χρόνων νεώτ

Σ υ γ

Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων
 σαν δὲ τῶν τύπων, τὰ
 Α'. Ἀλληγορίαι μυθ
 ται εἰσιν ἐν τεμμάχιον
 ὁποίας πρὸς τῶν Βασί
 Β'. Ὑπόμνημα, ἥτοι
 Γ'. Ὑπόμνημα, ἥτοι

ΕΖ

Δ'. Χιλιάδες, ἢτοι Ἰσορ
ρετον Σύγγραμμα τῷ Τζέ
μένον, τὸ ὁποῖον σωίσα
είας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ἐξ
ρὸν τῷ ἰδίῳ. Τῷτο τὸ Σύ
σις τῶν ἐπιστολῶν τῶ (α),
σορία, ἢ Μυθολογία, κ

Ε' κ ο

Ἰωάννης Τζέτζη Ἀθηναῖος
Ἡθικαὶ ἐξεδόθησαν ἐπὶ
εισίων τῷ 1616. εἰς 8.

Χιλιάδες, ἢτοι Ἰσορικὴ
1546. εἰς φύλλον.

Ἔτι δὲ καὶ ἐν τῷ σώματι
νέβρη τῷ 1614. ἐν τόμῳ

ΗΗ

Θ Ε Ο

Ε'ζη ἀκ

Θεόδωρος ὁ Βαλσαμῶν
χρηματίσας Διάκονος τῆς
λαξ, καὶ Χαρτοφύλαξ. ἔπι
χης τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλ'
νας τὰς καιρὰς ἢ Ἀντιόχει
τίνων, διὸ καὶ ἔμεινεν ἐν Β

(α) Αὗται αἱ ἐπιστολαὶ δε

τάτα ἑδερίασιν ἀίλιω εἰς
 συγκεχυμένας, ἢ ὑπο
 ὡσε τιεῖς, τῆς Κριτικῆς
 αὐτῶς ὁ Ζωναράς, ἔχα

Συγγραμ

Τὰ Συγγραμματα
 κλησιαστικῆς, ἢ ἀπὸ Ε
 Συνοδῶν, τὰ ὁποῖα εἰς
 Παρισίω τῷ 1620. εἰ

 Η Ι

Ε Υ Σ

Εΐζη

Εὐστάθιος ὁ πολυμαθὴς
 τινέπολιν. Κατ' ἀρχὰς
 Φλώρα· μὲν ταῦτα δὲ
 ἐπομείως ἐχημάτισε Δ
 εἰ τῷ 1155. ἔτος. Οὐ
 τῷ Μύρων τῆς Λυκίας
 πισκοπικὸν τῶτον θρόνον
 νεήλ τῷ Κομνηνῷ ἔγινε
 Ἐκκλησίας. Οὗτος τῷ
 ἰοδον τῷ ὑπὸ τῷ ρηθ
 εἰς ἀλείψιν τῆς βλασφη
 ποῖα πῦτε εἰσεχώρησαν
 μας· τῷ δὲ 1185. δὲ
 καθ' ὃν καιρὸν οἱ Σικελ
 ἀπέδειξαν εἰς αὐτῶς τῷ

Ε Ζ

τιδειότητά τε, δι' ὧν ὄξιν
 πον αὐτῶν μινίαν καὶ τῆ
 καὶ δὲ τῆς γλαφυράς τε ρ
 αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐγείνει
 ραν εἶδησιν ὡς τὰ τε
 τὸ σφάλμα εἶναι τῆς πε
 τοὶ μήτε ὡς τῆς παιδε
 τῆς πεπαιδευμένων ἀνδρά
 καὶ ἡ Βιογραφία εἶναι ἐπ
 τὸ κόσμος.

Σ υ γ γ

Ἡ πολυμαθία τῆς
 θανάτον τε Σύγγραμμα
 ρακβολὰς, καὶ εἰς τὸ ἄ
 περὶ τῆς ὁποίων ἐδώσαμ
 καὶ σελ. 329. Ἐκτὸς τῆς
 τινὰ διάφορα, εἰς τῆς ὁ
 τύπε. Ἀποδίδασιν ἔτι ε
 Ἰσμήνιου Δράμα φουδῶς
 γον Εὐμαθίς τὸ ὄνομα,
 μέγας Χαρτοφύλαξ ἐχρη
 τύποις, ἀλλ' ἡ τῆς Λειψί

Η Η Η

Ι

Ω

Περὶ

Γωήλ ὁ Ἰσοεικός, περὶ
 χομῆ, συναρξαφῶν Ἰσοει

μέχει τῆς ὑπὸ τῆς Λα
 λωας, ἢ ὁποῖα ἐξεδόθη
 γίε τῷ Ἀκροπολίτῃ ἐν

ΗΗ

N I I

Α'πέθ

Νικητάς ὁ Ἀχομιναίος
 ἦτον ἀπὸ τὰς Χώνας πό
 Κολλασαί ἐλέγετο ὅς τ
 τινέπολιν, ὅπε καὶ ἀνεξ
 τῷ μὲ ταῦτα Μητροπολί
 Ο' Νικητάς μὲ ταῦτα ἐν
 τῷ ἐτιμήθη μέγας Λογο
 πόλεως ὑπὸ τῷ Βασιλέω
 καιρὸν τῆς ὑπὸ τῆς Λατ
 λωας ἀπῆλθε μὲ τῆς συ
 Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας,

Συγγ

Ο' Νικητάς συνέγραφε
 Κωνσταντινῆ πόλεως, ἀπὸ
 τῷ Κομνηνῷ μέχει Ε' ῥρί
 ματα· ἐτι δὲ καὶ Θεσαυ
 βλίοις Κς'.

(α) Οὗτος συνέγραφε μία
 εἰσχεταί ἐκδεδομένη ἐν τῇ με
 σελ. 180. ἔ' μίαν Ο'μιλίαν ἐ
 Κομβερνίε Βιβλιοθήκη.

Μ Ε Τ

Ε' κ

Νικήτα Α' κομινάτε Χα
πρωτον εν Βασιλέα τω
εν Παρισίοις, εν τω σάμ
δοξος Οησαυρός αυτῃ εἰ
βλιαθήκαις τῶ Πατέρων

ΗΗ

Ν Ι Κ Η

Πε

Νικηφόρος ὁ Βλεμμύδης
παιδευμένων. Θεόδωρος Δ
τινα πόλεως ἐψήφισεν α
δεχθεὶς τὴν ψῆφον ταύτ
χῆμα ἐνδεδυμένον ἔχον κ
τος κατ' ἀρχὰς ἦτον εἰς τ
κλησίας, καὶ ἐναντίος ἐκε
καὶ πολλὰ συνέγραψε·
Α' Ματίε. Θέλσει τινὲς,
γνώμη τῆ Α' Ματίε, κα
κῦρος. Τὰ συγγραμματα
Α'. Λόγοι δύο περὶ τῆ
Β'. Ἐπιστολὴ ἐγκύπλι
Γ'. Ἐπιτομὴ Λογικῆς

Ε' κ

Νικηφόρος Βλεμμύδου
Πρόματος, κὴ ἐγκύκλι
Ἀλλατὶς Ὀρθοδόξοις.

... Ἐπιτομὴ Λογικῆ
στὴ τῷ ἰβος. εἰς 8. κὴ

Η Η

Α Κ Ρ Ο

Ἐγεν. τῷ 12

Γεώργιος ὁ Ἀκροπολίτης
Κωνσταντινουπόλεως, συ
μιλίας. Ἐγεννήθη τῷ
πατὴρ αὐτῆ ἐν τῇ ἑπι
σταντινουπόλεως τῷ δεκά
λῳ εἰς τὴν Νίκαιαν,
θρόνον αὐτῆ, ὅσις κὴ ἐ
χρόνος ἐπὶ τὰς μαθη
χώρησε τὸσον εἰς αὐτῆ
λίς περιέγραφε σαφῶς
Γεώργιος μὲν ταῦτα ἐπι
αὐλῆς, κὴ ἐσάλλαθη εἰς δ
δόξης ἀποτέλεσας, ἡξια
γοθέτα. Περὶ δὲ τὸ 12
λαολόγος εἰς τὸ Λιόν, ἡ
τινικῶν Σωόδορον, ὅπως
λόγησεν ἀφ' ἑαυτῆ τὴν Ρ
ταύτιον ὁμολογίαν ὡς ο
ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σ

Α Π Ε Θ Α

τῶ, 1282. ὀλίγον τι ἄλλο
τὸν Παλαιολόγον.

Σ υ γ

Ἡ πολυμαθία τῆς
τὸν καιρὸν τῆς. Ἡ φυσικὴ
σοτέλης, καὶ ἡ Θεολογία
ποιῶν ἀκόμη εἰς ἄλλο
Χρονικὴ Συγγραφή
τῆς Λατίνων ἀλώσεως
Βασιλέως Μιχαὴλ τῆς Γ

Ε' κ

Γεωργίου Λογοθέτου
γραφή, ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις
ματι τῆς Βυζαντιδος.

Η Η

Ι Ω Α

Πρό

Γαλατίας ἡδὲ ἦν τινος Ζαχάρου
ὅστις μαθὼν τὴν τέχνην
Βασιλεία ἀξιωθεὶς ὑπὸ
λέως τῆς ἀξίας τῆς Ἀκτινίου
εἰς τὰς μεγάλας Ἰατρικὰς
Ἰατρὸς τῆς Γραικῶν, ὅστις
εἰς ἐκείνην τὴν δυστυχῆσαν
Βασιλείαν ἐκλονεῖτο ἐσωτερικῶς
συγγραμμάτων τέσσαρα πολλὰ

ἢ εὐρον αὐτὰ ἀληθῆς
 κτυπήματος τῆς καρδί-
 λίας, ὡς ἡ Κασία, ἢ
 ἢ χρήσις τῆς Ἀποσάξ-
 σης τότε μεταξύ τῆς Γ

Σ υ γ γ

Ἐκ τῆς Συγγραμμά-
 Ἐλληνιστὶ διὰ τῆς Τύπε-
 οῦ Παρισίους τῷ 1557
 μόνον Λατινιστὶ, τὰ ὅτι
 de Urinis. Β'. De meth-
 βλία ἀποτελεῖσιν ἐν οἷ-
 διὰ τὰ ὅποια ἀδυνατα
 ἔχουσιν αὐτὰ ἐν Ἀντιγ-
 θώσῳ εἰς τὸ Γένος

Η Η

Ν Ι Κ

Π ρ

Νικόλαος ὁ Μυρεψός,
 τῆς Γραικῶν τῆς τότε κα-
 τὸν Ἰατρὸν ἐν σύγγραμ-
 μῶν, εἰς τεσσαράκοντα
 καὶ τινες δυσειδαιμονία-
 μα ἐξεδόθη τῷ 1541,
 σιλέα τῷ 1549. εἰς φ

ΗΗΗ

Γ Ε Ω

Πεε

Γεώργιος ὁ Παχυμέρης ἐπιγόμενος ἀπ' ἐκείνας τὰς κατέφυγον ἐκεῖ εἰς τὸν π...
σεως τῆς Κωνσταντινουπόλ...
ὁ Γεώργιος ὑποσρέφας ἐ...
φρονήσεως τε καὶ προκοπῆς
Μιχαὴλ τῷ Κομνηνῷ, καὶ
κλησίας· διότι ἐκ μὲν τῆς
Διακόνου, τῷ Γερομνήμονος
σιλικῆς Αὐλῆς, τὸ, τῷ
μεγάλως διὰ τὴν τότε με...
σεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Πό...
εἶναι γνωστὸν· τῷ μόνον
τῷ 1340. σωθεὶς ἔτις.

Συγγ

Ὁ Γεώργιος ἦτον ἐκδο...
σα εἰς τὴν Ἀριστοτελικὴν
δὸν ἄλλω, ἧτις δέξασκετα...
βλιοθήκας, ἐκ τῆς ὁποίας
δὲ τῷ τύπῳ. Α'. Ἐπιτομ...
σοφία Βυζαντινὴ, ἐν ΙΓ
τῶν τῶν πολιτικῶν συμβε...
δρονίκα τῷ Παλαιολόγῳ, ἡ...
σωθεὶς ἔτις. Τὸ ὕφος πα...

ὅτι τῶτο εἰς πολλὰ μέ
 Διονύσιον τὸν Ἀρειοπο
 τῶ ἀγίῳ Πνεύματος. Ἰ
 γίας Σοφίας.

Ε' κ

Γεωργίου Παχυ
 Ἐκλογαὶ ἐν Παρισίοις
 1666. εἰς 8. Ἐλληνο-Λ
 --- Ἰστορία Χρονική
 Ἐν ἐν Ρώμῃ τῷ, 166
 --- Παράφρασις Διον
 --- Περὶ τῆς Ἐμπορο
 ἐν τοῖς τῶ Ἀλλατίῃ Ο
 --- Περιγραφή τῶ Νο
 Νικηφόρου Γρηγοροῦ Βυζ

Η Η

Θ

Ω

Π ε

Θωμάς ὁ Μάγιστρος,
 χήματος Θεόδωλος, ἦτο
 σρος καὶ Χαρτοφύλαξ ἐν
 Ἀνδρονίῃ τῶ Βασιλέως.
 σμικρῶ ἀξίαν ἀπῆλθε
 σε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζ
 καταλιπὼν τὰ ἐπόμενα
 Α'. Κατὰ ἀλφάβητον
 Β'. Ἐγκώμιον εἰς Γρ
 Γ'. Δόγαι τέσσαρας

Π Ε Ρ

Δ'. Ἐπιστολαί, Η'.
Ε'. Τὲς βίαι Πινδάρου

Ε' κ ο

Θωμᾶ τοῦ Μαγίστου
των. ἔξεδόθησαν ἐν Ρώμῃ
δόνω τῷ 1757. ἐν δυσι
Ε' ὑκ, μετὰ διαφόρων σημειώσεων
Κριτικῶν, καὶ αὐτὴ ἔστιν ἡ
Θεοδέλα Μοναχῶ, Ἐγγραφή
ἐν Οὐφάλη τῷ 1693. εἰς

Η Η Η

Φ

Ι

Πρό

Μανθῆλ Φιλῆς ἐξ Ἐφέσου
Παλαιολόγος τῆ νεωτέρου.
περὶ Ζώων ιδιότητος εἰς Ἱερουσαλὴμ
δόθη τὸ πρῶτον ἐν Βενετίᾳ
τῷ 1730. εἰς 4. ὑπὸ τῆ Παναγιωταρίας
των. Ἐτι δὲ συνέγραψε καὶ ἄλλα
ποιήματα, τὰ ὅποια δέονται
των, καὶ ἐν ἄλλοις διασπαρμένα

Τ. ΙΙ

N I K

Ε΄ζη

Νικηφόρος Κάλλιστος, ὅς τις ἠκμαζον εἰς τὸ τακοζωῶ· συνέγραψε κακοπὴ Βιβλία, συνηρικῶν Συγγραφέων, τὸν Παλαιολόγον. Οἱ δ' ἄγνοιες καὶ καλλωπισμὸν ἀποφυγῆ τὰς κακοπῆσι φέρει αὐτὸν οἱ ἐτελείρισον εἰς τὴν Ἰστορίαν ἐπι Κατάλογον τῆς Βιβλίου τῆς Πατριαρχῶν, τῆς Ἑμνογραφέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς χρόνος. Ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Ε΄

Νικηφόρος Κάλλιστος Βιβλία Ι Η΄. ἐξεδόθη εἰσίων τῆς 1630.

Κατάλογος τῶν Βασιλευπόλεως ἐν Ἰάμβοις, δώρεα τῆ Προδρόμου ἐν καὶ τὰ λοιπὰ ἄλλα ἐξεδ

ΗΗΗ

Ν Η

Μετ

Νήλος ὁ Καββάσιλας Ἀ
κ' ἔζη εἰς τὸν καιρὸν Ἰω
συγγραμματα συγχεόντα
Οὗτος συνέγραψε περὶ τῆς
τῆ χίσματος τῶν δύο Ἐκ
Ἀνοβεργία τῷ 1608. κ'

ΗΗΗ

Β Α Ρ

Ἀπέθ

Βερλαάμ Μοναχὸς ὁ Κα
γία Βασιλεία. Οὗτος ἐκ
τῶ σκεδῶ τῶν μαθημάτων
Φιλοσοφίαν, Μαθηματικῶ
των τῶν Μαθημάτων ἀπῆλ
λονίκω. Μετὰ ταῦτα δὲ τὸ
πόλει, προσεκολλήθη εἰς Ἰ
πημύον τῆ Βασιλέως Ἀνδ
δύρων ὑπεράσπισιν, καὶ μ
μόνον ἐγκρατὴς ἐγένον ἀπῶ
λογίας, ἀλλὰ τῷ 1331. κ'

τῷ ἁγίῳ Πνεύματι .
 καὶ ἡ πρὸς τὰς Γραικὰς
 σητικῶν Κωνσταντινέπο-
 ὅπως πάλιν περὶ τὸ
 τῶν Μοναχῶν τῷ Οἴκῳ
 συναθροίσαντες μίαν
 ποῖον ὁ Βαρλαάμ λυπα-
 δα , ἀπῆλθεν ἐπίσω
 Νεαπόλεως Ρομπέρτου
 τῆς Βιβλιοθήκης τῆς , καὶ
 καὶ δόγματα τῆς Λατι-
 νικῆς ἐκείνου ἀσσοῦ τῶν
 μῶν ὁ δὲ καὶ Κλήμης
 πρὸς τὰς Γραικὰς ἐν τῇ

Σ υ γ

Τὰ διὰ τοῦ τύπου
 καὶ ἐπόμενα .

Α'. Ἀριθμητικά , καὶ

Β'. Ἠθικά .

Γ'. Περὶ τῆς τῷ Πά-
 δ'. Δόγοι δύο περὶ

Ε'. Ἐπιστολαί .

ς'. Ἀπόδειξις περὶ
 τῶν , καὶ ὅποια ἐξεδόθη

τέρων .

ΗΗ

ΓΡΗ

Ε΄ζη

Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς
πάν δὲ πάσας τὰς βασ
τῆ, ἀπελθὼν ἐν τῷ Ὄρ
σατο βίον. Μετὰ ταῦτα
Θεσσαλονίῳ, ἕως ἔο
χῶν πόλεμον. Περὶ τὸ
τῆ Πατριάρχῃ Ἰσίδώρο
τῆς Θεσσαλονίκης, μὴ δε
ἀπελθὼν εἰς Λῆμνον ἢ σ
ἐν Κωνσταντινῆ πόλει καὶ
θήσεις βεβαιότερας ὡς

Συγγ

Ὁ Γρηγόριος συνέγρα
ῶν θερμότητος τῆ ὀρθῆ
σίας, καὶ ὅποια σώζοντ
θύκαις τῆ Ὄρθῃ τῆ Ἀ΄ θ
πε ἐφάνησαν, ἐκδοθεύτα

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ε΄ζη ἀκ

Μάξιμος ὁ Πλανέδης
 ἐν ταύτῳ δὲ καὶ εἰς τῆς
 ποῖον Ἀνδρόνικος ὁ Πα
 Βενετῖαν τῷ 1327. Μ
 τινέπολις ἔζη ἀκόμη,

Συγ

Ε΄χομεν ἀπὸ τὸν Πλ
 λογὰς χαφόρων ἑτέρων
 τῆς ὁποίων τὰ ψευδογράμματα
 ἐκδομομῆα εἰσὶ τὰ ἐπὶ

Α΄. Κεφάλαια τέσσαρα
 Πρῶματος.

Β΄. Λόγος εἰς τὰς Α΄

Γ΄. Λόγος εἰς τὴν Ε΄

Δ΄. Ἐπιγράμματα τε

Ε΄. Βίος Αἰσώπης καὶ
 α΄. σελ. 144. Ο΄ τῆς Αἰ
 ἀξιόπιστον.

ς΄. Σωάξις Ἀνθολογία

Ζ΄. Κάπωνος δίστοιχα

Η΄. Τῶ ἀγία Λύγασ

ΗΗΗ

Γ Ρ Η

Ε'γεν. τῷ 1295

Νικηφόρος ὁ Γρηγοράς,
Πόντις. Ὁ Πατριάρχης Γρηγοριανός, ὁ δὲ Θεόδωρος
ὅστις δεξιὸν νῦν ἔχων, ἐκ
καὶ τῷ Εὐορτίῳ τῷ Πάχασ
κων τῷ Ἀνδρόνικῳ ὁ Πα
σε, καὶ τὸ ἀξίωμα τῷ Χ
τα εἰς τὸν καιρὸν τῷ Βαρ
τῆς φιλονεικίας τῷ Βαρλα
ἠγωνίσθη μεγάλως καὶ
εἰς φυλακὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ
θεῖς δὲ πάλιν τῆς φυλα
δυσυχίας. Ἐν ποσῶν ὁμο
τῶν δυσυχῆ ζωῶν, δεῦ
συγγραμματα, εἰς ὧν τὰ

Α'. Ἴσορεία Βυζαντινὴ,
ἐτυπώθησαν μόνον τὰ κδ
δοτα. Ἡ Ἴσορεία αὕτη ἀρ
λεως τῆς ὑπὸ τῆς Ἰταλιαν
ταύτης μέχρι τῷ 1359. μ

Β'. Λόγος ἐπιτάφιος εἰς

Γ'. Ὑπόμνημα εἰς τὸ τῷ

Δ'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας
μαρτύρων τῆς Ἀχαΐας.

Ε'. Πάχάλιον.

ς'. Ἐπιστολὴ εἰς Θεόδωρον

Ε' λ

Νικηφόρου Γρηγορίου
Βασιλέα, τῷ, 1562.

Εἴτι Ἐξεδόθη ἐν Πα-
ρισι τῆς Βυζαντίδος. Οἱ ἐπι-
δόνη τῷ 1618. εἰς 8.
μολογίῳ, ἢ δὲ πρὸς

Η

Κ Α Τ Α

Ε"ζη

Ἰωάννης ὁ Κατακλιζηνός
ποινῆσιν Κατακλιζηνός
ὅλος εἰς τὴν ἀσπίδα τῆς
κῆς, ὥστε μὲν ταῦτα,
μεγάλως ὑπὸ τῆς νεωτέ-
ρου ἐτίμησεν αὐτὸν μὲν
καὶ συμβουλεύσεν αὐτὸν ε-
βου, καὶ εἰς τὴν θάλατταν
σησεν. Ἀποθανόντος δὲ
τῆς Κωνσταντινουπόλεως
σαυτος αὐτόν. μὲν δὲ τῆς
σιλέως, παρέδωκεν εἰς
διδῆς αὐτῷ καὶ τὴν θυ-
τὸ 1355. καταλιπὼν
τὸν βίον. Ταῦτο τῷ
ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος

Σ υ γ γ ρ α μ α

Κατέλιπον δὲ ἔτσι οἱ
πρόμνα .

Α'. Βυζαντινῆς Ἰστορίας
πρὸ τῷ 1320. μέχρι τῷ
εὐτῷ τριῆς τὸν Κατακλι-
μ' ὄλον τῶ τῶντι αὐτῶ
χρόνῳ. Ἐν πύτῃ εἰσ-
τακκζηνῆ, ὑπὸ τὸ ὄνομα

Β'. Ἀπολογία, ἥτοι
σεως καὶ Μοαμετάνων .

Γ'. Λόγοι Δ'. κατὰ

Ε' κ

Ἰωάννης Κατακκζηνῆς Ἰ-
στορίας τῷ 1603. εἰς

Ἐ' τι ἐξεδόθη ἐν Παρι-
σι τῆς Βυζαντινῆς .

--- Κατὰ Μοαμετάνων
εἰς φύλ .

Ματθαῖος Κατακκζηνῆς
των ἐξεδόθη ἐν Ρώμῃ

ΗΗΗ

Κ Ω Ν Σ Τ

Ἐ' γ' α' . 1320

Κωνσταντῖνος ὁ Ἀρμενα-
κῶν, ἐχρημάθη ἐν Κωνσταν-

τῷ ἐκαλεῖτο Κερροπαλα
 ἦν δὲ καὶ ἑξάδελφος τῷ
 Α' φ' ε' ἐδιδάχθη ὅλῳ
 Μοναχὸς Φιλάσειον καὶ
 τινὰ ἀπὸ τῶν Καλαβε
 δίδαξεν αὐτὸν καὶ τῶν
 ἐδόθη ὅλος εἰς τὰ νομι
 τῷ ΚΗ'. ἔπει τῆς ἡλικί
 σπος, ὁ ὁποῖος ἐδίδετο
 Νομικὸς. Τῷ δὲ τελικῶς
 ἀξίωμα τῷ νὰ εἶναι ὁ
 ἦτον νεώτερος τῶν λοιπῶν
 τὰ βασιλικὰ Συμβέλια
 διοικητὴς καὶ πρῶτος τῶν
 ἀπέθανε τῷ 1383. μέσ

Συγ

Ο Κωνσταντῖνος κατεγί
 μων καὶ εἰς τὸ συγγράφε
 νομα αὐτῷ εἰς τὸν Ναὸν
 μάτων αὐτῷ ἐξεδόθησαν
 Α'. Ἐξάβιβλος, ἦτοι
 Β'. Ἐπιτομὴ τῶν θείων
 Γ'. Περὶ Αἰρετικῶν καὶ
 Δ'. Περὶ τῆς ὀρθοδόξου
 Ε'. Τόμος κατὰ Γρηγο

Εκ

Πρόχειρον τῶν Νόμων,
 οἰς τῷ 1540. εἰς δ'.

Ἔτι ἐξεδόθη ἐν Λου
 ἔστιν ἡ ἀρίστη. Σπανὸς
 λος παραφράσας τὸ βιβ
 χαίας αὐτῷ ὠραιότατος, τῷ
 μένη παράφρασις, ἐξεδό

ΑΠΕΘ

Ἐπιτομή πῶν θείων
συλλογῆ πῶν Νομικῶν.
Ὁρθόδοξα Πίστεως ἕξεδ
Πατέρων. Τόμος κατὰ
τοῖς τῷ Ἀλλατίε Ὁρθο

ΗΗΗ

ΧΡΥΣ

Α' ΠΕΘ

Ἐμμανὴλ ὁ Χρυσολωρᾶς
σαντινεπόλεως, γέννημα
ται μεγάλως ὑπὸ τῶν Δ
τος ὅσις εἰσέφερε πάλιν τ
σης εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἥτι
μὲν. Ἀποσταλεὶς οὗτος
πρέσβυς εἰς τὴν ἡγεμόνα
αὐτὴς ἵνα βοηθήσῃσι τ
τῶν Τέρκων, τῶν ὁποίων
βασίλεις, ὁ Χρυσολωρᾶς
τε, ὑποσρέψας εἰς Κωνσ
τὰ παραχθούτα τῷ Βασιλε
διότι ἔργον ἀρέσκεια, καὶ
θῶν δὲ κατὰ πρῶτον ἐν
ἔπὲ τὴν Φλωρεντίαν δε
Ἐλληνικῶν δελέκτον. Με
τὸ ἐν Παυία Ἐλληνικὸν Σ
τῶν Μεδιολάων Ἰωάννης
θῶν εἰς Βοιετία, προτρ
νάρδε Ἀρετίε, ἀπῆλθεν
ἀπῆλθεν ὁ Χρυσολωρᾶς
Ζαβαρέλλα πρὸς τὸν Καί

σωσι τὸν τόπον εἰς ὃν
 νώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν
 εἰς Κωνσταντινέπολιν,
 ἄλλων πρὸς τὴν ἐν Κ
 τῷ 1415, τῇ 15. ἀπὸ
 Δομεικάνων (α).

Σ υ γ γ

Ἀπὸ τὸν Χρυσολωραῦ
 σαν δεῖ τὰ τύπε :

Α'. Ἐρωτήματα Γρα

Β'. Ἐπιστολὴ πρὸς Ι

Γ'. Ἐπιστολαὶ δύο
 λωραῦν :

Ἐ κ

Ἐρωτήματα Χρυσολωρ
 κὴ ἐν ἄλλοις διαφόροις τ
 τῷ, 1549. εἰς 4.

Δ'. Ἐπιστολαὶ ἑξεδό
 λογία :

(α) Κατ' αὐτὰς πρὸς χρ
 Ἐκάδι διαφανῶν ἀνδρῶν ε
 πλαγχίαν κὴ τὸν ἐπικείμε
 ἔχοντες, ὑπῆγαν εἰς Ἰταλία
 ρικὰ βιβλία, τῷ ὁποίῳ
 πύτων ἰὼ Γεώργιος ὁ Τραπεζ
 λονίκης, ὅστις σινέγραφε δια
 φορα εἰς τὸ Λατινικόν, Μα
 λος, Κωνσταντῖνος ὁ Λάσκα
 Ἐβλιωκίω Γραμματικῷ αὐ
 Ἐκποστὴ λοιπὸν ἀρχισε νὰ
 Μαθήσεων :

Η Η Η

Σ Ι Π

Α' Πέθ

Σιμεών ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
καθ' ὃν καιρὸν ὁ Σελτα
πόλιν, ὅσιν ἀδικήματα
καὶ δι' ἀπειλῶν διὰ νὰ π
σι τὰς Λατίνες ἐκ ταύτ
δώση εἰς αὐτὸν, ἐσάθ
ἐπρόκεινε τὸν θάνατον.
ἢ πρότερον εἰς τὰς κατὰ
σιπέγραψεν περὶ τῆς Ο
Τελετῶν, ὅθεν Μουσικ
ποῖον σύγγραμμα προσφ

Ε' κ

Σιμεών (ἢ ὡς τινες
τὸ Ἀρχιεπισκόπε Θεασ
ξεδόθησαν ἐν Γασίῳ τῆς
Παραφρασίται δέ, χάρ
προν ἐν Βισόνῃ τῷ 17

Η Η

Γ Ε Μ

Μ

Γεώργιος ὁ Γεμισός; ὁ
 νήθη ἐν Κωνσταντινῶν πόλιν
 καὶ εἰς ἄκρον πεπαιδευμένον
 τὸν Καρδινάλιον. Οὗτος
 Μιχαὴλ τῷ Παλαιολόγῳ
 ἦτον παρῶν καὶ εἰς τὴν
 λοιπῶν Γραικῶν, ὅσις
 τινοφρονέντων, ἀλλὰ με-
 νε καὶ ἔτος εἰς τὰ δόγμα
 τὴν πατρίδα αὐτῶν περὶ
 λοποννήσας. Θέλουσιν ὅτι
 ἑκατὸν χρόνων. (α)

Συγ

Ὁ Γεμισός συνέγραψε
 βιβλία δύο, λαβὼν τὴν
 τὴν, καὶ ὑπὸ τὸν Πλάτωνα
 σιλέα Ἐμανηὴλ καὶ Θεο-
 Πελοποννήσας πραγμάτων
 Ζωροάστρα. Δ'. Ἐπιτομὴ
 Δογμάτων. Ε'. Περὶ ὧν

(α) Κατ' αὐτῶν πρὸς χρόνον
 Μάρκος ὁ Ἐφέσιος Μητροπολίτης
 γαλλισαῖος, καὶ Σίλβεστρος ὁ

Μ Ε

ται. 5'. Περὶ Είμαρμ
 τῆς ἐκπορεύσεως τῆ ἀγί
 Μηνῶν, Χρόνων, καὶ ἡμ

Ε' κ

Γεωργία Γεμισῶ, περὶ
 ἐν Βασιλέα τῷ 1540.

--- Περὶ τῆς τῆ Ζωρο
 ξεδόθῃ ἐν τῇ τῆ Φαβε
 σελ. 137—144. καὶ ἐν Β

--- Περὶ Μηνῶν καὶ
 περὶ μέτρων τῆ χρόνος κα

--- Περὶ ὧν Α' ρεισοτέλ
 ξεδόθῃ ἐν Βονετία, τῷ
 ἐν Βασιλέα τῷ 1574. ἐ

--- Περὶ Είμαρμύης
 δόνα τῷ 1722. εἰς 8. καὶ
 Καθολικῆ. Τὸ περὶ
 βαίς. Τὸ δὲ Περὶ τῆς
 ἐξεδόθῃ ἐν Ἰασίῳ τῷ 1

ΗΗΗ

Γ Λ Τ

Μετ

Μιχαήλ ὁ Γλυκᾶς ἡὺ ἐ
 Σικελίαν ἀρκετὸν χρόνον
 τὸν ΙΒ'. αἰῶνα, ἀλλ' ἀπ
 σιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Π
 δείξεις, γίνεται δῆλον ὅτι
 ἢ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον. Ο

ὡς τινες θέλωσι, δυν
 ρᾶται ἐκ τῶν Συγγρα
 κῆ εἰδήμων διαφόρων
 τα, ὅτι διδάσκαλος ἔ
 φον ἐν Χρονικόν, τὸ
 κῆ λήγει, ἀπὸ ἀδήλα
 σολὰς διαφόρας ἐξ ὧν

Ε'

Μιχαήλ Γλυκᾶ Χρο
 1660, εἰς φύλ. ἐν τῷ
 νετρία, τῷ 1729.

--- Ἐπιστολαί, ἐξ
 Deliciis Eruditorum. Τ

ΗΗ

Κ Ω

Με

Γεώργιος ὁ Κωδινός, ἐ
 τὸ ὅποιον γίνεται δῆλο
 εἰ ἀρχῆς κῆ κτίσεως τ
 ται καὶ τῶ ὑπὸ τῶν
 τῆ Γραικῶν, κῆ τὴν ἄλλ
 Ἦν δὲ ἐνδεδυμένος εἰς
 τῆ Κεροπαλάτα. Σώζ
 γράμματα.

Α'. Περὶ τῆ Ὀφφικί
 Β'. Παρεμβολαί ἐκ τῆ Χ
 σατινῆ πόλεως.

Μ Ε

Ε' κ

„ Τῆ σοφωτάτῃ Κου
Ορφικίῳ τῆς Αὐλῆς,
πόλεως, ἐξεδόθη ἐν Λ
ευσίοις τῆς 1625. εἰς φ
- - - Χρονικόν. Ε'ξεδό
Βενετία τῆς 1729. εἰς φ

ΗΗΗ

Β Ρ Υ

Α'πέδ

Γεώργιος ὁ Βρυένιος Μοι
πόλεως, ἀνὴρ πεπαιδευ
νέγραψε Θεολογικὰ, καὶ
θησαν ἐν Λειψία ἐν τῇ
Βουλγαρέως.

Η

Σ Χ Ο

Με

Γεώργιος ὁ Σχολάειος
πωνομάθη, Πατριάρχης
δ'αὐτὸς μετὰ τὴν ἄλωσιν,
Τ. II.

λὰ Θεολογικά, ἢ κατα
 πόλεμος τῆς Ἐκκλησιᾶς
 βαρβαρότης καὶ κακί
 καθ' ὃν καιρὸν ὁ Σχολ
 λώσαντος τῶ πατερίδα
 ὑπεράσπισιν καὶ κέφα
 εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ σύστα
 πεπαιδευμένων, τῶν ὁ
 ρήμωσε τῶ δυσυχῆ Ε
 σετέθη ἐπὶ τὸν ζυγὸν α
 θείας· καθ' ὃν καιρὸν α
 νὰ ἀπολαύσῃ ταῦτα πα

Τὰ Θεολογικά Συγγ
 ἐν τῷ τόμῳ τῆς Ἀγάπ

Η

Δ Ο

Με

Γωάννης ὁ Δέσπας, ἐκγ
 καὶ ἀπόγονος τῆς βασιλ
 μετὰ τῶ ἀλώσειν τῆς Κ
 νῆσον Λέσβον πρὸς τὴς
 καὶ Νικόλαον τὴς Γατελ
 ἄφους πρεσβείας πρὸς
 νοπτικῶ Ἰσορίαν ἀπὸ
 ἀλώσεως καὶ ταύτης τῆς
 ὁποῖαν περιγράφει διεξο
 τὰ ταῦτα δὲ μᾶς εἶναι
 τὸ τέλος εἶναι ἐλλειπής

Μ Ε

Ε' κ

Μιχαήλ Δέκα χρονικ
τῷ 1649. καὶ εἰς Βενετ
ματι τῆς Βυζαντίδος.

Η

Χ Α Λ Κ Ο

Με

Λαόνικος, ἢ Νικόλαος
τὸ γένος, ὅσις συγγρά
ματι τῷ 1298. ἦτοι ἀπὸ
ἦτοι Μωαμέτ τῷ β'. Εἰς
τῆς ὑπὸ τῆς Τούρκων βο

Ε' κ

Λαόνικε Χαλκοπονδύλη
Βασιλέων Τούρκων, εἰς
Βενετία τῷ 1729. εἰς φ

(α) Κατ' αὐτὸς εἰς Χρόν.
ἐκ Θεσσαλονίκης. Τύττε μία
Κωνσταντινουπόλεως εἰ τῆ ἀλ

Η

Φ Ρ Α

Πε

Γεώργιος ὁ Φραντζῆς,
 ἰος ὀπριανῆς γένους πε
 ἠὲ εἰς ἐκείνους τὸς δὲ
 γενῆς αὐτῆ καὶ δυσυχῆ
 λὰς πρεσβείας ἔσειλε
 λωστίας τῆς Κωνσταντι
 καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα
 κατέφυγον εἰς τὴν Πε
 τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων,
 ὑπέσπερον εἰς Κερκύρα
 ξατο. Ἐνταῦθα ἔλατρί
 Ἰσορίαν, καὶ ὅσα ἰφθαλ
 ἀναγινώσκων τις δὲν δύ
 τόσον δὲ τὴν αἰχμαλω
 τῆτα τῶν προΐσαμένων α
 πατον ζυγὸν τῆς τυραννί
 Μαρτίου εἰς ἀθλιωπάτη

Ε' κ

Γεωργίος Φραντζῆ τῆς Γ
 ξεδάθη Ἐμβρισι τὸ πρ
 Ἀλπερ, εἰς φύλ.

Τέλος τ
 καὶ τελε

Π Ι

Τῶν Συγγρα

Α.

Γραμματικοί.

- Ωραπόλλων •
Δίδυμος •
Ζηνόβιος •
Διογενειανός •
Διονύσιος •
Ἀπολλώνιος •
Ἡρωδιανός •
Ἀρποκρατίων •
Ἡφαιτίων •
Ἀδριανός •
Φρύνιχος •
Πολυδύκης •
Ἀθλιάσιος •
Ἡσύχιος •
Ἀμμώνιος •
Ἰωάν. Φιλόπτονος •
Σεΐδας •
Τζέτζης •
Εὐσάθιος •
Θωμάς Μάγιστρος •
Χρυσολωρᾶς •
Θεόδ. Γαζῆς •
Κωνσ. Λάσκαρης •

Δημοθρύης .
 Λιχίνης .
 Δημάδης .
 Υπερίδης .
 Δείναρχος .
 Δημοβώναξ
 Δίων Χρυσόστομος .
 Ηρώδης .
 Αεισείδης .
 Καλλίνικος .
 Γελιανός Βασιλ.
 Θεμισίος .
 Λιβανίος .
 Συνέσιος .

 Δ.

Επιστολογράφοι

Ανάχαρσις .
 Φάλαρις .
 Θεανώ .
 Ηράκλειτος .
 Θεμισοκλής .
 Σωκράτης .
 Δημόκριτος .
 Αείσιππος .
 Διογυρής Κυνικός .
 Χίων .
 Αλέξανδρος Μ.
 Κράτης .
 Αεισαίνετος .
 Σύμμαχος .
 Συνέσιος .
 Ισίδωρος .

γ.) Βακχολικοί.

Θεόκριτος.
Βίων.
Μόσχος.

δ.) Ηρωϊκοί.

Μεσαῖος.
Ησίοδος.
Απολλώνιος Ρόδιος.
Νόννος.
Τρυφιδώρος.
Κόλαφος.
Κοῖντος Σμυρναῖος.

ε.) Ἐλεγιοποιοί.

Τυρταῖος.
Μίμνερμος.
Θέογνις.

ς.) Ἐποποιοί.

Ησίοδος.
Φωκυλίδης.
Πυθαγόρας.
Ἐμπεδοκλῆς.
Παρμενίδης.
Ἄρατος.
Νίκανδρος.
Ὀππιανός.
Μάξιμος Φιλόσοφος.
Γεώργιος Πισειδ.
Φιλῆς?

ι.) Καμικοί.

Επίχαρμος.

Φιλονίδης.

Φρύνιχος.

Κρατίνος.

Εύπολις.

Αγάθων.

Πλάτων.

Αεισφαΐης.

Θεόφιλος.

Φιλονίδης.

Νικόχαρης.

Νικόφρων.

Τελεκλίδης.

Θεόπομπος.

Διογενής Οινόμαχος.

Ασυδάμας.

Επικράτης.

Φίλιππος.

Φιλεταΐρος.

Νικόςτρατος.

Εφίππος.

Διονύσιος.

Εΐβελος.

Αταξανδείδης.

Αναξίλαος.

Αεισόφων.

Αντιφαΐης.

Σώπατρος.

Αλέξιος.

Σωτάδης.

Ηγήσιππος.

Φιλίσκος.

Ανάξιππος.

Φιλιππίδης.

Γεώργιος Σύγγελος .
 Θεοφάνης .
 Νικηφόρος .
 Γεωάννης Μαλέλας .
 Κεδρινός .
 Γεωάννης Σκυλίτζης .
 Ζωναράς .
 Γεώργιος .
 Γλυκάς .

β.) Μερικοί Ἱστορικοὶ
 τῶν Ἰεραίων .

Μωϋσῆς .
 Ἰησοῦς Ναυῆ .
 Σακεύλ .
 Γαδ , ἢ Νάθαν .
 Ἰώσηπος .

γ.) Τῆς Ἀσίας .

Κτησίας .
 Μαγαθάνης .
 Βιρωσός .
 Μανέθαν .

δ.) Τῶν Ἑλλήνων .

Δάρης .
 Δίκτυς .
 Παλαίφατος .
 Θεκυδίδης .
 Ξενοφῶν .
 Ἡρακλείδης .
 Ἀπολλόδωρος .
 Κόνων .
 Ἀντώνιος Λιβ .

Δίων Κάσιος .
 Ηρώδιανός .
 Εὐτρόπιος .
 Ζώσιμος .
 Ξιφιλῖνος .

ζ'.) Ἐκκλησιαστικοὶ
 Ἰσοεῖκοι .

Πρόχορος .
 Εὐσέβιος .
 Φιλοσόργιος .
 Παλλάδιος .
 Σωκράτης .
 Σωζόμενος .
 Γλάειος .
 Θεοδώρητος .
 Γελάσιος .
 Θεόδωρος .
 Ἐπιφανῖος .
 Κασσιόδωρος .
 Εὐάγγελος .
 Μόχος .
 Ἀγγελος .
 Ἀναστάσιος .
 Σιμεὼν Μεταφρ .
 Νεῖλος Δοξαπ .
 Νικηφόρος Κάλκισος .

η'.) Περὶ τῶν Παιδαγωγικῶν .

Λεϊθέας .
 Διονύσιος Ἀλικαρν .
 Πλάταρχος .
 Διογενῆς Λαέρτ .
 Εὐνάπιος .

Ἀρχιμήδης .
Ἀπολλώνιος .
Σηρῆνος .
Εὐτόκιος .
Πάππος .
Γέρων .
Βίτων .
Ἀθήναιος .
Φίλων .
Μενέλαος .
Νικόμαχος .
Θέων .
Ἀπολλόδωρος .
Πλάταρχος .
Διόφαντος .
Πολυαινός .
Γέλιος Ἀφρικ .
Μόδιος .
Ἀνατόλιος .
Θέων .
Πάππος .
Πρόκλος .
Εὐτόκιος .
Διονύσιος .
Γέρων .
Βασίλειος .
Πορφυρογέννητος .
Φελλός .
Μπαλλαῖος .
Θεοτόκης .
Εὐγένιος .

Ω' κελος :
 Σωκράτης •
 Δημόκριτος •
 Ξενοφών •
 Αίχινος •
 Κέβης •
 Δ' εἰσιππος •
 Αντιθούης •
 Πλάτων •
 Τίμαιος •
 Αρχύτας •
 Διογούης •
 Α' εἰστέλης •
 Θεόφραστος •
 Ε' πίκυρος •
 Ε' πικητος •
 Α' ποικωνίος Τυαν •
 Πλάταρχος •
 Α' ρ' ρ' ιανός •
 Αντωνίνος •
 Μάξιμος Τύρ •
 Σέξτος Ε'μπυρ •
 Α' λέξανδρος Α' φρ •
 Πλωτίνος •
 Πορφύριος •
 Χαλκυδίδιος •
 Γάμβλιχος •
 Δ' ήξιππος •
 Μάξιμος •
 Γ' ε' λ' ιανός •
 Θεμίστιος •
 Γ' ε' ροκλήης •
 Συριανός •
 Αινέας •
 Πρόκλος •
 Στοβαῖος •
 Α' μμάνιος •

Νίκανδρος .
 Ξυνοκράτης .
 Διοσπερίδης .
 Ανδρόμαχος .
 Αρεταῖος .
 Ρῆφος .
 Γαληνός .
 Αιατόλιος .
 Θεόδωρος .
 Οειβάσιος .
 Μάρκελλος .
 Αέτιος .
 Αλέξανδρος .
 Παλλάδιος .
 Θεόφιλος .
 Παῦλος Αἴγιν .
 Γεωάννης Δαμασκ .
 Νόννος .
 Ραζῆς .
 Στραπίων .
 Κωνσταντῖνος .
 Γεωάννης Α' κτ .
 Νικόλαος Μυρα

 Μ.

Νομικοί.

Σόλων .
 Ούλπιανός .
 Παῦλος .
 Μοδεστῖνος .
 Γρηγόριος .
 Ερμογενησιανός .
 Αντίοχος .

Ωρειγίνης •
 Κυπεριανός •
 Διονύσιος •
 Γρηγόριος •
 Ἀρχέλαος •
 Ἀρνόβιος •
 Πάμφιλος •
 Μεθόδιος •
 Πέτρος •
 Εὐσέβιος •
 Ἀντώνιος •
 Σεραπίων •
 Γρηγόριος •
 Εὐστάθιος •
 Ἐπιφάνιος •
 Ἐφραίμ •
 Βασίλειος •
 Κύριλλος •
 Γρηγόριος Μ. •
 Μακάριος •
 Ἀπολλινάριος •
 Χρυσόστομος •
 Γρηγόριος Νύσ. •
 Ἀμφιλόχιος •
 Ἀρσένιος •
 Ἀμβρόσιος •
 Ἀσέριος •
 Εὐάγγελος •
 Θεόφιλος •
 Κύριλλος •
 Πρόκλος •
 Ἰσίδωρος •

Π Ι

Ὀνομαστικός
Κατὰ

Α.

Αγαθημήρης .	
Αγαθίας .	2
Αγαπητός .	1
Αδριανός Σοφιστής .	
Αδριανός Ἐκκλησιασ.	1
Ἄετιος .	1
Ἀθανάσιος .	1
Ἀθηναγόρας .	
Ἀθήναιος .	
Αἰλιανός .	
Αἰνέας .	1
Ἀκροπολίτης Γεώργιος .	2
Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισ.	
Ἀλέξανδρος ὁ Ἰατρός .	2
Ἀμμώνιος Χεισιανός .	
Ἀμμώνιος Γραμματ.	1
Ἀμμώνιος Ἑρμείβ .	1
Ἀμφιλόχιος .	12
Ἀνατόλιος .	7
Ἀναστάσιος Ἐπίσκοπος	
Ἀντιοχείας .	22
Ἀναστάσιος Σιναΐτης .	23
Ἀνδρέας .	18

Γ.

Γαλιηνός .
 Γελάσιος .
 Γέμιτος .
 Γερμανός .
 Γεώργιος ὁ Πισεΐδιος .
 Γεώργιος Μοναχός .
 Γεώργιος ὁ Παχυμέρης .
 Γλυκάς .
 Γρηγοῦντιος .
 Γρηγοράς .
 Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός .
 Γρηγόριος ὁ Θεολόγος .
 Γρηγόριος Νύσσης .
 Γρηγόριος ὁ Παλαμάς .

Δ.

Δαμάσκιος .
 Δέξιππος .
 Διάδοχος .
 Δίδυμος .
 Διογένης .
 Διονύσιος Ἐπίσκοπος Ἀλεξάνδρειας .
 Διονύσιος Ἀντιοχείας .
 Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης .
 Δίων .
 Δέκας Ἰωάννης .
 Δωρόθεος .

Ε.

Εἰρηναῖος .
 Ἐπιφάνιος .
 Ἑρμίας .

Θεόδοτος .	1
Θεοδώριτος .	1
Θεόδωρος Ἀναγνώστης .	1
Θεόδωρος Ἡγέμενος .	2
Θεόδωρος ὁ Ἀβκαράς .	2
Θεόδωρος ὁ Στεδίτης .	2
Θεόδωρος ὁ Πρόδρομος .	2
Θεόδωρος ὁ Βαλσαμών .	2
Θεοφάνης .	2
Θεόφιλος Ἐπίσκ. Ἀντιοχείας .	
Θεόφιλος Ἐπίσκ. Ἀλεξανδρείας .	1
Θεόφιλος Νομικός .	1
Θεόφιλος ὁ Φιλόσοφος .	2
Θεοφύλακτος ὁ Συμοκάτ .	2
Θεοφύλακτος Βελγαρ .	2
Θέων .	
Θωμᾶς ὁ Μάγιστρος .	2

I.

Γάμβλιχος .	
Γεροκλῆς .	1
Γμέριος .	
Γορναύδης .	2
Γελλιανός .	
Γέλιος Ἀφρικανός .	
Γεππόλυτος .	
Γεσίδωρος .	1
Γεωάννης ὁ ἐκ Καππαδ .	2
Γεωάννης ὁ Σχολαστικός .	2
Γεωάννης Γραμματικός ὁ ἢ Φιλόπονος .	2
Γεωάννης ὁ Δαμασκηνός .	2
Γεωάννης Μαλέλας .	2
Γεωάννης Καμηνιάτης .	2

Μάξιμος ὁ ἐκ Τύρας .
 Μάξιμος Βυζαντίας .
 Μάξιμος ὁ Πλανέδης .
 Μάρκος .
 Μεθόδιος .
 Μείανδρος .
 Μιχαήλ .
 Μόχος .

Ν.

Νεῖλος Δοξαπατρῆς .
 Νεῖλος Ἄγιος .
 Νεμέσιος .
 Νῆλος ὁ Καββάσιλας .
 Νικήτας ὁ Σπηδαίος .
 Νικήτας ὁ Ἀκομινάτος .
 Νικήτας ὁ Σερρώνειος .
 Νικηφόρος Πατριάρχης
 Κωνσταντινουπόλεως .
 Νικηφόρος ὁ Βρυσηνίος .
 Νικηφόρος ὁ Βλεμμύδης .
 Νικηφόρος Κάλλις .
 Νικόλαος .
 Νίκων .
 Νόνος ὁ Ἰατρός .
 Νόννος Ποιητής .

Ο.

Οἰκουμενός .
 Ολυμπιόδωρος Διάκον .
 Ολυμπιόδωρος Πλατω-
 νικός Φιλόσοφος .
 Ολυμπιόδωρος ὁ ἀπὸ τῆς
 Θήβας Αἰγύπτου .
 Οππικινός .
 Ορειβάσιος .

Σειδᾶς·
 Στέφανος·
 Στοβαῖος·
 Σύμμαχος·
 Συωέσιος·
 Ευριανός·
 Σχολάειος·
 Σωζόμενος·
 Σωκράτης·

Τ·

Τζέτζης·
 Τίτος·
 Τειβωνιανός·
 Τρυφιόδωρος·

Φ·

Φίλις·
 Φιλοσόργιος·

ΟΝΟΜΑΤΑ Τ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ

ΕΝ Β

Ο' Πανοσιώτατος Γεράσιμος

ἅγιος Γεωργίος ἐν Β

Μιχαήλ Γλυκός.

Παῖος Θεοδοσίος.

Γεώργιος Λαζάρος.

Μαείνος Μαυρογιαάνης

Α'δέλφια Ζωσιμά ἐν Γ

Κωνσταντῖνος Μαείνογλα

Α'θανάσιος Νικολάος Δ

Α'λέξιος Νικολαΐδης.

Γωάννης Χεισοδέλας.

Γεώργιος Βελᾶδος.

Κωνσταντῖνος Φλέβας :

Δημήτριος Γαζέλης :

ΕΝ ΒΟΙ

Ο' Πανιερώτατος Μητροπολίτης

χίας Κύριος Δοσίθεος

Ο' Θεοφιλέστατος Ἄγιος

Σαῦτιος.

Ο' Θεοφιλέστατος Ἀγ
Ο' Παιερώτατος Ἀ
Σωφρόνιος .
Ο' Πανοσιώτατος Ἀ
Μητροπόλεως Οὐ
Ο' Ἐπιλογιμώτατος
Μητροπόλεως Οὐ
Ο' Πανοσιώτατος Ἀρ
εῖος Βιλαχίων .
Ο' Πανοσιώτατος Ἀρ
τῆς Πατρῶν, καὶ ἐρ
φείως Κύριος Κύρ
Ο' Πανοσιώτατος Ἀρ
Κύριος Κύριος
Ο' Πανοσιώτατος Ἀρ
Ο' ἐν ἀγνεσί Παρ
Κωνσταντῖνος Βαρδαλ
Ο' ἐν ἀγνεσί Δημη
Ο' ἐν ἐπιλογίμοις Στρ
της τῆς Ἀγιοτάτης
Γεώργιος Σκόδας Βυ
Γρηγόριος Γιαγκλαῖ
Βασίλειος Νικολάος
Ο' ἐν ἀγνεσί Νικό
Χρῆστος Νικολάος Ἀλ
Ο' ἐν ἀγνεσί Νικό
της Μητροπόλεως Ο
Ο' Ἐπιλογιμώτατος Ψ
προβλαχίας Παῦλο
Νικόλαος Γεώργιος Τζ
Κωνσταντῖνος Π. Ζώνη
Πέτρος Ἡπῆτης .
Βασίλειος Κυριακίδης

Ο' Πανοσιώτατος Πρα
νόβη Α'νθιμος Μιτι

Ο' Ε'κλογιμώτατος Π
Μεγατερνάβη .

Μιχαήλ Γεωργίη Σχι

Νικόλας Σάββα ο' επί

Ο' ε'γκνέσατος Νικόλα

Βισιάρη Γωάνη Βαι

Γεώργιος Παπαῖ Α'νας

κωμοπόλεως Δολιανά

Αγγελῆς Θεοδώρη Κον

Κωνσαντῖνος Α'θανασια

Νικόλαος Παπαῖ Γωάνη

Ο' ἐν ε'γκνέσι Γαβει

Χατμαῖη Α'ντωνίη .

Ο' ἐν ε'γκνέσι δόπερος

πιαῖος .

Κωνσαντῖνος τῆ Α'ρχοντ

ζαῖτιος .

Μαρολάκης τῆ Α'ρχοντος

Κυριακὸς Α'νασασιαδῆς

Γρηγόριος Δημητριάδῆς

Δημήτριος Μεσακὸφ Γ

Πέτρος Θεοδώρη Βυζαν

Κωνσαντῖνος Ποπόφ Φ

Σφέτικος Α'ναγνώσης Φ

Ο' ἐκλογιμώτατος Κύριος

ἐκ Ρ'αιδεσῆ .

Θεοδόσιος Γεωργιάδῆς .

Κωνσαντῖνος Περαιδέρῆς

Κωνσαντῖνος Σπυειδωνος

Ο' Εὐγκνέσατος Δημήτε

ματικὸς τῆ ὑφιλοτάτη

Ο' Εὐγενέστατος Ἀλέξ

Ο' Ἐκλαμπρότατος
τζαρῆς .

Ο' Ἐπλογιμώτατος Κ

Ο' Εὐγενέστατος Νικ

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ
νης Μαυροκορδάτος .

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ
Καταρτζῆς .

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ
δώρα .

Ο' Ἐπλογιμώτατος Κω

Ο' Πανοσιώτατος Ἡγ
ριος Νεόφυτος ὁ ἐπ

Ο' Εὐλαβέστατος Κύε

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ
λιος .

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ
πεάζης

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ
μανίτης .

Ο' Τιμιώτατος Κύριος
πανιότης .

Ο' Κύριος Δημήτριος

Ο' Ἐκλαμπρότατος Μ

Ο' Ἐπλογιμώτατος ἐν
σασίῃ ὁ ἐπ Ζαγορί

Ο' ἐν Εὐγενέσιν Ἀνα

Ἀλέξανδρος Πανιακοτά

Ο' Εὐγενέστατος Ἀρχ
Κετζελέσκος .

Ο' Πανοσιώτατος Η' γα
 Δαμιανός .

Ο' Ε'ντιμότητος Κύριος

Ο' μασικολογιώτατος Ρ' ί
 εἰς Βεζδανίε .

Ο' Εὐλαβέστατος Θεοδο

Ο' Α'ρχ. Πολκόβνικος

Γ' γνάτιος Γερομόναχος

Εὐκρατίε .

Ο' Εὐγενέστατος υἱός τε

κορδάτε Κωσάκης .

Ο' Εὐγενέστατος Α'ρχ.

δρος Νέγρης .

Ο' Εὐγενέστατος Α'ρχ.

Ο' Εὐγενέστατος Α'ρχ.

τε Α'ρχ. Πάε Σκα

Σκαρλάτος Γκίκας ο' τε

κη Γκίκα .

Νικόλαος Μαῦρος Γεωρ

Ο' Ε'μλογιμώτατος Γεω

Πατρῶν τῆς Πελοπο

Α'λέξανδρος Φύγας .

Ο' Α'ρχων β' . Λογοθε

Ο' Α'ρχων β' . Λογοθε

Ο' Α'ρχων β' . Βισιάρης

Ο' Α'ρχ. Διβικτάρης Ι

Ο' Α'ρχ. Μεχερδάρης

Ο' Α'ρχ. β' . Βισιάρης

Ο' Α'ρχ. Μ. Λογοθέτ

Ο' Α'ρχ. Στόλνικος Ν

Κωνσαντίνος Γωάννε Θ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ο' υψιλότατος Αὐθιχῶν

Ο' Πανιερώτατος Μητροπολίτης

Ο' Πανιερώτῃ ἅγιος Φιλόθεος

ὁ Πρώϊος ὁ καὶ Σχολάρχης

Ο' λογιώτατος Κύριος Γεώργιος

Φραγγέλης Καρβένης

Γρηγόριος Τζάλας.

Ο' πανιερ. ἅγ. Γεωργίου

Ο' πανιερ. ἅγ. Ἀγαθάγγελου

Διονύσιος Διδάσκ. τῆς

Γεωργάκης Σελτζάρης

Νεόφυτος Βάμβας Χιότης

Παΐσιος Καραπατάς.

Σπυρίδων Γεωργίου Βαλσαμίου

Κύριλλος Λιβέριος.

Σταυράκης Πόσιας.

Δημήτριος Σῆττος.

Δημήτριος Σκαναβής.

Σπυρίδων Λεονάρδος Βαλσαμίου

Ἀγάπιος καὶ Διονύσιος

Διδάσκαλοι.

Χριστόδουλος ὁ τῆς Δραγαμάνης

Μιχαὴλ τῆς αὐτῆς.

Μανθὴλ Δημητρίου ἐκ τῆς

Μιχαὴλ Νεοχωρίτης.

Στέφανος Κεῖος.

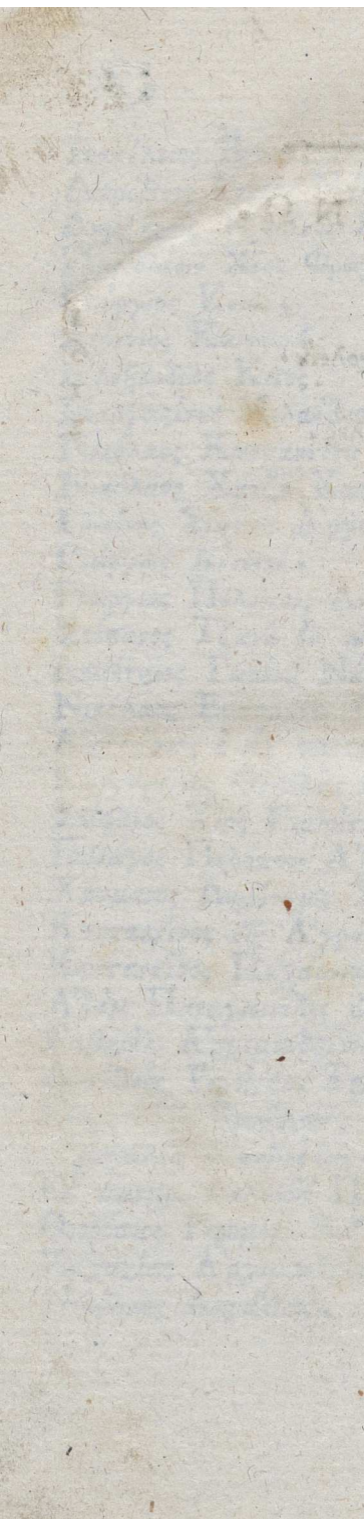
Γεωργίου Διδάσκαλος τῆς

Σαντινεπόλεως.

Βασίλειος Βολτῆς. Α'
 Δωρόθεος Γεροδ. Νάξ
 Δημήτριος Τζαάνης Ε
 Παντολέον Χῖος Φρα
 Γεώργιος Κεῖος.
 Λεόντιος Καισαρός.
 Α'λέξανδρος Κεῖος.
 Μαργαρίτης Μελαύθιο
 Νικόλαος Κωνσταντῖνος.
 Νικόλαος Χατζῆ Κων
 Γωάννης Σίφνιος Α'ργυ
 Γεώργιος Αἰνειώ.
 Γεώργιος Πελοπον. Δι
 Στέφανος Τζαρῆ ἐκ τῆ
 Δημήτριος Γωάννης Νάξ
 Νικόλαος Εὐστρατίος Χ
 Ἀναστάσιος ὁ ἐκ τεσσαρ
 Κωνσταντῖνος Φεταλάς
 Στέφανος Χῖος Γιαλέσ
 Πανάγος Πελοπον. Α'
 Χάτμανος Δημήτριος Σ
 Κωνσταντῖνος ἐξ Α'γρά
 Κωνσταντῖνος Παχάρνικ
 Ἀδάμ Παναγιαωτίδης ἐ
 Γαβριήλ Ἀρχιμανδρείτης
 Δοσίθεος Γεροδιάκ. Τε
 Γεώργιος ἐκ Βρυάλλων,
 μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Ο' πανιερ. παλαιῶν Π
 Θεοδόσιος Γερομόν. Βυζ
 Ζαχαρίας Ἀρχιμανδρείτ
 Νικόλαος Λογαδλής.

Ε Ν Λ

Γεώργιος Δρόσα .
Μιχαήλ Ζωσιμάς ἐπίσ
Αλέξανδρος Πατεινός .
Γρηγόριος Διδάσ. τῆς Ε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Α

00700008554

